

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 AUGUSTUS 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 69,3 en 4)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	379
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	381
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	411
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	420
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	424
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	441
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	442
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	443
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	446
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	452
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	463
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	463
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	465
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	466
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	468
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	469
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	469
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	472
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	474
REGISTER	475

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 23
van 23 juni 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Conventie van Malta — Overleg onder gewesten

De Conventie van Malta wil het archeologisch erfgoed beschermen.

Is over de ratificatie van dit internationaal verdrag overleg met de andere gewesten in België ? Zijn er knelpunten ? Hoe ziet de Vlaamse Regering de oplossing ? Tegen wanneer mag een oplossing worden verwacht ?

Antwoord

Op 16 januari 1992 werd de herziene Europese Conventie van de Raad van Europa inzake de Bescherming van het Archeologisch Patrimonium ter ondertekening van de lidstaten opgesteld.

In zijn beleidsverklaring, Een Vlaams Monumenten- en Landschapsbeleid stelt de Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming dat de nodige maatregelen zullen worden genomen om de recente Conventie van Malta inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed te laten ratificeren en toe te passen.

Vraag nr. 24
van 26 juni 1992
van de heer G. ANNEMANS

Nederlandse vertaling internationale verdragen — Coördinatie met Nederland

Door gebrekkige vertaling van het Frans zijn er nu en dan discrepanties tussen de publikatie van de Nederlandse tekst van internationale verdragen in het Belgisch Staatsblad enerzijds en de publikatie in Nederland van dezelfde verdragen anderzijds.

Is de Minister van dit feit op de hoogte ?

Wordt er overwogen om die discrepanties te corrigeren door het gebruik van het Nederlands te coördineren ?

Antwoord

Momenteel is binnen het Ministerie van de Vlaamse

Gemeenschap geen enkele dienst belast met de vertaling van internationale verdragen. De vertaling gebeurt nog steeds door de diensten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Het is evident dat deze problematiek nauw samenhangt met het toekennen van het verdragsrecht aan de gemeenschappen en de gewesten. Zolang artikel 68 van de Grondwet, dat aan de Koning de bevoegdheid toekent de verdragen te sluiten, niet wordt herzien zal de situatie ongewijzigd blijven. Van zodra het voornoemde artikel wordt gewijzigd, krijgt artikel 59bis, 2 van de Grondwet ten volle uitwerking en zal de Vlaamse Gemeenschap ook instaan voor de vertaling van de door haar afgesloten internationale verdragen.

Vraag nr. 25
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN

Sociale huisvesting in Oostende — Overheidssteun

De Vlaamse Regering investeert 30 miljard in de sociale huisvesting, een beleidsintentie die uiteraard toe te juichen is.

Nu reeds komen 15 gemeenten voor die financiële impulsen in aanmerking. Die gemeenten zijn Antwerpen, Beringen, Genk, Gent, Hamme, Hasselt, Leuven, Lier, Lokeren, Maasmechelen, Mechelen, Sint-Niklaas, Temse, Vilvoorde en Willebroek.

De stad Oostende komt niet op deze lijst voor alhoewel uit studies van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij blijkt dat de sociale woningnood in die stad zeer acuut is. Bovendien telt Oostende gemiddeld meer woononwaardige huurwoningen dan andere Vlaamse gemeenten.

Algemene sociale vaststellingen tonen een lagere welzijnsgraad aan : het OCMW van Oostende staat al jaren in de Vlaamse top 5 wat betreft het aantal vragen om financiële steun en het arrondissement Oostende bekleedt een weinig benijdenswaardige twintigste plaats op de tweeëntwintig Vlaamse arrondissementen wat betreft het gemiddeld belastbaar inkomen.

De Minister erkent ongetwijfeld die noodsituatie.

1. Aan welke criteria moet een gemeente beantwoorden om kans te maken op overheidssteun voor de uitbouw van haar sociale huisvesting ? Welke inspanningen doet de Minister om de stad Oostende prioritair op de lijst te laten opnemen ?

2. Hoeveel middelen zullen voor de sociale huisvesting in Oostende geïnvesteerd worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting en mevrouw L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de

bevoegdheid van de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting, aan wie de vraag eveneens werd gesteld.

**Vraag nr. 26
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN**

Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen — Criteria

De Vlaamse Regering werkt aan een herziening van de criteria om in aanmerking te komen voor steun vanwege het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen, zoals bepaald in het decreet van 31 juli 1990.

Om toegelaten te worden tot de lijst van VFIK-gemeenten moest men aan volgende voorwaarden voldoen :

- het aantal inwoners dat recht heeft op een bestaansminimum is in verhouding tot de bevolking groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest en bedraagt ten minste 75 ;
- het aantal migranten dat in de gemeente verblijft is in verhouding tot de bevolking groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest en bedraagt ten minste 75.

Aan deze voorwaarden moet blijkbaar tegelijk worden voldaan.

Dergelijke regeling is ontegensprekelijk discriminerend ten opzichte van kansarme Vlamingen. Het komt erop neer dat als er onvoldoende kansarme migranten zijn in een bepaalde gemeente, die gemeente dan niet uit het VFIK kan putten voor het helpen van kansarme Vlamingen.

De preciaire toestand in Oostende is daarbij bijzonder illustratief. Die stad telt tien keer meer kansarme Vlamingen dan het gestelde minimum, maar beantwoordt daarentegen niet aan de kansarme-migrantennorm, alhoewel tellingen dienaangaande betwistbaar zijn. In 1988 en 1989 stond Oostende met respectievelijk 12,19 en 10,9 bestaansminimumrechthebbenden op 1.000 inwoners op een niet te benijden derde en vierde plaats in 's lands rangschikking.

1. Hoe verdedigt de Minister de combinatie van die criteria ? Zijn alle kansarmen niet gelijk in hun kansarm zijn ? Waarom wordt steun aan kansarme Vlamingen afhankelijk gemaakt van de al niet voldoende aanwezigheid van kansarme migranten in een bepaalde gemeente ?
2. Wat is de mening van de Minister om de criteria te ontkoppelen en om de budgetten voor kansarme Vlamingen en kansarme migranten te splitsen ? Zal hij daartoe stappen zetten ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegd-

heid van mevrouw L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

**Vraag nr. 28
van 2 juli 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Scheepsbouw — Wettelijk kader voor overheidssteun

Naar verluidt zouden de particuliere aandeelhouders van de Boelwerf ontevreden zijn over het feit dat de Vlaamse overheid talmt met het wettelijk kader voor de overheidssteun aan de scheepsbouw. Dit zou onder meer nadelig werken in onderhandelingen die Boelwerf over contracten wenst te voeren.

Kan de Minister mij meedelen of er alsnog een ontwerp van scheepsbouwdecreet komt en wanneer dit desgevallend zal worden ingediend ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve keurde op 24 juli 1991 een voorontwerp van decreet goed tot instelling van een steunregeling voor de scheepsbouw, de koopvaardij en de zeevisserij.

Dit voorontwerp vertaalde de beleidsnota Vlaamse Scheepsbouw, Koopvaardij en Zeevisserij, die op zijn beurt de neerslag was van een ronde-tafelconferentie met alle betrokkenen, waarvan de laatste zitting op 19 juli 1991 werd gehouden. De ronde-tafelconferentie werd voorbereid door een studie van de GIMV waarvoor de GIMV op 21 april 1989 opdracht gekregen had.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen bracht over het voorontwerp een advies uit op 18 september 1991.

Op 12 september 1991 hebben de Belgische autoriteiten de Europese Commissie overeenkomstig artikel 93 lid 3 van het EEG-Verdrag van bovengenoemde steunregeling in kennis gesteld. Op 20 januari 1992 kon de Commissie nog steeds geen uitspraak doen over het voorontwerp, in weerwil van de aanvullende informatie die de Belgische autoriteiten hadden verschaft.

Om die reden kon de Executieve het voorontwerp van decreet niet voorleggen aan de Raad van State en niet indienen in de Vlaamse Raad. Het voorontwerp is inderdaad niet vermeld in de lijst van de ontwerpen en voorstellen van decreet en andere voorstellen als niet bestaand te beschouwen ten gevolge van de ontbinding van de Vlaamse Raad (Vlaamse Raad, stuk 5 (1991-1992) - nr. 1).

Het regeerakkoord stelt dat de Vlaamse Regering zo spoedig mogelijk het voorontwerp van decreet zal herkennen en indienen in de Vlaamse Raad. Met het oog op die indiening is het noodzakelijk om zeer snel het akkoord van de Europese Commissie over een voorontwerp van decreet te verkrijgen. Dit is mogelijk door de decretale bepalingen zo bondig mogelijk te houden en door ze nauw te laten aansluiten bij de beleidsvisie van de Commissie.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 153
van 9 juni 1992
van de heer L. BARBE

Waterwingebieden en beschermingsgebieden — Afbakening

Het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer geeft de Vlaamse Executieve mogelijkheden om bepaalde maatregelen te treffen om het grondwater te beschermen. Zo kan de Vlaamse Executieve rond drinkwaterwinningen verschillende gebieden afbakenen waarbinnen telkens bepaalde handelingen verboden zijn of aan zekere beperkingen onderworpen worden. Naast het waterwingebied zelf, plant men ook beschermingszones van type I, II en III. Zowel het waterwingebied als de beschermingszones type I en II moeten door de drinkwatermaatschappijen afgebakend worden. De maatschappijen zijn vrij de beschermingszone III al dan niet aan-te vragen.

1. Wat is per waterwingebied de stand van zaken inzake de afbakening van het waterwingebied en de beschermingszones ? (Voor advies bij het Bestuur voor Leefmilieu of de bestendige deputatie, openbaar onderzoek, in behandeling bij het Bestuur voor Leefmilieu, reeds overhandigd aan de Minister, reeds afgebakend bij besluit van de Vlaamse Executieve ?)
2. Tegen wanneer moeten de waterwingebieden en de beschermingszones type I en II afgebakend worden ?
3. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om deze timing te respecteren ?

Antwoord

In totaal zijn er 140 waterwingebieden en beschermingszones bij ministerieel besluit afgebakend. Hierbij voeg ik een lijst van de reeds genomen besluiten voor afbakeningen, en de in behandeling zijnde dossiers.

Wat vraag twee en drie betreft kan ik meedelen dat in de reglementering geen datum werd bepaald tegen wanneer de waterwingebieden afgebakend moeten zijn. Het decreet van 24 januari 1984 inzake grondwaterbeheer stelt dat de exploitant van de waterwinning belast is met de bescherming van het grondwater, en hij moet bijgevolg de nodige aanvragen voor de afbakening van de waterwingebieden en beschermingszones indienen.

Afbakening waterwingebieden en beschermingszones.

1. Reeds bij ministerieel besluit afgebakende waterwingebieden en beschermingszones :

Heusden-Zolder
Hasselt (Trekschuren)

Zemst
Winksele-Kastanjebo
Kooigem
Kapellen
Herselt
Lonerzeel
Herent en Leuven
Moerbeke-Wachtebeke
Eeklo
Tessenderlo
Overijse (Venusberg)
Overijse (Kouterstraat-Nellebeek)
Tongeren (Diets-Heur)
Lommel
Berlare-Zele
Eisden en Meeswijk
Avelgem-Waarmaarde-Kerkhove
As en Opglabbeek
Schilde
Brasschaat
Aalst-St.-Truiden
Tongeren (Lauw)
Bernem
Meerle
Hoogstraten (Loenhoutse weg)
Maasmechelen
Ronse
Spiere-Helkijn D13
Wellen
Spiere-Helkijn (D10-D11-D12)
Rij keversel-Merksplas

2. In behandeling : Hoepertingen
Aarschot
Montenaken (Zevenbronnen)
3. Voor advies bij de bestendige deputatie :

Westerlo
Zepperen
Nieuwerkerken

Vraag nr. 154
van 9 juni 1992
van de heer L. BARBE

Heffingen op waterverontreiniging in 1990 — Opbrengsten

De heffingen op waterverontreiniging door de industrie kunnen op drie verschillende manieren bepaald worden : op basis van het waterverbruik, op basis van meet- en bemonsteringsresultaten, op basis van omzettingcoëfficiënten.

1. Hoeveel was in 1990 de opbrengst van de heffingen op waterverontreiniging door de industrie, die berekend werden op basis van het waterverbruik ?
2. Hoeveel was in 1990 de opbrengst van de heffingen op waterverontreiniging door de industrie, die berekend werden op basis van meet- en bemonsteringsresultaten ? (Graag gegevens per sector zoals vermeld in bijlage II bij de wet van 26 maart 1971, met vermelding van het aantal betalende bedrijven en het gemiddelde heffingsbedrag per sector).
3. Hoeveel was in 1990 de opbrengst van de heffingen op waterverontreiniging door de industrie, die bere-

kend werden op basis van omzettingcoëfficiënten ? (Graag gegevens per sector zoals vermeld in bijlage 1 bij de wet van 26 maart 1971, met vermelding van het aantal betalende bedrijven en het gemiddelde heffingsbedrag per sector).

Antwoord

De opbrengsten van de milieuheffingen op waterverontreiniging voor het aanslagjaar 1991 (geloosde vuilvrachten in 1990) kunnen als volgt worden uitgesplitst :

1. Op basis van waterverbruik voor de rechtspersonen : 181.091.454 frank.
2. Op basis van meet- en bemonsteringsresultaten : 2.826.021.94s frank.

(De eigen zuiveringsinstallaties van de Vlaamse Milieumaatschappij inclusief voor een bedrag van : 792.021.378 frank).

Uitsplitsingslijsten per sectoren zoals vermeld in bijlage II bij de wet van 26 maart 1971 worden hieronder bijgevoegd.

3. Op basis van omzettingcoëfficiënten : 369570.978 frank.

Uitsplitsingslijsten per sector zoals vermeld in bijlage 1 bij de wet van 26 maart 1971 worden hieronder bijgevoegd.

Er moet echter opgemerkt worden dat de bedragen opgenomen in de in bijlage voorkomende tabellen de oorspronkelijk gevestigde bedragen vermeldt.

Voor wat betreft de bedrijven berekend op basis van omzettingcoëfficiënten werd dit bedrag verminderd tot 269.629.428 frank na afhandeling van de bezwaren.

Voor de ondernemingen berekend op basis van staalname werd het oorspronkelijke bedrag verlaagd tot 2.666.208.792 frank na afhandeling van de bezwaren.

Rapport van de heffing 1991 berekend op basis van de OC per bedrijfssector van de bijlage 1

Re	Bijlage 1	Bd	Dossiernr . S	Totaal IE	Te betalen	Aantal
	02			922.71	595,626.000	5
	03			19,145.84	11,487,504.000	105
	04			33,906.01	20,343,606.000	305
	05a			3,761.52	2,256,912.000	7
	05b			10,315.87	6,189,522.000	14
	06			8,249.62	4,949,772.000	130
	07			24,479.81	14,687,886.000	35
	08a			26,273.61	15,764,166.000	15
	08b			13,106.92	7,864,152.000	10
	09			887.82	532,692.000	5
	10			25,491.30	15,294,780.000	1
	12			229.10	137,460.000	2
	13			324.51	194,706.000	2
	14			523.80	314,280.000	2
	15			1,875.25	1,125,150.000	10
	16			980.90	588,540.000	2
	18			33,964.26	20,378,556.000	173
	19			5,345.54	3,207,324.000	9
	20			2,542.10	1,525,260.000	7
	21a			63,290.38	37,974,228.000	740
	21b			11,907.47	7,144,482.000	104
	22d			1,072.92	643,752.000	1
	24			68.61	41,166.000	2
	25			1,403.71	842,226.000	12
	26			9,574.64	5,744,784.000	47
	27			17,680.56	10,608,336.000	18
	2Sa			33.30	19,980.000	24
	2Sb			79.59	47,754.000	32
	28c			260.39	156,234.000	40
	2Sd			138.42	83,052.000	15
	2Se			238.87	143,322.000	55
	30			2,823.59	1,694,154.000	9
	31			1,326.23	795,738.000	5
	32			49,139.93	29,483,958.000	265
	33			28098.56	16,859,136.000	25

Re	Bijlage I	Bd	Dossiernr. S	Totaal IE	Te betalen	Aantal
	34			5.03	3,018.000	1
	35			2,099.80	1,259,880.000	1
	36			1,111.49	666,894.000	4
	3s			9,378.13	5,626,878.000	82
	39a			1,394.15	836,490.000	19
	39b			1,697.22	1,018,332.000	5
	39c			211.99	127,194.000	2
	40			2,890.03	1,734,018.000	6
	41a			2,942.46	1,765,476.000	7
	44			0.00	0.000	1
	45a			2,832.77	1,699,662.000	24
	45b			2,836.40	1,521,840.000	37
	45c			7,443.66	4,466,196.000	47
	46			3,198.40	1,919,040.000	3
	47			1,752.31	1,051,386.000	4
	49a			13,578.80	8,147,280.000	39
	49b			18,380.91	11,028,546.000	57
	50			1,742.66	1,045,596.000	11
	51a			26,649.33	15,989,598.000	174
	51b			1,744.20	1,046,520.000	69
	52			4,688.23	2,812,938.000	5
	53a			1,751.89	1,051,134.000	8
	53b			301.95	181,170.000	2
	54			33,851.35	20,310,810.000	162
	55			69,783.91	41,870,346.000	246
	Totaal			615,951.63	369,570,978.000	3,259
	Grand totaal			615,951.63	369,570,978.000	3,259

Rapport van de heffing 1991 op basis van
staalname en gesorteerd per bedrijfssector van bijlage II

Re	Bijlage II	Bd	Dossiernr. S	Totaal IE	Te betalen	Aantal
	01			9,021.42	5,412,852.000	2
	02			544.97	326,982.000	1
	03			7,438.14	4,462,884.000	5
	04			4,250.81	2,550,486.000	1
	05			480.96	288,576.000	1
	06			6,417.68	3,850,608.000	15
	07			17,344.82	10,405,892.000	9
	09			89,825.05	53,895,030.000	75
	10			24,910.46	14,946,276.000	10
	11			309,183.11	184,909,866.000	50
	12			32,843.66	19,706,196.000	5
	13			21,557.78	12,934,668.000	13
	14			66,854.24	40,112,544.000	14
	15			172,150.48	103,290,288.000	2
	16			31,540.90	18,924,540.000	5
	17			226.99	136,194.000	1
	1s			6,924.59	4,154,754.000	10
	19			59,986.66	35,991,996.000	1
	20			735.00	441,000.000	2
	21			341,993.44	205,196,064.000	71
	22			14,450.64	8,670,384.000	2
	23			137.9s	82,788.000	1
	24			26,910.64	16,146,384.000	20
	25			47,496.81	28,498,086.000	2
	26			2,698.89	1,619,334.000	4
	27			41,001.96	24,601,176.000	3
	2s			1,320,035.63	792,021,378.000	91
	09			1,982,421.12	1,189,452,672.000	699

Re	Bijlage 1	Bd	Dossiernr. S	Totaal IE	Te betalen	Aantal
	Sal			19,398.19	11,538,914.000	2
	Sa2			30,996.94	18,598,164.000	3
	Sb			21,256.62	12,753,972.000	4
	Totaal			4,710,036.58	2,826,021,948.000	1,124
	Grand totaal			4,710,036.58	2,826,021,948.000	1.194

**Vraag nr. 155
van 10 juni 1992
van de heer L. BARBE**

Grondwaterproblematiek — Grondwatermeetnet en provinciale commissies

Om tot een verantwoord grondwaterbeheer te komen, moeten voldoende gegevens, zowel kwalitatieve als kwantitatieve, over het grondwater beschikbaar zijn. Om deze gegevens te verzamelen is een georganiseerd meetnet noodzakelijk. Reeds op 23 januari 1984 gaf de bevoegde Gemeenschapsminister zijn toestemming voor het oprichten van zo een grondwatermeetnet. Dat meetnet bestaat uit 3 niveaus : een primair, een secundair en een tertiair.

Daarnaast bestaan er provinciale grondwatercommissies die zich bezighouden met het provinciale grondwaterbeheer en het vergunningsbeleid. In het jaarverslag AROL 1989 lees ik dat de provinciale grondwatercommissie van Limburg 6 keer samenkwam, die van Brabant 2 keer en die van Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen helemaal niet. In het jaarverslag AROL 1990 wordt geen informatie gegeven over de werking van deze commissies.

1. Hoever staat de uitbouw van het primaire grondwatermeetnet ? Welke parameters worden er bepaald ?
2. Hoever staat het met de uitbouw van het tertiaire meetnet ? Welke paramaters worden er bepaald ?
3. Hoever staat het met de uitbouw van het secundaire meetnet ? Waar zijn er peilputten ? Welke parameters worden er bepaald ?
4. Hoe staat het met de werking van de provinciale grondwatercommissies in 1990 en 1991 ? Wie is er lid van ? Welke opdracht hebben ze ? Hoe wordt die uitgevoerd ?

Antwoord

Met betrekking tot de eerste vraag kan ik het lid mededelen dat het primaire grondwatermeetnet reeds 123 grondwaterpeilputten omvat. In de provincies Limburg, Antwerpen en Brabant worden de putten maandelijks gepeild en (5)-jaarlijks bemonsterd. De verdere uitbouw van het grondwatermeetnet in Oost- en West-Vlaanderen is aan de gang. De peilmetingen zijn gestart in Oost-Vlaanderen en zullen aansluitend starten in West-Vlaanderen.

De jaarlijkse analyses betreffen volgende parameters : temperatuur, pH, geleidbaarheid, chloriden, sulfaten, natrium, kalium, calcium, magnesium, hardheid, nitraten, ammonium, organisch koolstoftotaal, opgeloste zuurstof, vrij kooldioxide, alkaliniteit.

Om de vijf jaar wordt een uitgebreide analyse gedaan naar alle parameters uit de drinkwaternorm.

Talrijke tertiaire meetnetten zijn operationeel. Zij hebben tot doel specifieke situaties te bewaken, bijvoorbeeld rond stortplaatsen en rond drinkwaterwinningen. De gevolgde parameters staan in relatie tot de bedreigende activiteit of in functie van de bewaking van de drinkwaterproductie.

Secundaire meetnetten leveren informatie over een bepaalde problematiek in een ruim gebied. Voorbeelden zijn : de Sokkel, de Gentse Kanaalzone, de Kalmthoutse heide. Naargelang de problemen weegt hetzij het hydrogeologische aspect, hetzij het kwaliteitsaspect door. Opstellen van een methodologie voor de monitoring naar specifieke parameters zal in de nabije toekomst worden gestart.

Het oprichten van provinciale grondwatercommissies is een initiatief dat door het toenmalige AROL is genomen naar aanleiding van de inwerkingtreding van het grondwaterdecreet van 24 januari 1984. Deze commissies hadden als opdracht richting te geven aan het grondwaterbeleid en advies uit te brengen over belangrijke vergunningsaanvragen voor grondwaterwinning.

In 1990 en 1991 heeft enkel de provinciale grondwatercommissie van Brabant nog vergaderd. Deze commissie is samengesteld uit afgevaardigden van de provincie, AMINAL (bestuur Milieuvergunningen Brabant en bestuur Algemeen Milieubeleid), Belgische Geologische Dienst, OVAM, Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, universiteiten (KUL - prof. Loy, VUB - prof. De Smedt). Er werd 2 maal per jaar vergaderd.

**Vraag nr. 156
van 10 juni 1992
van de heer W. DE VliegHERE**

Voormalig afaltbedrijf Asphaltco in Asse — Vervuiling

Het jaarverslag van OVAM 1991 vermeldt dat op de site van het voormalige asphaltbedrijf Asphaltco in Asse een grondiger onderzoek is ingesteld, waaruit blijkt dat bijkomend terreinwerk noodzakelijk is, terreinwerk dat wordt opgelegd aan het bedrijf.

Wat is de precieze omvang van de vervuiling, in welke mate bedreigt zij de omgeving, het grondwater en het oppervlaktewater, en welke maatregelen werden opgelegd om die bedreiging teniet te doen ?

Antwoord

1. Korte historiek

De NV Asphaltco was in de periode 1922-1985 eigenaar van een terrein gelegen aan de Molenstraat in Asse. Dit bedrijf bezat er een produktie-eenheid van teer- en asfaltderivaten (5 à 6 ha) en een stort (circa 1 ha).

Het onderzoek kwam in 1986 op gang naar aanleiding van een inspectieverslag van OVAM, opgesteld ingevolge een afschuiving van stortmateriaal op de aangrenzende weide. Uit de verdere analyses bleek een verontreiniging met organische componenten (oplosmiddelen en PAK). Hierop aansluitend verzoekt OVAM Asphaltco een diepgaand onderzoek uit te voeren. Een studiebureau voert deze studie in opdracht van het bedrijf uit en rapporteert op 11 mei 1989 aan de OVAM.

Conclusies :

- verontreiniging freatisch grondwater met aromaten, polycyclische en gechloteerde KWS ; diepere grondwateringen worden beschermd door kleilaag ;
- modelstudie : verspreiding beperkt tot fabrieksterrein ;
- oorzaak : fabrieksbrand 1942 ;
- sanering ? Niet nodig ingevolge minimale verspreiding en biodegradeerbaarheid van de pol-luenten.

De OVAM is van oordeel dat bijkomend terreinwerk noodzakelijk is. De resultaten van dit onderzoek worden door de OVAM geïnterpreteerd en bij brief van 12 oktober 1990 wordt het bedrijf in kennis gesteld van de globale beschrijving van het uit te voeren studieprogramma.

Na diverse briefwisseling en vergaderingen, verzoekt het bestuur Milieu-inspectie van AMINAL bij brief van 10 april 1992, de OVAM om de procedure van ambtshalve sanering aan te vatten.

2. Actuele toestand

Aangezien Asphaltco door AMINAL in gebreke werd gesteld, werd de OVAM verzocht de sanering ambtshalve verder te zetten. De maatregelen die zich opdringen, kunnen afgeleid worden uit de brief van 12 oktober 1990 waarbij het saneringsonderzoek de volgende punten moest omvatten :

1. inventarisatie bestaande gegevens ;
2. evaluatie van verontreinigde materialen ;
3. risico-analyse ;
4. besluitvorming en voorstel saneringsmaatregelen ;
5. saneringsontwerp.

Een dergelijk onderzoek omvat :

- uitvoeren bijkomende boringen :
    - * boorbeschrijving ;
    - * plaatsen van peilputten ;
    - * nivellering ;
    - * peilmetingen ;
    - * monsternamen.
  - bijkomende analyses op afvalstoffen, bodem, grond- en oppervlaktewaters ;
  - opmaken volumeraming verontreinigd materiaal.
- Gekoppeld aan de voormelde gegevens moet een risico-analyse worden uitgevoerd, namelijk :
- evaluatie van hoeveelheid en globale samenstelling van afval en vervuilde bodem;
  - uitlogingsproeven op geselecteerde monsters ;
  - evaluatie van risico voor het grondwater en/of evaluatie van de reeds verontreinigde zone ;
  - evaluatie van de mogelijke verspreiding van de verontreiniging ;
  - evaluatie van permeabiliteit van de beschermde bodemlagen.

Deze risico-analyse dient als basis voor het formuleren van de saneringsmaatregelen die zich desgevallend opdringen.

De gunning van deze studieopdracht is momenteel nog niet gebeurd maar er werd wel reeds een prijs-offerte gevraagd.

Vraag nr. 163
van 15 juni 1992
van de heer J. GEYSELS

Grondwaterwinning PIDPA in Westerlo — Resultaten studie

In het antwoord op vraag nummer 150 van 20 februari 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, nr. 8 van 3 april 1989, blz. 259) heeft de toenmalige Minister voor Leefmilieu, Kelchtermans, melding gemaakt van een studie door het Studiecentrum voor Water over de eventuele verontreiniging van de grondwaterwinningen van de PIDPA in Westerlo.

1. Is de genoemde studie afgerond ?
2. Wat zijn de resultaten voor de belangrijkste gemeten waarden, de verhouding ten opzichte van de kwaliteitsnormen voor drinkwater, enzovoort ?

Antwoord

De studie is inderdaad uitgevoerd en volgende conclusies kunnen worden aangenomen.

- De Nete en de Laak infiltreren water in de grondwaterwinning Westerlo, afhankelijk van de grond-

waterstand. Gemiddeld bedraagt het infiltratiedebiet 15 procent van de oppomping.

- Een pompingscherm langs de Nete werd aangelegd om het infiltrerende water op te vangen en terug te pompen. Deze afscherming tegen het Netewater werkt vrij efficiënt.
- Door deze ingreep kon de ruwwaterkwaliteit van het opgepompte water (ongezuiverd) gestabiliseerd worden. Het reinwater (gezuiverd) voldoet aan alle wettelijke normen. De bijlage die persoonlijk aan het lid wordt opgestuurd omvat tabel I met de volledige analyse van het verzamelstaal van het opgepompte ruwwater en tabel II met de samenstelling van het gezuiverd reinwater zoals het in de distributienetten gepompt wordt.
- Bij de sanering van Nete en Laak moeten twee aan elkaar gekoppelde fasen onderscheiden worden :
  - a. stoppen van de lozingen,
  - b. saneren van de bodem van de rivieren (slib).
- Na de sanering kan de verloren gegane capaciteit wellicht worden gerecupereerd na een langdurige schoonpomping .

De PIDPA heeft een aantal watervangputten moeten sluiten. Deze putten worden nu gebruikt om infiltrerend Netewater terug te pompen naar de Nete.

In vervanging van de verloren gegane capaciteit werd een nieuwe waterwinning opgericht in Herselt. Deze is sinds begin 1992 operationeel. De waterwinning Westerlo staat onder intense analytische bewaking.

Vraag nr. 164
van 15 juni 1992
van mevrouw V. DUA

VLAREM — Vergunningsprocedure

Het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning (VLAREM), goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Executieve op 16 februari 1991, voorziet in de milieuvergunningsprocedure voor hinderlijke inrichtingen van 1e en 2e klasse, waarbij wordt gesteld :

- a. dat de vergunningverlenende overheid de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag onderzoekt ;
- b. dat de vergunningverlenende overheid binnen de 14 dagen na ontvangst van de aanvraag haar besluit over de ontvankelijkheid en volledigheid meedeelt aan de aanvrager, zo niet wordt de aanvraag verondersteld ontvankelijk en volledig te zijn.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectenbeoordeling van bepaalde categorieën hinderlijke inrichtingen bepaalt voor welke activiteiten een milieueffectenrapport (MER) vereist is. Vanaf 1 maart 1991 moet het MER samen met de aanvraag voor milieuvergunning worden ingediend bij de overheid die de milieuvergunning verleent.

Graag had ik vernomen van de Minister :

1. of de vergunningverlenende overheid een kennisgeving van ontvankelijkheid en volledigheid aan de aanvrager kan geven indien een MER vereist is en dit toch geen deel uitmaakt van het dossier bij de aanvraag voor een milieuvergunning ;

2 of de vergunningverlenende overheid, nadat de aanvrager een kennisgeving van ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag is gegeven, achteraf nog een MER kan eisen ter vervollediging van het aanvraagdossier.

Antwoord

Bij de VLAREM-vergunningsaanvraag voor de inrichtingen, waarvoor in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning een milieueffectenrapport is vereist, overeenkomstig artikel 5 paragraaf 5 van titel 1 van het VLAREM dient inderdaad een milieueffectenrapport gevoegd. Voor de VLAREM-vergunningsaanvragen met betrekking tot een MER-plichtige inrichting als bedoeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectenbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, kan de vergunningsaanvraag bijgevolg in principe alleen maar ontvankelijk en volledig verklaard worden indien bedoeld MER bij de vergunningsaanvraag is gevoegd. Het voormelde doet evenwel een afbreuk aan het feit dat dergelijke aanvraag, zelfs bij gebreke van het vereiste MER, voor wat de aanvraag van de afhandelingstermijn betreft, ontvankelijk en volledig kan zijn verklaard, hetzij door de vergunningverlenende overheid die bijvoorbeeld niet tijdig heeft opgemerkt dat het om een MER-plichtige inrichting ging, hetzij stilzwijgend door verstrijken van de termijn.

In deze laatste gevallen kan worden aanvaard dat de aanvrager nog de kans krijgt het voorgeschreven MER toe te voegen aan het dossier, evenwel voor zover dit gebeurt in de startfase van de procedure. Onmisbaar hierbij is dat alle adviesverlenende diensten tijdig kunnen beschikken over dit MER alsmede dat dit MER deel uitmaakt van de aanvraagbundel die het voorwerp uitmaakt van het openbaar onderzoek. De beslissing in eerste aanleg dient echter hoe dan ook, getroffen binnen de voorgeschreven termijn te rekenen vanaf de datum van al of niet stilzwijgende ontvankelijk- en volledigverklaring van de aanvraag. Het is duidelijk dat wanneer het voorgeschreven MER in de vergunningsaanvraagbundel ontbreekt, de vergunningverlenende overheid, bevoegd om in eerste aanleg uitspraak te doen binnen de voorgeschreven termijn, geacht wordt de gevraagde vergunning te weigeren. Inzonderheid wegens de te grote vaagheid van de in de aanvraag verstrekte gegevens omtrent de technische kenmerken van de voorziene emissies, afvalstoffen en afvalwaters enerzijds en de te voorziene maatregelen ter voorkoming of beperking van de milieuhinder anderzijds.

Vraag nr. 165
van 16 juni 1992
van de heer J. PEETERS

Bekkencomité van de Nete — Resultaten

Het bekkencomité van de Nete werd opgericht in sep-

tember 1991. Sindsdien hebben we er nog maar weinig van vernomen.

1. Wat is de exacte samenstelling van dit bekkencomicité ?
2. Hoeveel keer is het reeds bijeengekomen, met welke agenda ?
3. Wat zijn tot nu toe de resultaten van de werking ?
4. Wat zijn de prioritaire opdrachten van dit Netebekkencomité ?

Antwoord

Op initiatief van mijn voorganger werden vier bekkencomicités opgericht :

- het Demerbekkencomité, opgericht op 4 december 1990 ;
- het Denderbekkencomité, opgericht op 18 februari 1991 ;
- het Ijzerbekkencomité, opgericht op 5 juni 1991 ;
- het Netebekkencomité, opgericht op 23 september 1991.

Een concept inzake het rivierbekkenbeleid, waarin deze bekkencomicités passen, werd uitgewerkt door het bevoegde bestuur Algemeen Milieubeleid, dienst Water en Bodem.

Volgende instanties werden in deze bekkencomicités opgenomen : de provinciebesturen, de gemeentebesturen en de polders en wateringen, waarvan het ambtsgebied geheel of gedeeltelijk tot het hydrografische bekken van de rivier in kwestie behoort, diverse diensten van de Vlaamse milieudienst en de Vlaamse milieuparastatalen, de drinkwatermaatschappijen, de NV Aquafin, milieuvergunningen, sociale organisaties en diverse instellingen en deskundigen waarvan de medewerking nuttig wordt geacht.

Volgende opdrachten werden prioritair voor deze bekkencomicités :

1. advisering over alle aspecten van het beleid inzake de sanering van de oppervlaktewateren behorende tot het desbetreffende bekken ;
2. sensibilisering en informatieverstrekking over de toestand alsook over het in het bedoelde bekken gevoerde saneringsbeleid;
3. het jaarlijks opstellen van een bekkenrapport ten behoeve van de diverse overheden, met aanbevelingen.

In de loop van 1991 hadden naast de voormelde installatievergaderingen, waarop gedetailleerde informatie over diverse aspecten van het bekken werd toegelicht en verspreid, nog plenaire vergaderingen plaats van het Denderbekkencomité op 1 oktober en het Demerbekkencomité op 3 oktober 1991.

In het najaar van 1991 werd een verdere planning voor de bekkensvergadering uitgewerkt, waarbij evenwel re-

kening gehouden moet worden met de beperkte beschikbare logistieke ondersteuning voor de bekkenswerking.

Voor het Netebekken werd een concrete planning verder besproken in een stuurgroepvergadering van 23 januari 1992.

Bij het aantreden van de huidige Vlaamse Regering werd in de beleidsopties gesteld dat :

„per deelstroombekken een resultaatgericht integraal waterbeheer wordt gerealiseerd met inbegrip van het herstel van het rivierecosysteem, onder leiding van een „bekkencommissie, . Hierbij zal ook aandacht besteed worden aan kleinschalige waterzuiveringsprojecten in landelijke gebieden. Opdrachten en taal van deze commissie zullen wettelijk geregeld worden.”

In mijn beleidsbrief van 24 april 1992 heb ik dit nieuwe concept verder uitgewerkt (zie III Sectorieel beleid, A. Milieuhygiëne, 1. water-afvalwater, f) oppervlaktewatertoevoering). Op 16 en 17 juli 1992 worden de vier bestaande bekkenscommissies samengeroepen ter bespreking van het ontwerp van investeringsprogramma 1994 inzake zuiveringsinfrastructuur opgesteld door de VMM.

Vraag nr. 167 van 18 juni 1992 van mevrouw V. DUA

Plasticverwerkend bedrijf Sidaplast in Gentbrugge — Hinder

Het plasticverwerkend bedrijf Sidaplast in Gentbrugge is gelegen temidden een dichtbevolkte woonzone. Het bedrijf veroorzaakt hinder voor de omwonenden : lawaai, stofuitstoot en verkeersoverlast .

Tevens worden grote hoeveelheden brandbare producten opgeslagen, wat veiligheidsrisico's met zich brengt. Het bedrijf kwam in de actualiteit naar aanleiding van een brand op 5 maart 1989, waarbij een noodplan in werking werd gesteld en de omwonenden werden geëvacueerd wegens de giftige chloorhoudende dampen.

Ondanks massaal protest van de bevolking keurde de bestendige deputatie op 12 juli 1990 een verlenging goed van de exploitatievergunning voor een periode van 20 jaar. Eén van de bindende voorwaarden was het opstellen van een noodplan tegen 1 januari 1990 en er zouden strengere exploitatievoorwaarden opgelegd zijn. Tegen die beslissing werd beroep aangetekend door een groot aantal buurtbewoners alsook door de stad Gent.

1. Werd er reeds een definitieve beslissing genomen in dit dossier en indien dit het geval is, wat houdt deze beslissing in ? Indien nog geen beslissing werd genomen, wat is daarvoor de reden ?
2. Werd het verplichte noodplan ondertussen al ingediend ?
3. Werden er door de bevoegde diensten na 12 juli 1990 nog controlemetingen uitgevoerd inzake lawaai- en stofhinder ? Wanneer, en hoeveel controles werden er uitgevoerd ? In hoeverre werden

daarbij overtredingen van de exploitatievoorwaarden vastgesteld en indien dit het geval was, welke maatregelen werden er genomen ?

Antwoord

1. Tegen het besluit van 12 juli 1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, waarbij aan de NV Sidaplast vergunning tot exploitatie van haar hinderlijke inrichting gelegen te Gent, werd toegestaan, werden meerdere beroepen aangetekend. Het administratief en technisch onderzoek van deze beroepen is afgehandeld zodat verwacht kan worden dat mijn ambt eerlang hieromtrent een beslissing zal kunnen treffen.
2. Door ECOLAS (Environmental Consultancy and Assistance) te Antwerpen, werd een veiligheidsrapport opgesteld dat een noodplan omvat. Het rapport werd in de loop van februari 1991 ingediend.
3. Een akoestisch onderzoek werd opgelegd in het vergunningsbesluit van de bestendige deputatie van 12 juli 1990. Dit akoestisch onderzoek werd uitgevoerd door het Adviesbureau Verhas te Dendermonde. De heer Verhas is een erkend persoon voor het uitvoeren van onderzoeken ter bestrijding van geluidshinder, overeenkomstig de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder.

Uit zijn verslag, ingediend op 3 januari 1991 bleek dat aan de exploitatievoorwaarden niet werd voldaan. Om dit te verhelpen werden in de studie maatregelen aanbevolen, zoals : het plaatsen van geluidsarme ventilatoren, geluidsdempers, akoestische roosters en schermen, alsook het aanbrengen van isolatiemateriaal enzovoort. Deze maatregelen werden door het bedrijf uitgevoerd. Sindsdien werden geen geluidsklachten meer gemeld. Bovendien werd een van de twee extrusieafdelingen buiten gebruik gesteld.

Er werden nog geen controlemetingen uitgevoerd. Inzake stofhinder werden enkele maatregelen genomen zoals het plaatsen van afzuigsystemen met zakkenfilters. Omtrent stofhinder werden overigens evenmin klachten ingediend.

Vraag nr. 168 van 18 juni 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bosdecreet — Uitvoeringsbesluiten

In het Memorandum Bosbouw, dat de Vlaamse Bosbouwvereniging ook aan de Minister bezorgde, lees ik dat onder meer gevraagd wordt haast te maken met de uitvoeringsbesluiten van het bosdecreet.

Kan de Minister mij meedelen hoeveel en welke uitvoeringsbesluiten thans in voorbereiding zijn ?

Hoe ziet de invulling van de personeelsformatie van Waters en Bossen er op dit ogenblik uit ? Klopt het dat een aantal boswachterijen al jaren onbemand zijn ? Hoeveel zijn er dat ?

Antwoord

Naast de reeds van kracht zijnde uitvoeringsbesluiten (onder andere het besluit betreffende het vaststellen van de beheersplannen en het besluit betreffende de subsidiëring van de privé-boseigenaars en de erkenning van bosgroeperingen) zijn thans de volgende uitvoeringsbesluiten in voorbereiding : besluit betreffende de aanwijzing of erkenning van de bosreservaten ; besluit betreffende de toegankelijkheid van de bossen ; besluit betreffende de schermbossen ; besluit betreffende de houtverkopen in openbare bossen.

De personeelsformatie toegewezen aan de dienst Waters en Bossen is voor wat volgende betrekkingen betreft op dit ogenblik niet ingevuld : 7 betrekkingen van niveau 1, ingenieurs en bestuurssecretarissen, 29 groentechnici en 9 adjunct-houtvesters. Ook het uitvoerend administratief personeel dat via een poolsysteem toegewezen wordt is niet volledig ingevuld.

Het is dus inderdaad zo dat 29 boswachterijen op een totaal van 136 onbemand zijn. Deze toestand zal echter binnenkort geregulariseerd worden door het aanwerven van groentechnici (boswachters) van zodra de resultaten bekend zijn van het overgangsexamen waardoor deze laatsten van niveau 3 naar niveau 2 kunnen overgaan.

De betrekking van adjunct-houtvester is een nieuwe graad in de personeelsformatie. Deze betrekkingen zullen door doorgroeiing binnen het bestaand personeelsbestand op termijn ingevuld worden.

Vraag nr. 170 van 19 juni 1992 van de heer L. APPELTANS

Pijpleiding Tessengerlo-Geleen — Milieueffectenrapport

Voorjaar 1992 werd in een aantal gemeenten in Limburg (Houthalen-Helchteren, Peer, Meeuwen-Gruitrode, Opglabbeek . . .) een openbaar onderzoek gehouden voor de aanleg van een pijpleiding tussen Geleen (Nederland) en Tessengerlo.

Bedoelde pijpleiding wordt aangelegd door de firma Corenox NV uit Luik en heeft tot doel gasvormig zuurstof te transporteren tussen Tessengerlo en Geleen.

1. In welke gemeenten in Limburg wordt deze pijpleiding aangelegd ?
2. Werd (in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989) een milieueffectenrapport (MER) opgesteld ?
3. In welke gemeenten werd dit MER ter inzage van de bevolking gelegd ? Indien meerdere MER's werden opgesteld, kreeg ik graag een lijst van de gemeenten waar een MER ter inzage werd gelegd.

Antwoord

2. Overeenkomstig artikel 2 punt 9 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken om handelingen, andere dan

hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectenrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, werd een milieueffectenrapport opgesteld voor respectievelijk : de aanleg van hoge-drukleidingen voor zuurstof en waterstof voor het tracé Tongeren-Maasmechelen ; de aanleg van hoge-drukleidingen voor zuurstof (tracé Tessenderlo-Maasmechelen) en voor waterstof (tracé Tessenderlo-Ham) .

1. en 3. Het is mij niet bekend welk uitvoeringstracé, beoordeeld in de onder punt 2 vermelde milieueffectenrapporten, door de opdrachtgever uitgekozen werd in de bouwaanvra(a)g(en). Te dien einde dient het antwoord op de vragen 1 en 3 verstrekt te worden door de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

**Vraag nr. 171
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS**

Oude industrieterreinen in Limburg — Sanering

Op een aantal plaatsen in Limburg zijn een aantal oude industrieterreinen zwaar verontreinigd, wat een bedreiging is voor de volksgezondheid en het leefmilieu.

Eén van die zwarte plekken is een gebied in Reppel (deelgemeente van Bocholt) dat zwaar verontreinigd is door arsenicum.

Bij besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu van 13 januari 1992 werd OVAM gemachtigd om over te gaan tot onmiddellijke verwerving door onteigening van de verontreinigde percelen, met als doel het gebied te saneren.

1. Wanneer begint de definitieve sanering van het gebied ?
2. Wat zal er gebeuren met de nog bestaande gebouwen ?
3. Op welke wijze zal de bodem gesaneerd worden ?
4. Wat zal gebeuren met het nog aanwezige arsenicum ? Hoeveel arsenicum is momenteel opgeslagen op het terrein ?
5. Hoeveel bedragen de totale saneringskosten ?
6. Wie zal deze rekening betalen ?
7. Wat zal met het gebied gebeuren na de sanering ?

Antwoord

- 1 De start van de sanering was gepland op 18 mei 1992. Echter, de toegang tot het terrein om te saneren werd ons niet verleend door de huidige eigenaars. De bedoeling was om via kortgeding de toegang tot het terrein te verkrijgen. Na enkele keren uitstel werd dit kortgeding gepleit op maandag 29 juni 1992. Uitspraak wordt verwacht op 20 juli 1992.

Het kortgeding was bedoeld als maatregel in af-

wachting van de onteigeningsprocedure, waarbij OVAM over de terreinen zal beschikken.

Tot nu toe is er dus nog geen oplossing, noch via het kortgeding, noch via de onteigening. Zolang deze juridische kwestie (toegang tot het terrein), niet is opgelost, kan OVAM dus niet overgaan tot sanering, hoewel technisch gezien de uitvoering kon starten op 18 mei laatstleden.

2. De bovengrondse en ondergrondse constructies en begroeiingen worden op een gecontroleerde en selectieve manier gesloopt en ontmanteld. Voor deze operatie zal gebruik gemaakt worden van aangepast materieel. Tevens worden maatregelen genomen, teneinde de stofemissies ten gevolge van de afbraakwerken te beperken. Deze emissies worden gecontroleerd en opgevolgd.

Het sloopmateriaal wordt, afhankelijk van de voorafgaandelijk ke analyse, verwijderd ofwel geborgen in een plaatselijke bergingszone onder gecontroleerde omstandigheden.

3. De saneringsmethodiek, die toegepast wordt, is een isolatietechniek. De isolatie heeft als doel de verontreiniging te isoleren zodat verdere verspreiding wordt voorkomen.

De saneringswerken bestaan uit vier onderscheiden fasen, met name : ten eerste, het gecontroleerd en selectief slopen van de verontreinigde gebouwen (zie punt 2) ; ten tweede, het selectief bergen en/of afvoeren van de sloopmaterialen onder gecontroleerde omstandigheden (zie punt 2) ; ten derde, het isoleren en afwerken van de voormalige fabrieksterreinen. Deze isolatiewerken bestaan voornamelijk uit het plaatsen van een horizontale eindafdekking (HDPE-folie waarboven goede aarde) met de bijhorende constructies zoals drainageleidingen, afwateringsgrachten, monitoring enzovoort. Ten vierde, landschapsherstel. Een landschappelijke integratie van de terreinen in het oorspronkelijk landschap is het sluitstuk van de saneringswerken.

4. De totale hoeveelheid puin, dit is de hoeveelheid puin reeds opgeslagen op het terrein van reeds vroeger afgebroken gebouwen en de hoeveelheid puin die zal vrijkomen bij afbraak van de nog resterende gebouwen, is in het definitieve saneringsontwerp geschat op nagenoeg 21.000 m³ (losgestapeld).

Wat de bodem betreft, blijft dat de toplaag (0-0,5 m) als sterk verontreinigd met arseen moet worden beschouwd. De arseenconcentraties in de toplaag variëren van 99 mg/kg d.s. tot 63.000 mg/kg d.s. met een gemiddelde van nagenoeg 11.000 mg/kg d.s. De arseenverontreiniging is op het terrein reeds gemigreerd tot op een diepte van 3 tot 6 m beneden het maaiveld, in sommige gevallen zelfs dieper. Daarnaast is er ook nog een sterk verontreinigd grondwatervolume van nagenoeg 130.000 à 180.000 m³, uitgaande van een 3 à 4 m dikke waterlaag over een oppervlakte van 130.000 m² terrein en onmiddellijke omgeving, en een gemiddeld poriëngehalte van 35 percent.

Door de geplande sanering zal het puin van de gebouwen, afhankelijk van de graad van verontreini-

ging met arseen, ofwel worden verwijderd ofwel worden geborgen in een plaatselijke bergingszone onder gecontroleerde omstandigheden. Door het aanbrengen van de folie is de verontreiniging in de bodem geïsoleerd (onder andere geen uitspoeling meer van verontreiniging via regenwater).

5. De kosten voor de uitvoering van bovenvermelde saneringswerken, gegund na algemene offertevraag, bedragen 150.912.803 frank, inclusief BTW. Hierbij dienen dan ook nog de kosten voor het voorafgaande studiewerk voor de controle van de werken, voor controle van het grondwater door middel van bemonsteringen en analyses, voor eventuele meerwerken enzovoort te worden gevoegd, zodat het totale bedrag voor sanering op circa 200 miljoen frank kan worden geraamd.
6. Aangezien het hier gaat om een ambtshalve procedure, zal OVAM de werken prefinancieren (Fonds Ambtshalve Verwijdering) en zullen de kosten via juridische weg teruggevorderd worden van de betrokkenen. Wie uiteindelijk de rekening zal betalen, wordt beslist door de rechter.
7. De huidige nabestemming volgens het gewestplan is KMO-zone. Deze kan behouden blijven mits enkele beperkingen op te leggen. De bergzone zelf komt uiteraard niet meer in aanmerking als KMO-zone.

**Vraag nr. 172
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS**

MER-plicht — Uitbreiding

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 werden een aantal categorieën van hinderlijke inrichtingen onderworpen aan een milieueffectenbeoordeling. Ook een aantal infrastructuurwerken werden onderworpen aan een milieueffectenbeoordeling.

Opvallend is dat een aantal categorieën hinderlijke inrichtingen niet aan een MER-plicht onderworpen zijn. Dit is onder andere het geval voor de bouw of de exploitatie van kerncentrales en de opslag of verwerking van radioactieve stoffen.

Ook het aanleggen van rioleringen en zuiveringsstations, grondwaterwinningen en ondergrondse graverijen, is niet opgenomen in de lijsten van MER-plichtige activiteiten of infrastructuren.

1. Radioactiviteit is nog steeds een nationale materie, maar belandt toch in sterke mate het Vlaamse Gewest aan. Kan de Vlaamse overheid de MER-plicht invoeren voor materies die onder de nationale bevoegdheid vallen? Worden hiertoe stappen gezet?
2. Worden initiatieven genomen om de MER-plicht aan te passen en eveneens verplicht te stellen voor een aantal activiteiten en infrastructuren die grote invloed (kunnen) hebben op het leefmilieu?
3. Worden momenteel initiatieven genomen om de MER-plicht in te voeren voor beleidsinitiatieven?

Antwoord

1. De Vlaamse overheid kan enkel een milieueffectenrapportbeoordeling verplicht stellen voor aangelegenheden die tot haar bevoegdheid behoren overeenkomstig de bijzondere wetten tot hervorming der instellingen.
2. Ik heb de bevoegde administratie opdracht gegeven de lijst van MER-plichtige activiteiten opgenomen in de besluiten van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 aan een grondige evaluatie te onderwerpen en ter zake wijzigingsvoorstellen voor te leggen.
3. De milieueffectenbeoordeling van beleidsvoorstellen, plannen en programma's zal het voorwerp uitmaken van een decretaal initiatief. Zowel de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting als de Interuniversitaire Commissie tot Herziening van het Milieurecht in het Vlaamse Gewest werken momenteel aan voorstellen ter zake.

**Vraag nr. 173
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS**

Vogelrichtlijngebieden — Maatregelen voor vogelstand en biotopen

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, in opvolging van artikel 4 van de Europese richtlijn 79/409/EEG, werden in Vlaanderen 23 gebieden afgebakend ter bescherming van vogelsoorten die volgens de specifieke kenmerken van hun leefgebied speciale aandacht verdienen.

In totaal werd zo ruim 102.000 ha vogelrichtlijngebied afgebakend. 7 vogelrichtlijngebieden komen voor hun volledige oppervlakte in aanmerking voor speciale bescherming. Van de andere vogelrichtlijngebieden komen telkens een aantal aangeduide habitats in aanmerking.

Tot op heden werden echter geen bijzondere maatregelen genomen ter bescherming van de vogelstand of om de vervuiling en de verloedering van biotopen tegen te gaan.

1. Waarom treft de Gemeenschapsminister geen maatregelen ter bescherming van de vogelstand in de vogelrichtlijngebieden?
2. Waarom treft de Gemeenschapsminister geen maatregelen om de vervuiling en de verloedering van biotopen in de vogelrichtlijngebieden tegen te gaan?
3. Op welke wijze betreft de Gemeenschapsminister andere overheden en diensten (zoals gemeenten, Wateringen, Algemene Technische Dienst) bij de bescherming van die biotopen?

Antwoord

In tegenstelling met wat het lid schrijft, werden reeds diverse maatregelen getroffen voor de bescherming van de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 aangewezen speciale beschermingszones voor

vogels. Deze maatregelen hebben betrekking op de drie door hem vermelde problemen, die echter niet separaat kunnen worden behandeld.

Vooreerst wil ik stellen dat, overeenkomstig de principes vervat in verschillende arresten van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, alle overheden (nationale, regionale of lokale overheden) bij de toepassing van de bevoegdheden die hun zijn toegevoerd rekening moeten houden met de algemene bepalingen van artikel 4.4 van de richtlijn 79/409/EEG dat de lidstaten verplicht de passende maatregelen te nemen om de vervuiling en verslechtering van de woongebieden van vogels in de speciale beschermingszones te voorkomen en om te verhinderen dat de vogels daar zouden worden gestoord, voor zover deze vervuiling, verslechtering of versterking van wezenlijke invloed is op de bescherming van de vogels.

Dit houdt onder meer in dat bij de uitvoering van wetten en decreten die van rechtstreeks belang kunnen zijn voor het behoud van de vogelstand, zoals de wet op het natuurbehoud, het bosdecreet, het jachtdecreet, de wetgeving op de ruimtelijke ordening, de landinrichting, de ruilverkaveling en het beheer van de oppervlaktewateren, door de bevoegde overheid maatregelen moeten worden getroffen om te voldoen aan de in het voorgaande lid vermelde verplichting.

Wat het leefmilieu en het natuurbehoud betreft, werden reeds een aantal maatregelen getroffen :

- Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectenrapport (MER) is vereist voor de volledigheid van de aanvraag tot bouwvergunning, wordt voor de volledigheid van de aanvraag een MER vereist voor de aanleg van een hoofdtransportleiding en van ruilverkavelings- en/of landinrichtingsprojecten in een vogelbeschermingsgebied aangewezen conform de richtlijn 79/409/EEG ;
- Artikel 6 van het jachtdecreet van 24 juli 1991 bepaalt dat geen vergunningen voor de jacht 's nachts op eenden kunnen worden toegestaan in de vogelrichtlijngebieden ;
- Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen, bepaalt onder meer dat dit besluit van toepassing is binnen de perimeter van de bijzondere beschermingszones voor vogels aangewezen in uitvoering van de richtlijn 79/409/EEG ;
- Artikel 10 paragraaf 1 punt 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 juni 1992 tot vaststelling van de opening en de sluiting van de jacht in het Vlaamse Gewest voor het seizoen 1992-1993 verbiedt de jacht op smient en wintertaling in de speciale beschermingszones voor vogels aangewezen in uitvoering van voormelde richtlijn ;
- Op 2 mei 1992 werd een rondschrift gericht aan de besturen van de polders en de wateringen waarin werd gewezen op de bindende beleidsdoelstellingen inzake milieu en natuurbehoud die onder meer in de richtlijn 79/409/EEG vervat zijn en waarin werd

gesteld dat de polders en de wateringen bij de uitoefening van hun wettelijke opdracht rekening moeten houden met de integratie van de natuurbehouddoelstellingen in hun beleid.

De ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor het natuurbehoud wijzen in hun adviezen betreffende vergunningsaanvragen de lokale en provinciale overheden regelmatig op de noodzaak de vogelstand in de speciale beschermingszones te vrijwaren en, zo nodig, geen vergunning te verlenen voor bepaalde handelingen of constructies.

Vraag nr. 174
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS

Dioxines in emissies van huisvuilverbrandingsovens — Onderzoek 0 VAM

Volgens onze gegevens werden in 1990 door de dienst Toezicht van de OVAM onderzoeken uitgevoerd naar de aanwezigheid van dioxines in de emissies van verbrandingsovens voor huisvuil.

1. In welke verbrandingsovens voor huishoudelijk afval werd door OVAM (of door andere instellingen) onderzoek uitgevoerd naar de aanwezigheid van dioxines ?
2. Werden dioxines aangetroffen in de omgeving of in de uitstoot van die verbrandingsovens ?
3. Worden momenteel nog onderzoeken uitgevoerd naar de aanwezigheid van dioxines ?

Antwoord

1. In het kader van de raamovereenkomst van OVAM met VITO (voormalig SCK) werd in 1990 door de OVAM aan VITO opdracht gegeven om een uitvoerige studie te maken van de emissies van een huisvuilverbrandingsoven. De metingen, onder andere dioxine-metingen, werden uitgevoerd op de verbrandingsoven van de Intercommunale MIWA te Sint-Niklaas, waarbij gelijktijdig het effect van de nieuwe rookgaswassing werd onderzocht.
- 2 Met betrekking tot de dioxine-problematiek werd aandacht besteed aan de emissie via het rookgaskanaal en de accumulatie van dioxines door stofneerslag op de omringende bodem. De belangrijkste resultaten van deze studie waren de volgende :
  - De emissie van PCDD en PCDF werd gemeten voor en na de gaswassing. Hieruit is gebleken dat de efficiëntie van de gaswassing voor dioxines gemiddeld 70 percent bedraagt. De emissiewaarde kan als laag worden beschouwd in vergelijking met andere bestaande verbrandingsinstallaties maar is nog ver verwijderd van de richtwaarde, die wordt vooropgesteld in de meest recente Duitse richtlijnen voor verbranding van huishoudelijke afvalstoffen.
  - Een beperkt aantal bodemonsters in de omgeving worden eveneens op dioxines geanalyseerd. Uit deze analyses blijkt dat een duidelijke verhoging van de dioxineconcentratie in de bodem wordt vastgesteld in de onmiddellijke omgeving van de verbrandingsoven binnen 100 à 200 meter.

3. Een meer uitgebreid bodembemonsteringsprogramma rond dezelfde installatie is op dit ogenblik in uitvoering.

**Vraag nr. 175
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS**

Kleinschalige waterzuiveringsprojecten — Stand van zaken

Al een aantal jaren stelde de Gemeenschapsminister van Leefmilieu dat de waterzuivering in landelijke gebieden zou moeten gebeuren via kleinschalige waterzuiveringsprojecten. Dit principe wordt om diverse redenen ondersteund door de milieuverenigingen.

1. Zijn er tot op heden al kleinschalige waterzuiveringsprojecten uitgevoerd ? Zo ja, waar ?
2. Worden er kleinschalige waterzuiveringsprojecten gepland ? Zo ja, waar ?

Antwoord

Vooraf moet ik de discussie openen over wat onder kleinschalige waterzuiveringsprojecten dient verstaan te worden. Door de VMM wordt ter zake de zuiveringsprojecten kleiner dan 2000 IE begrepen.

1. De bestaande zuiveringsinstallaties met een capaciteit kleiner dan 2.000 IE worden aangegeven in de tabel hieronder, samen met hun ontwerpcapaciteit, bouwjaar en type.
2. In de investeringsprogramma's '91, '92 en '93, ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin, worden volgende zuiveringsinstallaties met een ontwerpcapaciteit kleiner dan 2.000 IE gepland. De opgegeven raming is de kostprijs op het moment van goedkeuring van het project. Bij opmaak van het technisch plan kunnen deze ramingen gewijzigd worden.

— Investeringsprogramma '91

RWZI Vaalbeek in Oud-Heverlee (projectnummer 891034) met een ontwerpcapaciteit van 1794 IE. De raming van de kostprijs bedraagt 10,7 mio.

RWZI Schuiferskapelle in Tielt-aarsele (projectnummer 911004). Deze installatie werd in het investeringsprogramma opgenomen voor een capaciteit van 717 IE en geraamd op 10 mio. Bij de opmaak van het technisch plan werd dit project vervangen door een verbindingsriolering van Schuiferskapelle naar Tielt.

— Investeringsprogramma '92

RWZI Kleine Brogel in Peer (projectnummer 92/511). Deze installatie werd voorgesteld voor een capaciteit van 1.000 IE en geraamd op 14,3 mio. Bij de opmaak van het technisch plan werd dit project vervangen door een persleiding en pompstation om Kleine Brogel op de RWZI Eksel aan te sluiten.

RWZI Bever-Beverbeek (projectnummer 92/504) met een ontwerpcapaciteit van 535 IE, type biorotor en een kostprijsraming op 7,9 mio.

— Investeringsprogramma '93

RWZI Molenbeersel in Kinrooi (projectnummer A 7085/03.Z 93) met een ontwerpcapaciteit van 2.000 IE en een raming van de kostprijs op 40 mio.

In het ontwerp-investeringsprogramma '94 opgesteld door de VMM werden volgende kleinschalige zuiveringsprojecten in overweging genomen :

- RWZI Roesbrugge — Haringe (1.000 IE)
- RWZI Vleteren — Verse Brug (1.500 IE)
- RWZI Sint-Antelinks (2.000 IE)
- RWZI De Gavers te Geraardsbergen (1.000 IE)
- RWZI Aalbeke (500 IE)
- RWZI Nukerke (1.200 IE)
- RWZI Kanne (1.300 IE)

Bestaande kleinschalige zuiveringsinstallaties

RWZI	Ontwerp-capaciteit	Bouw-jaar	Type
Lede Kleine Kouter	1500 IE	1977	actief slibstelsysteem
St .-Martens-Latem	800 IE	1989	rietveld
St .-Martens-Latem — Deurle	1000 IE	1989	systeem Evens
Borgloon — Nerem	1000 IE	1958	bacteriebed
Genk — Bokrijk	550 IE	1986	perkolatierietveld
Hulshout	800 IE	1988	actief slib met oppervlaktebeluchting
Viersel	500 IE	1989	beluchte lagune
Zoersel	160 IE	1986	
Zondereigen (Baarle-Hertog)	500 IE	1985	biorotoren
Halle — Lembeek	200 IE	1973	Minutac
Halle — Windmoleke	500 IE	1984	actief slibstelsysteem
St .-Pieters-Leeuw	700 IE		actief slibstelsysteem
Bornem — Weert	400 IE	1986	systeem Evens
Walem	2000 IE	1972	bacteriebedden
Wilrijk — bloemveld	500 IE	1976	systeem Putox
De Panne — Adinkerke	2000 IE	1986	tweetraps beluchte lagune met oppervlaktebeluchting
Heuvelland — Westouter	1000 IE	1983	actief slib met bellenbeluchting
Jabbeke	1582 IE	1986	fysica-chemische zuivering
Staden	1500 IE	1989	actief slib met oppervlaktebeluchting
Zonnebeke	1000 IE	1986	oxydatiesloot met oppervlaktebeluchting

**Vraag nr. 176
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS**

Waterwingebieden en beschermingszones — Informatie aan de burger

De bevoegde diensten stelden sedert 1987 een aantal waterwingebieden en beschermingszones type 1, II en III vast.

Deze waterwingebieden en beschermingszones komen niet steeds overeen met de afbakeningen op de gewestplannen (blauwe driehoekjes). Ook zijn er op het terrein geen aanduidingen van deze afbakeningen te vinden. Voor de burger is het bovendien niet duidelijk wat mag, en zeker wat niet mag, in de respectievelijke zones.

1. Plant de Gemeenschapsminister de aanduiding op het terrein van de respectievelijke zones van de waterwingebieden ?
2. Wat is in de respectievelijke zones verboden ?
3. Plant de Gemeenschapsminister een sensibilisatiecampagne om de burger op de hoogte te brengen van de kwetsbaarheid van de waterwingebieden en van de handelingen die verboden zijn in deze zones ?

Antwoord

De aanduiding van de waterwingebieden en beschermingszones op de gewestplannen zijn indertijd op basis van vaste afstanden forfaitair gebeurd. Het grondwaterdecreet van 24 januari 1984 legt echter een nieuwe afbakening op, gebaseerd op verblijftijden van het water in de ondergrond en op de ligging van het voedingsgebied.

1. De aanduiding op het terrein van de waterwingebieden en de beschermingszones zal gebeuren met bijzondere aanduidingsborden door de Vlaamse Executieve te bepalen (artikel 22 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende reglementering en vergunning van het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones). De bevoegde dienst van AMINAL stelt dienaangaande een ontwerp van besluit op.
2. De handelingen die binnen de respectievelijke zone verboden of aan bijzondere voorwaarden onderworpen zijn, zijn vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, gedeeltelijk gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991, houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning.
3. Tijdens de procedure voor de vastlegging van de beschermingszones worden alle eigenaars van de percelen binnen de beschermingszones aangetekend in kennis gesteld van de nieuwe reglementering. Via lokale dag- en weekbladen wordt het brede publiek van het openbaar onderzoek ingelicht.

Een gepaste sensibiliseringscampagne zal worden gevoerd in samenspraak met de drinkwatermaatschappijen vermits deze maatschappijen belast zijn met de bescherming van het grondwater binnen waterwingebieden en beschermingszones.

**Vraag nr. 177
van 22 juni 1992
van mevrouw V. DUA**

Verbrandingsoven UZ in Gent — Gegevens

In het zuiden van Gent zijn er vier verbrandingsinstallaties op korte afstand van elkaar : de Gentse verbrandingsoven, de oven van het Universitair Ziekenhuis (UZ) en de verbrandingsinstallaties van Monsanto en UCB-Sidac. Die installaties bevinden zich in de onmiddellijke omgeving van woongebieden.

Voor wat de verbrandingsinstallatie van het UZ betreft, had ik graag het volgende van de Minister vernomen.

1. Hoe groot is de hoeveelheid afval geproduceerd door het Universitair Ziekenhuis en hoe is dit afval samengesteld ?
2. Hoeveel van dit afval wordt gerecupereerd ? Hoeveel wordt verbrand in de eigen verbrandingsinstallatie ? Hoeveel wordt verwijderd ?
3. Hoe groot is het aandeel radioactief afval ? Op welke manier wordt dit verzameld, gestockeerd en verwerkt ?
4. In geval afval wordt verwijderd, wat is dan de bestemming ?
5. Wat is de capaciteit van de verbrandingsinstallatie en hoeveel afval wordt dagelijks verbrand ? Wat is de samenstelling van het afval dat door deze oven wordt verwerkt ?
6. Werden er reeds emissiemetingen verricht en wanneer ?
7. Welke emissieparameters werden daarbij onderzocht en voor welke componenten werd een overschrijding van de toegelaten of algemeen aanvaarde normen vastgesteld ?

Antwoord

1. 2. en 4. In toepassing van artikel 7 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, moeten zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, hiervan melding doen aan de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest).

In toepassing van artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 augustus 1982 houdende inrichting en werking van een databank bij de OVAM, dienen de gegevens op een zodanige wijze te worden gebruikt en verwerkt dat ze geen identificatie van ondernemingen, personen door derden toelaten.

Dit betekent in casu dat gepersonaliseerde gegevens met betrekking tot het Universitair Ziekenhuis (VZ) uit Gent niet kunnen worden medegedeeld, meer bepaald wat betreft de hoeveelheid, aard, samenstelling en bestemming van hun voortgebrachte afvalstoffen.

Het ziekenhuis bezit een kopie van het ingestuurde meldingsdossier, welke zij op hun verantwoordelijkheid openbaar kunnen maken of ter inzage kunnen leggen voor derden.

Volgende informatie kan de dienst Melding verstrekken :

- Het bedrijf stuurde laattijdig, na 10 februari, een meldingsdossier op naar de OVAM — bestuur Beleidsbeheersing — dienst Melding.
  - Het meldingsdossier omvat 10 afvalstromen. Deze totale afvalstroom wordt ongeveer voor de helft buiten het ziekenhuis verwerkt, inclusief recuperatie, of vernietigd.
  - Het meldingsdossier bevat informatie betreffende het verbranden van afvalstoffen in een tot dit ziekenhuis behorende verbrandingsinstallatie, meer bepaald het verbranden van specifieke gevaarlijke ziekenhuisafvalstoffen.
3. In toepassing van artikel 4, a van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, valt radioactieve afval niet onder toepassing van dit decreet. Radioactief afval is een nationale materie en valt aldus niet onder mijn bevoegdheid.
  5. De verbrandingsoven van het UZ te Gent heeft een capaciteit van 300 kg per uur. Dagelijks wordt ongeveer 3.000 kg afval verbrand. Het afval bestaat uit huishoudelijk afval en ziekenhuisafval.
  6. Halfjaarlijkse emissiemetingen worden verricht door een erkend labo. De laatste metingen werden uitgevoerd in mei laatstleden.
  7. Volgende emissieparameters werden onderzocht : stofgehalte, HDI, HF, CO, SO₂, NO., t°, Bacharach. Enkel het HCl-gehalte overschrijdt de opgelegde norm.

Ik heb mijn administratie, met name AMINAL, opdracht gegeven mij maatregelen voor te leggen opdat de opgelegde norm inzake HCl-emissie niet meer overschreden kan worden. De voorstellen zullen het lid met een afzonderlijk schrijven worden medegedeeld.

Vraag nr. 178
van 22 juni 1992
van mevrouw V. DUA

Gentse verbrandingsoven — Gegevens

Door OVAM werd beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie waardoor aan de Gentse verbrandingsinstallatie een exploitatievergunning werd verleend tot 1996. Dit beroep werd op 17 maart door de Gemeenschapsminister bekrachtigd, waardoor de uitbatingsvergunning voor deze oven vervalt op 31 december 1992.

De reden tot opschorting zijn de zwaar verontreinigde emissies, zoals werd vastgesteld door een recente studie van het VITO.

Een verdere exploitatie van deze verbrandingsoven zal dus belangrijke investeringen voor het Gentse stadsbestuur impliceren.

Het afvalstoffenplan 1990-1995 echter bepaalt dat deze oven gesloten moet worden tegen het jaar 2000.

1. Welke emissiecomponenten werden onderzocht door het VITO ? Voor welke componenten werd een overschrijding van de toegelaten emissienormen vastgesteld en hoe groot zijn deze overschrijdingen ?
  2. Welke waarden werden vastgesteld voor dioxines en dibenzofuranen en in hoeverre is er een overschrijding van de algemeen aanvaarde grenswaarden ?
  3. Wat waren de precieze redenen tot beperking van de exploitatietermijn en onder welke voorwaarden kan de exploitatie verdergezet worden na december 1992 ?
  4. Wordt de sluiting van deze verbrandingsinstallatie in het jaar 2000, zoals bepaald in het afvalstoffenplan, nog steeds gepland ?
  5. Op welke manier zal de verminderde verbrandingscapaciteit tengevolge van de sluiting van de Gentse installatie (hetzij eind 1992, hetzij 2000) opgevangen worden ?
- Bestaan er concrete plannen om een nieuwe verbrandingsinstallatie in het Gentse of elders in Oost-Vlaanderen te vestigen ?
6. Werd er over deze materie overleg gepleegd met het stadsbestuur en wat zijn de resultaten van dit overleg ?

Antwoord

1. Volgende componenten werden door het VITO gemeten :
  - debiet, temperatuur, watergehalte ;
  - koolstofmonoxide, zwaveldioxide, zwaveltrioxide, NO zuurstofgehalte ;
  - totaal koolstof, stofgehalte, gehalte zware metalen in het stof ;
  - anorganische gasvormige chlorides en fluorides ;
  - gechloreerde dioxines en dibenzofuranen.

Voor HCl werd een overschrijding van de toegelaten emissienorm vastgesteld. Er werd een gemiddelde waarde gemeten van 900 mg/Nm³ daar waar de emissienorm (besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982) 100 mg/Nm³ toelaat.

2. Voor dioxines en dibenzofuranen werd een gemiddelde waarde gemeten van 77,5 ng TEQ/Nm³. Wat betreft dioxines en dibenzofuranen werd nog geen emissiegrenswaarde opgelegd.
3. De redenen tot beperking van de vergunningstermijn zijn : het ontbreken van een efficiënte rookgasbehandeling ; de hoogte van het investeringsbedrag voor een rookgaszuiveringsinstallatie.

Gezien de beperkte capaciteit van de huidige ver-

brandingsinstallatie is de investering economisch niet meer te verantwoorden.

4. De sluiting van de verbrandingsinstallatie van de stad Gent is volgens het Masterplan Verbranden met Energierecuperatie, in voorbereiding van het Afvalstoffenplan 1991-1995, gepland in 2000. Het in exploitatie houden van de verbrandingsinstallatie tot het jaar 2000 vereist evenwel grote investeringen. Gezien de nog beperkte levensduur van de installatie heeft het Gentse stadsbestuur beslist de afvalverbranding stop te zetten op het einde van de huidige planperiode.
5. De stad Gent zal, conform de doelstellingen van het Afvalstoffenplan, een stedelijk plan voor afvalpreventie en afvalverwijdering opstellen, rekening houdend met de sluiting van de bestaande installatie na de vergunningstermijn en waarbij de eventuele verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen door verbranding enkel nog zal plaatsvinden in de mate dat er geen technische en economische haalbare alternatieve oplossingen bestaan en dat er kan worden voldaan aan alle voorwaarden bepaald door richtlijn 89/369/EEG en andere op dat ogenblik geldende voorschriften.

De behoefte aan verbrandings- en stortcapaciteit zal wijzigen in functie van het slagen van dit stedelijk afvalplan. Het is derhalve voorbarig een evacuatieplan op te stellen. Er zijn op dit ogenblik geen concrete plannen voor een nieuwe verbrandingsinstallatie voor huishoudelijke afvalstoffen in het Gentse of elders in de provincie Oost-Vlaanderen.

6. Er werd hieromtrent overleg gepleegd met het stadsbestuur. Als resultaat hiervan heeft de stad zich ertoe verbonden het in sub 5) bedoelde stedelijk plan op te stellen. Bij de opstelling van het plan zal een inspraakprocedure voorzien worden. De verbrandingsinstallatie zal definitief gesloten worden op 9 augustus 1995. Het ministerieel besluit van 17 maart 1992 werd aangepast overeenkomstig de resultaten van het overleg.

**Vraag nr. 180
van 22 juni 1992
van mevrouw V. DUA**

Verbrandingsoven Monsanto in Gent — Gegevens

In het zuiden van Gent zijn er vier verbrandingsinstallaties op korte afstand van elkaar de Gentse verbrandingsoven, de oven van het Universitair Ziekenhuis en de verbrandingsinstallaties van Monsanto en UCB-Sidac. Deze installaties bevinden zich in de onmiddellijke omgeving van woongebieden.

Voor wat de verbrandingsinstallatie van Monsanto betreft, had ik graag het volgende van de Minister vernemen.

1. Hoe groot is de hoeveelheid afval geproduceerd door Monsanto en hoe is dit afval samengesteld ?
2. Hoeveel afval wordt gerecupereerd ? Hoeveel wordt verbrand in de eigen verbrandingsinstallatie ? Hoeveel wordt verwijderd ?

3. In geval afval wordt verwijderd, wat is dan de bestemming ?
4. Wat is de capaciteit van de verbrandingsinstallatie en hoeveel afval wordt dagelijks verbrand ? Wat is de samenstelling van het afval dat door deze oven wordt verwerkt ?
5. Werden er reeds emissiemetingen verricht en wanneer ?
6. Welke emissieparameters werden daarbij onderzocht en voor welke componenten werd een overschrijding van de toegelaten of algemeen aanvaarde normen vastgesteld ?

Antwoord

2. en 3. In toepassing van artikel 7 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, moeten zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, hiervan melding doen aan de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest).

In toepassing van artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 augustus 1982 houdende inrichting en werking van een databank bij de OVAM, dienen de gegevens op een zodanige wijze te worden gebruikt en verwerkt dat ze geen identificatie van ondernemingen, personen door derden toelaten.

Dit betekent in casu dat gepersonaliseerde gegevens met betrekking tot het bedrijf Monsanto uit Gent niet kunnen worden medegedeeld, meer bepaald wat de hoeveelheid, aard, samenstelling en bestemming van hun voortgebrachte afvalstoffen.

Het bedrijf bezit een kopie van het ingestuurde meldingsdossier, welke zij op hun verantwoordelijkheid openbaar kunnen maken of ter inzage kunnen leggen voor derden.

Volgende informatie kan de dienst Melding verstrekken

- Het bedrijf stuurde op 5 februari 1992 een meldingsdossier op naar de OVAM — Bestuur Beleidsbeheersing — dienst Melding.
- Het meldingsdossier omvat 13 afvalstromen. Deze afvalstromen worden via vergunde verwijderingsinrichtingen verwerkt, inclusief recuperatie, of vernietigd.
- Het meldingsdossier bevat geen informatie betreffende het verbranden van afvalstoffen in een tot het bedrijf behorende verbrandingsinstallatie.

4. 5. en 6. Twee jaar geleden werd de verbrandingsinstallatie van Monsanto wegens klachten uit de omgeving buiten gebruik gesteld. Een nieuwe milieuvergunning werd niet meer aangevraagd.

**Vraag nr. 181
van 22 juni 1992
van de heer J. ULBURGHS**

Aanleg van wachtkom in Neeroeteren (Maaseik) — Plannen

De vallei van de Bosbeek met haar natuurgebied van

10 km², een bont lappendeken van vegetatietypes, wordt momenteel met succes uitgebouwd tot natuurreservaat.

Toch leven de natuurbeschermers en beherende verenigingen met een aantal onzekerheden, bijvoorbeeld omtrent de wachtkom aan de Volmolen in Neeroeteren.

Het gaat hier om een ecologisch zeer kostbaar maar ook zeer kwetsbaar gebied met zeggevegetaties, elzenbroeken en rietvelden.

1. In hoeverre wordt de realisatie van de wachtkom ernstig overwogen ?
2. Indien ze gerealiseerd wordt, binnen welke termijn zal dat dan zijn ?
3. Hoe groot zal ze zijn en hoe ingrijpend ?
4. Hoe ver staat het met het MER ?

Antwoord

1. In het kader van een waterbeheersingsstudie die zich uitstrekt over de valleien van de Bosbeek en de Witbeek te Maaseik werden door mijn administratie in een voorontwerp een aantal maatregelen uitgewerkt die aan de volgende problemen trachten te verhelpen : wateroverlast te Neeroeteren en Maaseik ingevolge de beperkte afvoer capaciteit van de waterlopen ter plaatse ; overmatige erosie van de beekoevers die langsliggende wegen en gebouwen bedreigt, en die dijkbreuken veroorzaakt (Wurfelder molen) ; te hoge piekafvoeren richting Thorn (NI); gebrekkige werking van het verdeelwerk Bosbeek-Witbeek te Neeroeteren ; e.a. Door de toenemende rioleringsgraad in het gebied met toenemende piekafvoeren in de waterlopen tot gevolg, kan worden verwacht dat deze problemen zich recent en in de toekomst nog scherper zullen stellen. De aanleg van een wachtbekken op de Bosbeek stroomopwaarts van de Volmolen is de belangrijkste ingreep die in het voormelde voorontwerp werd opgenomen. Hierdoor hoeven geen normalisatiewerken aan de waterlopen zelf te worden uitgevoerd en kan het natuurlijk karakter ervan bewaard blijven.
2. De aanleg van het wachtbekken is gepland nadat de vernieuwing van het verdeelwerk Bosbeek-Witbeek en de bouw van het afleidingskunstwerk op de Witbeek naar de Maas te Geistingen zijn voltooid. Een juiste situering in de tijd kan voor het wachtbekken niet worden gegeven, mede omdat dit gedeelte der werken zich nog in een voorontwerpstadium bevindt. De werken aan de voormelde verdeelwerken zijn aanbestedingsklaar en zullen worden uitgevoerd van zodra de nodige kredieten hiervoor beschikbaar zijn.
3. De oppervlakte van het wachtbekken is onbepaald, aangezien er in de vallei ter hoogte van de Volmolen slechts een dwarsdijk is gepland, die de natuurlijk overstromingsfunctie van dit valleigedeelte zal bestendigen en tevens intensiveren. Wel kan gesteld dat gemiddeld eens om de 25 jaar een gebied van circa 25 hectare onder water kan komen te staan.

4. De werken aan het wachtbekken zijn MER-plichtig ; gelet op de planning van de werken zal het MER waarschijnlijk in 1995 opgesteld worden.

Vraag nr. 182

van 22 juni 1992

van de heer J. ULBURGHS

Vallei van de Bosbeek in As — Illegale boomkweek en grondspeculatie

De bronnen en de bovenloop van de Bosbeek hebben blootgestaan aan allerlei storende ingrepen, waarvan de mijnverzakkingen de meest typische zijn. Deze verzakkingen hebben de afwatering niet echt onmogelijk gemaakt, en hadden kunnen resulteren in een uniek wetland zoals dat het geval is in Harchies (Borinage).

In As hebben ze echter het voorwerp uitgemaakt van grondspeculatie en ongecontroleerde landschaproof. Ondanks het zwijgen van alle betrokken partijen bestaat er evidentie dat een boomkweker tegen gunstprijs moerasgronden aankocht van de NV André Dumont, en later een schadevergoeding claimde bij de NV KS wegens verzakkingen en waterschade. Deze kwestie maakte het voorwerp uit van een lange juridische strijd ; ten slotte werd de schadeëis ingewilligd, inclusief interesten en vergoeding voor niet-gerealiseerde winsten.

1. Kan de Gemeenschapsminister mij zeggen of volgende uitspraken stroken met de waarheid ?
  - a. De boomkweker zou met dit kapitaal nieuwe terreinen aangekocht hebben van verscheidene privé-eigenaars en ze niet volgens de bestemming op het gewestplan in gebruik genomen hebben (in totaal een 4-tal hectare, sinds 1989). Deze gronden zouden aangehoogd zijn met inerte materialen, met als gevolg een verstoring van de waterhuishouding. Een deel van dit puin bleef geruime tijd liggen, vermoedelijk wegens een controle van de OVAM-inspectie, maar werd ten slotte toch bedekt met een laag teelaarde.
  - b. De boomkwekerij is op die manier uitgegroeid tot een winning van 17 en 18 hectare, waarvan een tiental hectare in een natuurgebied gelegen is.
2. Kan de Gemeenschapsminister mij zeggen of er al stappen gezet werden om deze werken stil te leggen, en om op niet te lange termijn maatregelen te nemen met het oog op landschapsherstel en natuurontwikkeling ?

Antwoord

1. a en b. De huidige winning beslaat een oppervlakte van om en bij de 20 hectare. Na afgraving werden de gronden aangehoogd met inerte materialen (bouwafval, steenafval enzovoort), terug met aarde bedekt en afgedekt met een folie, waarna ze in gebruik genomen werden voor potcultuur. Een tiental ha bevindt zich in een op het gewestplan Hasselt-Genk (koninklijk besluit van 3 april 1979) aangeduid natuurgebied. Of de boomkweker het

kapitaal afkomstig van de schadeëis inclusief interesten en vergoeding voor niet gerealiseerde winsten gebruikte voor verwerving van de gronden is niet met zekerheid geweten.

2. Sommige werken die op het terrein zijn uitgevoerd zijn overtredingen op de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals gewijzigd bij latere wetten en decreet, alsmede verschillende uitvoeringsbesluiten.

Ik beschik niet over de bevoegdheden noch over de middelen om in dit concreet geval herstelmaatregelen uit te vaardigen.

**Vraag nr. 183
van 22 juni 1992
van de heer J. ULBURGHS**

Vallei van de Bosbeek in As — Uitdroging door waterwinning

Op de overgang van bovenloop en middenloop van de Bosbeek bevindt zich een belangrijk waterwinningsgebied. Terwijl dit vroeger weinig invloed uitoefende op het debiet van de waterloop, moet de capaciteit nu zodanig zijn opgevoerd dat niet alleen de valleigronden uitgedroogd zijn, maar ook de bedding. Terwijl de bovenloop water aanvoert, staat de bedding stroomafwaarts vaak droog.

1. Hoeveel water wordt er jaarlijks aan het gebied onttrokken ?
2. Op welke diepte ?
3. Wordt er gedacht aan beleidsmaatregelen ?

Antwoord

De waterwinning As van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening bestaat uit vier produktieputten, P1 tot P4. Deze putten hebben een filter van 20 tot 70 meter onder maaiveld, in de waterlaag die gevormd wordt door het zand van Maasmechelen-Opgrimbie (Bolderberg). Deze waterlaag is ter hoogte van de winning 100 meter dik en wordt er afgedekt door een 10 meter dik pakket bestaande uit pleistocene grinden en zanden van het Hoogterras van de Maas, en uit pleistoceen alluvium.

De waterwinning is vergund bij ministerieel besluit van 7 september 1982, met referentie 82/HD/4623/Li 318/48. Het vergund debiet is 10.000 kubieke meter per dag of 3.500.000 kubieke meter per jaar.

Uit het overzicht van de jaardebieten blijken twee zaken : het maandelijks opgepompt debiet blijft nagenoeg constant over de laatste 10 jaar en blijft steeds onder de vergunde hoeveelheid. Ook dit jaar werd het debiet niet opgedreven en was de in juni gewonnen hoeveelheid grondwater zelfs aan de lage kant.

Waterwinning As : overzicht van de gewonnen debieten van 1981 tot nu

Jaar	Jaardebiet
1981	3.447.999 m ³
1982	3.379.316 m ³
1983	3.307.314 m ³
1984	2.956.815 m ³
1985	2.741.616 m ³
1986	2.727.499 m ³
1987	2.991.987 m ³
1988	3.078.701 m ³
1989	3.112.550 m ³
1990	2.860.399 m ³
1991	2.891.794 m ³

1981		1982	
maand	m ³	maand	m ³
januari	256994	januari	291920
februari	289136	februari	266947
maart	235575	maart	285185
april	257386	april	302930
mei	309588	mei	296391
juni	221641	juni	301060
juli	226449	juli	299121
augustus	387468	augustus	304492
september	311298	september	262010
oktober	296201	oktober	287139
november	291984	november	276885
december	295596	december	273919

1983		1984	
maand	m ³	maand	m ³
januari	289738	januari	270478
februari	266307	februari	273822
maart	271092	maart	245922
april	272475	april	227894
mei	274303	mei	261079
juni	283753	juni	252276
juli	275919	juli	257670
augustus	286242	augustus	267025
september	278847	september	257530
oktober	267913	oktober	224943
november	257508	november	193390
december	283217	december	224786

1985		1986	
maand	m ³	maand	m ³
januari	222303	januari	227308
februari	263725	februari	288727
maart	208064	maart	159347
april	253226	april	202803
mei	263485	mei	211584
juni	224088	juni	238051

1985		1986	
maand	m ³	maand	m ³
juli	212629	juli	238700
augustus	213733	augustus	231141
september	227492	september	233988
oktober	226098	oktober	204032
november	194638	november	220207
december	232135	december	271611

1987		1988	
maand	m ³	maand	m ³
januari	074864	januari	292780
februari	260133	februari	218203
maart	379588	maart	233158
april	242604	april	240214
mei	298086	mei	3 13673
juni	227770	juni	251326
juli	258405	juli	295366
augustus	297259	augustus	241347
september	243 142	september	296160
oktober	230139	oktober	234774
november	260573	november	226926
december	219424	december	234774

1989		1990	
maand	m ³	maand	m ³
januari	289542	januari	212949
februari	225215	februari	284601
maart	237322	maart	170020
april	295527	april	257620
mei	240629	mei	228546
juni	296953	juni	227734
juli	239124	juli	284816
augustus	232012	augustus	223618
september	306020	september	275501
oktober	236992	oktober	218834
november	226239	november	267372
december	286975	december	208788

1991		1992	
maand	m ³	maand	m ³
januari	160152	januari	22923 1
februari	270845	februari	284471
maart	277393	maart	217482
april	215714	april	220471
mei	223397	mei	285911
juni	286052	juni	227499
juli	225227	juli	
augustus	228590	augustus	
september	280291	september	
oktober	22603 1	oktober	
november	222114	november	
december	275988	december	

Factoren die de afgelopen drie jaar wèl veranderen zijn

niet inherent aan de winning van grondwater : de klimatologische omstandigheden en het verleggen van de Bosbeek.

Eenzijds is de nuttige neerslag de laatste 3 jaar sterk afgenomen. De twee peilputten Cité Cockerill en Heuvelsven liggen buiten de invloedsfeer van de winning As en werden opgemeten van 1987 tot nu. Uit de grafieken (persoonlijk aan het lid opgestuurd) blijkt nu dat het freatisch waterpeil een natuurlijke daling van zowat 1,20 meter heeft ondergaan van 1989 tot nu, en dit zowel in de peilput Cité Cockerill, gelegen in de bovenloop van de Bosbeek, als in de veel lager gelegen put Heuvelsven. Een en ander heeft natuurlijk zijn weerslag op het brondebiet van de Bosbeek.

Anderzijds is er de omlegging van de Bosbeek. Tot in 1988 werd de Bosbeek omgelegd langs een watermolen, verder van de winning. In de winter 1988-1989 is deze omleiding ongedaan gemaakt en sindsdien volgt de Bosbeek zijn oude bedding op zowat 10 meter van de putten. Hierdoor is de infiltratie doorheen de bedding mogelijk. Wat dit laatste aspect betreft zijn nog geen concrete beleidsmaatregelen getroffen.

Maar vooral de normalisering van de klimatologische omstandigheden kan de ontstane droogte definitief verhelpen.

Vraag nr. 184
van 23 juni 1992
van de heer L. BARBE

Donkmeer in Berlare — Bedreiging

Het landschap in Berlare is niet alleen een bekende toeristische trekpleister, maar is ook een landschappelijk en ecologisch waardevol gebied. Een deel ervan is beschermd als landschap. Belangrijke delen zijn volgens het gewestplan N-gebied en R-gebied, en zelfs vogelrichtlijngebied. In dergelijk waardevol gebied wil het gemeentebestuur van Berlare nu een oeverversteving aanleggen, waarvan de kostprijs 12 miljoen zou bedragen. De financiering zou voor een belangrijk deel gebeuren met geld uit het Impulsfonds. De oeverversteving zou uitgevoerd worden in beton en tropisch hardhout en een ernstige aantasting van dit landschap vormen.

1. Is de aanleg van deze oeverversteving verantwoord in dit landschap ? Is er een meer ecologisch verantwoord alternatief ?
2. Op welke manier denkt de Minister de aantasting van dit waardevol landschap te verhinderen ?

Antwoord

1. Vermits de dijk waar de oeverversteving gepland wordt, gemeentelijke eigendom is, behoort het tot de gemeentelijke autonomie om een gepaste oplossing te zoeken.
2. De gemeente Berlare ondertekende het milieuconvenant, waarin ook het opmaken van een gemeentelijk natuurontwikkelingsplan is opgenomen. Aansluitend op de Groene Hoofdstructuur voor Vlaan-

deren, is voor het Donkmeer en omgeving via het GNOP (Gemeentelijk Natuur- en Ontwikkelingsplan) een gedetailleerde invulling van functies en bestemmingen als natuurbehoud, natuurontwikkeling en recreatie gewenst.

**Vraag nr. 185
van 23 juni 1992
van mevrouw M. AELVOET**

Erosie — Gepland decreet over bodembescherming

Bij de recente overvloedige regens werd eens te meer duidelijk dat de moderne landbouw sterk bijdraagt tot overstromingen door de erosie van akkers. De moderne teelttechnieken en het massale gebruik van kunstmeststoffen veroorzaken bodemdegradatie en dus erosie.

Reeds jaren geleden kwamen onderzoekers van de KU Leuven, onder leiding van professor De Ploey tot deze conclusie. Eenzelfde besluit is trouwens terug te vinden in het MINA-plan 2000.

Erosie door afspoeling veroorzaakt onder meer verstopping van de riolen ; daarenboven is erosie de oorzaak van een niet geringe slibafzetting in waterlopen, wat op zijn beurt tot extra baggerwerken noodzaakt. Waterzuiveringsstations worden door bovenmatige slibaanvoer extra belast. De slibverwerking zelf veroorzaakt op zich al problemen genoeg.

1. In het MINA-plan werd een decreet op de bodembescherming in het vooruitzicht gesteld. Wordt hierover eerstdaags een ontwerp voorgelegd aan de Vlaamse Raad en wat is de precieze stand van zaken ?
2. Overweegt de Minister specifieke maatregelen ter bestrijding van de erosie in de landbouw ?

Antwoord

Een integraal bodembeleid als zodanig is in Vlaanderen nog niet gerealiseerd en is ook een moeilijke opgave. Er zijn veel verschillende wetgevingen die momenteel ingrijpen op de bodem (mestdecreet, afvalstoffendecreet, grondwaterdecreet, enzovoort) en in die zin reeds een concrete invulling geven aan een onderdeel van het bodembeleid. Wat erosie betreft is er echter nog geen enkele juridische basis voor bodembescherming, erosiebestrijding of herstel van schade ten gevolge van erosie. Een systematische en doelgerichte aanpak van een globaal bodembeleid dringt zich dus op.

Hiertoe wil ik een ontwerp van bodemdecreet voorstellen waarin onder meer zijn opgenomen :

- afstemming met het decreet milieuhygiëne (ontwerp Commissie Bocken), wetgeving inzake ruimtelijk ordening, mestdecreet, afvalstoffendecreet ;
- algemene en specifieke bodemkwaliteitsdoelstellingen ;
- afbakening van bodembeschermingsgebieden, in eerste instantie ecologisch kwetsbare gebieden ;
- vaststellen van een periodiek bodembeleidsplan, inclusief specifieke plannen van aanpak ;

- reglementeringen van acties en handelingen met invloed op bodemkwaliteit ;
- mogelijkheden van onderzoek.

Een multidisciplinaire bodemcommissie zal in eerste instantie een eerste bodembeleidsplan moeten concretiseren en coördineren en de uitwerking van een bodemdecreet begeleiden.

De bodemcommissie zal bestaan uit de verschillende bevoegde administraties, wetenschappelijke instellingen en doelgroepen.

Ten aanzien van het probleem van de erosie van landbouwgronden beschikt de milieuadministratie over geen wettelijke reglementering teneinde de oorzaken aan te pakken. Ik wens echter de aandacht erop te vestigen dat de afvoer van regenwater van landbouwgronden via het rioleringsstelsel niet toegelaten is (richtlijnen voor het ontwerpen en berekenen van rioleringsstelsels in Vlaanderen) en derhalve de door opgesomde nadelige effecten niet zouden mogen optreden. De belangrijkste oorzaak voor deze afvoerproblemen is het verdwijnen van de grachten, kleinere waterlopen en natuurlijke overstromingszones die de geëigende afvoersystemen voor het regenwater vormden. Deze waren tevens gunstig als bescherming tegen overstromingen en voor de aanrijking van het grondwater.

Mijn beleid is dan ook gericht op het herstel van het oppervlaktewaterstelsel en het afkoppelen van oppervlaktewater van het rioleringsnet.

Verder zullen in afwachting van een bodemdecreet, de inrichtingsmaatregelen in het kader van ruilverkavelingsprojecten in risicogebieden voor erosie mede worden ingezet ten behoeve van erosiebestrijding. Verder zal ik onderzoeken op welke manier ik de huidige initiatieven inzake erosie, onder meer in het kader van de SB-zone Hageland, kan ondersteunen. Binnen de in te stellen bodemcommissie kan een werkgroep met betrekking tot bodemerosie worden samengesteld die mij ter zake een aantal concrete voorstellen kan doorgeven.

**Vraag nr. 186
van 23 juni 1992
van mevrouw M. AELVOET**

Natuurontwikkelingsgebieden — Verlenen van uitbatingsvergunningen

Tijdens de vorige zittingsperiode werd de Groene Hoofdstructuur van Vlaanderen vastgelegd.

In deze hoofdstructuur worden onder meer gebieden afgelijnd als natuurontwikkelingsgebied. Gebieden dus waarvan men overtuigd is dat zij de basis vormen voor een offensief natuurbeleid.

Deze plannen zijn lovenswaardig. Wat de concrete invulling betreft, rijzen enkele vragen die voornamelijk voortspuiten uit het verschil tussen het gewestplan en de Groene Hoofdstructuur. Zo is het perfect mogelijk dat een natuurontwikkelingsgebied ligt in een zone waarin volgens de geldende richtlijnen bepaalde bedrijfsactiviteiten — ook vervuulende — nog zouden kunnen plaatsvinden.

1. Houdt de administratie voor Leefmilieu bij het verlenen van uitbatingsvergunningen of bij het adviseren van bouwvergunningen rekening met het feit

dat een gebied al dan niet omschreven is als **natuurontwikkelingsgebied** in de Groene **Hoofdstructuur** ?

2. Werden er ter zake aan de administratie al instructies, richtlijnen of andere onderrichtingen gegeven ? Zo ja, wat is dan de precieze inhoud hiervan ?

Antwoord

Vooreerst moge ik het lid erop wijzen dat de bouwvergunning een aangelegenheid betreft die tot de bevoegdheid behoort van mijn collega van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Wat de milieuvergunningen betreft kan ik meedelen dat de Groene Hoofdstructuur van Vlaanderen nog niet definitief is vastgelegd maar dat het gaat om een richtnota die als discussiedocument opgemaakt werd. Het is mijn bedoeling om deze ontwerp-plannen verder te verfijnen en er een verordenende kracht aan te geven. Tot dusver werden nog geen instructies gegeven aan Aminor om bij de advisering van milieuvergunningdossiers rekening te houden met het voorlopige document over de Groene Hoofdstructuur.

Dit betekent evenwel niet dat bij de advisering van milieuvergunningdossiers geen aandacht zou worden besteed aan de bescherming van de natuur. Er wordt hierbij steeds rekening gehouden met de lokale situatie, onder meer ook de aspecten inzake de bescherming van de natuur in de omgeving van een inrichting.

De richtnota wordt wel als een beleidsondersteunend instrument gebruikt voor het verwervingsbeleid van natuurgebieden en voor het gebiedsgericht natuurbeleid.

Vraag nr. 187 van 25 juni 1992 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Bouw- en milieuvergunningen — Motivering bestuurs-handelingen

Vóór de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, oordeelde de Raad van State reeds dat "om uit te maken of aan de in de stedenbouwwet opgelegde motiveringsverplichting is voldaan, enkel rekening kan worden gehouden met de motieven uiteengezet in de beslissing zelf". (Raad van State, Olefs en Claessen, nr. 34.873, 10 mei 1990).

De wet van 29 juli 1991 op de motiveringsplicht wil onder meer de bestuurde in staat stellen om met kennis van zaken eventueel een wijziging van de beslissing van het bestuur te bespreken (Stukken, Senaat, nr. 215/3, 1988, blz. 3).

Deze wet is ongetwijfeld van toepassing in het hierna volgende geval. Nadat een bouwvergunning is verleend wordt de aanvraag voor een milieuvergunning ingediend (decreet van 28 juni 1985). Op dat ogenblik blijkt dat de aanvrager nog geen eigenaar is van één der kadastrale percelen waarop de bouwvergunning be-

trekking heeft. Hoewel de bouwvergunning bepaalt dat "een vergunning verkregen op grond van valse, onjuiste of onvolledige gegevens en/of verklaringen, te allen tijde kan worden ingetrokken", beslist het bevoegde college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning niet in te trekken.

1. Moet in het dossier voor het openbaar onderzoek dat in toepassing van bovengenoemd milieudecreet op het gemeentehuis ter inzage ligt, een afschrift worden opgenomen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, en van de motivering van die beslissing ?
2. Kan het openbaar onderzoek geldig starten bij gebrek aan vermelding van de beslissing en/of van de motivering ervan in voornoemd dossier ?
3. Kan de Minister van Leefmilieu het openbaar onderzoek schorsen en/of andere maatregelen nemen, om de rechten van de belanghebbenden te vrijwaren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Vooreerst weze aangestipt dat wat de geldigheid van de bouwvergunning betreft, wordt verwezen naar het antwoord van mijn collega van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Wat de milieuvergunning betreft, kan worden verwezen naar de bepalingen van artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning volgens dewelke een koppeling is voorzien tussen de bouwvergunning als bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw enerzijds en de in het voornoemde decreet van 28 juni 1985 bedoelde milieuvergunning anderzijds. Voormeld decreet voorziet geen koppeling tussen de beide vergunningsprocedures. Dit betekent dat de milieuvergunningsprocedure totaal onafhankelijk van de bouwvergunningsprocedure verloopt.

Artikel 5 van titel 1 van het VLAREM regelt de samenstelling van de milieuvergunningsaanvraag. Aldus dient volgens artikel 5 paragraaf 2, 18 in de aanvraag aangegeven of voor het voorwerp van de VLAREM-vergunningsaanvraag al dan niet tevens een bouwvergunning is vereist. In bevestigend geval en in de mate dat deze bij de indiening van de VLAREM-vergunningsaanvraag reeds voorhanden zijn, dient bij de VLAREM-vergunningsaanvraag gevoegd : ofwel een afschrift van de bouwvergunning, ofwel een afschrift van de bouwvergunningsaanvraag. In voorkomend geval vormt een van voormelde afschriften een bijlage bij de VLAREM-vergunningsaanvraag die overeenkomstig artikel 17 paragraaf 1, 1 van titel 1 van het VLAREM tijdens het openbaar onderzoek ter inzage dient gelegd bij de diensten van het gemeentebestuur.

Het openbaar onderzoek van een VLAREM-vergunningsaanvraag dient binnen de door titel 1 van het

VLAREM voorgeschreven termijn na de **ontvankelijk**- en volledigverklaring van de VLAREM-vergunningaanvraag verplicht gestart. Alle belanghebbenden kunnen op basis van het ter inzage liggende vergunningaanvraagdossier hun eventuele bezwaren kenbaar maken. De beslissing over de VLAREM-vergunningaanvraag dient gemotiveerd in voorkomend geval ook rekening houdend met de evaluatie van de tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bemerkingen en bezwaren. Daarbij dient aangestipt dat dit openbaar onderzoek betrekking heeft op de VLAREM-vergunningaanvraag en niet op de bouwvergunningaspecten. Daarenboven hebben de belanghebbenden nog de mogelijkheid om beroep aan te tekenen tegen de beslissing in eerste aanleg. De rechten van belanghebbenden met betrekking tot de VLAREM-vergunningaanvraag worden in deze bijgevolg onverminderd gewaarborgd.

Zolang de bouwvergunning niet is ingetrokken door het college van burgemeester en schepenen, wordt zij geacht geldig te zijn verleend en kan zij worden gebruikt in het kader van een milieuvergunningaanvraag, overeenkomstig artikel 5 paragraaf 2, 18, van VLAREM 1.

De overheid die de milieuvergunningaanvraag op zijn ontvankelijkheid en volledigheid onderzoekt, is niet bevoegd om te oordelen over de geldigheid van de bouwvergunning. De Gemeenschapsminister van Leefmilieu heeft niet de bevoegdheid om een openbaar onderzoek te schorsen dat geldig is gestart nadat het aanvraagdossier door de bevoegde overheid ontvankelijk en volledig is bevonden.

Vraag nr. 188
van 25 juni 1992
van de heer X. BUISSERET

Milieubox — Verspreiding

Het gebruik van de milieubox wordt overal gepromoot. De bedoeling van de milieubox is het scheiden van het klein gevaarlijk afval, zoals chemisch afval, van het gewone huishoudelijke afval. Deze milieubox zou aan elk Vlaams huisgezin gegeven worden.

Kan de Minister mij mededelen wie of welke firma instaat voor de verspreiding van de milieubox en hoe ver de verspreiding reeds gevorderd is? Hoeveel huisgezinnen in Vlaanderen beschikken reeds over de milieubox? Hoeveel gezinnen zullen uiteindelijk de box in hun bezit hebben?

Kan de Minister mij eveneens mededelen hoeveel de kostprijs van deze operatie bedraagt, en meer gespecificeerd:

- de kostprijs van de milieuboxen zelf;
- de kostprijs voor de verspreiding, vervoerskosten, personeelskosten enzovoort?

Antwoord

1. Voor de levering van de milieuboxen aan de gemeenten in het Vlaamse Gewest staat de NV Aralco uit Hamme in. De verspreiding binnen de stad of de gemeenten dient te gebeuren door het

respectievelijke stads- of gemeentebestuur. Begin juli 1992 waren er ongeveer 800.000 milieuboxen geleverd aan gemeenten in de provincies Limburg, Antwerpen en Oost-Vlaanderen.

2. Ongeveer 400.000 huisgezinnen beschikken momenteel over een milieubox.
3. Alle gezinnen uit het Vlaamse Gewest zullen een milieubox ontvangen. Het aantal gezinnen in het Vlaamse Gewest geraamd op 2.250.000.
4. De kostprijs van de milieuboxen zelf, inbegrepen het vervoer naar de gemeenten, zal ongeveer 1.240.000.000 frank bedragen, afhankelijk van het juiste aantal, het BTW-tarief en de eventuele herziening op de kostprijs.
5. De kostprijs voor de verspreiding kan niet gegeven worden, daar elke stad of gemeente (in totaal 308) zelf de bedeling doet en ook de kostprijs hiervoor te haren laste is.

Vraag nr. 189
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN

Noorderhavenever in Nieuwpoort — Afvalwaters

De inspanningen van de Vlaamse Regering voor de zuivering van de afvalwaters zijn ons bekend en worden gewaardeerd. Aan de Westkust wordt de inhaalbeweging van de voorbije jaren en de uitbreiding van de infrastructuur toegejuicht.

Nochtans blijven er probleempunten. Een daarvan is de Noorderhaven van Nieuwpoort. Zo loopt het afvalwater van de Koninklijke Yachtclub Nieuwpoort, van de Vlaamse Vereniging voor Watersport, van de Watersportkring van de Luchtmacht, van het Robert Orlent-centrum, van het BLOSO-centrum en van het kamp van Lombardsijde allemaal rechtstreeks in de havengeul (Ijzermonding) en zo naar zee. Het betreft zes vestigingen, in volle ontwikkeling, waarvan de milieudruk op de havengeul geenszins te verwaarlozen is.

Het aanleggen van collectoren en de zuivering van de afvalwater van Veurne en De Panne, Koksijde en Nieuwpoort kan slechts tot optimale resultaten leiden (gezond en proper strandwater), als er ook de afvalwaters van de Nieuwpoortse Noorderhavenever gezuiverd worden.

1. Hoeveel inwonersequivalent vervuild water van de Noorderhavenever komt in de havengeul terecht?
2. Welke oplossing stelt de Minister voor en binnen welke termijn?
3. Hoeveel zouden de investeringen bedragen?

Antwoord

Ik kan stellen dat het hier bedrijven betreft met sterk seizoen- en weekendgebonden activiteiten en zonder verblijfsrecreatie, uitgezonderd het militaire kamp van Lombardsijde.

- Koninklijke Yachtclub Nieuwpoort (KYCN)
Alle afvalwaters worden gestockeerd in verzamelputten en door een ruimdienst wekelijks, in het hoogseizoen, of maandelijks, buiten het seizoen, opgehaald. Vervuiling : 0 IE.
  - Vlaamse Vereniging voor Watersport (VVW)
Deze vestiging omvat een clubhuis, een restaurant en een 3-tal bureaus. De rioleringen lozen op de havengeul. Vervuiling is maximaal 100 IE per dag.
  - Watersportkring van de Luchtmacht
Deze vestiging omvat een bar, een restaurant, een wasserette, toiletten, stortbaden en een keuken. De riolering is aangesloten op het riool- en collectorenstelsel maar loost momenteel nog op de havengeul, via de waterloop De Pietie. Vervuiling is maximaal 80 IE/dag.
  - Robert Orlent-centrum
Deze vestiging is nog in aanbouw. Vermoedelijk zal eind 1992 de eerste fase in gebruik genomen worden. De riolering sluit aan op het collectorenstelsel en loost op de havengeul via de waterloop De Pietie. Vervuiling is 0 IE.
  - BLOSO-centrum
Dit omvat burelen, toiletten, douches, wastafels en een wasserette. De rioleringen lozen op de havengeul. Vervuiling is maximaal 140 IE per dag.
  - Militair kamp van Lombardsijde
Dit opleidingskamp bezit hoofdzakelijk dagverblijven en bevat hiervoor alle sanitaire inrichtingen en keukens. De rioleringen lozen op de havengeul. Vervuiling is maximaal 330 IE per dag.
- De totale vervuiling van voornoemde vestigingen bedraagt maximaal 650 IE per dag. Hiervan komt 570 IE rechtstreeks in de havengeul terecht. De overige 80 IE komt via de riolering, het collectorenstelsel en de waterloop De Pietie eveneens in de havengeul terecht.
- Volgende oplossingen worden door de VMM voorgesteld ter sanering.
- Voor de KYCN zijn er geen problemen, daar deze vestiging zal blijven werken met een systeem van verzamelputten zonder enige vorm van overstorting.
  - Voor de VVW, het Robert Orlent-centrum en het BLOSO-centrum is de oplossing erin gelegen een riolering aan te leggen die aansluit op het bestaande gescheiden rioolstelsel en/of op de collector. Deze oplossing is in studie. Het betreft hier een privé-aangelegenheid, met uitzondering van het BLOSO-centrum. Bij de bouw van het nog te verwezenlijken Scandinavian Boatsproject zouden tegelijkertijd het BLOSO-centrum en de VVW kunnen worden gesaneerd en op de riolering worden aangesloten.
  - Voor de Watersportkring van de Luchtmacht en voor het Militair kamp van Lombardsijde is de oplossing reeds gegeven met het collectorenproject Sanering Westelijk deel Middenkust dat ingeschreven werd op het investeringsprogramma 1990. De uitvoering ervan berust bij het Bestuur Milieu-in-

vesteringen van Aminor. Dit dossier is om verschillende redenen nog niet in aanbesteding gegaan : de tracékeuze, al of niet opmaak van een milieu-effectenrapport (MER), de 60 procent subsidiëring voor het gemeentelijke deel (Middelkerke). Met dit dossier wordt een oplossing geboden voor alle bedrijven in deze zone, omdat hierdoor alle afvalwater dat nu in de waterloop De Pietie terecht komt, rechtstreeks via het bestaande collectorennet op het bestaande RWZI van Oostende zou worden aangevoerd.

De aansluiting van VVW, het BLOSO-centrum en Scandinavian Boats zou maximum 1 miljoen frank bedragen. Deze aansluiting kan kostendelend gebeuren en is door de inrichting zelf te dragen.

Voor het Robert Orlent-centrum zijn de kosten vervat in de bouw van het complex. De overheid heeft hier geen kosten te dragen.

De Watersportkring van de Luchtmacht is via de riolering aangesloten op het collectorenstelsel en vraagt dus geen investeringen.

De aansluiting van het Militair kamp is opgenomen in het collectorenpakket van Sanering Westelijk deel Middenkust voor een bedrag van 6.228.905 frank (raming).

Voor de totaal-oplossing van het collectorenpakket, bestaande uit werken ten laste van de Vlaamse Milieumaatschappij, het Wegenfonds en de gemeente Middelkerke, werd in 1990 een raming opgesteld ten bedrage van 96.297.716 frank.

**Vraag nr. 190
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN**

Sociale huisvesting in Oostende — Overheidssteun

De Vlaamse Regering investeert 30 miljard in de sociale huisvesting, een beleidsintentie die uiteraard toe te juichen is.

Nu reeds komen 15 gemeenten voor die financiële impulsen in aanmerking. Die gemeenten zijn Antwerpen, Beringen, Genk, Gent, Hamme, Hasselt, Leuven, Lier, Lokeren, Maasmechelen, Mechelen, Sint-Niklaas, Temse, Vilvoorde en Willebroek.

De stad Oostende komt niet op deze lijst voor alhoewel uit studies van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij blijkt dat de sociale woningnood in die stad zeer acuut is. Bovendien telt Oostende gemiddeld meer dan andere Vlaamse gemeenten, woononwaardige huurwoningen.

Algemene sociale vaststellingen tonen een lagere welzijnsgraad aan : het OCMW van Oostende staat al jaren in de Vlaamse top 5 wat betreft het aantal vragen om financiële steun en het arrondissement Oostende bekleedt een weinig benijdenswaardige twintigste plaats op de tweeëntwintig Vlaamse arrondissementen wat betreft het gemiddeld belastbaar inkomen.

De Minister erkent ongetwijfeld die nood situatie.

1. Aan welke criteria moet een gemeente beantwoorden om kans te maken op overheidssteun voor de uitbouw van haar sociale huisvesting ? Welke in-

spanningen doet de Minister om de stad Oostende prioritair op de lijst te laten opnemen ?

2. Hoeveel middelen zullen voor de sociale huisvesting in Oostende geïnvesteerd worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en mevrouw L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

1 en 2. De criteria aan de hand waarvan de lijst van gemeenten vastgesteld zal worden, zullen bepaald worden in een besluit van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992. Hierin zal bepaald worden dat de geplande tegemoetkomingen slechts kunnen verleend worden voor projecten in de gemeenten die aan de gestelde criteria voldoen.

De Vlaamse Executieve heeft ter zake nog geen beslissing genomen. Derhalve kan ik vooralsnog evenmin op uw tweede vraag antwoorden.

Vraag nr. 191 van 26 juni 1992 van de heer M. BOURGOIS

Gemeentelijke opcentiemen op milieueffingen — Doorstorting door OVAM

Ingevolge de ministeriële omzendbrief BA-G-91/20 — VE — 11.12.1991 moet het bedrag van de gemeentelijke opcentiemen op de geïnde milieueffingen, met inbegrip van de bedragen voortvloeiend uit ambtelijke aanslagen en navorderingen, verminderd met 5 procent invorderingskosten, door OVAM op de rekening van de gemeente bij de NV Gemeentekrediet van België worden gestort voor het eind van de maand volgend op elke inning.

In de praktijk blijkt daar echter niks van terecht te komen. Ik zou de Minister dan ook willen vragen of hij op de hoogte is van de problemen die rijzen met betrekking tot de doorstorting van deze milieueffing, alsook wat hij van plan is te doen aan de huidige moeilijkheden.

Antwoord

De bedragen van de gemeentelijke opcentiemen op de milieueffingen werden aan de gemeenten doorgestort op 26 juni 1992. De milieueffingen worden per kwartaal geïnd. Overeenkomstig artikel 2 paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve, van februari 1990, houdende nadere regels betreffende de milieueffingen op vaste afvalstoffen, wordt de milieueffing

voor de eerste drie kwartalen betaald vóór de tiende van de tweede maand na ieder kalenderkwartaal. Voor het vierde kwartaal wordt het voorschot op de milieueffing betaald voor 10 december, het saldo voor de tiende van de maand februari. De stortingen aan OVAM voor het eerste kwartaal van 1992 dienden derhalve voor 10 mei te gebeuren.

De doorstorting van de opcentiemen moet gebeuren voor het einde van de maand volgend op de maand waarin de inning is geschiedt ; met betrekking tot de voorbije periode van 1992 betekent dit voor eind juni 1992.

De inning en het doorstorten van de milieueffing geschiedde volkomen conform het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 oktober 1991, betreffende de medewerking van de OVAM aan de inning van gemeentelijk ke opcentiemen op sommige milieueffingen.

Vraag nr. 192 van 29 juni 1992 van de heer A. DENYS

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal kabinetsmedewerkers betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn wat betreft het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de particuliere sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
  - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
  - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
    - de departementen ;
    - andere openbare diensten ;
    - de privé-sector ;
  - c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ;
  - d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 193
van 29 juni 1992
van de heer J. ULBURGHS

Stortplaats in Borlo (Gingelom) — Exploitatievergunning

Begin de jaren '70 werd in Borlo een zandgroeve uitgebaat. Deze groeve was ongeveer 1 ha groot en werd uitgediept tot ongeveer 10 m onder het maaiveld. Na de uitbating bleef de groeve er verlaten bijliggen.

In 1987 deed een firma (PVBA Vranckx) een aanvraag om de zandgroeve terug op te vullen met afval klasse II. Gemeenschapsminister voor Leefmilieu Kelchtermans verleende echter de vergunning (21 juni 1991) onder bepaalde voorwaarden. De bouwvergunning werd verleend, maar is vervallen. Een nieuwe bouwvergunning voor reliëfwijziging werd aangevraagd.

De bestendige deputatie baseerde zich voor haar weigering op een aantal ongunstige adviezen, onder meer van het college van burgemeester en schepenen, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij, Lisec en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening. Minister Kelchtermans baseerde zich op de gunstige adviezen van een aantal overheidsdiensten zoals Natuurlijke Rijkdommen, Stedebouw, Vlaamse Maatschappij Waterzuivering, OVAM en Landbouw.

1. Het gebied is volgens de kwetsbaarheidskaart van Limburg (Ministerie Vlaamse Gemeenschap, 1986) gelegen in een kwetsbare zone. Maximale voorzieningen voor de bescherming van het grondwater worden vooropgesteld, met controle hierop. Welke garanties kan de Minister geven dat de voorzieningen effectief zijn en dat deze controle ook effectief wordt uitgevoerd ?
2. Volgens het afvalstoffenplan van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu (dat kracht van decreet heeft) wordt het huishoudelijke afval en het gelijkgestelde afval in Zuid-Limburg verwijderd via het afvalverwijderingsbedrijf Intercompost in Bilzen. Is er een verband tussen de intercommunale Intercompost en de firma Vranckx ? Kan de Minister uitsluitend geven over de herkomst en de samenstelling van het afval dat aangevoerd zal worden ?
3. De toegangswegen tot de groeve lopen allen door woongebieden, Welke maatregelen zijn er getroffen om de omwonenden te vrijwaren voor lawaaï- en stankhinder ?
4. Eén van de toegangswegen is de N 80, een gevaarlijke weg dwars doorheen de dorpskom. Is er bij de beoordeling van het dossier rekening gehouden met de slechte staat en de verkeersonveiligheid van deze weg ? In welke zin is hierover advies gegeven ?
5. De nabestemming volgens het gewestplan is landbouwzone. Deze werd tot op heden niet gerealiseerd. Wat is de mening van de Minister over landbouwgrond op een stort waar gevaarlijke stoffen eventueel in de toekomst gestort zullen zijn ?

6. Werd bij het verlenen van de vergunning rekening gehouden met de druk die deze landelijke gemeente ondervindt van andere vestigingen, zoals een farmaceutisch bedrijf dat gepland is op een ambachtelijke zone, waardoor ook de verkeersdruk op de weg toeneemt en daarmee de ellende voor de omwonenden ?

Antwoord

Op het stort Vranckx te Gingelom is er nog geen enkele activiteit. Er is wel al een uitbatingsvergunning, maar nog geen bouwvergunning.

1. De bescherming van het grondwater zal zowel op de bodem als op de wanden verzekerd worden door een dubbele afsluiting van 50 cm ondoorlatend bodemmateriaal met daarop een folie type HDPE van minimum 1,5 mm dikte. Op deze dubbele afsluitlaag wordt dan nog een primair en secundair drainagestelsel aangebracht. Studie en ondervinding wijzen uit dat deze werkwijze een maximale bescherming biedt tegen eventuele verontreinigingen. Het bestuur Milieu-inspectie heeft als opdracht de opgelegde voorwaarden en werkwijzen te controleren.
2. Voor zover mij bekend bestaan er geen banden tussen Intercommunale Intercompost en de firma Vranckx. De herkomst van het te storten afval is op dit ogenblik nog onbekend. De aard van het te storten afval is duidelijk omschreven in de uitbatingsvoorwaarden.
3. en 4. Betreffende de eventuele verkeershinder zowel in de dorpskernen als op de N 80 is er een principieel akkoord tussen de gemeente Gingelom en de firma Vranckx over de te volgen invalswegen. Door dit plan wordt de hinder voor de bevolking tot het strikt aanvaardbare minimum beperkt.
5. Gevaarlijk of giftig afval mag niet gestort worden. Het gestorte afval wordt afgedekt met 30 cm ondoorlaatbaar bodemmateriaal waarboven een kunstmatige afdichting. Dit alles wordt gehecht aan de dubbele afdichtingslaag van bodem en wanden. De uiteindelijke eindafdek is samengesteld uit een 30 cm goed doorlatende laag en een 70 cm dikke bewortelingslaag. Samen met het geplande afvloeiingssysteem is er normaliter geen hinder voor eventuele landbouw en/of aangepaste teeltgewassen.
6. De uitbatingsvergunning werd verleend voordat er sprake was van eventuele vestigingen op de ambachtelijke industriezone. Gezien de afstand tussen het bedoelde stort Vranckx, het industrieterrein en de opgelegde verkeersstroom, is er geen overlast te verwachten.

Vraag nr. 194
van 1 juli 1992
van de heer W. DEMUYT

VLAREM — Verlenging vereenvoudigd toekenningsstelsel vergunningen

Artikel 38 van het VLAREM biedt aan de exploitanten

van bedrijven die door wijziging van de VLAREM-indelingslijst vergunningsplichtig worden, de mogelijkheid om op een vereenvoudigde manier hun vergunning te verkrijgen. Er is dan namelijk geen openbaar onderzoek, geen dossierkosten, en de vergunning wordt door kennisneming toegekend. De periode waarbinnen dit systeem mogelijk was, liep tot 1 maart 1992. Van diverse zijden hoort men echter dat deze periode verlengd is tot 1 januari 1993.

Mag ik daarom vragen of de Minister deze verlenging officieel bevestigt ?

Antwoord

Artikel 74 van titel 1 van het VLAREM voorziet in een overgangsmaatregel voor de inrichtingen die voor 1 september 1991 niet vergunningsplichtig waren en die op die datum in bedrijf waren gesteld. Volgens de bepalingen van het oorspronkelijke artikel 74 hadden de desbetreffende exploitanten een termijn van 6 maanden om zich volgens de vereenvoudigde procedure van artikel 38 in regel te stellen.

Op zijn vraag kan ik het lid bevestigen dat de bepalingen van artikel 74 van titel 1 van het VLAREM op mijn initiatief op 27 februari 1992 door de Vlaamse Executieve werden gewijzigd, derwijze dat de overgangstermijn om zich via de vereenvoudigde procedure in regel te stellen werd verlengd tot 1 maart 1993. De draagwijdte van deze wijziging werd bij ministeriële omzendbrief LH 92/1 van 11 mei 1992 toegelicht en verduidelijkt.

Vraag nr. 195 van 2 juli 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

NV Prayon Rupel — Hergebruik gipsafval

In het kader van de zaak Prayon Rupel kan men de meest tegenstrijdige beweringen horen over de mogelijkheden tot hergebruik van het gipsafval. De vestiging van het bedrijf in Engis zou er bijvoorbeeld wel in slagen het gips te hergebruiken.

Kan de Minister enige duidelijkheid scheppen ?

Klopt het dat het afvalgips niet voldoet aan de definitie van "toxische en gevaarlijke afvalstoffen" zoals omschreven in artikel 1, 22 van VLAREM 1 ?

Antwoord

1. De vestiging van Prayon-Rupel te Engis produceert gips van een andere kwaliteit. Dit bedrijf heeft een overeenkomst afgesloten met het bedrijf Knauf dat een gedeelte van het gips vewerkt in plaasterplaten gebruikt in Duitsland. Dit deed trouwens ook Prayon-Rupel, vestiging Puurs met het bedrijf Gyproc. Dit laatste heeft echter achteraf de overeenkomst opgezegd.
2. Uit het onderzoek uitgevoerd inzake uitlooggedrag en de concentraties van een aantal zware metalen zoals Hg, Cr, Pb, Cu, As in gips aanwezig blijkt

dat deze afvalstof niet als een toxische en gevaarlijke afvalstof zoals omschreven in artikel 1 punt 22 van het VLAREM 1 moet worden beschouwd.

Vraag nr. 196 van 2 juli 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

NV Prayon Rupel — Overtreding stortbepalingen

Het gemeentebestuur van Puurs stelt dat de NV Prayon Rupel zich in het verleden nooit gehouden heeft aan de afspraken inzake de afwerking van gipsstorten.

Bovendien zou op de stortplaats Hoeykens op een hoger niveau gestort zijn dan toegelaten.

Kan de Minister dit bevestigen ?

Antwoord

In totaal heeft de NV Prayon Rupel gestort op 15 stortplaatsen verspreid over verschillende gemeenten (namelijk Puurs, Rumst, Boom, Niel, Willebroek, Reet en Kontich).

Het OTL-stort in Rumst is momenteel het enige stort dat nog in gebruik is. Het bestuur Milieu-inspectie volgt daar de stortactiviteiten nauwgezet op. De meest recente controle vond plaats op 11 juni jongstleden ; er kon toen enkel worden vastgesteld dat zowel het opvullen van de put als de afdekking van de reeds afgewerkte stortvlakken gebeurt volgens het werkplan. Eind augustus worden de stortactiviteiten op dit stort normaliter ook stilgezet. Het bestuur Milieu-inspectie zal dan een controle op de afwerking van het stort uitvoeren.

De 14 overige reeds volgestorte sites zullen zo vlug mogelijk door het bestuur Milieu-inspectie onderzocht worden op de afwerking ervan.

Wat de stortplaats Hoeykens betreft : het bestuur Milieu-inspectie heeft de opdracht gekregen het huidige niveau van de stortplaats op te meten teneinde te kunnen nagaan of er al dan niet op een hoger niveau gestort werd dan toegelaten is.

Van zodra de resultaten van het onderzoek op de verschillende stortplaatsen van de NV Prayon Rupel bekend zijn, zal het lid hiervan persoonlijk op de hoogte worden gebracht.

Vraag nr. 197 van 3 juli 1992 van mevrouw V. DUA

Waters en Bossen — Personeelsformatie en logistiek

De taken en opdrachten van de dienst Waters en Bossen zijn in de loop der jaren fors toegenomen. Enerzijds is er de aankooppolitiek van het Vlaamse Gewest waardoor de oppervlakte domeinbos sterk is toegenomen, anderzijds is er het bosdecreet van 13 juni 1990 waardoor de dienst ook controlefuncties krijgt in de privé-bossen.

De gemiddelde oppervlakte te beheren bos- en natuurgebieden bedraagt per boswachterij momenteel 350 ha tegenover 230 ha in 1970, en daar is sedert het bosdecreet nog de grote oppervlakte privé-bos bijgekomen.

Daarnaast moeten de technische beambten ook de naleving van de wet op het natuurbehoud, het jachtdecreet, de wet op de vogelbescherming en dergelijke controleren.

In de praktijk blijkt dat de boswachters hun politionele, controlerende en technische opdrachten niet optimaal kunnen vervullen, vooral wegens onvoldoende logistieke ondersteuning en de niet volledige opvulling van de personeelsformatie.

1. Voor welke boswachterijen is de geplande personeelsformatie momenteel niet effectief bezet ?
2. Wordt voor het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling een aanwervingsplan opgesteld en welke aanwervingen worden daarin gepland ?
3. Hoeveel boswachters beschikken niet over een eigen dienstwagen ?
4. Wat is het kilometercontingent waarover de boswachters kunnen beschikken en in hoeverre beantwoordt dit aan het aangevraagde contingent ? Worden de kilometers gereden met de eigen wagen volledig vergoed en in hoeverre werden deze reeds terugbetaald ?
5. Hoeveel boswachters hebben een gratis woning ter beschikking ? Hoeveel niet ? Ontvangen deze laatste een huurcompensatie ?

Antwoord

1. Voor het ogenblik zijn 107 van de 136 boswachterijen bezet. Aangezien een nieuwe indeling van de gebieden wordt uitgewerkt, is het moeilijk om gebieden op te sommen. Per provincie is het aantal openstaande gebieden :

Antwerpen :	7
Brabant :	3
Limburg:	9
Oost-Vlaanderen :	6
West-Vlaanderen :	4

2. Aangezien de boswachters deelgenomen hebben aan een niveau-examen en van 3e naar 2e niveau zullen bevorderen, werd aangedrongen om in het 2e niveau geen aanwervingen te verrichten vooraleer de benoemingen in 2e niveau zouden effectief zijn. Aangezien dit examen is beëindigd en weinig kandidaten mislukten zal er toch een voorstel worden geformuleerd om dit jaar nog groentechnici aan te werven. De reserve van het examen voor opsteller van Waters en Bossen (ongeveer 8 kandidaten) zou daartoe kunnen worden aangewend.
3. Er zijn 54 wagens ter beschikking van boswachters om hun technische, administratieve en bewakingsopdrachten te vervullen. Dit aantal zal dit jaar nog worden verhoogd met een 20-tal.
4. 64 boswachters beschikken voor 1992 over een kilometercontingent van 201 .000 km.

5. Er zijn 37 boshuizen gratis ter beschikking.

Vraag nr. 199 van 6 juli 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Molenbeek in St. -Genesius-Rode — Vervuiling

De Molenbeek behoudt in St.-Genesius-Rode haar kwalijke reputatie van open riool. De grote schuldige daarvoor zou het voormalige Novarode, nu Catafix zijn.

Ook de milieubeweging reageerde verontwaardigd op de nieuwe stankhinder die zich langs de Molenbeek verspreidt.

Sinds de nieuwe firma Catafix haar activiteiten heeft aangevat, ziet de beek er weer vies uit, terwijl ze voorheen, tijdens het stilvallen van de werking van Novarode, een korte tijd helder water bevatte.

Heeft de Minister of zijn diensten weet van de oorzaak van de opnieuw verslechterde situatie ?

Antwoord

In het kader van de overname van het bedrijf Novarode door de firma Catafix werd dit bedrijf onder de nieuwe naam opgenomen in het emissiemetnet van de Vlaamse Milieumaatschappij. De bemonstering stond op het programma van juli 1992 maar aangezien Catafix nog niet volledig opgestart is, konden bemonsteringsresultaten nog niet representatief zijn voor het bedrijf. Om die reden werd de bemonstering verschoven naar september 1992. Aan de hand van de verkregen resultaten kan dan de invloed van Catafix op de Molenbeek geëvalueerd worden.

Vraag nr. 200 van 6 juli 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bellebeek op de grens met Liedekerke en Affligem — Vervuiling

Uit onderzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij naar de biologische waterkwaliteit van rivieren en beken, uitgevoerd van 1989 tot eind vorig jaar, wordt duidelijk dat de Dender net voorbij de monding van de Bellebeek op de grens van Liedekerke en Teralfene, zeer zwaar vervuurd is.

Het Denderwater krijgt weliswaar over de hele loop meestal de beoordeling van slechte kwaliteit, maar de toestand vanaf de monding van de Bellebeek in de Dender wordt omschreven als water van zeer slechte kwaliteit, nagenoeg zonder organismen.

Een en ander betekent dat de Bellebeek zelf dus zeer vervuurd moet zijn.

Kan de Minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van de resultaten van de Vlaamse Milieumaatschappij ;

2. welke maatregelen hij wenst te nemen om de sterk vervuilde Bellebeek op de grens met Liedekerke en Affligem schoon te maken ?

Antwoord

Uit de meetresultaten van het immissienet 1989-1990-1991 van de Vlaamse Milieumaatschappij blijkt inderdaad dat de Dender net voorbij de monding van de Bellebeek zwaar verontreinigd is.

In de loop van de maanden mei en juni 1992 werd door de dienst Planning van de Vlaamse Milieumaatschappij het investeringsprogramma 1994 opgemaakt voor de prioritaire bekkens waaronder de Dender en de Mark. Hierbij werden enkel belangrijke rioolstrengen en collectoren op hun rendabiliteit onderzocht in samenspraak met AMINAL (BMI), het provinciebestuur en Aquafin.

Voor de zuiveringszone Bellebeek-Liedekerke is op het investeringsprogramma 1993 de collector Affligem-Teralfene gepland.

In het ontwerp van investeringsprogramma 1994, dat eind juni aan mijn kabinet ter goedkeuring werd overhandigd, zijn volgende projecten voorgesteld :

- RWZI Liedekere (capaciteit 50.000 I.E.) met onderdoorsteek Dender ;
- collector Liedekerke-Bosbeek ;
- collector Liedekerke-Kruisbeek ;
- riolering langs Hollebeek en Schelfhoutstraat.

Deze voorstellen werden op de plenaire vergadering van het bekkencomité Dender van 16 juli 1992 uitvoerig besproken in aanwezigheid van mijn kabinetschef.

De investeringsvoorstellen zullen opgenomen worden op het investeringsprogramma 1994-1995 dat door de NV Aquafin voor uitvoering zal worden opgedragen.

Vraag nr. 201

van 6 juli 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Natuurgebieden in Halle — Erkenning als bosreservaat

De stad Halle zou de twee natuurgebieden in de wijk Essenbeek, namelijk het Maasdalbos en de Warande graag erkend zien als bosreservaat.

De stad Halle zou zelfs de bedoeling hebben het Maasdalbos gevoelig uit te breiden en zou zelfs gelden op haar begroting ingeschreven hebben om dit te kunnen realiseren.

Welk standpunt neemt de administratie en de Minister in ten opzichte van de erkenning als bosreservaat van de twee natuurgebieden,  nmaal de uitbreiding gerealiseerd ?

Antwoord

De erkenning als bosreservaat van het Maasdalbos, zal prioritair worden behandeld van zodra een besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de aanwijzing of

erkenning van bosreservaten zal zijn goedgekeurd en kunnen worden toegepast. Ook dient de eigenaar, de stad Halle, daartoe een aanvraag in te dienen. Het Maasdalbos wordt sinds tientallen jaren als vogelreservaat beheerd doet de VZW De Wielewaal, tot eenieders voldoening.

Vraag nr. 202

van 7 juli 1992

van de heer L. STANDAERT

Bermbesluit — Problemen

Het bermbesluit van 27 juni 1984 stipuleert dat begraasde bermen niet gemaaid mogen worden voor 15 juni.

1. Op bepaalde kruispunten gebeuren regelmatig verkeersongevallen die te wijten zijn aan een gebrek aan zichtbaarheid door de te hoge begroeiing van de middenbermen. Verontruste burgers nemen desgevallend contact op met het gemeentebestuur of met Openbare Werken. Die verschuilen zich achter dit besluit om niet te moeten overgaan tot het maaien van de bermen. Kan de Minister mij zijn mening hieromtrent meedelen ?
2. De wet bepaalt in artikel 4 een afwijking onder de bevoegdheid van de Minister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud. Waarom veranderen departementen om de haverklap van naam en bevoegdheid of kadert dit in de politiek van het dichten van de kloof tussen burger en politiek ? Hoe moet de burger de toepassing van dergelijke eventuele afwijking aanvragen ?
3. Welke zijn de afwijkingen waarvan sprake in artikel 4 ?
4. Hoge bermen zijn bij aanhoudend droog weer een potentieel gevaar voor brand (sigarettepeuken en dergelijke). Mag ik het standpunt van de Minister weten ?
5. Op het moment dat deze vraag gesteld wordt zijn nog heel wat bermen in Vlaanderen niet gemaaid. Het verlof van de bouwsector staat voor de deur, wat inhoudt dat een aantal bermen niet gemaaid zullen worden voor half augustus. Vindt de Minister niet dat, in het kader van de verkeersveiligheid, het bermbesluit van 27 juni 1984, een premature en ondoordachte maatregel is om de ecologie in Vlaanderen op peil te houden, rekening houdend met het feit dat burgers verplicht zijn distels en andere plantesoorten te verwijderen van hun gronden ?
6. Natuurverenigingen overal in Vlaanderen klagen erover dat artikel 2, dat het gebruik van biociden verbiedt, helemaal niet toegepast wordt en dat op vele plaatsen bomen en struiken afsterven als gevolg van het gebruik van biociden. Hoe wordt toezicht gehouden op de toepassing van dit artikel en waar kunnen burgers terecht om klacht neer te leggen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Overeenkomstig artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke personen kan de Gemeenschapsminister bevoegd voor natuurbehoud (en niet de Minister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud) alleen afwijkingen toestaan van de bepalingen van artikel 3 van voornoemd besluit om redenen die ontleend zijn aan de eisen van het natuurbehoud.

De procedure om deze afwijkingen te verkrijgen wordt beschreven in de omzendbrief van 4 juni 1987 houdende het bermbeheer door publiekrechtelijke rechtspersonen (Belgisch Staatsblad van 17 juni 1987).

Bij de toepassing van het bermbesluit mag het proportionaliteitsbeginsel niet uit het oog worden verloren. Volgens het advies van de Raad van State kan elke overheid zich beroepen op het proportionaliteitsbeginsel om zich aan de bepalingen van het bermbesluit te onttrekken.

Dit betekent dat eventueel een vroeger maaitijdstip kan worden gekozen indien de verkeersveiligheid in het gedrang zou komen.

Bij de bestrijding van schadelijke organismen op de wegbermen speelt eveneens het proportionaliteitsbeginsel. Dit betekent dat een afwijkend maaitijdstip kan gekozen worden wanneer de verantwoordelijke van mening is dat de bestrijding van schadelijke organismen dit noodzaakt.

Ik heb de dienst Natuurbescherming opdracht gegeven streng toe te zien op het gebruik van biociden op bermen en systematisch proces-verbaal op te maken bij overtreding van artikel 2 van voornoemd besluit.

De overtredingen op het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 kunnen gemeld worden bij de leden van de rijkswacht en de gemeentepolitie, bij de ambtenaren van de dienst Natuurbescherming en van de dienst Natuurontwikkeling en bij de ingenieurs en aangestelden van de dienst Waters en Bossen.

**Vraag nr. 203
van 7 juli 1992
van de heer L. APPELTANS**

Bescherming van wegbermen — Bevoegdheid

Ik heb de indruk dat het bermdecreet zeer onnauwkeurig wordt nageleefd.

Op doortocht in de streek van landen bemerkte ik dat de bermen van de berijdbare weg, vertrekkend van de rijksweg Tienen-Sint-Truiden, over Eliksem tot en met Overwinden, langs beide zijden bruin gespoten zijn.

Onder wiens bevoegdheid valt dit stuk weg? Is het gebruik van herbiciden nog steeds geoorloofd? Welke sancties zijn mogelijk voor zo'n leefmilieu-onvriendelijk gedrag en wie mag ze nemen?

Antwoord

Het beheer van de bermen langs de rijksweg Tienen-Sint-Truiden behoort tot de bevoegdheid van de Administratie Wegeninfrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Volgens artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen is het gebruik van biociden op bermen verboden.

Voor de bermen langs de wegen die beheerd worden door de administratie Wegeninfrastructuur is bovendien de omzendbrief van 21 mei 1991, uitgevaardigd door de dan functioneel bevoegde Gemeenschapsminister van toepassing, dat het gebruik van biociden overal en in alle omstandigheden uitsluit.

De inbreuken op artikel 2 van voornoemd besluit worden correctioneel bestraft (artikel 44 paragraaf 1 van de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973). De overtredingen kunnen vastgesteld worden door de officieren van de gerechtelijke politie, de leden van de rijkswacht en de gemeentepolitie, de ambtenaren van de dienst Natuurbescherming en van de dienst Natuurontwikkeling en de ingenieurs en boswachters van de dienst Waters en Bossen.

**Vraag nr. 204
van 8 juli 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Dienst voor Zuivering van Afvalwater — Gegevens

In 1934 werd de Dienst voor de zuivering van Afvalwater (DZA) opgericht. Met de wet van 8 augustus 1980 werd de bevoegdheid inzake de problematiek van het afvalwater grotendeels overgeheveld naar de gewesten en werd als gevolg daarvan het geheel van het personeel en de dossiers naar de gewesten overgeheveld.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te vernemen:

1. het statuut van de DZA en zijn evolutie;
2. de financiële middelen, de personeelsformatie en de reële personeelsbezetting waarover de DZA beschikte bij de start, alsook in 1950, 1960 en 1970 en zo mogelijk later;
3. of de DZA ooit een beleidsplan heeft opgesteld;
4. of er ooit een gefundeerde evaluatie werd gemaakt over het gevoerde beleid;
5. wat, achteraf gezien, de meeste effectieve maatregel, ondernomen actie of project was.

Antwoord

Ik dien erop te wijzen dat de Dienst voor de Zuivering van Afvalwater (DAZ) behoorde tot het Bestuur Sanitaire Bouwkunde van het nationaal Ministerie van Volksgezondheid.

Ingevolge de staatshervorming van 8 augustus 1980 en vervolgens deze van 8 augustus 1988 werd het grootste deel van de bevoegdheden van deze dienst overgeheveld naar de gewesten. Voor het Vlaamse Gewest werden deze bevoegdheden toegewezen aan enerzijds de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappijen (VWZ) en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) en anderzijds aan de dienst Water en Bodem van het vroegere AROL, nu AMINAL.

Vermits de gestelde vragen betrekking hebben op de periode voor de staatshervorming van 1980 dient het lid zich hieromtrent te richten tot de huidige Minister van Volksgezondheid.

**Vraag nr. 205
van 8 juli 1992
van de heer J. EEMAN**

Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren — Resultaten

Het decreet van 21 december 1990 voorziet in een heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

In dit verband vernam ik graag van de Minister voor 1991 :

1. het totale bedrag van de voorziene heffingen ;
2. de tot nu toe geïnde bedragen, opgedeeld per provincie ;
3. aan welke instantie en, op welke data, de onder b vermelde bedragen overgemaakt werden ;
4. eventueel de met deze bedragen uitgevoerde of geplande werken.

Antwoord

Ik geef in de tabellen 1 en 2 de stand van zaken weer

met betrekking tot de betalingen en de behandeling van de bezwaarschriften, met de financiële weerslag ervan.

Tabel 1 : stand van de betalingen (in miljoen frank)

	Gevorderde betalingen (na bezwa- ren)	%	Betaald	Saldo
Grootverbruikers (bedrijven)	2.159	42,8	1.758	400
Kleinverbruikers	2.891	57,2	2.569	323
Totaal	5.050	100	4.327	723

Tabel 2 : Bezwaarschriften

	Aantal aanslagen	Aantal	%	Geground (geheel of gedeelte- lijk)	Verminde- ring van de heffing (in frank)
Grootver- bruikers	4.316	750	17,4	390	177.977.508
Kleinver- bruikers	2.066.525	75.620	3,7	52.547	339.186.794
Totaal	2.070.841	76.370	3,7	52.937	517.164.302

Uit deze tabellen blijkt dat de totaal geraamde opbrengst (geactualiseerd door VMM op 15 februari 1992) van 5,5 miljard frank, dit zijn grootverbruikers 2,3 miljard frank plus kleinverbruikers 3,2 miljard, na de behandeling van de bezwaarschriften is teruggebracht op 5 miljard frank.

Hierna wordt de toestand van de betalingen op 15 juni 1992 weergegeven.

Toestand betalingen dd. 15/06/1992 heffing 1991

Bedrijven

Soort	Werkelijk ve	Werkelijk bedrag	Betaald bedrag	Saldo	Aantal
Analyse	3.123.645,32	1.874.187.414	1.520.035.717	354.151.967	997
O.C.	449.376,47	269.629.428	237.059.433	32.569.995	3.207
Ambtshalve	24.919,00	14.951.694	901.590	14.050.104	21
Totaal	3.597.940,79	2.158.768.536	1.757.996.740	400.771.796	4.225

Toestand betalingen dd. 15/06/1992 heffing 1991

Kleinverbruikers

	Bedrag (oorspronkelijk)	Aantal (oorspronkelijk)	Stand van het kohier	Totaal betalingen	Saldo
Vlaams-Brabant	516.425515	369.399	489.992.616	415.773.010	74.219.606
Oost-Vlaanderen	585.114.155	535.302	552.125.630	508.190.207	43.935.423
West-Vlaanderen	566.319.535	452.827	510.932.119	447.734.336	63.197.783
Limburg	407.352.570	235.800	364.904.114	333.353.131	31.550.983
Antwerpen	1.146.022.075	473.197	973.177.087	863.881.232	109.295.855
Totaal	3.221.233.850	2.066.525	2.891.131.566	2.568.931.916	322.199.650

Hierna wordt het overzicht gegeven van de doorstorting naar het MINA-fonds.

Doorstorting naar het MINA-fonds

Datum	Oost- en West- Vlaanderen 091-0116534-66	Antwerpen en Limburg 091-0116544-76	Vlaams-Brabant 091-0116554-86	Grote verbruikers 091-0116564-96	Totaal
30/09/91					565.000.000
08/11/91	178.062.530	190.895.058	59.217.334	25.500.239	453.675.161
03/12/91	121.663.989	298.875.226	89.017.075	44.060.047	553.616.337
18/12/91	48.256.218	134.847.362	58.200.888	69.184.105	310.488.573
	347.982.737	624.617.646	206.435.297	138.744.391	1.882.780.071
16/01/92	135.224.225	67.388.285	48.720.019	164.124.874	415.457.403
24/02/92	114.276.615	97.146.941	49.003.944	545.044.590	806.472.090
17/03/92	25.728.896	163.451.572	16.055.414	18.698.133	223.944.015
25/03/92	15.111.609	31.300.878	8.947.393	19.502.487	74.862.367
13/04/92	7.744.397	8.843.015	3.402.935	55.078.041	75.068.388
23/04/92	3.925.563	6.960.242	2.697.804	5.542.649	19.126.258
07/05/92	4.498.342	8.709.207	1.582.542	4.493.714	19.283.805
20/05/92				15.755.679	15.755.679
03/06/92	1.962.242	4.832.471	1.557.960	4.823.589	13.176.262
17/06/92	12.078.974		16.496.217	9.128.555	37.703.746
01/07/92	1.889.773	7.261.381	14.576.927	6.349.523	30.077.604
					3.613.707.688

De opbrengst van de heffingen wordt overeenkomst de bepalingen van het decreet van 23 januari 1991 gestort in het MINA-fonds. Via het MINA-fonds worden onder andere de investeringsprogramma's opgedragen aan de NV Aquafin gefinancierd.

Vraag nr. 206
van 10 juli 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Smeerpip van Tessenderlo naar Antwerpen — Plannen voor ingebruikname

Volgens een bericht in De Gazet van Antwerpen van gisteren zouden er plannen bestaan om de tot nog toe ongebruikte smeerpip van Tessenderlo Chemie en andere zwaar vervuilende industriële vestigingen naar Antwerpen, nu toch in gebruik te nemen.

Er zou voorzien worden in een aftakking in Grobbendonk die het vuile water tussen Lier en Duffel in de Nete zou lozen.

Naar verluidt heeft de Minister nog geen beslissing genomen maar hebben de gemeenten van het Netebekkencomité gepleit voor een zuivering aan de bron. Kan de Minister verduidelijken wat er van het persbericht juist aan is ?

Antwoord

Door mijn voorganger, de heer T. Kelchtermans, werd einde 1991 aan AMINAL de opdracht gegeven een werkgroep samen te stellen die de mogelijkheden tot heringebruikname van de collector diende te bestuderen zonder bijkomende budgettaire lasten op te leggen aan het Vlaams Gewest.

In deze werkgroep zetelden afgevaardigden van de diverse besturen van AMINAL, Antwerpse Waterwerken, Vlaamse Milieu-maatschappij, de bedrijvengroep Tessenderlo Chemie en de betrokken gemeentebesturen van Ham, Tessenderlo en Antwerpen.

De werkgroep vergaderde drie maal, namelijk op 9 januari, 12 februari en 5 mei 1992.

Einde juni werd mij door AMINAL een bundeling van de informatie die door de leden van deze werkgroep verzameld werd, overhandigd. Op basis van deze informatie besluit AMINAL „dat het scenario Afvoer van het effluent naar de Grote Nete te Lier, gebruikmakend van de bestaande collector tot Herentals, aan te sluiten op een nieuwe leiding met lozingspunt in de Grote Nete te Lier, momenteel de meest aangewezen oplossing biedt”.

Zoals het lid correct stelt heb ik inderdaad nog geen beslissing genomen daar ik van mening ben dat maximale zuivering aan de bron de enige duurzame oplossing is.

Momenteel worden daarom in mijn opdracht de mogelijkheden onderzocht inzake de ontziling van het afvalwater van Tessenderlo Chemie.

Het spreekt voor zich dat de leden van de Vlaamse Raad evenals de leden van het Netebekken-comité tijdig zullen worden geïnformeerd over de verdere evolutie van dit dossier.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 204
van 9 juni 1992
van de heer L. BARBE

Ring en KMO-zone in Buggenhout — Stand van zaken

Op 26 september 1991 keurde de gemeenteraad van Buggenhout het principe goed om een ringweg aan te leggen die de Hanestraat met de Kalkestraat moet verbinden. Tevens werd beslist een BPA te laten opstellen voor de terreinen langs de nieuw aan te leggen ringweg om er een KMO-zone te realiseren. De realisatie van deze projecten zou een zware aantasting zijn van de Hofkwartier-kouter. Dit is een open ruimte met verschillende functies: landbouw, natuur (kleinschalige landschapselementen), veilig verkeer (een alternatief fietspad dat veel gebruikt wordt door scholieren) en recreatie (wandergebied).

De aanleg van deze ringweg is verkeerstechnisch niet nodig. Ook de aanleg van de KMO-zone is overbodig gezien leegstaande bedrijfsgebouwen en bestaande bedrijventerreinen in de streek nog plaats bieden.

1. Wat is de stand van zaken inzake de realisatie van het BPA Hofkwartier ?
2. Wat is de geplande procedure voor de realisatie van de ringweg Hanestraat-Kalkestraat ?

3. Wat is de stand van zaken van de realisatie van deze ringweg ?

Antwoord

1. Bij mijn administratie is het BPA Hofkwartier nog niet bekend. Noch de gemeenteraadsbeslissing, noch de eventuele aanstelling van de ontwerper werden aan mijn administratie bekend gemaakt.
2. en 3. Voor het overige heeft mijn administratie wel door middel van informele contacten weet van intenties die bij de gemeente Buggenhout leven inzake de aanleg van een ringweg met bijhorende KMO-zone, maar een dossier — laat staan een concrete aanvraag — werd in dat verband nog niet bij de administratie ingeleid. Gelet op de grote nood aan ambachtelijke terreinen in Buggenhout en het centrum van de gemeente, heeft mijn administratie wel begrip voor de intenties van het gemeentebestuur.

Vraag nr. 209
van 16 juni 1992
van de heer A. DENYS

D'Hooie — Bijzonder plan van aanleg

Hoewel het BPA D'Hooie nog niet is goedgekeurd, worden reeds volop werken uitgevoerd om de gronden als industrieterrein in te richten en dit zonder enige vorm van vergunning. Zo wordt bijvoorbeeld op dit ogenblik een nieuwe weg met steensteg aangelegd. De dienst Stedebouw van West-Vlaanderen weigert in deze op te treden en de werken stil te leggen of te verbaliseren.

Op 31 juli 1991 besliste de Vlaamse Executieve om de gewestplannen Kortrijk, Roeselare-Tielt en Gent en Kanaalzone gedeeltelijk in herziening te stellen. De administratie kreeg de opdracht gebieden langs de Leie af te bakenen om ze in herziening te stellen, met de bedoeling ze de bestemming te geven van natuurgebied, valleigebied of ecologisch waardevol landbouwgebied.

1. Mag in landschappelijk waardevol landbouwgebied (de huidige bestemming van D'Hooie) een nieuw wegtracé met steenslag worden aangelegd zonder dat dit werd vergund ? Zoniet, wat denkt de Minister te zullen doen aan deze overtreding ?
2. Welk gevolg werd gegeven aan de Executievebeslissing van 31 juli 1991 om de Leievallei een groenere bestemming te geven ? Wat is de geplande timing ? Welke bestemming zal D'Hooie krijgen ?

Antwoord

1. In tegenstelling met wat het lid beweert is mijn administratie helemaal niet op de hoogte van gebeurlijk wederrechtelijk in uitvoering zijnde werken op het betrokken terrein (BPA d'Hooie), laat staan dat de gemachtigde ambtenaar tot dusver geweigerd zou hebben ter zake te laten optreden.

Ingevolge de vermelde gegevens in deze vraag werd, overeenkomstig de gebruikelijke procedure in soortgelijke dringende aangelegenheden door mijn administratie aan de gemeentelijke diensten telefonisch en per fax-bericht gevraagd dringend de nodige vaststellingen in situ te doen, en in voorkomend geval de passende betugelende maatregelen te treffen bepaald in artikel 68 van de stedenbouwwet.

- De administratie heeft, ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991, een studie over de Leievallei gemaakt en aan het kabinet voorgelegd. Ik zal hieruit de passende conclusies trekken.

Vraag nr. 211
van 16 juni 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Steenweg Asse-Edingen — Verkeersonveiligheid

Op dit moment ligt het gedeelte van de Assesteenweg tussen de spooroverweg en het kruispunt Terlindestraat-Kerkstraat en dan vooral het deel dat aansluit op de spooroverweg in Ternat, er allesbehalve goed bij. Het wegdek helt op sommige plaatsen nogal sterk naar de kant van de weg af, zodat de buurtbewoners niet zelden het ergste vrezten.

Overdag wordt de Assesteenweg bijna constant druk bereden en tijdens de spitsuren is het een drukte van jewelste. Wie denkt dat het dan 's nachts kalm is, komt vooral in de vroege ochtend bedrogen uit. Vanaf 4 uur 's ochtends razen de zware vrachtwagens langs de voordeuren, met een snelheid die soms waanzinnig is. En je weet maar nooit met welke produkten deze wegmas-todonten geladen zijn (denk maar aan het ongeval in Affligem met de met loodcarbonaat geladen vrachtwagen).

De buurtbewoners dringen er sterk op aan dat er verkeersremmende maatregelen getroffen worden als de vernieuwingswerken aan de Assesteenweg worden uitgevoerd. De enige manier om daar wat aan te doen, is de steenweg tussen de spooroverweg en het kruispunt Terlindestraat-Kerkstraat zo aan te leggen dat snel rijden uitgesloten is.

- Voor wanneer is de aanvang van de vernieuwing Steenweg Asse-Edingen gepland ?
- Zijn er verkeersremmende maatregelen opgenomen in dit plan ?
- Waarom worden er momenteel geen maatregelen genomen om de verkeersovertreders te beboeten ?

Antwoord

De Steenweg Asse — Edingen is geen gewestweg maar behoort tot het wegennet van de provincie. Voor verdere informatie kan het lid zich richten tot de Provinciale Technische Dienst.

Vraag nr. 212
van 16 juni 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Fietspaden in Affligem — Onveiligheid

Verschillende wielertoeristenclubs hebben aangedrongen om in de Bellestraat in Affligem op de weg naar de fietsersbrug markeringen aan te brengen.

Het is triestig te moeten vaststellen dat van het fietspad in de Bellestraat tot het fietspad naar de fietsersbrug over de E 40, tot nu toe nog geen wegmarkeringen werden aangebracht.

Maar er is meer. Niet alleen bevinden de fietspaden in de Bellestraat zich in een slechte toestand, daar komt nog bij dat het fietspad naar de fietsersbrug over de E 40 bij valavond niet de ideale plaats is voor een eenzame fietser. De wildgroei langs beide kanten van het pad en het feit dat de verlichting het grotendeels laat afweten, zijn er de oorzaak van dat velen dit fietspad bij donker niet durven gebruiken. Nochtans is het de enige „veilige” oversteek van Affligem naar Essendorp.

- Wanneer brengt men wegmarkeringen aan in de Bellestraat op de weg naar de fietsersbrug ?
- Wanneer begint men aan de herstelling van de defecte verlichting langs dit fietspad ?
- Welke maatregelen neemt de Minister om de wildgroei langs beide kanten van het pad aan te pakken ?

Antwoord

- Ter hoogte van het kruispunt Bellestraat, Stationstraat en de N 208 in Affligem werden de nieuw aangelegde fietspaden met de nodige signalisatiekentekens aangeduid.

Gezien de voorlopige inrichting van vermeld kruispunt zijn echter nog geen fietsoversteekmarkeringen aangebracht. Een herschikking van dit kruispunt is gepland bij de verdere realisatie van de N 208.

- Het fietspad van de voetgangersbrug over de A 10/E 40 autsnelweg werd aangelegd in de wegzate van de vroegere Bellestraat, een gemeenteweg waarvan de openbare verlichting aan de gemeente Affligem toebehoort.
- De bermen en taluds langs het fietspad worden in het kader van de waarborgperiode tweemaal per jaar gemaaid en geruimd.

Vraag nr. 213
van 16 juni 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Frituur Stationsplein in Asse — Anderstalige uitbater

De gemeenteraadsleden van Asse hebben tijdens de

jongste zitting kennis genomen van het besluit van de vice-gouverneur van Brabant om de uitbating van de nieuw gebouwde frituur aan het Stationsplein ook toe te laten aan niet-Nederlandstaligen.

De gemeenteraad had in zitting van 27 februari 1992 het bestek tot het afsluiten van een concessieovereenkomst voor de exploitatie van deze frituur goedgekeurd. Daarin werd bepaald dat de voertaal van de frituur het Nederlands moest zijn en de uitbaters Nederlandstaligen. Dit bleek in strijd te zijn met artikel 23 van de Grondwet inzake vrijheid van taalgebruik.

De nieuwbouw-frituur kadert in het heringerichte Stationsplein dat begin dit jaar zijn definitieve afwerking kende.

Wat is het standpunt van de Minister ter zake ?

Welke maatregelen neemt de Minister tegen eventuele anderstalige uitbaters ?

Meent de Minister niet dat dit in strijd is met de taalwetgeving ?

Antwoord

Op 27 februari 1992 keurde de gemeenteraad van Asse het bestek goed tot het afsluiten van een concessieovereenkomst voor de exploitatie van de frituur aan het Stationsplein.

Artikel 10 van de concessieovereenkomst bepaalde dat de voertaal van de frituur en de uitbating het Nederlands moet zijn en dat zowel de concessiehouder als het personeel de Nederlandse taal perfect machtig moeten zijn.

Op 11 mei 1992 heeft de vice-gouverneur van Brabant de voormelde bepaling geschorst overwegende dat deze bepaling in strijd is met artikel 23 van de Grondwet, dat de uitbating van een frituur een privé-aangelegenheid betreft en dat het gebruik van de talen dus niet door het gemeentebestuur gereguleerd kan worden.

De gemeenteraad van Asse heeft op 25 mei 1992 beslist de gevraagde bepaling in het desbetreffende bestek te schrappen en heeft aldus zelf een oplossing gegeven aan het door het lid voorgelegde concrete geval.

Vraag nr. 216 van 17 juni 1992 van de heer R. VAN HOOLAND

Extra-financiering van Gent en Antwerpen — Gegevens

Grote steden hebben uiteraard relatief veel en eigen verplichtingen. Daarvoor bestaan er naast het Vlaamse Gemeentefonds allerlei financieringen.

1. Welke extra-financiering ontving Antwerpen, respectievelijk Gent, in 1991 en 1992, en/of komt hen toe voor die twee jaren (eventueel naar aard, bestemming en bedrag) ?
2. Welke extra-financiering ontvingen de regionale centrumsteden en -gemeenten in 1991 en 1992, en/of

komt hen toe voor die twee jaren (eventueel naar aard, bestemming en bedrag) ?

Antwoord

Het Vlaamse Gewest voorziet in verschillende financieringsbronnen te behoeve van de gemeenten en provincies.

Allereerst is er het Vlaams Gemeentefonds, geregeld bij decreten van 31 juli 1990 en 7 november 1990, dat de belangrijkste algemene financieringsbron van de gemeenten is en waarin wat de verdeling onder de gemeenten betreft, in zeer ruime mate rekening is gehouden met de centrumfunctie.

In de eerste plaats wordt de globale dotatie, die in 1992 bepaald is op 35,6 miljard frank, gesplitst in drie afgescheiden delen :

- a. 42,90 procent is bestemd voor de gemeenten met meer dan 150.000 inwoners, in casu Antwerpen en Gent ;
- b. 15,75 procent is bestemd voor de gemeenten met 50.000 tot 150.000 inwoners, in casu de 10 zogenaamde regionale centra ;
- c. 41,35 procent is bestemd voor de 296 overige gemeenten.

Deze uitsplitsing leidt tot een zeer belangrijke waardering van de centrumfunctie van de steden. Op basis daarvan worden de hiernavolgende bedragen toegekend :

- Antwerpen en Gent : 21.097 frank per inwoner ;
- 10 centrumsteden: 7.514 frank per inwoner ;
- 296 overige gemeenten : 3.433 frank inwoner.

Binnen elke hierboven vermelde groep van gemeenten wordt via de verdelingscriteria op aanvullende wijze ruim rekening gehouden met de centrumfunctie van de gemeenten via de criteria actieve bevolking, aantal leerlingen dat onderwijs volgt met uitzondering van het kleuter- en lager onderwijs en bevolkingsdichtheid. Op basis van deze criteria worden 20 procent van de middelen uit het Vlaams Gemeentefonds verdeeld.

Daarnaast ontvangen de Vlaamse steden en gemeenten nog belangrijke bedragen uit de volgende fondsen :

Investeringsfondsen :

Bij decreet van 20 maart 1991 werd het Nieuwe Investeringsfonds opgericht. De dotatie voor 1991, namelijk 3.452.520.000 frank, lag dan ook aanzienlijk hoger dan de dotatie van het vorige jaar.

In 1991 werden door het Investeringsfonds aan Antwerpen en Gent de volgende trekkingsrechten toegekend :

- Antwerpen : 332.597.589 frank
- Gent : 163.121.430 frank.

De dotatie 1992 is nog niet definitief vastgesteld.

4. Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen (VFIK) en de bijzondere dotatie :

- Ingevolge het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Fonds voor de Integratie van Kansarmen ontvangen sommige gemeenten van 1991 tot 1998 een bijzondere dotatie die jaarlijks in totaal 1.128.500.000 frank bedraagt. Om de twee jaar wordt bepaald welke steden en gemeenten een aandeel uit het VFIK krijgen en hoe groot hun aandeel is.

Voor 1991 en 1992 ontvangen 15 steden en gemeenten (waaronder Antwerpen en Gent) een dotatie van het VFIK. Dat VFIK-aandeel moet uitsluitend voor de financiering van kansarmoeprojecten worden aangewend. Het VFIK-aandeel Antwerpen voor 1991 en 1992 bedraagt 424,7 miljoen per jaar. Het VFIK-aandeel Gent voor 1991 en 1992 bedraagt 211 miljoen per jaar.

- Aan de 293 gemeenten die geen dotatie van het VFIK ontvangen, wordt jaarlijks eveneens een globaal bedrag van 1.128.500.000 frank uitgekeerd (decreet van 31 juli 1990). De ontvangen gelden mogen voor gelijk welke gemeentelijke uitgave worden aangewend.

3. Pensioenbijdragen

Wat de bijdrage door het Vlaamse Financieringsfonds in de pensioenlasten van sommige steden betreft, bestaat er een grondig verschil met de hiervoor genoemde fondsen.

Het decreet van 23 oktober 1991 tot wijziging van het decreet van 20 december 1989 tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de gemeentefinanciën, bepaalt dat sommige gemeenten van 1992 tot 1999 een bijdrage in de financiering van hun pensioenlasten kunnen ontvangen.

Drie steden zullen een bijdrage in de pensioenlasten ontvangen, namelijk Antwerpen (vanaf 1992) ongeveer 565 miljoen frank ; Gent (vanaf 1992) : ongeveer 55 miljoen frank ; Oostende (vanaf 1993) ongeveer 40 miljoen frank.

Vraag nr. 222
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS

Gewestplannen — Afbakening waterwingebieden en beschermingszones

De bevoegde diensten stelden sedert 1987 een aantal waterwingebieden en beschermingszones type I, II en III vast.

Deze waterwingebieden en beschermingszones komen niet steeds overeen met de afbakening aangegeven op de gewestplannen (blauwe driehoekjes). Tevens wordt op de gewestplannen een globale afbakening aangegeven ; een verfijning in het kader van de beschermingszones werd op de gewestplannen niet weergegeven.

Nochtans is een correcte planweergave zeer belangrijk, bijvoorbeeld voor het vaststellen van de MER-verplichting (besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989, artikel 3 punt 9, b).

1. Op welke wijze denkt de Gemeenschapsminister de gewestplannen te laten aanpassen aan de wetenschappelijke afbakening van de waterwingebieden ?
2. Wanneer zal de Gemeenschapsminister hiertoe de nodige initiatieven nemen ?

Antwoord

Betreffende de afbakening van de waterwingebieden en de beschermingszones op de gewestplannen kan ik het lid meedelen dat het onder meer omwille van de rechtzekerheid aangewezen is dat de afbakeningen zoals deze voorkomen op de gewestplannen in toepassing van de normen die op het ogenblik van de vaststelling van de gewestplannen in voege waren, in overeenstemming worden gebracht met de huidige beschermingsbesluiten.

Bovendien moeten ook de waterwingebieden en beschermingszones van nieuwe waterwinningen worden aangeduid op de gewestplannen, gelet op hun ruimtelijke impact.

De MER-verplichting in verband met de aanleg van waterwinningen is niet verbonden aan een vergunning op basis van de wet op de ruimtelijke ordening. Logisch zou zijn dat de Vlaamse Executieve gelijktijdig met het besluit tot aanduiding van het waterwingebied en de bijhorende beschermingszones het betreffende gewestplan gedeeltelijk in herziening zou stellen op voorstel van de Gemeenschapsminister bevoegd voor de ruimtelijke ordening. Ik zal dit punt dan ook onder de aandacht brengen van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van het eerstvolgende voorstel tot besluit van de Vlaamse Executieve in verband met de aanduiding van waterwingebieden.

Door de Vlaamse Executieve werden in het verleden reeds enkele besluiten genomen tot gedeeltelijke inzieningstelling van het gewestplan. Om verschillende redenen heeft de verdere procedure tot nu toe geen opvolging gekregen.

Vraag nr. 223
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS

Behoeftenanalyse veiligheid en leefbaarheid van de wegeninfrastructuur — Limburg

Op 1 juni 1992 stelde de Gemeenschapsminister zijn behoeftenanalyse inzake veiligheid en leefbaarheid van de wegeninfrastructuur in Vlaanderen voor.

In de rubriek "afwerken begonnen projecten" wordt voor de provincie Limburg ook de omleiding Hechtel-Eksel in het kader van de noord-zuidverbinding als prioritair traject aangeduid. De kostprijs voor dit stuk autoweg zou 500 miljoen bedragen.

1. Hoeveel bruggen worden gepland op het traject tus-

sen de Lindelsebaan (Overpelt) en de N 715 ter hoogte van de Ark ?

2. Hoeveel gronden op dit traject (zonder het complex aan de Lindelsebaan) werden al onteigend ?
3. Hoeveel voertuigen rijden dagelijks over volgende trajecten :
  - Leopoldsburg-Hectel (N 73) ;
  - Hechtel-Peer (N 73) ;
  - Hechtel-Lommel :
    - via N 715 ;
    - via N 74 ?

Antwoord

1. Op het traject van de Noord-Zuid tussen Lindelsebaan (Overpelt) en de N 715 ter hoogte van de Ark, worden 6 bruggen gepland.
2. Tot op heden werden op dit traject 26 percelen en 2 woningen onteigend.
3. Aantal voertuigen dat dagelijks over volgende trajecten rijdt tussen 7 u en 19 u (telgegevens 1990) :

	Totaal verkeer	Aantal zwaar verkeer	PWE (personenwa- geneenheden = personen- wagens + 2x zwaar ver- voer
a. Leopoldsburg- Hectel	8.389	16,1 %	9.740
b. Hechtel-Peer	7.101	17,6 %	8.351
c. Hechtel-Lom- mel via N 715	8.928	27,2 %	11.360
d. Hechtel-Lom- mel via N 74	1.158	9,3 %	1.266

**Vraag nr. 225
van 19 juni 1992
van de heer H. MARSOUL**

Hoogspanningslijn Diest-Meerhout — Milieuhinder

Het aanleggen van het bovengrondse gedeelte van de 150 KV-lijn Diest-Meerhout op het grondgebied van de stad Diest en van de gemeenten Ham, Laakdal, Meerhout en Tessenderlo, veroorzaakt grote beroering bij de bevolking.

Op 4 mei 1989 en op 4 juni 1990 heeft het college van burgemeester en schepenen van Diest een negatief advies uitgebracht in verband met voormelde bouwaa-vraag.

Op 5 juni 1992 kreeg de stad Diest echter een afschrift van de bouwvergunningen voor de aanleg van deze 150 KV-lijn.

Zonder afbreuk te invullen doen aan het feit dat de

hoogspanningslijn opgenomen is in het algemeen uitrustingsplan inzake de energievoorzieningen van het land, pleit het stadsbestuur van Diest uitdrukkelijk voor een alternatieve realisatie van deze 150 KV-lijn. Er werd meermaals beklemtoond dat het stadsbestuur zich alleen akkoord kon verklaren als de betrokken lijn ondergronds zou worden aangelegd.

Uit het verwerpen van de mogelijkheid tot het ondergronds aanleggen van de 150 KV-lijn kan enkel geconcludeerd worden dat het financiële aspect primeert op het behoud van de landschappelijke waarde van het gebied.

Bovendien wordt de bovengrondse aanleg van hoogspanningslijnen enkel in rurale gebieden toegepast, niet in steden. In het kader van de realisatie van de Groene Hoofdstructuur zal de bekabeling trouwens een belangrijke spelbreker worden. .

Zal de Minister toestaan dat de 150 KV-lijn bovengronds wordt aangelegd en zo het landschap ernstig aantast en bovendien psychologische druk bij de bevolking veroorzaakt ?

Antwoord

De vergunning werd slechts verleend nadat een zeer ruime openbaarheid aan het project was gegeven. Tijdens talloze consultatierondes, waarbij zowel de gemeentelijke overheden als de bevolking werden betrokken, werden alle mogelijke alternatieven besproken op hun voor- en nadelen.

Hierbij werd het ondergronds aanleggen van de lijn helemaal niet verworpen, doch in de mate van het technisch haalbare zelfs als voorwaarde opgelegd, voor het gedeelte vertrekkend vanuit de post Diest tot pylon P104, dat wil zeggen tot juist voorbij de noordelijke nieuwe ring rond Diest. Op deze wijze werd ondermeer vermeden dat een pas gebouwde school overspannen zou worden.

Binnen de grenzen van de technische mogelijkheden was dit de nog net haalbare oplossing. Ik moet er ook op wijzen dat een ondergrondse hoogspanningsleiding enkel de eventuele visuele pollutie van een open luchtlijn kan beperken en psychologisch misschien een minder grote druk zal veroorzaken, maar dat de risico's inzake milieuhinder, alleen al door het (olie)-koelsysteem van dergelijke leidingen, veel groter zijn dan deze van luchtlijnen.

Een ondergrondse lijn schakelt evenmin de mogelijke magnetische pollutie uit. Bovendien geeft de afgifte van de vergunning voor deze hoogspanningslijn en de opgelegde voorwaarde inzake het ondergronds aanleggen van het eerste gedeelte, uitvoering aan de beslissing van de Vlaamse Executieve van 26 juni 1991. Door deze beslissing werd de bevoegde Gemeenschapsminister gemachtigd de bouwvergunning te verlenen onder bedoelde voorwaarde en nadat het gewestplan in herziening werd gesteld, met het oog op het intekenen van het tracé van deze HS-lijn op dat gewestplan. Deze inherzieningstelling werd beslist op 31 juli 1991.

Vraag nr. 226
van 23 juni 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Schijnvallei in Wijnegem en omgeving — Aanleg duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet

Bewoners van Wijnegem en omgeving zijn begaan met het behoud, de bescherming en de ontwikkeling van de natuur in de Schijnvallei.

Zij vrezen dat de eventuele aanleg van het duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet op de plaats van het anti-tankkanaal het natuurlijke evenwicht in de streek zou storen.

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen welke plannen de Vlaamse Regering heeft voor een eventuele aanleg van een duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet en of ze het natuurlijk evenwicht van de streek eerbiedigen ?

Antwoord

De Vlaamse Regering heeft op dit ogenblik geen concrete plannen voor de aanleg van een duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet.

Wat betreft de eerbiediging van het natuurevenwicht van de streek herinner ik eraan dat voor zulke bouwwerken een milieueffectenrapport vereist is voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, en dat zo'n bouwaanvraag samen met het ter inzage gelegde milieueffectenrapport aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen.

Ten slotte wens ik er nog aan toe te voegen dat de gewestplannen Turnhout en Antwerpen het tracé Oelegem-Zandvliet als reservegebieden en alternatieve reservegebieden omschrijven en dat dit inhoudt dat voor de vrijwaring van de nodige ruimten perken kunnen worden gesteld aan handelingen en werken. Op die wijze draagt het geplande tracé thans bij tot „de eerbiediging van het natuurlijk evenwicht van de streek”.

Vraag nr. 228
van 23 juni 1992
van mevrouw M. AELVOET

Natuurontwikkelingsgebieden — Verlenen van bouw- of verkavelingsvergunningen

Tijdens de vorige zittingsperiode werd de Groene Hoofdstructuur van Vlaanderen vastgelegd.

In deze hoofdstructuur worden onder meer gebieden afgelijnd als natuurontwikkelingsgebieden. Gebieden dus waarvan men overtuigd is dat zij de basis vormen voor een offensief natuurbeleid.

Deze plannen zijn lovenswaardig. Wat de concrete invulling ervan betreft, rijzen enkele vragen die voornamelijk voortspuiten uit het verschil tussen het gewestplan en de Groene Hoofdstructuur. Zo is het perfect mogelijk dat een natuurontwikkelingsgebied ligt in een zone waarin volgens het gewestplan bijvoorbeeld gebouwd zou mogen worden.

1. Houdt de administratie voor Ruimtelijke Ordening bij het verlenen van bouw- of verkavelingsvergunningen rekening met het feit dat een gebied al dan niet omschreven is als natuurontwikkelingsgebied in de Groene Hoofdstructuur ?
2. Werden er ter zake aan de administratie al instructies, richtlijnen of andere onderrichtingen gegeven ? Zo ja, wat is dan de precieze inhoud hiervan ?

Antwoord

1. De administratie voor Ruimtelijke Ordening is gebonden de wettelijk vastgestelde reglementeringen toe te passen zoals deze bepaald zijn binnen het kader van de wet op de stedenbouw. Hiertoe behoren onder meer de gewestplannen en de plannen van aanleg die als wettelijk instrument ter beschikking zijn van de ruimtelijke ordening.

De Groene Hoofdstructuur is geen wettelijk vastgelegd gegeven binnen het kader van de wet op de stedenbouw, maar, zoals het lid het stelt, een basis van een natuurbeleid. De administratie voor ruimtelijke ordening beschikt derhalve niet over de wettelijke middelen om deze Groene Hoofdstructuur afdwingbaar te maken. Bovendien is het feit dat een bouw- of zelfs verkavelingsvergunning zou kunnen worden verleend in een natuurontwikkelingsgebied, niet a priori een tegenstrijdigheid met de doelstelling van natuurontwikkelingsgebieden. De invulling van zo een gebied op het terrein kan immers verschillende vormen aannemen.

2. Gelet op het bovenstaande zijn er ook geen precieze instructies, richtlijnen of onderrichtingen gegeven binnen het kader van de wet op ruimtelijke ordening. In het structuurplan voor Vlaanderen zal de Groene Hoofdstructuur als sectorplan voor natuurbehoud opgenomen worden, en als dusdanig geïncorporeerd in dat structuurplan, een wettelijke basis krijgen.

Vraag nr. 229
van 24 juni 1992
van de heer P. BREYNE

Westhoek — Verbindingen met Noord-Frankrijk

Het ziet er naar uit dat de doortrekking van de A 19 van Ieper tot Veurne en de aansluiting met het Franse autowegennet op zijn minst niet op middellange termijn gerealiseerd zal worden.

Daarom is het voor de ontsluiting van het zuiden van de Westhoek, met name de regio Ieper-Poperinge, des te belangrijker dat er goede verbindingen ontstaan via Haezebrouck en de Franse autoweg A 25.

Naast de mogelijke aanpassing van de Frans-Vlaanderenweg op Vlaams grondgebied in Poperinge moeten hiertoe evenzeer belangrijke werken uitgevoerd worden op Frans grondgebied.

In het verleden werden bij herhaling overleg en initiatieven met de Franse autoriteiten aangekondigd. Graag

had ik van de Minister vernomen of er ter zake reeds gesprekken gevoerd werden en wat de stand van zaken is in de realisatie van die wegverbindingen tussen de Westhoek en Noord-Frankrijk.

Antwoord

Op de vergaderingen van de werkgroep **Transport-Infrastructuur** van het Vlaamse Gewest en de Région Nord-Pas-de-Calais, en de werkgroep **Infrastructuur** van de provincie West-Vlaanderen en het Departement du Nord waarin mijn diensten vertegenwoordigd zijn, werd de problematiek inzake de verbindingen tussen de Westhoek en Noord-Frankrijk reeds meermaals besproken.

Meer bepaald werd door de Franse autoriteiten beloofd om in het kader van het **Schéma** directeur routier départemental de studie van de aanpassing van de verbinding D 948 tussen Steenvoorde en de Belgische grens aan te vatten.

Wat de N 42 (verbinding tussen A 25 en A 26) betreft werd door de Franse autoriteiten meegedeeld dat deze weg op 2 x 2 rijstroken gebracht zal worden.

In het huidige plan is de omleiding van Hazebrouck opgenomen.

Mijn diensten zullen contact opnemen met de Franse autoriteiten om de stand van zaken inzake deze projecten te kennen.

Vraag nr. 230 van 25 juni 1992 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Bouw- en milieuvergunningen — Motivering bestuurs-handelingen

Vóór de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, oordeelde de Raad van State reeds dat "om uit te maken of aan de in de stedenbouwwet opgelegde motiveringsverplichting is voldaan, enkel rekening kan worden gehouden met de motieven uiteengezet in de beslissing zelf" (Raad van State, Olefs en Claessen, nr. 34.873, 10 mei 1990).

De wet van 29 juli 1991 op de motiveringsplicht wil onder meer de bestuurde in staat stellen om met kennis van zaken eventueel een wijziging van de beslissing van het bestuur te bespreken (Stukken, Senaat, nr. 215/3, 1988, blz. 3).

Deze wet is ongetwijfeld van toepassing in het hierna volgende geval. Nadat een bouwvergunning is verleend wordt de aanvraag voor een milieuvergunning ingediend (decreet van 28 juni 1985). Op dat ogenblik blijkt dat de aanvrager nog geen eigenaar is van één der kadastrale percelen waarop de bouwvergunning betrekking heeft. Hoewel de bouwvergunning bepaalt dat "een vergunning verkregen op grond van valse, onjuiste of onvolledige gegevens en/of verklaringen, te allen tijde kan worden ingetrokken", beslist het bevoegde college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning niet in te trekken.

1. Moet in het dossier voor het openbaar onderzoek dat in toepassing van bovengenoemd milieudecreet op het gemeentehuis ter inzage ligt, een afschrift worden opgenomen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, en van de motivering van die beslissing ?
2. Kan het openbaar onderzoek geldig starten bij gebrek aan vermelding van de beslissing en/of van de motivering ervan in voornoemd dossier ?
3. Kan de Minister van Leefmilieu het openbaar onderzoek schorsen en/of andere maatregelen nemen, om de rechten van de belanghebbenden te vrijwaren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

De aanvrager van een bouwvergunning dient niet noodzakelijk de eigenaar van de grond te zijn. Het volstaat dat hij houder is van een bouwrecht. De aanvrager moet wel in zijn aanvraag verklaren dat hij ofwel eigenaar is van de grond of houder van een bouwrecht. (Zie daaromtrent de modelaanvraag als bijlage gehecht aan het Ministerieel Besluit van 6 februari 1971 tot samenstelling van een dossier bouwaanvraag).

Wat de bouwaanvraag betreft, is de overheid niet verplicht de verklaring van de aanvrager op haar waarachtigheid te toetsen, alhoewel zij hiertoe gerechtigd is.

Wat het openbaar onderzoek betreft in toepassing van de milieuvergunning verwijs ik voor nadere uitleg naar mijn collega voor leefmilieu aan wie hij deze vraag trouwens ook heeft gesteld.

Vraag nr. 232 van 25 juni 1992 van de heer X. BUISSERET

Verkeerswegen — Gegevens

1. In functie van een inkrimping van het begrip bebouwde kom is een nieuwe wijziging in de bestaande verkeersreglementering opgenomen : buiten de bebouwde kom wordt de maximumsnelheid herleid tot 70 km/uur.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen of in het kader van deze wijziging er een studie werd gemaakt omtrent de weerslag van die maximumsnelheid op de verhoging van de verkeersveiligheid ? Zo ja, wat is het resultaat van die studie ?

Door de wijziging in de verkeersreglementering zijn tal van nieuwe verkeersborden noodzakelijk : zowel de veranderde maximumsnelheid als de nieuwe bebouwde kom moeten worden aangeduid.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen hoeveel nieuwe verkeersborden noodzakelijk zijn voor die operatie ? Hoe groot is de kostprijs van de productie en plaatsing ?

- 2 Langs onze autosnelwegen zijn tienduizenden paaltjes met plaatjes te bemerken. Het gaat hier om meter-, kilometer- en andere raadselachtige cijfer-aanduidingen en praatpalen.

Kan de Gemeenschapsminister mij het nut van al die paaltjes mededelen? Hoe groot is de jaarlijkse kostprijs van de productie, plaatsing en onderhoud van die paaltjes?

- 3 In het kader van de verkeersveiligheidcampagnes zijn over heel het Vlaamse grondgebied 24 m²-affiches in vierkleurendruk geplaatst. Die reclameborden zouden het rijgedrag van de automobilist beïnvloeden waardoor de verkeersveiligheid zou verhogen.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen of er reeds een studie werd gemaakt over de invloed van die affiches op het rijgedrag van de automobilist? Zo ja, wat zijn de bevindingen van die studie? Is er inderdaad een verhoogde verkeersveiligheid waar te nemen, of heeft de reclame haar doel gemist?

Wat is de jaarlijkse kostprijs van die affichecampagnes?

De productie, plaatsing en onderhoud van die reclameborden vereist een uitbesteding aan bepaalde firma's. Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen hoe de uitbesteding in zijn werk gaat? Bestaat er een lijst van firma's waaraan die opdrachten werden gegeven? Kan de Gemeenschapsminister mij eventueel een lijst geven van de firma's die sinds 1980 opdrachten hebben gekregen? (Graag specificaties per onderwerp, kostprijzen inbegrepen).

Antwoord

1. Buiten de bebouwde kom is de maximum snelheid niet herleid tot 70 km per uur. Afgezien van de autosnelwegen is buiten de bebouwde kom de snelheid beperkt tot 120 km per uur op wegen met twee rijstroken in iedere richting voor zover die gescheiden zijn anders dan door wegmarkeringen; tot 90 km per uur op alle andere wegen evenals op de wegen met twee rijstroken in iedere richting gescheiden door wegmarkeringen.

Vanaf 1 januari 1992 werd binnen de bebouwde kom de snelheid beperkt tot 50 km per uur. Hiermede plaatst België zich op de lijn van de meeste Europese landen waar eveneens een dergelijke snelheidsbeperking geldt. In de landen waar de snelheid binnen de bebouwde kom reeds vroeger tot 50 km per uur werd verlaagd werd de invloed ervan op de verkeersveiligheid nagegaan.

Aldus werd in Zwitserland in 1983 een evaluatiestudie uitgevoerd van de vermindering van de 60 km-per-uur-grens naar de 50 km-per-uur-grens, en dit over een periode van 2 jaar. De invoering van 50 km per uur zorgde voor 9 procent minder ongevallen en 10 procent minder slachtoffers. De gemiddelde snelheden daalden niet met 10 km per uur maar met 2 à 4 km per uur op de belangrijker straten. In rustigere straten werden geen snelheden opgemeten. Het zijn vooral de pieksnelheden die daalden.

De verkeersafwikkeling werd niet belemmerd door deze maatregelen.

In Denemarken leverde de verlaging van 60 naar 50 km per uur, ingevoerd op 1 oktober 1985, eveneens positieve resultaten op: 9 procent minder letselongevallen, 24 procent minder dodelijke slachtoffers en 7 procent minder zwaargewonden.

Limoges (144.000 inwoners) was de eerste Franse stad waar de 50 km-per-uur-grens ingevoerd werd op 8 oktober 1990. Een eerste evaluatie tien maanden later wees eveneens op een duidelijke daling van een aantal ongevallen en van het aantal slachtoffers in vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien.

Oost-Straatsburg experimenteerde met 50 km per uur tussen maart en juli 1990 en ook hier bleek het aantal ongevallen terug te lopen met 18 procent in vergelijking met het jaar voordien.

Ook in het Vlaams Gewest worden de ongevallengegevens nauwlettend gevolgd in samenwerking tussen de wegendiensten en de rijkswacht. Mijn inziens mag een analoog gunstige trend als hierboven vermeld, verwacht worden in de toekomst, doch momenteel zijn nog onvoldoende cijfergegevens beschikbaar om al duidelijk uitspraak te kunnen doen.

In principe zijn geen nieuwe verkeersborden nodig; in veel gevallen kunnen de bestaande verkeersborden aangepast worden (voorvlak tekens C43 en C45). De tekens F1 en F3 hoeven in principe niet vernieuwd te worden, wel zijn er herplaatsingen nodig. De kostprijs voor het aanbrengen van een nieuwe klever voor een bord C43 en C45 mag geraamd worden op plusminus 1.000 frank.

De verkeersborden zijn aan te passen zowel op de gewestwegen als op de gemeentewegen. Het totaal aantal aan te passen borden is niet bekend.

2. De km- en hm-paaltjes langs de autosnelwegen zijn nodig voor het beheer van deze wegen. Ze zijn eveneens van nut voor de rijkswacht (vaststelling van de plaats van ongeval). De signalisatie van de praatpalen helpt de hulpbehoevende weggebruiker om de dichtstbijzijnde praatpaal te bereiken. Ook de kunstwerken dragen identificatienummers die nodig zijn voor het beheer. Raadselachtige zaken zijn er dus niet bij.

De totale kostprijs van eerste aanleg bedroeg plusminus 20 MF voor 820 km autosnelwegen. Deze kosten zijn af te schrijven over een periode van 10 jaar. De onderhoudskosten mogen geraamd worden op 10 procent.

3. Vooreerst merk ik op dat geen 24 m²-borden worden geplaatst, wel 8,64 m²-borden (2,40 meter op 3,60 meter). Hiervan zijn er 320 in het Vlaamse Gewest geplaatst.

De plaatsing gebeurde in een centrale beperkte offerte-aanvraag in 3 fasen: autosnelwegen, 2 x 2-wegen, gewestwegen.

De gemiddelde kostprijs van de borden bedroeg 53.000 frank per stuk of in totaal 53.000 frank x 320 = 1.696.000 frank.

De aangeschreven bedrijven die ingeschreven voor deze beperkte offerteaanvraag waren : Baert en Zn uit Zele ; Callier PVBA uit Nazareth ; Martin International uit Naminne ; Paqué Yvan uit Rochourt ; Peduzzi SA uit Bousval ; Socal Light NV uit Nijlen ; Thiebaut-Sonnet SA uit Wellin en Verfaillie NV uit Zillebeke.

De erop aangebrachte affiches worden ontworpen en geleverd door het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid.

De kostprijs van de affichecampagne is mij dan ook niet bekend. De beïnvloeding van het rijgedrag ingevolge deze veiligheidscampagnes wordt bestuurd door het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid.

Vraag nr. 234
van 29 juni 1992
van de heer A. DENYS

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal kabinetsmedewerkers betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn wat betreft het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de privé-sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
  - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
  - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
    - de departementen ;
    - andere openbare diensten ;
    - de privé-sector ;
  - c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ;
  - d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord wordt verstrekt door de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 235
van 30 juni 1992
van de heer J. ULBURGHS

Doortocht van de N 80 in Gingelom — Veiligheid

In de fusiegemeente Gingelom (Zuid-Limburg) staat de N 80, en meer bepaald de doortocht door de gemeente, bekend als een gevaarlijke weg waar herhaaldelijk zware ongevallen gebeuren.

In een artikel in het Belang van Limburg van 23 juni 1992 wordt verwezen naar een studie van Bruggen en Wegen waar de gevaarlijke delen van gewest- en autosnelwegen aangeduid worden. Gingelom staat hierop niet vermeld. Nochtans bevestigen de bewoners van de gemeente dat op de N 80 in de loop van 10 jaar 13 à 14 dodelijke ongevallen gebeurd zijn.

In het fysisch plan 1992-1993, verbonden aan de beleidsnota Openbare Werken van de Minister, is geen uitvoering van verbeteringswerken aan de N 80, doortocht Gingelom, opgenomen. Nochtans is deze weg een toegangsweg tot de E 40.

De plannen voor de vestiging van een fytofarmaceutisch bedrijf in een nieuwe ambachtelijke zone en voor de uitbating van een oude zandgroeve als klasse II-stortplaats in deze landelijke gemeente, verhogen de risico's van een smalle weg in slechte staat zonder voorzieningen voor fietsers en voetgangers. Een landelijke gemeente dreigt op deze manier drievoudig de dupe te worden van een ongecoördineerd beleid.

1. Kan de Minister mij meedelen of er voor de doortocht van de N 80 door de gemeente Gingelom een ongevallenmeting gebeurd is, over welke periode deze liep en wat de resultaten van die meting zijn ?
2. Kan de Minister mij, in het geval dat een ongevallenmeting ontbreekt, meedelen of er nog een ongevallenmeting gepland is en wanneer deze zal plaatsvinden ?
3. Mag ik de Minister vragen of hij op de hoogte is van de gevaarlijke toestand van deze weg en of er door de administratie desbetreffend rapporten gemaakt zijn ? Wat is de inhoud van die rapporten ?
4. Welke werken denkt de Minister in de toekomst te laten uitvoeren en wanneer zullen de werken aangevat worden ?
5. Kan de Minister me meedelen of er een urgentieplan voor werken aan deze weg opgesteld kan worden, rekening houdend met de bijkomende belasting door de openstelling van de ambachtelijke zone en door de uitbating van de stortplaats klasse II op de zandgroeve ?

Antwoord

1 en 2. De door de rijkswacht en de politie vastgestel-

de ongevallen worden systematisch bijgehouden. In de periode 1989-1990 werden op het grondgebied van de gemeente Gingelom op de gewestweg N 80 12 ongevallen geregistreerd. In de periode 1981-1990 werden door de rijkswacht twee ongevallen vastgesteld met dodelijke afloop namelijk één in 1982 en één in 1983.

3. Het is bekend dat door het groot aantal voertuigen (plusminus 8.000 per dag), dat met relatief hoge snelheden door het centrum gaat, er een gevoel van onveiligheid bestaat. Vooral het kruispunt met de Landenstraat is gevaarlijk wegens de beperkte zichtbaarheid. Dit kruispunt was een zwart punt (meer dan 3 ongevallen per jaar met gewonden) in de jaren 1982, 83, 84, 85 en 87. De Adviesgroep van Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen heeft in haar zitting van 14 januari 1991 ongunstig advies gegeven voor het plaatsen van driekleurige verkeerslichten en stelde voor de doortocht Gingelom volledig herin te richten.
4. De werken voor de herinrichting in de doortocht te Gingelom zijn opgenomen in het ontwerp van roland driejarenplan 93-95. De herinrichting van de doortocht zal nader worden bepaald door een stuurgroep en dit in overleg met al de betrokken instanties en met de inwoners. De herinrichtingswerken zullen tot doel hebben de leefbaarheid en de veiligheid in de doortocht te verhogen. Concrete plannen moeten nog worden opgesteld.
5. Afhankelijk van de financiële middelen zal onderzocht worden of de uitvoering kan gebeuren in 1994.

Vraag nr. 238
van 6 juli 1992
van de heer G. ANNEMANS

Gemeenteraad Linkebeek — Toegang journalisten tot openbare zitting

Is het juist dat gelijk welke burgemeester de toegang mag ontzeggen aan journalisten van de BRTN tot de openbare zitting van zijn gemeenteraad ?

Op 30 juni jongstleden deden zich deze feiten voor in Linkebeek.

Neemt de Minister maatregelen om dergelijke weigeringen tot een minimum te beperken ?

Antwoord

Het feit dat een aantal journalisten van de BRTN de toegang tot de openbare zitting van de gemeenteraad van 30 juni 1992 zou ontzegd geweest zijn, ken ik enkel via de pers. Ik heb de gouverneur dan ook verzocht om een onderzoek in te stellen.

De openbaarheid van een gemeenteraadszitting houdt in dat iedereen, tot de vergadering moet worden toegelaten, dus ook journalisten.

De vrijheid van meningsuiting waarmee de vrije nieuwsgaring samenhangt, is vastgelegd in de artikelen 14 en 18 van de Grondwet.

Ik laat niet na het lid per brief op de hoogte te brengen van de conclusies van het onderzoek.

Het is ondertussen wel genoegzaam bekend dat ik in het Vlaamse Gewest het administratief toezicht kordaat uitoefen, niet in het minst ten aanzien van de gemeenten met taalfaciliteiten.

Vraag nr. 239
van 6 juli 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeenteraad Sint-Genesius-Rode — Taalgebruik

In de kranten wordt uitvoerig verslag uitgebracht over de laatste gemeenteraad in Sint-Genesius-Rode waar de voorzit&schep en niet alleen Franstalige tussenkomsten toeliet, maar ook zelf in het Frans antwoordde (zie onder meer het Volk, Het Laatste Nieuws van 2 juli 1992).

Meent de Minister niet dat dit een overtreding is van de taalwetgeving en van de tot stand gekomen consensusregel ter zake ?

Meent hij derhalve niet dat het college van Sint-Genesius-Rode op de vingers getikt moet worden ?

Antwoord

Tijdens de gemeenteraadszitting van 30 juni 1992 in Sint-Genesius-Rode zouden er verschillende interventies in het Frans hebben plaatsgevonden.

In de bewuste gemeenteraadszitting is evenwel geen enkel besluit genomen daar de meerderheid de zaal verliet alvorens het tot een stemming kwam.

In die omstandigheden is het onmogelijk om het Franse taalgebruik te beteugelen. Er kwam immers geen enkele administratieve handeling tot stand die overeenkomstig het artikel 58 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende het taalgebruik in bestuurszaken vernietigd zou kunnen worden.

Voor het overige zal het lid er toch wel van overtuigd zijn dat ik inderdaad kordaat optreed ten aanzien van de overtredingen op het taalgebruik door de gemeentebesturen van de faciliteitengemeenten in het Vlaamse Gewest.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 50
van 22 juni 1992
van de heer M. CAPOEN

BRTN-reportages M. Dewilde — Toegankelijkheid klank- en beeldmateriaal

In het kader van zijn reportages over de politieke en sociale gebeurtenissen, tijdens en kort na de Tweede

Wereldoorlog beschikte journalist Maurice Dewilde over beeld- en klankmateriaal met zeer veel belangrijke gesprekken met rechtstreeks of onrechtstreeks betrokkenen.

Niet al dat materiaal werd in de reportages aangewend. Waar dit gebeurde wegens de niet altijd even grote documentaire waarde, valt dit nog te begrijpen.

Onbegrijpelijk en onaanvaardbaar zou het echter zijn als bepaald materiaal bewust achtergehouden zou worden onder druk van bepaalde kringen die er blijkbaar belang bij hebben dat sommige zaken niet aan het licht komen. In dat geval mag men onomwonden gewagen van censuur op gegevens die kunnen bijdragen tot het historisch onderzoek over wat gebeurd is in de sfeer van collaboratie en repressie.

1. Wat gebeurt er met al het klank- en beeldmateriaal dat in het kader van die reportages is verzameld? Is dat materiaal in de archieven ter beschikking? Worden kopies in het Rijksarchief gedeponneerd of worden ze alleen bij de BRTN bewaard?
2. Op welke wijze staat het materiaal ter beschikking voor wetenschappelijk onderzoek? Is het materiaal toegankelijk voor parlementairen? Voor de leden van de Raad van Bestuur van BRTN?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het verzamelde klank- en beeldmateriaal zich in het BRTN-archief bevindt. In samenwerking met de directie Informatica van de BRTN wordt een inventariseringssysteem uitgewerkt om de toegankelijkheid van het materiaal voor vorsers mogelijk te maken. Het gaat om een dermate uitgebreid archief dat het kopiëren ervan grote uitgaven zou meebrengen.

Voor dit archief gelden de algemene regels voor toegang tot het geheel van het BRTN-archief.

Vraag nr. 52 van 23 juni 1992 van de heer M. LOGIST

Stedelijk cultuurbeleid — Representativiteit mutualistische dienst Ziekenzorg

1. De cultuurpactwet (6 juni 1973) houdende bescherming van de ideologische en filosofische minderheden regelt het recht op inspraak. Hierdoor moet de overheid alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid.
2. Het decreet van 24 juli 1991 regelt de organisatie en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid. Zijn lid van een raad voor cultuurbeleid: "Afgewaardigden van private en publieke culturele organisaties, verenigingen en instellingen, die een actieve culturele werking kunnen aantonen binnen het grondgebied van de betrokken gemeente of een deel ervan".
3. De aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van

de Grondwet worden weergegeven in de wet van 8 augustus 1980 en 8 augustus 1988. Deze zijn:

- de bescherming en de luister van de taal;
  - de aanmoediging van de vorming van navorsers;
  - de schone kunsten;
  - het cultureel patrimonium, de musea en de andere wetenschappelijk-culturele instellingen (met uitzondering van monumenten en landschappen);
  - de bibliotheken, discotheken en soortgelijke diensten;
  - de radio-omroep en de televisie, het uitzenden van mededelingen van de nationale Regering en van handelspubliciteit uitgezonderd;
  - het jeugdbeleid;
  - de permanente opvoeding en de culturele animatie;
  - de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens;
  - de vrijetijdsbesteding en het toerisme.
4. De gemeenteraad van Tienen (in vergadering bijeen op 21 mei 1992) bepaalde zoals voorgeschreven in artikel 7 van het decreet van 24 juli 1991 de nadere voorwaarden en modaliteiten van de oprichting of erkenning van hun raden voor cultuurbeleid. Daarin wordt onder meer gesteld: "De verenigingen moeten er rekening mee houden dat zij alleen kunnen lid zijn van de raad, waarvoor hun hoofdactiviteiten representatief zijn".
  5. In een ministerieel besluit van 7 september 1979 houdende de erkenning van Nederlandstalige organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband wordt Ziekenzorg van de Christelijke Mutualiteiten erkend als landelijke organisatie voor sociaal-cultureel vormingswerk in verenigingsverband.
  6. Artikel 5 paragraaf 1 van de wet van 8 augustus 1980 behandelt de persoonsgebonden materies. Dit artikel somt op, wat de bijstand aan personen betreft:
    - „1. Het gezinsbeleid met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen;
    2. Het beleid inzake maatschappelijk welzijn met uitzondering van:
      - a. het regelen tot inrichting van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn,
      - b. de vaststelling van het minimumbedrag, de toekenningsvoorwaarden en de financiering van het wettelijk gewaarborgd inkomen."

Graag vernemen wij van de Gemeenschapsministers of Ziekenzorg en de activiteiten van deze vereniging tot de materie cultuur behoren (zie hierboven), of hoort deze vereniging thuis in een andere adviesraad?

Antwoord

De vereniging Ziekenzorg CM werd bij ministerieel besluit van 3 april 1981 definitief erkend als Nederlandstalige organisatie voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband op basis van het decreet van 4 juli 1975.

Krachtens haar statuten stelt de vereniging zich als doel het bieden van vormingsmogelijkheden die erop gericht zijn de veelzijdige persoonsontwikkeling van volwassen langdurig zieken en gehandicapten van het Nederlandstalig taalgebied met het oog op een beter begrip van zichzelf en van hun situatie in de maatschappij, en hun volwaardige participatie aan het maatschappelijke leven te bevorderen.

Om dit doel te verwezenlijken kan de vereniging de daartoe nodige diensten organiseren en de nodige activiteiten uitoefenen.

De vereniging Ziekenzorg CM voldoet sinds haar erkenning jaarlijks aan de criteria vervat in het decreet van 4 juli 1975 wat democratische opbouw en structuur, vormingscursussen, begeleidingscontacten, aantal en activiteiten van lokale afdelingen betreft.

Aldus ben ik van mening dat de vereniging Ziekenzorg CM als culturele organisatie lid kan zijn van een raad van cultuurbeleid.

Vraag nr. 53
van 25 juni 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Zendbereik

Uit een brief van een Waalse lezer verschenen in het Nieuwsblad van 24 juni 1992 verneem ik dat het onmogelijk zou zijn de TV-uitzendingen van de BRTN in de streken van Florenville, Virton en Athus te ontvangen.

Omdat er in die streek niet alleen veel Vlamingen en Nederlanders met vakantie gaan, maar ook heel wat jonge mensen op school Nederlands volgen, valt dit gebrek aan zendbereik wel te betreuren. Kan dit verholpen worden ?

Antwoord

De BRTN beschikt over krachtige TV-zenders in Waver, Egem (bij Tielt), Genk en Schoten (bij Antwerpen).

Deze TV-zenders kunnen met een eigen antenne ontvangen worden in Vlaanderen en de aangrenzende gebieden van Nederland, Duitsland, Wallonië en Frankrijk. In de provincie Luxemburg is de ontvangst evenwel onmogelijk door de grote afstand tot de BRTN-zenders en het ongunstige terrein.

Dit zou in theorie kunnen verholpen worden door in deze provincie TV-zenders ten behoeve van de BRTN op te richten. De hoge kosten hieraan verbonden en het feit dat de frequenties zouden moeten worden toegerekend door de Franse Gemeenschap maken dit in de praktijk zo goed als onmogelijk.

Ook voor de kabelnetten in de streek is het onmogelijk om de BRTN televisie-uitzendingen rechtstreeks te ontvangen. Voor de voeding van de kabelnetten is er evenwel de mogelijkheid om straalverbindingen aan te wenden.

Begin dit jaar heeft de RTT een dergelijke straalverbinding geïnstalleerd in de provincie Luxemburg waardoor het eindelijk mogelijk wordt de BRTN-televisieprogramma's te verdelen op de kabel in de streek van Aarlen.

Ik informeer bij de overkoepelende vereniging van kabelmaatschappijen naar de verdere evolutie ter zake.

Vraag nr. 54
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN

Cursussen toeristische gids — Reglement

Het ministerieel besluit van 5 november 1948 bevat de voorschriften voor de organisatie van het "examen ter verkrijging van het bekwaamheidsgetuigschrift om als gids te dienen" (Belgisch Staatsblad 1948 — 2787).

Vierenveertig jaar zijn ondertussen verlopen, blijkbaar zonder enige aanpassing van die voorschriften. Al kan de algemene filosofie van het reglement onderschreven worden, toch lijken sommige bepalingen absoluut achterhaald en voorbijgestreefd.

Enkele voorbeelden :

- "Art. 9. De lessen zijn voor iedereen toegankelijk. Indien nochtans het aantal inschrijvers meer dan dertig bedraagt, zal de voorkeur verleend worden aan de leden van het onderwijzend personeel, volgens de datum van hun inschrijving."
- "Art. 11. Bij de aanvang der lessen duidt de vereniging onder de leerlingen twee jonge lieden aan, die de functie van secretaris uitoefenen, de syllabussen uitdelen, de convocaties en mededelingen schrijven, de uitstapjes inrichten en de leraars getrouw bijstaan."

Een vertaling van het reglement naar de huidige en de komende tijd waar de toeristische industrie niet langer geschraagd wordt door vrijblijvende interesse, maar door een professionele ingesteldheid, lijkt zich dan ook op te dringen.

Verder wordt er gesignaleerd dat een afdeling van de Westvlaamse Gidsenkring de cursisten taalvoorwaarden oplegt : zij moeten de kennis van een tweede taal opgeven. Deze voorwaarde is nochtans geenszins in het reglement opgenomen.

1. Kan de Minister een beeld ophangen van de Vlaamse toeristische gidsenwereld ? Hoeveel gidsenafdelingen telt Vlaanderen ? Hoeveel gediplomeerde gidsen zijn er ?
2. Neemt de Minister initiatieven om het ministerieel besluit aan te passen aan de vereisten van vandaag en morgen ? Welke initiatieven ?

3. Strookt het opleggen van taalvoorwaarden met het reglement ter zake ? Is het opleggen van dergelijke voorwaarden verenigbaar met de taalwetgeving ?

Antwoord

De cursussen voor toeristische gids worden ingericht en gesubsidieerd op basis van een **onderwijsreglementering** (ministerieel besluit van 5 november 1948, gewijzigd bij ministerieel besluit van 19 februari 1973).

Er zijn 34 bij de federatie aangesloten gidsenafdelingen in Vlaanderen en ongeveer 1400 gediplomeerde gidsen. De tewerkstelling is bijna altijd nevenambtelijk.

Gidsenafdelingen kunnen geen taalvoorwaarden opleggen voor het behalen van het diploma, maar wel voor het gidsen in een andere dan de Nederlandse taal.

**Vraag nr. 55
van 29 juni 1992
van de heer A. DENYS**

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal kabinetsmedewerkers betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn wat betreft het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de privé-sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
  - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
  - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
    - de departementen ;
    - andere openbare diensten ;
    - de privé-sector ;
  - c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ;
  - d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer L. Van Den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

**Vraag nr. 56
van 7 juli 1992
van de heer L. STANDAERT**

Logiesverstreckende bedrijven — Vakantiewoningen

De laatste jaren worden gekenmerkt door de geboorte van een nieuw soort accomodatie in de hotelsector. Het betreft hier de alternatieve vakantiewoningen die logies verstrekken in de vorm van volledig ingerichte studio's en/of appartementen voor een korte periode (3 dagen à een maand). Ze verlenen aan gasten dezelfde accomodatie als de bedrijven van de categorie H waarvan sprake in het decreet van 31 juli 1990 van de Vlaamse Executieve.

1. Wat weerhoudt het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) om de reeds ingediende aanvragen van dergelijke bedrijven te erkennen en te classificeren onder de categorie H of een nieuwe categorie te creëren ?
2. Momenteel hebben vakantiewoningen alle verplichtingen van logiesverstreckende bedrijven, in het bijzonder BTW-verplichtingen, maar niet alle rechten. Hoewel de alternatieve vakantiewoningen volledig BTW-plichtig zijn, kunnen zij door de niet-erkenning niet genieten van de aftrekbaarheid van BTW bij de bouw van dergelijke vakantiewoningen. Is het te rechtvaardigen dat bedrijven door een lacune in de wetgeving onderhevig zijn aan de volledige BTW-plichten, maar niet genieten van de rechten, enkel en alleen omdat dagelijkse schoonmaak en/of beddegoed niet in hun prijs begrepen is (wel tegen bij de taling) ?

Antwoord

Artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven vermeldt dat iedere toeristische handelsexploitatie die, ongeacht haar benaming, met daartoe uitgeruste kamers, logies verstrekt, ongeacht de duur van de verhuring, als een logiesverstreckend bedrijf wordt aanzien. Enkel logiesverstreckende bedrijven die over ten minste vier kamers en/of accomodatie voor ten minste tien personen beschikken, vallen onder de toepassing van voormeld decreet.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme behandelt alle aanvragen conform artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984.

Wat de BTW-verplichtingen betreft, die materie ressorteert onder de bevoegdheid van de nationale Regering, met name de Minister van Financiën.

Vraag nr. 57
van 8 juli 1992
van de heer J. VALKENIERS

BR TN-uitzendingen in Frankrijk — Schrapping door Cenod- TV-Citévision

Verleden jaar brachten verschillende raadsleden, onder wie ikzelf, de schrapping van BRTN-uitzendingen in Frankrijk door de maatschappij Cenod-TV-Citévision te berde. Deze maatschappij verving op haar kabelnet de twee programma's van haar Vlaamse bureaus door een Spaans en een Italiaans programma.

De eerste schriftelijke vragen dateren van de maand juli 1991. Zij gaven uiting aan dringende verzoeken vanuit Frans-Vlaanderen. De vragen hadden tot doel de bevoegde Gemeenschapsminister aan te sporen stappen te zetten bij de Franse maatschappij en, zo nodig, bij de Franse Minister bevoegd voor Cultuur.

Zowel ex-Voorzitter Geens, als ex-Gemeenschapsminister Dewael beperkten zich naar eigen zeggen tot het schrijven van een brief aan de Franse maatschappij en aan de heer Noël Joseph, voorzitter van het Gewest Nord-Pas-de-Calais. Ze wachtten vruchteloos een antwoord af.

Ik ben zo vrij mij nu tot de Minister te richten, als nieuwe verantwoordelijke voor Cultuur. Het levensgrote belang van televisieuitzendingen in de eigen taal voor het behoud van de volkstaal hoef ik niet aan te tonen, de onverenigbaarheid van voormelde program-mavervanging met een welbegrepen Europees nabuurschap evenmin.

Het is duidelijk dat wij niet kunnen volstaan met een herinnering bij de heer Joseph aan de onbeantwoorde brief van de voorgangers van de Ministers. Waarom zet de Minister zijn Belgische collega van Buitenlandse Zaken er niet toe aan om zijn Franse collega van Cultuur hierover aan te spreken ?

Antwoord

Eind april jongstleden richtte ik een vraag om tussenkomen tot de Franse ambassadeur in Brussel teneinde een positieve oplossing in deze aangelegenheid te verkrijgen. Resultaten zijn er nog niet. Ik heb wel al begrepen dat Cenod-TV-Citévision een private kabelmaatschappij is die autonoom over de door te geven programma's beslist.

N.B. : De contactpersoon in deze zaak is de heer Brodbeck die met verlof is tot begin augustus.

Vraag nr. 59
van 10 juli 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN — Ontvangst TV 2 in Druivenstreek

Reeds jaren kunnen de inwoners van de Druivenstreek die niet aangesloten zijn op de kabeldistributie, de uitzendingen van TV 2 niet ontvangen. De ontvangst van zowel RTBF als het tweede Franstalige net Tele 21, vormt daarentegen geen probleem.

Kan de Minister meedelen hoe lang deze situatie nog onveranderd zal blijven ?

Antwoord

De moeilijke ontvangst van TV 2 in de druivenstreek en in andere gebieden van Brabant vindt haar oorsprong in de val van de 300 m hoge mast op het BRTN-RTBF-zendstation Waver-Overijse. Sinds oktober 1983 wordt TV 2 voor het centrum van het land met beperkt vermogen uitgezonden vanop een tijdelijke installatie op het Rijksadministratief Centrum in Brussel.

Omdat Waver-Overijse geen geschikte plaats bleek voor de heropbouw van de mast heeft de BRTN plannen gemaakt voor de bouw van een nieuwe mast in Sint-Pieters-Leeuw. Na een zeer lange procedure voor het verwerven van de vereiste bouwvergunning is de bouw van deze 300 m hoge toren gestart in september 1991.

Indien alles naar wens verloopt zullen de nieuwe zendinstallaties eind 1994 in gebruik kunnen worden genomen.

Op dat moment zal in Brabant de ontvangst van TV 2 met een eigen TV-antenne weer uitstekend worden.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
 EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 77
van 9 juni 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

AM VD-personeel — Discriminerende subrogatieregeling ziekteverlof

Het onderwijzend personeel van het rijks- en gemeenschapsonderwijs geniet ingevolge artikel 18 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 van een volledige subrogatieregeling.

Deze regeling komt hierop neer :

- “Een personeelslid wiens afwezigheid wordt veroorzaakt door een ongeval waarvan een derde de schuld draagt, (zal) enkel zijn activiteitswedde (. . .) ontvangen op voorwaarde dat hij aan de Staat inplaatsstelling verleent in zijn rechten tegen diegene die het ongeval heeft veroorzaakt, tot beloop van de door de Staat gestorte som.” (artikel 18 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974).
- “De afwezigheden ingevolge een ongeval, dat niet als arbeidsongeval of een ongeval op de weg van en naar het werk kan worden beschouwd, en waarvoor een derde aansprakelijk is, worden als gewoon ziekteverlof behandeld, tenzij toepassing kan worden gemaakt van vermeld artikel 18.”

Met andere woorden, de afwezigheid wegens ziekte

voor het onderwijzend personeel wordt op het ogenblik van de terugbetaling door de derde niet meer aangerekend als ziekteverlof.

Voor de leden van het administratief personeel en van het meester-, vak- en dienstpersoneel is de subrogatieregeling bepaald in artikel 13 van het koninklijk besluit van 8 december 1967 :

„Het personeelslid waarvan de afwezigheid te wijten is aan een ongeval veroorzaakt door de schuld van een derde, ontvangt zijn activiteitswedde als voorschot betaald op de door de derde verschuldigde vergoeding en op de derde te verhalen. Het personeelslid ontvangt die wedde alleen op voorwaarde dat het de Staat in zijn rechten doet treden tegen hem, die het ongeval heeft veroorzaakt, en dit ten bedrage van de door de Staat gestorte som.”

Voor het AMVD-personeel is echter nergens uitdrukkelijk bepaald dat bij terugbetaling door de derde, de afwezigheid van het AMVD-personeel niet meer aangerekend wordt als gewoon ziekteverlof, ook al heeft de Staat ingevolge de subrogatie terugbetaling verkregen van de aansprakelijke derde.

Door deze ongelijke behandeling is het ziekteverlof van de AMVD-personeelsleden sneller uitgeput en komen zij sneller in aanmerking voor een terbeschikkingstelling wegens ziekte en een verminderde wedde.

1. Waarom worden bij toepassing van de subrogatieregeling (terugbetaling van de wedde aan de Staat door de aansprakelijke derden) :
  - a. de afwezigheidsdagen voor het onderwijzend personeel niet aangerekend als gewoon ziekteverlof ;
  - b. de afwezigheidsdagen van het AMVD-personeel wel aangerekend als gewoon ziekteverlof ?
2. Neemt de Minister maatregelen om het AMVD-personeel zo snel mogelijk een gelijke behandeling te bezorgen ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat de afwezigheden van het onderwijzend personeel ingevolge een ongeval en waarvoor een derde de schuld draagt, niet als ziekteverlof worden beschouwd op voorwaarde dat het personeelslid aan de Staat indeplaatsstelling verleent in zijn rechten tegen diegene die het ongeval heeft veroorzaakt (artikel 18 koninklijk besluit van 15 januari 1974).

Dergelijke bepaling is echter niet opgenomen in het koninklijk besluit van 8 december 1967 houdende vaststelling van de administratieve stand van de leden van het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen.

Dit betekent dat, zoals dit eveneens het geval is voor de ambtenaren (koninklijk besluit van 1964), de afwezigheden ingevolge een ongeval, veroorzaakt door een derde, voor het AMVDP op basis van de huidige reglementering als gewoon ziekteverlof worden aangerekend.

Aan de administratie zal opdracht worden gegeven de opportuniteit van een aanpassing aan de huidige reglementering te onderzoeken.

Vraag nr. 78
van 10 juni 1992
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Verkiezingen lokale raden

De eerste verkiezingen voor de lokale raden van het gemeenschapsonderwijs hebben destijds, en nu nog steeds, kwaad bloed gezet bij gescheiden vaders, en in enkele gevallen ook moeders.

Artikel 9 paragraaf 1, 1 van het bijzonder decreet betreffende de ARGO van 19 december 1988 bepaalde dat als kiezer moest worden beschouwd : „ . . . eenieder die naar Belgisch recht de ouderlijke macht of voogdij uitoefent . . . ”

De ARGO heeft gemeend zich voor de interpretatie van deze zin te moeten baseren op het antwoord van de toenmalige Gemeenschapsminister van Onderwijs op parlementaire vraag nummer 188 van de heer P. Breyne dat stelde dat ” . . . alleen de echtgenoot die het hoederecht heeft stemgerechtigd is . . . ” (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 18 van 30 juli 1990, blz. 933).

Zo kregen duizenden gescheiden vaders, die al door een rechtbank in hun rechten als ouder en hun vaderlijke gekortwiekten waren, nogmaals een kaakslag.

Ook al hadden de scheidenden voor het co-ouderschap geopteerd. Ook al was het de vader die, na afspraak, zijn kind aan een bepaald net had toevertrouwd, ook al was het de vader die, niettegenstaande hij geen hoederecht had, als enige ouder zich de schoolprestaties van zijn kind aantrok, naar ouderavonden ging, enzovoort.

Kortom in plaats van onze maatschappij wat menselijker, wat mensvriendelijker te maken, heeft dit decreet en de interpretatie van de toenmalige Minister het al harde bestaan van duizenden Vlamingen nog wat ondraaglijker gemaakt.

Acht de Minister het niet wenselijk een humane aanpassing van dit decreet te verwezenlijken en er een leefbare en voor alle partijen bevredigende mouw aan te passen ?

Antwoord

De stellingname van mijn voorganger inzake de interpretatie die moet worden gegeven aan artikel 9 paragraaf 1 punt 1 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de ARGO, wordt momenteel onderzocht, met het oog op het vaststellen van juridisch exacte regelen inzake de toepassing van voormelde decreetbepaling.

Dit onderzoek, dat weldra tot conclusies zal leiden, is mee ingegeven door een vonnis van 15 april 1991 van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen. Het Hof oordeelde in

kortgeding dat de interpretatie die de Gemeenschapsminister destijds gaf in zijn antwoord op de vraag van de heer P. Breyne te restrictief was.

Zodra dit onderzoek is beëindigd zal ik het lid rechtstreeks in kennis stellen van het resultaat.

**Vraag nr. 80
van 16 juni 1992
van de heer L. STANDAERT**

Onderwijzend personeel — Wedertewerkstelling in ambt administratief personeel

Heel wat onderwijzende personeelsleden werden wegens ontstentenis van betrekking wedertewerkgesteld in het ambt van administratief personeel.

1. Deze personeelsleden moeten nu wekelijks 38 uren presteren in plaats van 20, 22, 24 of 30 uren.
2. Deze personeelsleden moeten taken waarnemen waarvoor ze niet opgeleid zijn (bijvoorbeeld typewerk).
3. Wat vooral veel ergernis en frustratie opwekt is het feit dat deze mensen door de vorige Minister van Onderwijs de veel minder gunstige verlofregeling van de categorie administratief personeel opgelegd kregen.

Acht de Minister deze regeling, vooral wat punt 3 betreft, nog steeds een rechtvaardige en menselijke beslissing, vooral omdat het hier, bijna uitsluitend personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs betreft ?

Antwoord

De personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en die een wachtgeld of wachtgeldtoelage of een wedde of weddetoelage ontvangen, moeten zo snel als mogelijk gereffecteerd worden. Dit wil zeggen in dienst treden in een betrekking in hetzelfde ambt. Bijvoorbeeld : de leraar Frans en geschiedenis wordt opnieuw leraar Frans. Indien er geen mogelijkheid is tot reffectatie moeten deze personeelsleden wedertewerkgesteld worden. Dit wil zeggen in dienst treden in een betrekking in een ander ambt maar met de vereiste titel. Bijvoorbeeld : de directeur wordt leraar Frans ; de leraar huishoudkunde wordt studiemeester-opvoeder ; de leraar hand wordt klerk-typist.

De wedertewerkstelling in een ambt houdt in dat het ambt met al zijn voordelen en nadelen uitgeoefend wordt. Dit wil zeggen : de prestatieregeling, de monografie en de vakantieregeling van het ambt waarin wedertewerkgesteld wordt.

Het ambt waarin wedertewerkgesteld wordt moet in zijn totaliteit uitgeoefend worden. De instellingen kunnen toch niet geconfronteerd worden met personeelsleden die zij bij wijze van wedertewerkstelling in dienst moeten nemen, maar die door prestatieregeling of van vakantieregeling dit ambt niet volwaardig kunnen uitoefenen.

De wedertewerkstelling in een ambt van de categorie van het administratief personeel geldt voor en gebeurt in alle netten.

**Vraag nr. 81
van 16 juni 1992
van de heer L. STANDAERT**

Buitengewoon onderwijs — Discriminatie+21-jarige gehandicapten

Op de begroting voor 1992 voert de Minister een besparing door van 25,6 miljoen door de beperking van de toegang tot het buitengewoon onderwijs. In de praktijk komt dit erop neer dat voor +21-jarigen de toegang tot aangepaste opleiding verregaand wordt beknot.

1. Is deze redenering inderdaad de juiste interpretatie van deze besparingsmaatregel ?
2. Zo niet, hoe moet die besparingsmaatregel dan geïnterpreteerd worden ?
3. Zijn er nog andere vormen van onderwijs waar de toegang ontzegd wordt op grond van leeftijdslimieten ?
4. Zo niet, betreft het hier dan niet een discriminatie ten opzichte van een uiterst kansarme en weerloze groep mensen ?
5. Denkt de Minister bij volgende "besparingstreinen" aan het invoeren van dergelijke leeftijdslimieten voor andere vormen van onderwijs ?

Antwoord

1. Voor de deelvragen 1 en 2, die de informatie over en interpretatie van de geciteerde maatregel betreffen, verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nummer 51 van 4 mei 1992 van de heer M. Capoen, paragraaf 1 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 7 van 9 juni 1992, blz. 276).
2. De beperking van het verblijf in het buitengewoon onderwijs tot 21 jaar, behoudens een aantal omschreven afwijkingen, wordt bepaald door de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon onderwijs en geïntegreerd onderwijs.

De stelling dat de huidige maatregel een zware discriminatie zou inhouden ten overstaan van andere onderwijsvormen en de niet-gehandicapte personen, is in de feiten onjuist.

In de eerste plaats voorziet de maatregel in (verdere) toegang tot het buitengewoon onderwijs voor gehandicapten ouder dan 21 jaar die door een ongeval of ziekte in aanmerking komen voor een beroepsopleiding of training in compenserende vaardigheden in het buitengewoon secundair onderwijs. Ook wanneer zich bij een leerling van opleidingsvorm 2, 3 of 4 een ernstige regressie voordoet, kan een afwijking op de leeftijdsgrens worden gegeven. In beide gevallen is een eensluidend advies nodig van de Commissie voor Advies voor het Buitengewoon Onderwijs (CABO).

In de tweede plaats is er een groeiende belangstelling van normaal begaafde gehandicapten om in het gewone (hoger) onderwijs te functioneren.

Ook is principieel de toegang tot bijvoorbeeld het Onderwijs voor Sociale promotie niet uitgesloten. In de mate dat de behaalde onderwijskwalificaties beantwoorden aan de toegangsvoorwaarden voor het OSP, kunnen afgestudeerden in het BUSO in bepaalde onderdelen van het OSP terecht.

Buiten het onderwijssysteem bestaat nog bijvoorbeeld een aangepaste vorm van leercontract binnen het stelsel van de voortdurende vorming van de middenstand of een beroepsopleiding binnen de VDAB, al dan niet in een gespecialiseerd centrum.

Het is echter zo dat het probleem van de leeftijds-grens zich in werkelijkheid vooral stelt bij de mentaal gehandicapten, waarvoor bij ontstentenis van een aangepaste voorziening in de welzijnssector, een CABO-advies voor verder verblijf in het buitengewoon onderwijs kan worden verleend. Nader onderzoek van de concrete dossiers leert dat zich inderdaad omvangrijke reële opvangtekorten voordoen. Ter zake verwijs ik bijvoorbeeld naar het Memorandum van het Platform van Ouderverenigingen van mentaal gehandicapten van juni laatstleden, waarin dringend om uitbreiding van deze voorzieningen wordt gevraagd. In de begeleidende persconferentie werd daarbij door de vertegenwoordigers van de ouders gesteld (cfr. het artikel in De Standaard van 1 juli 1992) dat er schoolverlaters zijn die bij gebrek aan een opvang vaak jarenlang en tegen hun zin in het buitengewoon onderwijs blijven hangen.

- Gezien het buitengewone karakter van het buitengewoon onderwijs en het doelpubliek ervan, is het absoluut zinvol en redelijk dat op een bepaalde leeftijd een evaluatie wordt gemaakt van de nood aan verder onderwijs. Onderwijs dient hier duidelijk onderscheiden te worden van het recht op verdere opvoeding, vorming en begeleiding, die ook binnen de welzijnsvoorzieningen deel uitmaken van de opvang. Deze evaluatie heeft absoluut niet tot doel een uiterst kansarme en weerloze groep van mensen te discrimineren, dan wel in het belang van deze groep te overwegen welke de beste perspectieven zijn binnen het onderwijs en daarbuiten.

In die zin zijn vergelijkingen met andere onderwijsvormen niet zinvol.

Overigens zal ik in de loop van de volgende maanden op basis van concreet dossieronderzoek en gesprekken met alle betrokken partijen naar een optimale definitieve regeling gaan, waarbij uiteraard op geen enkele wijze sprake zal zijn van het afbreken van een zinvolle onderwijsloopbaan.

Vraag nr. 82
van 16 juni 1992
van de heer G. ANTHUENIS

Belgische scholen in Duitsland — Voorrangsbehandeling leerkrachten

Het nakende probleem van de tewerkgestelde leerkrachten in Duitsland, die les geven aan de kinderen van de daar tewerkgestelde beroepsmilitairen, is de Minister ongetwijfeld bekend. Door de geplande ver-

huizing van de Belgische Strijdkrachten in Duitsland, vallen deze leerkrachten zonder betrekking.

- Heeft de Minister al een beslissing genomen om bij een mutatie een voorrangsbehandeling voor die leerkrachten uit te werken ten opzichte van de aanvragen door leerkrachten in België ?
- In geval zij door hun verhuizing geen betrekking kunnen krijgen en ter beschikking gesteld worden, kunnen zij dan, in plaats van 2 jaren, 2 + 6 jaren weddeuitbetaling ontvangen als wachtgeld ?

Antwoord

- De vastbenoemde personeelsleden van de instellingen en de PMS-centra van de Vlaamse Gemeenschap in Duitsland krijgen geen voorrang inzake mutatie naar Vlaanderen.

Voor deze personeelsleden is wel een aparte regeling uitgewerkt inzake reffectatie en wedertewerkingstelling. Indien deze personeelsleden ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking kunnen zij kiezen voor een net in Vlaanderen en hebben zij recht op reffectatie in een omschrijving van het gemeenschapsonderwijs of in een zone van het gesubsidieerd onderwijs.

- Deze personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking genieten, naast de gewone financiële regeling, gedurende twee jaar van een recht op wedde.

Vraag nr. 83
van 16 juni 1992
van de heer J. DE MEYER

Onderwijs — Gebruik van zogenaamde minimum-pakketten

Enige tijd geleden verscheen "Het educatief bestel in België : van convergentie naar divergentie", Dit OESO-rapport bevat een doorlichting van het educatief overheidsbeleid. Dit belangrijk werk heeft bij vele beleidsverantwoordelijken in de onderwijskringen in Vlaanderen ruime aandacht gekregen. Ook in de pers was er grote belangstelling voor deze analyse. De tenor van de deskundigen is dat de overheidsmiddelen efficiënt moeten worden aangewend in de onderwijssector.

Daarom wil ik de volgende vragen stellen.

- Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen hoeveel secundaire scholen (in absolute cijfers, en in procenten) van de zogenaamde minimum-pakketten voor de berekening van het pakket uren-leerkracht gebruik maken, en dit voor de verschillende netten ?
- Kan de Gemeenschapsminister mij ook mededelen om hoeveel uren-leerkracht het per net gaat, in verhouding tot het globale pakket uren-leerkracht per net ?

Antwoord

Bij toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 tot vastlegging van het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs, maken een aantal scholen inderdaad gebruik van de gunstigere regeling die in de bijlagen van dit besluit is opgenomen.

In dit verband kan ik de hiernavolgende cijfers geven.

1. Aantal scholen :

Gemeenschapsonderwijs	: 139 of 48,3 %
Gesubsidieerd officieel onderwijs	: 54 of 48,2 %
Gesubsidieerd vrij onderwijs	: 220 of 34,3 %

2. Aantal uren-leraar minimum-pakket ten opzichte van het globale pakket :

Gemeenschapsonderwijs	: 38.092 op 193.221
Gesubsidieerd officieel onderwijs	: 12.656 op 104.798
Gesubsidieerd vrij onderwijs	: 39.767 op 702.590

Vraag nr. 84
van 17 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Stedelijk Hoger Instituut voor Paramedische Beroepen in Gent — Nieuwe opleiding osteopathie

Naar verluidt zou weldra een opleiding osteopathie starten aan het Stedelijk Hoger Instituut voor Paramedische Beroepen in Gent. De start van die studierichting werd al vorig academiejaar voorbereid.

1. Op welke juridisch-decreetale basis kan de oprichting van deze studierichting op hoger niet-universitair onderwijsniveau gebeuren ?
2. Welke adviezen en van welke organen waren of zijn hiervoor nodig ? Welke adviezen werden al uitgebracht en wat was de inhoud ?
3. Hoe ziet het voorgestelde programma eruit en werd het al goedgekeurd ?
4. Wanneer zal dit programma officieel starten, binnen welke studierichting en op welke wijze jaar per jaar georganiseerd ?
5. Welk diploma zullen de afgestudeerden, in voorkomend geval, verkrijgen ?

Antwoord

Het Stedelijk Hoger Instituut voor Paramedische Beroepen, De Oude Bijloke in Gent, diende op 22 oktober 1991 een aanvraag in tot programmering van een vierjarige afdeling fysische behandelingen, optie kinesitherapie/osteopathie.

De oprichting van nieuwe afdelingen in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan — programmering — gebeurt overeenkomstig het koninklijk besluit nummer 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmeringsplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de orga-

nisatie van het hoger onderwijs van het lange type. Een instelling die wil programmeren moet op 1 februari van het voorgaande academiejaar ten minste 160 studenten tellen. De aanvragen tot programmering worden uiterlijk op 31 oktober van het voorgaande academiejaar opgestuurd naar de administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek. Vervolgens worden deze aanvragen voor advies voorgelegd aan de Raad voor het Hoger Onderwijs van de Vlaamse Onderwijsraad. Aangezien deze raad pas onlangs werd samengesteld, besliste de Algemene Raad van de Vlaamse Onderwijsraad op 18 februari 1992 een werkgroep op te richten voor de behandeling van deze dossiers. Het advies werd uitgebracht op 19 mei 1992.

De Algemene Raad van de Vlaamse Onderwijsraad bracht met betrekking tot de programmering van de afdeling fysische behandelingen, optie kinesitherapie/osteopathie geen advies uit. De werkgroep was van oordeel dat deze aanvraag haar bevoegdheid oversteeft. Bovendien betrof het geen echt programmeringsdossier, maar een verlenging van de studieduur van een bestaande afdeling (van drie naar vier jaar). Dergelijke structuurwijziging kan niet worden doorgevoerd in het kader van programmeringen. De Raad van State argumenteerde trouwens meermaals — sedert de communautarisering van het onderwijs vanaf 1 januari 1989 — dat een verlenging van de studieduur expliciet tot de bevoegdheden van de decreetgever behoort.

Zo werd de verlenging van de studieduur in het economisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan ingeschreven in het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II.

Hiermee rekening houdend, is een programmering van een vierjarige opleiding osteopathie in het academiejaar 1992-1993 niet mogelijk. Een definitieve uitspraak over de opleiding is echter nog niet geformuleerd. Het dossier zal later door de Raad voor het Hoger Onderwijs van de Vlaamse Onderwijsraad behandeld worden.

Vraag nr. 85
van 19 juni 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Onderwijs in Ronse — Leerlingen Franstalige afdelingen

In antwoord op mijn vraag nummer 60 van 11 mei 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 8 van 22 juni 1992, blz. 317) somt de Minister een reeks scholen op, die in Ronse over een Franstalige afdeling beschikken. Het betreft :

- de Basisschool, Koningin Astridplein 1 ;
- de instellingen voor secundair onderwijs ;
- de Gesubsidieerde Vrije Basisschool, Demetsstraat 10 ;
- het Koninklijk Atheneum ;
- het Hoger Instituut voor Paramedisch Onderwijs.

Graag vernam ik per school :

1. hoeveel leerlingen die de lessen aan de Franstalige afdeling volgen, in Ronse wonen ;
2. hoeveel van hen in Wallonië wonen ?

Antwoord

Een afschrift van bovenvermelde schriftelijke vraag werd voor elementen van antwoord doorgezonden naar de taalinspectie, aangezien het departement niet over de gevraagde gegevens beschikt.

Van zodra de elementen van antwoord in mijn bezit zijn, zullen deze onmiddellijk aan het lid worden bezorgd.

Vraag nr. 86
van 23 juni 1992
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Non-activiteit LORGO 295

Naar we vernemen staat LORGO 295 op non-actief. Bij de mutaties wordt de LORGO'S gevraagd hieromtrent advies uit te brengen.

1. Waarom staat LORGO 295 op non-actief ?
2. Wie brengt in dit geval adviezen uit over mutatie ?
3. Klopt het dat, indien een LORGO op non-actief staat, de mutaties behandeld worden door de respectievelijke directies ?
4. Indien de Minister, zoals steeds, doorverwijst naar de ARGO als de inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs, wie heeft dan het recht die vragen aan de ARGO te stellen en welke administratieve stappen moeten hierbij gevolgd worden ?

Antwoord

1. Door het zoek zijn van de samenwerking tussen een van de directies en enerzijds de andere directies binnen de lorgo en anderzijds de leden van de LORGO, weigeren de gekozen en gecoöpteerde leden van LORGO 295 nog te vergaderen.
2. Indien de LORGO in de onmogelijkheid is of weigert te vergaderen neemt de afgevaardigd-bestuurder de beslissingen die zich opdringen om de belangen van de LORGO te vrijwaren en de continuïteit van het beleid en het bestuur te waarborgen.

Mutaties zijn onderworpen aan het advies van de LORGO. Om de belangen van de personeelsleden niet te schaden kan de afgevaardigd-bestuurder advies omtrent de mutaties uitbrengen.

3. De respectievelijke directies binnen de LORGO hebben steeds inspraak wanneer het personeelsleden betreft die gehecht zijn aan hun instelling of materies van belang voor hun instelling.

Vraag nr. 87
van 23 juni 1992
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Uitbetaling tijdelijken

Elk jaar zijn er problemen met de uitbetaling van de tijdelijken in het gemeenschapsonderwijs, problemen die zich niet of minder voordoen in andere netten.

1. Komt er in het gemeenschapsonderwijs ook de mogelijkheid tot het indienen van een gemeenschappelijke personeelslijst, zoals in andere netten ?
2. Komen er meerdere data voor de formaliteiten van tijdelijken en niet één (6 september) zoals voorheen gebruikelijk ?
3. Komt er een noodfonds om eventuele moeilijkheden op te vangen ?

Antwoord

De automatische herinbetalingstelling van tijdelijke personeelsleden is, in tegenstelling tot vroeger, vanaf het schooljaar 1992-1993 ook van toepassing op het gemeenschapsonderwijs.

Op het voorstel van 24 februari 1992 van het departement Onderwijs om de automatische herinbetalingstelling van tijdelijke personeelsleden ook toepasselijk te maken op de tijdelijke personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, besliste de Centrale Raad van de ARGO op 27 februari 1992 zijn principiële goedkeuring te geven.

Zodoende wordt ook voor de tijdelijke personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs een speciale procedure toegepast om de tijdelijke personeelsleden aangesteld voor lange duur, bij het begin van het schooljaar 1992-1993 onmiddellijk opnieuw in betaling te kunnen stellen.

Deze procedure werd via de omzendbrief van het departement Onderwijs, kenmerk OND/I/6/B.Ph./SH/js, van 27 mei 1992, aan de instellingen en centra bekend gemaakt.

De listings van de personeelsleden voor wie een automatische herinbetalingstelling kan worden aangevraagd, worden aan de onderwijsinstellingen geadresseerd. Op basis van deze listings worden de formulieren per personeelslid ingevuld conform de in de hierboven vermelde omzendbrief gegeven richtlijnen en worden, wat het gemeenschapsonderwijs betreft, ondertekend door de gemandateerden van de inrichtende macht, namelijk de afgevaardigd-bestuurders van de lokale bestuursorganen. Het personeelslid waarvoor de betaling gevraagd wordt, ondertekent dit formulier dus niet. Deze formulieren moeten voor elk op de listings voorkomend personeelslid worden ingevuld, ongeacht het al dan niet aanvragen van de herinbetalingstelling vanaf het begin van het schooljaar 1992-1993. Het is vanzelfsprekend dat een positieve aanvraag tot herinbetalingstelling wordt gevolgd door een formulier PERS 2 dat wel door het personeelslid moet worden ondertekend.

Wat de timing betreft moet de bevoegde dienst van het departement Onderwijs (DINCO) uiterlijk op 11 september 1992 terug in het bezit zijn van alle formulieren. Na deze datum is het echter niet meer mogelijk de formulieren nog te verwerken en zodoende de automatische herinbetalingstelling vanaf september 1992 mogelijk te maken.

Wat het insturen van de formulieren PERS 2 betreft heeft men de tijd tot uiterlijk 30 november 1992. Daarna zal onvermijdelijk de uitbetaling van de wedde of de weddetoelage worden gestopt en zal worden overgegaan tot het terugvorderen van de uitbetaalde som ten laste van de inrichtende macht. De kennisgeving van de opdrachten moet dus voor 1 oktober 1992 naar het bevoegde werkstation worden gezonden.

Op de vraag of er een noodfonds voor eventuele moeilijkheden komt, moet ik negatief beantwoorden. Bovendien is de automatische herinbetalingstelling reeds een sociale maatregel die een vlotte verwerking van de financiële dossiers van de tijdelijke personeelsleden moet garanderen en is de procedure dusdanig dat eventuele mogelijke problemen vermeden moeten kunnen worden.

Vraag nr. 88
van 23 juni 1992
van de heer L. STANDAERT

Leerkrachten verkozen tot parlementair — Discriminatie tussen de netten

Zolang er rijksonderwijs bestond, waren de personeelsleden van dit net gediscrimineerd ten opzichte van hun collega's uit andere netten. Een leerkracht uit het rijksonderwijs moest, bij verkiezing tot parlementair, ontslag nemen en verloor alle rechten van zijn vaste benoeming, terwijl leerkrachten uit andere netten gebruik konden maken van politiek verlof.

Naar verluidt was de reden hiervoor het feit dat personeelsleden van het rijksonderwijs onder de inrichtende macht van de Minister van Onderwijs ressorteerden, terwijl personeelsleden van de andere netten ressorteerden onder de inrichtende macht van de Guimardstraat, provincie, stad of gemeente, enzovoort.

1. Stemt deze redenering overeen met de werkelijkheid ?
2. Nu het gemeenschapsonderwijs ressorteert onder de inrichtende macht van de ARGO, betekent dit automatisch dat de personeelsleden uit dit net weer op gelijke voet behandeld worden met hun collega's uit andere netten ?
3. Zo neen, welke aanpassingen, op welk gebied, moeten er gebeuren ?

Antwoord

1. De redenering uiteengezet in het tweede lid van zijn vraag stemt inderdaad overeen met de werkelijkheid. De onverenigbaarheid tussen de functie van lid van de wetgevende kamers en de hoedanigheid van personeelslid van het rijksonderwijs vloeide

voort uit de wet van 6 augustus 1931 houdende de vaststelling van onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de Ministers, gewezen Ministers en Ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de wetgevende kamers.

2. Bedoelde onverenigbaarheid bestaat thans niet meer ingevolge een nieuwe interpretatie van voormelde wet van 6 augustus 1931. Ingevolge de oprichting van de ARGO, hangen de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs immers niet meer af van de Staat of van de Vlaamse Gemeenschap, maar van de ARGO die hun werkgever geworden is. Ter zake kan worden verwezen naar het document 470 (1990-1991), nr. 4 van 15 maart 1991, het verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming bij het ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, en meer bepaald naar de commentaar bij artikel 12. Verder wordt ook verwezen naar het antwoord dat door mijn voorganger verstrekt werd op de vraag nummer 284 van 28 juni 1991 van de heer A. Laridon (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 19 van 19 augustus 1991, blz. 938).
3. Ingevolge het antwoord verstrekt op punt 2, is deze vraag zonder onderwerp.

Vraag nr. 89
van 25 juni 1992
van de heer J. SLEECKX

Personeel Vlaamse Gemeenschap — Vergoedingen sectoriële sociale programmatie

Op 14 september 1990 werd tussen de Vlaamse Executieve en de representatieve vakorganisaties een principeel akkoord bereikt over de sectoriële sociale programmatie voor de jaren 1990, 1991 en 1992. Dit akkoord werd geformaliseerd door het protocol van 28 september 1990.

De financiële vergoedingen hieraan verbonden (zoals voor nachtprestaties, bibbergeld en verhoging in graad voor de rang 42/3) werden tot nog toe niet toegekend aan de betrokken personeelsleden.

Graag vernam ik van de Minister wanneer deze regularisaties doorgevoerd zullen worden.

Antwoord

Het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur laat weten dat de diverse onderdelen van bovenvermelde sociale programmatie momenteel ter uitvoering liggen.

1. Wat de nachtvergoeding betreft moest het Ministerie van Financiën — Centrale Dienst der Vaste Uitgaven het computer-programma ter zake aanpassen, alvorens de betalingen konden worden uitgevoerd. Bovendien was het vroeger toegekende bedrag van 12,50 frank per nachtuur vrijgesteld van bijdrage aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Ingevolge het koninklijk besluit van 19 november 1990 dienden nieuwe toelagen, en de verhogingen van de

bestaande toelagen, vanaf 1 januari 1991 echter aan RSZ onderworpen te worden. Hierdoor zou het uitbetalen van deze nachtvergoeding uit een dubbele berekening bestaan, namelijk een niet-onderworpen gedeelte van 12,50 frank, en een onderworpen gedeelte van 27,50 frank (met aanpassing van indexering op 40 frank). Het uitschrijven en aanpassen van het computerprogramma bij het Ministerie van Financiën — CDVU werd recent doorgevoerd, waardoor de uitbetalingen en achterstallen kunnen worden uitgevoerd.

2. De jaarlijkse toelage aan de personeelsleden werkzaam in de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdzorg ten bedrage van 35.369 frank, toegekend bij besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992, werd slechts bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 13 mei 1992. Het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur heeft ter uitvoering in haar Opgave der Wijzigingen, van 19 juni 1992, aan de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven een lijst laten geworden van de gerechtigde personeelsleden. Gelet op het feit dat voornoemd besluit als ingangsdatum 5 juni 1991 aangaf, werden deze gegevens door het Ministerie van Financiën-CDVU als dusdanig verwerkt.
3. Wat de verhogingen naar de minimumrangen van 42/2 (beambte bij het administratief personeel) en 42/3 (geschoold werkmans B bij het meester-, vak- en dienstenpersoneel) betreft zijn de besluiten van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1992 (Belgisch Staatsblad van 5 juni 1991), 19 december 1991 (9 mei 1992) en 7 januari 1992 (13 mei 1992) van toepassing. Met het verschijnen van dit laatste besluit werd de rang 42/2 gekoppeld aan beambte. De lijst van personeelsleden bij het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur die van deze omschakeling kunnen genieten, wordt momenteel per personeelslid aangepast, rekening houdend met valorisatie van TWW-diensten en andere gegevens die invloed kunnen hebben op de geldelijke loopbaan. Na controle van deze dossiers en verwerking van de gegevens zullen de lonen van betrokkenen bij besluit, en met terugwerkende kracht tot 5 juni 1991 (Executievebesluit van 22 mei 1991), worden aangepast.

Vraag nr. 90
van 25 juni 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Open universitair afstandsonderwijs — Nederlands voornemen tot sluiting Vlaamse vestigingen

De Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad heeft op 23 mei laatstleden eenparig een aanbeveling aangenomen om in Europa gezamenlijk op te treden tot versterking van het open universitair afstandsonderwijs.

Uiterekend enkele weken later deelt de Nederlandse Open Universiteit mee dat ze haar vestigingen in Vlaanderen zal sluiten.

Het ene staat haaks op het andere.

Afgezien van de publiekrechtelijke bevoegdheden ter zake, lijkt het aangewezen de bestaande samenwerkingsvorm, waarvoor gepleit werd in de Interparlementaire Beneluxraad en waardoor het Comité van Ministers van Onderwijs gevat is, te onderzoeken en de samenwerking in stand te houden.

Zet de Minister de nodige stappen daartoe ?

Antwoord

De aanbeveling van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad om gezamenlijk op te treden tot versterking van het open universitair afstandsonderwijs wordt door mij en het departement Onderwijs volledig onderschreven.

Het is en blijft onze bedoeling voor het open hoger onderwijs in Vlaanderen nauw samen te werken met de open universiteit Nederland.

Dit wordt trouwens bevestigd in de overeenkomst die ik me mijn Nederlandse collega J. Ritzen op 23 juni 1992 heb afgesloten te Maastricht. Deze overeenkomst bevat volgende bepaling : Met respect voor elkaars aanpak streven Nederland en Vlaanderen ernaar de samenwerking met betrekking tot het hoger afstandsonderwijs te intensiveren, zodat de voordelen van een grotere schaal van de voorzieningen op dit terrein binnen een taalgebied optimaal worden uitgebuit. Het ligt daarbij voor de hand deze samenwerking vooral te zoeken in gezamenlijke materiaalontwikkeling.

Vraag nr. 91
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN

Deeltijds kunstsonderwijs — Besparingen

Het Departement van Onderwijs heeft een aantal maatregelen afgekondigd die vanaf volgend schooljaar in het deeltijds kunstsonderwijs van kracht zullen worden.

Zo zullen onder meer de inschrijvingsgelden worden verhoogd, de toepassingspercentages voor bepaalde afdelingen en graden worden verlaagd en de klassenormen worden aangepast.

Na een eerste hervorming in 1990 zijn de inrichtende machten en directies van de Vlaamse academies voor deeltijds kunstsonderwijs door deze nieuwe besparingsgolf begrijpelijk bevreesd voor de toekomst.

Het belang van het deeltijds kunstsonderwijs kan onmogelijk onderschat worden. Zo telt bijvoorbeeld de Stedelijke Akademie voor Muziek en Woord Adriaan Willaert van Roeselare (de grootste academie van West-Vlaanderen) meer dan 5.000 cursisten.

1. Welke precieze besparingen kondigt de Minister in het deeltijds kunstsonderwijs aan ?
2. Hoe rechtvaardigt de Minister die maatregelen ?
3. Welke garanties biedt de Minister dat het democratisch recht tot het volgen van deeltijds kunstsonderwijs geen exclusiviteit wordt voor enkelingen ? Wel-

ke garanties biedt hij na uitvoering van de maatregelen voor een even kwaliteitsvol deeltijds kunstonderwijs zoals thans wordt verstrekt ?

Antwoord

1. a Verhoging van het inschrijvingsgeld

Binnen het deeltijds kunstonderwijs moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen aanvullend onderwijs, dat aan leerplichtigen gegeven wordt, en het onderwijs waarvoor volwassenen, op basis van welke grond ook, opteren. Het is dan ook billijk de bestaande differentiatie tussen de minder dan en de meer dan 25-jarigen op te heffen en de leeftijdscheiding tussen beide vormen van onderwijs op 18 jaar te plaatsen.

Dat de verbruiker sowieso deelneemt aan de kosten van het door hem verbruikte produkt, is een evidentie, zeker indien het om een luxeproduct gaat, dit is een produkt dat de kwaliteit van het leven van de verbruiker zelf verbetert. Het succes van het deeltijds kunstonderwijs noopt tot verhoging van het inschrijvingsgeld zodat de verbruiker een aandeel van de kosten op zich neemt en zich bewust wordt van de financiële inspanningen die de gemeenschap dienaangaande moet nemen.

Zo zullen :

- de jongeren van 6 tot 18 jaar (de grens wordt gelegd op het geboortjaar en niet op de geboortedatum) een verhoging betalen van 50 procent, wat de inschrijving op 1.500 frank brengt ;
- zij die ouder zijn dan 18 jaar eveneens een verhoging betalen van 50 procent, wat neerkomt op 4.500.

Gezien echter de overgang binnen de leeftijdsgroep 18-25 een bruuske verhoging van 1.000 naar 4.500 zou betekenen, wordt voor dit jaar een tussenfase ingelast, deze studenten betalen namelijk 3.000. Van volgend jaar af worden zij opgenomen binnen de groep ouder dan 18.

b. Aanwendingspercentage

Bij besluit heeft de Vlaamse Executieve op 10 juli 1991 voor verschillende afdelingen en graden van het deeltijds kunstonderwijs striktere formatienormen vooropgesteld die elk, binnen de betrokken graden, leiden tot een besparing.

Deze formatienormen blijven onverminderd van kracht. In de graden waar tot op heden geen besparende formatie werd gepland, dit is in muziek lagere en middelbare graad, wordt lagere graad en beeldende kunsten hogere graad, wordt een aanwendingspercentage van 92 procent gepland.

De vrijgestelden binnen muziek middelbare graad, die ingevolge artikel 4 van voornoemd besluit, een formatie van 70 procent hadden, behouden de formatie van 70 procent.

Het is geenszins de bedoeling dat aan de specificiteit van bijvoorbeeld het muziekonderwijs zou worden geraakt : de richtlijn van maximaal 4 leerlingen per uur instrument zal behouden blijven. Wel wordt de maximale klasbezetting voor de algemene muzikale vorming van 30 naar 35 leerlingen opgetrokken. Dit is tevens het geval voor de theorievakken die binnen de beeldende kunsten worden onderwezen. Voor het artistieke atelier beeldende kunsten zal de maximale bezetting tot 25 worden opgetrokken, zodanig dat het ideale klasgemiddelde er van 13 tot 16 verschoven zal worden. Het is de verantwoordelijkheid van de scholen om binnen het hun toegemeten lesurenpakket zinvolle toepassing te geven aan de verdeling van de uren (bijvoorbeeld kleinere klassen in de eerste jaren en grotere in de volgende jaren).

Binnen de afdelingen woord hogere graad en dans wordt, gezien de specificiteit van het daar geboden onderwijs, voor het ogenblik geen besparing gepland.

2. a. De maatregelen moeten worden gezien in het kader van de continue stijging van het aantal leerlingen — vorig schooljaar alleen al met 9 procent — enerzijds en de noodzaak de uitgaven voor ditzelfde kunstonderwijs binnen de perken van de begroting te houden anderzijds.

b. Binnen het deeltijds kunstonderwijs moet voor de toekomst gedacht worden aan structurele besparing, zo bijvoorbeeld door :

- opsplitsing van de opleidingen voor min en plus 18-jarigen met gedifferentieerde aanpak ;
- beperking van het aantal opleidingen voor volwassenen rekening houdend met de regionale verspreiding ;
- veralgemening van vrijstelling voor bepaalde vakken/deelgebieden zoals bijvoorbeeld samspeel in de afdeling muziek, kunstgeschiedenis in de afdeling beeldende kunsten enzovoort.
- optrekken van de rationalisatienorm ;
- ontmoedigen van het oprichten van filialen en het ontstaan van nieuwe scholen.

Te dien verstande is consultatie met de eerst betrokkenen, directie en personeelsleden, essentieel. Met deze consultatie werd vanaf 19 juni van start gegaan. Het resultaat van de evaluatie en voorstellen omtrent de toekomst worden eind december verwacht.

3. a. Aangezien de stijging van het inschrijvingsgeld zeker voor een aantal mensen de onverbiddelijke ontoegankelijkheid tot het deeltijds kunstonderwijs zou kunnen betekenen worden eveneens een aantal sociale correcties ingevoerd voor :

- de werklozen ;
- de steuntrekkers van het OCMW ;

- mensen met een handicap alsook voor de personen te hunner laste ;
- beursstudenten ;
- leden van eenzelfde gezin die in een DKO-instelling school lopen.

Het is duidelijk dat het recht tot vrijstelling met een attest van de bevoegde diensten bewezen moet worden en dat aan de onderwijsinstellingen en de verificatie uitermate strikte richtlijnen dienomgaande zullen worden gegeven. Eveneens is het manifest dat de sociale correctie enkel de vrijstelling van de dit jaar opgelegde meerkost bedraagt en dat er geen sprake kan zijn van algehele vrijstelling.

- b. De verschillende uitgevoerde simulaties tonen meer dan duidelijk aan dat, ook met de nieuwe formatiecoëfficiënten, het deeltijds kunstonderwijs, en dat in al zijn geledingen, perfect organiseerbaar is en blijft en dat de pedagogische kwaliteit er geenszins door in het gedrang kan komen. Het is aan de betrokken directie om, in overleg met zijn personeel, het globale lessurenpakket zo efficiënt en pedagogisch verantwoord als mogelijk aan te wenden.

Vraag nr. 92
van 29 juni 1992
van de heer A. DENYS

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal kabinetsmedewerkers betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn voor het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de privé-sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
  - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
  - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
    - de departementen ;
    - andere openbare diensten ;
    - de privé-sector ;

- c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ;
- d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord wordt verstrekt door de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 93
van 29 juni 1992
van de heer M. BARTHOLOMEEUSEN

Tuchtregeling gemeentelijk onderwijzend personeel — Bevoegde overheid

Artikel 68 van het decreet van 27 maart 1991 van de Vlaamse Gemeenschap betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medische centra bepaalt dat de tuchtmacht voor het gesubsidieerd onderwijzend personeel wordt uitgeoefend door de inrichtende macht.

De Raad van State was in zijn advies van 20 juni 1990 over het wetsontwerp betreffende de tuchtregeling van het gemeentepersoneel van oordeel dat de artikels 150 tot 152 van de nieuwe gemeentewet betreffende de tucht van het onderwijzend personeel slechts in stand moeten worden gehouden voor zover de decreetgever de tuchtregeling van het gemeentelijk onderwijzend personeel niet heeft vastgesteld.

In het advies van de Raad van State over het voorontwerp van decreet rechtspositie (Stukken, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 471/1, blz. 129) wordt uitdrukkelijk gesteld dat de decreetgever niet bevoegd is om de taakverdeling tussen gemeenteraad en college van burgemeester en schepenen inzake de uitoefening van de tuchtmacht te regelen. Voor wat de uitoefening van de tuchtmacht betreft blijven derhalve de artikelen 150 tot 152 van de nieuwe gemeentewet van toepassing.

De in deze artikelen opgesomde tuchtstraffen zijn echter niet dezelfde als die bepaald in het decreet rechtspositie.

Er is derhalve een hiaat in de reglementering. Graag vernam ik van de Minister of hij met het oog op een efficiënte toepassing van het tuchtstatuut de nodige initiatieven neemt en, zo ja, welke.

Antwoord

1. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd

onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra annex het besluit van de Executieve van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, enkel van toepassing is wat het gemeentelijk onderwijs betreft, op de gesubsidieerde personeelsleden. Artikel 4, 1, a van het decreet is hieromtrent formeel.

Wat het statuut en de erbij horende tuchtregeling inzake niet-gesubsidieerde personeelsleden betreft zijn de artikels 150 tot 152 van de nieuwe gemeentewet van toepassing of, wat het kleuter- en lager gemeentelijk onderwijs betreft, de artikels 74 tot en met 76 bis van het koninklijk besluit van 20 augustus 1957 houdende coördinatie van de wetten op het lager onderwijs.

Deze zienswijze wordt bevestigd in een omzendbrief van 9 juli 1991 van de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt betreffende de tuchtregeling van het gemeentepersoneel (Belgisch Staatsblad van 1 augustus 1991) alsmede in het antwoord van mijn voorganger in de onderwijscommissie van de Vlaamse Raad bij de bespreking van artikel 4 van het decreet. Omtrent dit laatste vermeldt het verslag : Een ander lid wijst erop dat in 1, punt a gesproken wordt over de gesubsidieerde personeelsleden. Hij vraagt onder welk statuut de niet-gesubsidieerde leden van het gemeentelijk onderwijs vallen, meer in het speciaal de talrijke GESCO'S. De Gemeenschapsminister verklaart dat deze personeelsleden onder het statuut van het gemeentepersoneel vallen.

2. In het voorontwerp van het decreet werd in paragraaf 3 van artikel 4 een volgende bepaling opgenomen : De gemeenteraad kan haar bevoegdheden van inrichtende macht zoals bedoeld door of krachtens dit decreet bij delegatie van het geheel of gedeeltelijk toekennen aan het college van burgemeester en schepenen. Het in dit decreet bedoelde „of haar gemandateerde” is niet van toepassing op het onderwijs georganiseerd door de gemeenten.

Voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, overwoog deze onder meer als volgt : Overigens is de taakverdeling tussen de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen, met inbegrip van al dan niet geoorloofde delegaties van bevoegdheid, een zaak van organieke regeling van de werking der gemeentelijke instellingen waarvoor door de bijzondere wetten op de Staatshervorming aan de Gemeenschappen of de Gewesten geen bevoegdheid is toegekend. (L.20.413/1)

Artikelen 6 en 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 noch artikel 108 van de Grondwet laten inderdaad bevoegdheid vermoeden in hoofde van de Gemeenschap of het Gewest tot bepaling van de bevoegdheidsverhouding tussen de gemeenteraad en het college.

Tengevolge van die opmerking van de Raad van State werd deze paragraaf 3 in artikel 4 niet meer opgenomen in het ontwerp van decreet noch in het uiteindelijke decreet.

3. Het is onduidelijk wat het lid bedoelt, het voorgaande inacht nemend, zo hij stelt dat tengevolge van de opmerking van de Raad van State, wat de uitoefening van de tuchtmacht betreft, de artikelen 150 tot 152 van de nieuwe gemeentewet van toepassing blijven. Naar het mij voorkomt is de bij decreet en besluit voorziene tuchtregeling van toepassing op het gesubsidieerd personeel terwijl de artikelen 150 tot 152 van de gemeentewet en artikel 74 en volgende van de gecoördineerde wetten van het lager onderwijs van toepassing zijn op het niet-gesubsidieerd personeel.

Dat de reglementering onder meer wat de aard van de tuchtstraffen betreft, anders is, leidt niet noodzakelijk tot de stelling dat er een hiaat in de reglementering is.

**Vraag nr. 94
van 29 juni 1992
van de heer J. EEMAN**

Aanvragen studietoelagen — Achterstand afhandeling

Heel wat aanvragen voor studietoelagen werden tot op heden niet afgehandeld. Dit geldt in het bijzonder voor aanvragen voor het hoger onderwijs, het HOLT en het HOBUE.

Graag vernam ik van de Minister :

1. over welke percentages niet-afgewerkte dossiers het gaat ;
2. welke de redenen zijn van deze achterstand ;
3. wanneer deze dossiers afgehandeld zullen zijn.

Antwoord

Het bestuur Studietoelagen heeft, zoals ieder jaar, ook dit jaar de beschikbare middelen maximaal ingezet om de aanvragen van studietoelagen zo efficiënt mogelijk te verwerken en tot een vlotte coördinatie te komen met alle administraties die bij de betaalprocedures betrokken zijn.

Voor het academiejaar 1991-1992 werden er voor het hoger onderwijs (universitair, HOLT en HOBUE) 52.217 aanvragen ingediend, waarvan er tot op heden 50.663 werden afgewerkt, zijnde 97 procent. De resterende 1.554 dossiers konden tot dusver niet worden afgewerkt omdat ofwel nog financiële gegevens, gevraagd aan de belastingsdiensten, ontbreken, ofwel nog andere voor het dossier essentiële gegevens die aan de belanghebbenden werden gevraagd, ontbreken.

Zodra deze inlichtingen worden toegestuurd, worden de dossiers onmiddellijk afgewerkt, en binnen de kortst mogelijke termijn in betaling gesteld.

Zeer dikwijls wordt er echter zelfs na één of meer herinneringsbrieven niet geantwoord op het verzoek de ontbrekende gegevens zo spoedig mogelijk aan het bestuur Studietoelagen te bezorgen, zodat het onmogelijk wordt de dossiers af te handelen.

Voor het academiejaar 1990-1991 waren er op hetzelfde tijdstip nog 1.649 niet-afgewerkte dossiers.

Vraag nr. 95
van 30 juni 1992
van de heer L. MARTENS

Personeelsleden gemeenschapsonderwijs — Vakantieregeling

Hoofdstuk 1 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 ter aanvulling van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 regelt de jaarlijkse vakantie van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs. Voor zover ik weet is hoofdstuk 1 van dit koninklijk besluit nog niet opgeheven. Daartegenover staat dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 de organisatie van het schooljaar vastlegt in het basis- en secundair onderwijs, in het deeltijds onderwijs en in het onderwijs voor sociale promotie, en dit zowel voor de scholen van het gemeenschapsonderwijs als voor die van het vrij onderwijs. In dit laatste besluit worden ook de vakantieperioden vastgelegd. Indien deze twee besluiten samen worden gelezen, rijzen enkele vragen en bedenkingen.

1. Omdat in het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 nergens wordt geëxpliciteerd voor wie de hierin vastgelegde vakantieperioden gelden, mag mijns inziens aangenomen worden dat deze zowel gelden voor de leerlingen als voor de personeelsleden, met andere woorden dat hoofdstuk 1 paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 impliciet opgeheven is, althans voor de personeelsleden van de scholen die onder het toepassingsgebied vallen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991. Deze visie wordt nog versterkt door het feit dat dit laatste besluit het voortvloeiende is van een jarenlange experimentele fase waarin de vakantieregeling schooljaar per schooljaar werd vastgelegd door middel van omzendbrieven. De toepassing van deze omzendbrieven had ook telkens tot praktisch gevolg dat de bepalingen van hoofdstuk 1 paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 niet geheel werden toegepast en dit in akkoord met alle betrokken partijen. Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 werd de experimentele fase echter beëindigd.

Aangezien over dit besluit onderhandeld werd met de representatieve vakorganisaties mag ook aangenomen worden dat dit besluit personeelsimplicaties had en dat de vakbonden akkoord gingen met de impliciete opheffing van hoofdstuk 1 paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 zodat, vanaf het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991, het dit besluit is dat de vakantieregeling vastlegt en dit zowel voor de leerlingen als voor de leerkrachten. Is dit een juiste visie ?

Indien dit niet zo is, neem ik aan dat de vakantieregeling voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, zoals ze is vastgelegd in het koninklijk besluit van 15 januari 1974, nog steeds geldig is. Dit zou tot gevolg kunnen hebben dat in het gemeenschapsonderwijs personeelsleden niet op de school aanwezig (moeten) zijn als de leerlingen aanwezig zijn of omgekeerd. Daar ik aanneem dat dit

niet de bedoeling van de Vlaamse Executieve is geweest, zou ik graag van de Minister vernemen welke vakantieregeling op dit ogenblik op deze personeelsleden dan wel van toepassing is.

2. Voor het vrij onderwijs is de situatie enigszins anders. De bepalingen van hoofdstuk 1 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 zijn op de personeelsleden van het vrij onderwijs immers niet van toepassing. De reeds hogervermelde omzendbrieven waren wel van toepassing zodat het logisch lijkt dat het voortvloeiende uit deze omzendbrieven, namelijk het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991, voor deze personeelsleden nu de vakantieperioden vastlegt. Is dit een juiste zienswijze ?

Indien dit niet zo is, zou ik graag vernemen onder welke vakantieregeling deze personeelsleden dan wel vallen en of het aanvaardbaar zou zijn dat op deze personeelsleden een andere vakantieregeling van toepassing is dan deze voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs. Indien het antwoord hierop bevestigend is, vernam ik ook graag de objectieve redenen die hiervoor ingeroepen zouden kunnen worden.

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar in het basis- en secundair onderwijs, in het deeltijds onderwijs en in het onderwijs voor sociale promotie, georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, werd getroffen in uitvoering van artikel 7 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd bij het decreet van 31 juli 1990 en aangevuld bij het decreet van 23 oktober 1991.

Dit artikel luidt als volgt : Artikel 7. De Vlaamse Executieve bepaalt bij besluit, op eenvormige wijze, de verlofregeling en de aanwending van de beschikbare schooltijd van het door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd of gesubsidieerd onderwijs, met uitzondering van het hoger onderwijs van het lange type.

Voormeld besluit van 17 april 1991 vervangt voor de instellingen waarop het van toepassing is, het koninklijk besluit van 22 mei 1965 houdende vakantie- en verlofregeling in het onderwijs en het koninklijk besluit van 29 maart 1985 tot vaststelling van het aantal dagen van openstelling voor onderwijsinrichtingen met volledig leerplan.

Het koninklijk besluit van 15 januari 1974 daarentegen was het uitvoeringsbesluit van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 waarvan de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het rijksonderwijs de wettelijke basis vormde en waarvoor artikel 77 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs thans de decretale basis bevat.

Gelet op het voorgaande kan dan ook op het eerste punt van de vraag worden geantwoord dat hoofdstuk 1 paragraaf 1 van voormeld koninklijk besluit van 15 januari 1974 nog steeds van kracht is.

Inzake punt 2 kan worden meegedeeld dat tot nog toe het jaarlijks vakantieverlof van de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs niet bij reglementaire bepaling werd vastgelegd. Artikel 51 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra is tot nog toe ook niet uitgevoerd.

Vraag nr. 96
van 1 juli 1992
van de heer W. DEMUYT

Personeel gesubsidieerd onderwijs — Meerekenen van legerdienst in wedde-anciënniteit

Sedert een drietal jaar maakt het Rekenhof bezwaren over het meerekenen van de legerdienst in de wedde-anciënniteit voor personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs. Er zijn verschillende gevallen bekend waar het Rekenhof geen visum wil verlenen voor het erkennen van een arbeidsongeval zolang de wedde-anciënniteit niet met één jaar (= duur van de legerdienst) verminderd wordt. Er zou geen wettelijke basis bestaan voor de personeelsleden die hun legerdienst voor 1972 deden.

Dit is onaanvaardbaar, aangezien dergelijke terugvoeringen enkel gebeuren ten nadele van personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en niet van die van het gemeenschapsonderwijs (in tegenstelling tot artikel 17 van de Grondwet).

Mag ik de Minister daarom vragen de nodige stappen te zetten om een wettelijke basis te verlenen aan het opnemen van de legerdienst in de wedde-anciënniteit voor de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs die hun legerdienst presteerden vóór 1972 ?

Antwoord

Er is inderdaad een probleem gerezen in verband met de inaanmerkingneming van de militaire dienst bij het vaststellen van de wedde-anciënniteit van personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs.

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven de kwestie te onderzoeken en mij voorstellen voor te leggen.

Vraag nr. 97
van 2 juli 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Hogeschoolstudenten — Bedrijfsstages

Een aantal hogescholen uiten de klacht dat het verbod om vanaf volgend jaar studenten gedurende de vakantieperiodes te laten lopen in bedrijven, het hele systeem van bedrijfsstages op de helling zet. Het zou zowel voor de scholen als voor de bedrijven immers onmogelijk zijn de stages volledig binnen het schooljaar te organiseren. Het stageaanbod ligt tijdens de vakantieperiode driemaal hoger dan in de rest van het jaar.

Het aantal bedrijven dat van stagestudenten profiteert zou het verbod niet rechtvaardigen.

Kan de Minister mij meedelen of de maatregel in overleg met de betrokken scholen en werkgevers tot stand is gekomen ?

Beschikt de Minister over argumenten die de bewering kunnen ontkrachten als zou het stageaanbod buiten de vakantieperiodes onvoldoende zijn ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve keurde op 29 april 1992 een nieuw besluit goed, dat het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan vaststelt vanaf het academiejaar 1992-1993. Dat reglement is gestoeld op een totaal vernieuwde filosofie over de opvatting van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan (HOKTVL) en reikt de instellingen een ruime vrijheid aan. Het nieuwe reglement waarborgt de gelijkberechtiging van de studenten onafhankelijk van de opleiding die ze volgen en onafhankelijk van de instelling of van het net waarvoor zij gekozen hebben.

Het nieuwe reglement is het resultaat van uitvoerige voorbereidende gesprekken en steunt op de adviezen van de raden die destijds hiervoor bevoegd waren. Deze raden waren samengesteld uit alle geledingen die bij het onderwijs betrokken zijn. Vanzelfsprekend is het niet mogelijk volledig in te gaan op alle mogelijke wensen en verzuchtingen. Toch is voor het eerst een merkwaardig evenwicht bereikt tussen de verantwoordelijkheid die de overheid blijft dragen ten aanzien van het onderwijsveld, van de studenten in het bijzonder, en de terechte autonomie die dezelfde overheid aan de instellingen voor HOKTVL moet geven om de gestelde doelen te realiseren. Bij de presentatie van het besluit in drie grote centra van Vlaanderen (Antwerpen, Leuven, Gent) voor directie, leraren en studenten, is trouwens de algemene tevredenheid hieromtrent bevestigd.

Dat alles betekent geenszins dat iedereen nu volmaakt tevreden is. Meer in het bijzonder blijven er signalen optreden ten aanzien van de stages. Deze signalen zijn nochtans niet van gelijke strekking, hetgeen zeker aan toont dat bepaalde verzuchtingen vaak ingegeven worden door particuliere belangen of strikt plaatselijke toestanden.

In het algemeen wil het nieuwe reglement een absoluut einde stellen aan de misstanden omtrent de stages in het verleden. Meer dan eens waren de studenten overbelast omdat zij de stage bovenop de gewone onderwijsactiviteiten moesten volbrengen en bovendien werden zij in een aantal gevallen duidelijk aanzien als goedkope supplementaire werkkrachten.

Op grond van de nieuwe bepalingen zoeken we naar een aanvaardbaar evenwicht in de dosering van de diverse mogelijke onderwijsactiviteiten, waarvan stage er een is. In het algemeen moet stage deel uitmaken van het studieprogramma binnen de toegelaten maximumtijdsbesteding. Daaruit vloeit ongetwijfeld voort dat stage — als onderwijsactiviteit — enkel mogelijk is in de periodes waarin de instellingen voor HOKTVL onderwijsactiviteiten mogen programmeren. Deze binding is trouwens noodzakelijk om de stagebegeleiding vanuit de instelling voor HOKTVL te verzekeren.

Stages zijn dus in principe niet mogelijk op zaterdagen en zondagen en tijdens de reglementaire verlof- en vakantieperiodes. Dat sluit niet uit dat de student eventueel vrijwillig in deze periodes bepaalde activiteiten die hij in zijn stage volbrengt, herneemt. In dat geval moeten de bedrijven of de diensten hem nochtans aanvaarden, bijvoorbeeld als jobstudent, en hieruit de passende conclusies trekken.

Het besluit voorziet in enkele echt evidente uitzonderingen, te weten in de agrarische sector. Voor de afdelingen hotelmanagement, management toerisme en recreatie en public relations van het ecologisch HOKTVL, komen de zaterdagen, de zondagen en de reglementaire verlofperiodes, andere dan kerst-, paas- en zomervakantie, wel in aanmerking voor de stage, met compensatie in de andere periodes van onderwijsactiviteiten. Hetzelfde geldt voor de afdelingen verpleging, fysische behandelingen en logopedie van het paramedisch HOKTVL.

Ik heb bij de voorbereiding van het besluit geen formele tegenstand ontmoet in verband met deze regeling, noch van de instellingen noch van het bedrijfsleven. De argumenten die pleiten voor de nieuwe organisatie zijn trouwens voldoende overtuigend. Ik verwacht dan ook in de komende jaren geen echte moeilijkheden in verband met de organisatie van de stages.

In ieder geval moeten we ons hoeden voor onrechtstreekse argumenten over het verhoogde stageaanbod tijdens de vakantie of het tekort aan aanbod tijdens de gewone onderwijsactiviteitsperiodes. Essentieel blijft dat stages onderwijsactiviteiten zijn en daarom moeten passen in het opleidingsplan en logischerwijze intensief moeten begeleid worden.

**Vraag nr. 98
van 2 juli 1992
van de heer J. EEMAN**

Europese scholen in Ukkel, Sint-Lambrechts-Woluwe en Mol — Gegevens

In verband met de Europese scholen in Ukkel, Sint-Lambrechts-Woluwe en Mol kreeg ik van de Minister graag gegevens over :

1. het aantal leerlingen dat elke school telt, eventueel opgedeeld per niveau en per nationaliteit voor de schooljaren 1989-1990, 1990-1991 en 1991-1992 ;
2. idem voor de personeelsformaties ;
3. de regeling voor toelating van kinderen van niet-EEG-ambtenaren, met vermelding van de inschrijvingsbedragen ;
4. de wijze waarop de personeelsleden gerecruteerd worden.

Antwoord

1. Voor het aantal leerlingen die elke school telt, opgesplitst per niveau en per nationaliteit, en idem voor de personeelsformatie voor de schooljaren 1989-1990, 1990-1991 en 1991-1992, verwijs ik het lid naar de bijlage die hem, gezien de omvang van de gegevens, persoonlijk wordt opgestuurd.

3. Regeling voor toelating van leerlingen

a. Prioriteiten voor de toelating van leerlingen

De Raad van Bestuur stelde de volgende criteria vast voor de toelating van nieuwe leerlingen tot de Europese Scholen.

Toegelaten moeten worden :

1. de kinderen van personeelsleden van de Europese instellingen.
2. Vervolgens wordt voorrang verleend aan andere kinderen die staatsburger zijn van de lidstaten.
3. Ook kinderen die geen staatsburger van de lidstaten zijn kunnen worden toegelaten.

Wanneer een directeur de leerlingen vermeld onder 2. en 3. toelaat, moet hij erop toezien dat in elke klas nog voldoende plaatsen overblijven om in de loop van het schooljaar een redelijk aantal kinderen die onder 1. hierboven vallen, toe te kunnen laten zonder dat daardoor de klas moet worden gesplitst.

De onder 3. genoemde kinderen kunnen niet als nieuwe leerlingen worden toegelaten tot klassen die aan het begin van het schooljaar reeds meer dan 25 leerlingen tellen. Bovendien mag het aantal van deze leerlingen in een klas niet meer dan 1/5 van het totaal bedragen.

b. Schoolgeld

De vrijstelling van schoolgeld in de Europese scholen is beperkt tot de volgende gevallen : de ambtenaren van de gemeenschappen ; het onderwijzend personeel en het niet-onderwijzend personeel van de Europese scholen ; de nationale ambtenaren van de twaalf lidstaten van de Gemeenschap die een ambt vervullen in een land waar een Europese school bestaat ; de personeelsleden van instellingen waarvan de Raad van Bestuur een ad hoc overeenkomst heeft gesloten krachtens welke deze instellingen financiële bijdragen leveren.

Voor sociale gevallen die hiervoor in aanmerking komen, kan het Dagelijks Bestuur vermindering of vrijstelling van schoolgeld toekennen volgens een uniforme uitvoeringsregeling.

Bedragen van het schoolgeld : zie tabel

Niveaus	Schoolgeld 1991-1992 (BF)	Schoolgeld vanaf 1992-1993 (BF)
Kleuter	14.807	21.473
Lager	22.420	30.267
Middelbaar	32.471	40.588
Kleuter	15.693	22.755
Lager	23.583	31.837
Middelbaar	34.424	43.030
Kleuter	15.693	22.755
Lager	23.583	31.837
Middelbaar	34.424	43.030
Kleuter	15.693	22.755
Lager	23.583	31.837
Middelbaar	34.424	43.030

Niveaus	Schoolgeld 1991-1992 (BF)	Schoolgeld vanaf 1992-1993 (BF)
Kleuter	15.878	23.024
Lager	23.865	32.218
Middelbaar	35.085	43.854
Kleuter	15.251	22.114
Lager	22.918	30.940
Middelbaar	33.643	42.053
Kleuter	15.251	22.114
Lager	22.918	30.940
Middelbaar	33.643	42.053
Kleuter	14.154	20.524
Lager	21.271	28.716
Middelbaar	31.270	39.087
Kleuter	12.819	18.588
Lager	19.464	26.276
Middelbaar	28.503	35.529

4. Recrutering van personeelsleden

De Raad van Bestuur bepaalt de nationaliteit waaraan een vacante post toekomt.

De verschillende lidstaten wijzen personeelsleden aan die ter beschikking worden gesteld bij de Europese scholen. Deze terbeschikkingstelling bedraagt maximum negen jaar.

Indien een post toegewezen wordt aan de Vlaamse Gemeenschap, worden via een omzendbrief alle belanghebbenden in kennis gesteld van de vacature.

De Gemeenschapsminister van onderwijs beslist over de **terbeschikkingstelling** op voorstel van een selectiecommissie die een aantal kandidaten voordraagt.

Tijdelijke en part-time betrekkingen in de Europese scholen worden door de betreffende directeur zelf toegewezen.

Vraag nr. 99 van 2 juli 1992 van de heer F. DEWINTER

Gemeenschapsonderwijs — Turkse-cultuurlessen

In alle gemeenschapsscholen waar Turkse kinderen les volgen worden Turkse-cultuurlessen gepland.

Worden deze lessen gepland binnen het bestaande lessenpakket of gaat het hier over naschoolse activiteiten buiten de normale lessen ?

Welke leerkrachten geven deze lessen ?

Welke instantie betaalt deze leerkrachten ?

Is het Gemeenschapsministerie op de hoogte van de inhoud van deze lessenpakketten Turkse cultuur ?

Door wie werden deze lessenpakketten samengesteld ?

Worden er ook voor andere culturele minderheden (Marokkanen, Italianen, . . .) dergelijke lessen gepland ?

Antwoord

De cultuurlessen waarover sprake horen binnen het OETC of onderwijs in eigen taal en cultuur, dat een onderdeel vormt van het onderwijsbeleid ten aanzien van migranten. Het gaat allerminst om een nieuw initiatief : de Italiaanse bevolkingsgroep heeft daarin reeds een traditie sinds 1976. Het OETC heeft ook het voorwerp uitgemaakt van jarenlange experimenten in het kader van de EEG. OETC bestaat voor Grieken, Italianen, Spanjaarden, Marokkanen en Turken.

De inschakeling van OETC in het onderwijs is een overdachte methode om maximaal onderwijsrendement te realiseren bij leerlingen met een andere etnische herkomst, via maatschappelijke en onderwijskundige doelstellingen. Maatschappelijk tonen ervaringen in het buitenland en in Vlaanderen aan dat de integratie van leerlingen van een andere etnische oorsprong beter verloopt wanneer ze ook hun eigen etnisch-culturele identiteit kunnen behouden en ontwikkelen. Onderwijskundig ondersteunt het OETC de doelstellingen van het onderwijsprogramma, doordat de eigen taal wordt gebruikt om leerstof te verhelderen die in het Nederlands onvoldoende werd verwerkt. Bovendien wordt de specifieke taalsituatie van de leerlingen benut om de meertaligheid te behouden en te stimuleren. In Brussel bijvoorbeeld bestaan in die zin zeer succesvolle biculturele onderwijsprojecten, die in het kader van de Europese eenwording een inspirerend model bieden.

Het is geen evidentie dat in alle scholen met leerlingen van een andere etnische herkomst OETC wordt georganiseerd. De scholen moeten hiervoor de toelating krijgen.

De school dient de ouders te informeren en te consulteren. OETC kan georganiseerd worden indien per vestigingsplaats minstens 2/3 van de ouders van de betrokken allochtone groep akkoord gaat met de organisatie van OETC en er minstens 20 leerlingen worden ingeschreven ; de Minister kan op deze normen in uitzonderlijke gevallen een afwijking toestaan. De school dient in een aanwendingsplan te omschrijven welke plaats het OETC in het onderwijsproject inneemt, welke doelstellingen worden nagestreefd en welke samenwerking er bestaat tussen de OETC-leerkrachten en de andere leerkrachten op het vlak van inhoud en organisatie. Deze plannen, die door de administratie goedgekeurd moeten worden, staan evenals de toelatings- en tellingsformulieren ter beschikking van de inspectie en verificatie.

Er zijn verschillende modellen, omschreven in de omzendbrieven met betrekking tot de organisatie van het onderwijsbeleid voor migranten in het basisonderwijs en in het secundair onderwijs, waarbij de keuze moet gebeuren op basis van didactische en pedagogische argumenten en in samenspraak tussen de inrichtende machten, de directie, de leerkrachten en de ouders.

In het basisonderwijs bestaan twee modellen : een eerste gericht op behoud en valorisatie van de minderheidstaal, waarbij OETC tot 20 procent van de lestijden mag innemen ; een tweede model gericht op actieve tweetaligheid, waarbij het OETC tot 50 procent kan innemen (bicultureel onderwijs). Ook in het secundair onderwijs bestaan twee modellen : in een eerste model wordt een vak (aardrijkskunde, geschiedenis, maatschappelijke vorming) onderwezen, in een tweede mo-

del wordt de eigen taal als taal onderwezen gedurende twee lesuren.

OETC kan binnen het curriculum georganiseerd worden of in bepaalde gevallen bovenop de normale lessen.

De minimumleerplannen voor de vakken, die door de OETC-leerkrachten worden gehanteerd en aangevuld, worden opgesteld door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs. De lespakketten, waarvan modellen beschikbaar zijn op de administratie, zijn in samenwerking met de ambassades uitgewerkt. De leerkrachten worden voorgedragen en betaald door de ambassades. Het departement Onderwijs onderhoudt de contacten met de ambassades, bevordert een optimale werving van de leerkrachten, organiseert voorbereidende taalcurricula, taallessen en begeleiding in Vlaanderen.

**Vraag nr. 100
van 3 juli 1992
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Studiebeurs Jan Jacobs — Modaliteiten

Gesterkt door het antwoord van de heer G. Geens, ex-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, op vraag nummer 45 van 19 april 1991 van gewezen collega André De Beul (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 14 van 27 mei 1991, blz. 669), ben ik zo vrij mij opnieuw tot de Minister te wenden voor de volgende aangelegenheid.

In de maand september van het jaar 1650 maakte de Vlaamse goudsmid Jan Jacobs, toen wonende in Bologna (Italië), zijn testament. Daarin bepaalde hij onder meer de stichting van een college waar, naast anderen, drie of vier jeugdige Vlamingen van Brussel of Antwerpen of het hertogdom Brabant gratis universitaire studies zouden kunnen volgen. In de loop der tijden werden de voorwaarden om deze studiebeurs te verkrijgen misschien wel veranderd.

1. Wat zijn de huidige voorwaarden ?
2. Indien de voorwaarden ooit werden gewijzigd, wanneer gebeurde dit voor het laatst en waarin bestond de wijziging ?
3. Wat waren de namen van de begunstigden van 1970 tot nu ?

Het is immers, volgens ex-Voorzitter G. Geens, het departement van Onderwijs dat de kandidaturen verzamelt en dat een preselectie maakt van de kandidaturen.

Antwoord

1. De beurzen kunnen enkel toegekend worden aan derde-cyclusstudenten, die zich specialiseren in een studieprogramma of onderzoek aan de universiteit van Bologna of één der bijhorende instituten. De beurzen kunnen slechts voor een periode van 1 academiejahr worden toegekend, eventueel uitsplitsbaar in termijnen van 4 à 5 maanden, en zijn toegankelijk voor alle disciplines.

De selectie van de kandidaten wordt verricht door het departement Onderwijs van het Ministerie van

de Vlaamse Gemeenschap, waaraan de algemeen directeur en voorzitters van de Raad van Beheer van het Collegio dei Fiamminghi Jean Jacob hun advies en/of goedkeuring geven.

Volgens artikel 34 van het herziene statuut (besluit van de President van Italië van 7 februari 1983) worden er jaarlijks 2 beurzen toegekend aan Vlaamse studenten. Het beursbedrag bedraagt 6.000.000 lire per student en een gratis kamer.

De internationale reiskosten (heen- en terugreis per trein, tweede klasse) van de Vlaamse studenten worden eenmalig vergoed op eigen kredieten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

2. Volgens artikel 14 van de officiële statuten van 16 april 1886, gebaseerd op het testament van Jan Jacobs van 9 september 1650, werd de 2+1-regel toegepast.

De 2+1-regel omvatte een beurtrol, zodat het ene jaar 2 Vlaamse en 1 Franstalige beurs en het volgende jaar 2 Franstalige en 1 Vlaamse beurs werden toegekend. Indien één van de beurzen niet werd opgenomen door één Gemeenschap, kon deze door de andere Gemeenschap worden ingevuld.

Na een aantal positieve contracten tussen het Collegio dei Fiamminghi Jean Jacob en de VLIR nam de Raad van Beheer van dit Collegio in de maand maart 1989 de beslissing om elk jaar beurzen toe te kennen aan 2 Vlaamse en 2 Franstalige studenten. In het verleden werden evenwel niet alle beurzen opgenomen.

3. De gegevens van 1970 tot 1980 zijn niet meer in het archief van mijn dienst terug te vinden. Van 1980 werden beurzen toegekend aan :

1980-1991 :	Joost Albers	VI
	Stefan Liberski	F
1981-1982 :	Dominique Toussaint	F
	Herman Van Eycken	VI
1982- 1983 :	Maria Mertens	VI
	François Hers (3 m.)	F
	Philippe Petit (jan. 38)	F
1983-1984 :	Philippe Petit (3 m.)	F
	Nathalie Cassiers (6 m.)	F
	Ann Noterdaeme	VI
1984-1985 :	Ann Noterdaeme	VI
1985-1986 :	Ann Noterdaeme	VI
1986-1987 :	Ann Noterdaeme	VI
1987-1988 :	Pascal De Briej	F
	Bruno Lejeune	F
1988-1989 :	Anne Adams	VI
	Clement Robyns	VI
1989-1990 :	Annick Paternoster (8 m.)	VI
	Dirk D'Haese (8 m.)	VI
	Wouter Bracke (4 m.)	VI (zonder logement)
1990-1991 :	Bart Vandebossche (8 m.)	VI
	Katrien Verwilt (8 m.)	VI
1991-1992 :	Paul Sambre (8 m.)	VI
	Sandra Colazzo (8 m.)	VI

Vraag nr. 101
van 3 juli 1992
van de heer P. CHEVALIER

Wedertewerkgestelde inspecteurs — Benoeming als pedagogisch adviseur bij ARGO

Is het mogelijk dat de nu wedertewerkgestelde inspecteurs (ze zijn alle afkomstig uit het gemeenschapsonderwijs en waren tewerkgesteld als leerkracht of directeur) in vast verband benoemd kunnen worden als pedagogisch adviseur bij de ARGO ?

Bij de geplande aanvraagperiode juni-juli 1991 was statutair zeer weinig gekend en werden de opdrachten van de toen op te richten begeleidingsdiensten niet omschreven.

Er zijn inspecteurs die om die reden de aanvraag niet gedaan hebben en het stelsel van terbeschikkingstelling en wedertewerkstelling verkozen als een vorm van zekerheid. Nu is er voldoende informatie voorhanden en willen inspecteurs hun aanvraag indienen om benoemd te worden als pedagogisch adviseur bij de ARGO.

Antwoord

Artikel 95 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten regelt de tijdelijke aanstelling en de vaste benoeming in de pedagogische begeleidingsdiensten van het gemeenschapsonderwijs. De voorwaarden voor selectie en bevordering, bepaald in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs zijn van toepassing bij de aanstelling als pedagogisch adviseur.

Bij lezing van hoofdstuk V, Selectie en bevordering van de rechtspositieregeling, blijkt dat vast benoemde leden van de inspectie geen aanspraak kunnen maken op een tijdelijke aanstelling of vaste benoeming in de pedagogische begeleidingsdiensten van het gemeenschapsonderwijs.

Artikel 46 1° stelt als voorwaarde dat men voor de benoeming tot lid van de pedagogische begeleidingsdienst in het gemeenschapsonderwijs in vast verband benoemd moet zijn in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten voor ten minste een halve opdracht op het ogenblik van de oproep van de kandidaten. Ook bij tijdelijke aanstelling moet volgens artikel 50, paragraaf 2 voldaan zijn aan de hiervoor genoemde voorwaarde.

Het is de benoeming op het ogenblik van de oproep van de kandidaten die bepalend is en niet de vroegere benoeming als leraar of directeur in het gemeenschapsonderwijs.

Vraag nr. 103
van 10 juli 1992
van de heer J. EEMAN

Gemeentelijk onderwijs — Oprichting van filialen

Sommige gemeentebesturen hebben de beslissing genomen om een filiaal van een gemeentelijke academie op te richten. In de bevoegde Onderwijscommissie

heeft de Minister verklaard geen toelating te zullen verlenen tot oprichting van deze filialen. Aangezien echter bij dergelijke oprichting het eerste jaar ten laste valt van de gemeentebesturen in kwestie, en de betrokken administratie meedeelt dat deze beslissing "voorlopig en tot nader order" is, vernam ik graag :

1. of een gemeentebestuur met ingang van 1 september 1992 een filiaal kan/mag oprichten ;
2. in ontkennend geval, om welke specifieke redenen ;
3. wat er gebeurt in het geval een gemeentebestuur toch beslist tot de oprichting met ingang van 1 september 1992.

Antwoord

1. Gemeentebesturen kunnen in geen geval met ingang van 1 september 1992 een filiaal van een deeltijds-kunstonderwijsschool oprichten. Tot op heden is het zo dat bij oprichting een filiaal, onderdeel van een hoofdschool, een aantal uren van het lesurenpakket van de hoofdschool te harer beschikking krijgt. Aangezien de telling van 30 januari bepalend is voor de berekening van het lesurenpakket van het volgende schooljaar en een filiaal ook meer leerlingen met zich meebrengt, wordt in een min of meer korte periode de volledige operatie afgerond. Bereikt de school een onvoldoende aantal leerlingen dan zou zij vanaf 1 september 1993 als autonome entiteit kunnen fungeren. De organiserende machten kunnen uiteraard bij de start van een filiaal een handje toesteken door bijvoorbeeld een aantal personeelsleden te betalen, zij zijn daar geenszins toe verplicht. In dergelijk geval zijn de kinderen die les volgen in een door de Minister erkend filiaal, wel gesubsidieerd (in functie van hun relatie tot de hoofdschool) en de personeelsleden niet,
2. De reden waarom er geen filialen mogen opgestart worden ligt vervat in het eerste antwoord. In de voorbije twee jaar zijn er 31 filialen goedgekeurd door mijn voorganger, ook nu nog komen dagelijks aanvragen binnen op mijn diensten. Het effect van dit alles is budgettair niet in te schatten. Daarenboven stelt zich de vraag naar de relevantie : in bepaalde delen van Vlaanderen is er zo goed als geen aanbod deeltijds kunstonderwijs, in andere delen bijna een overaanbod. Sinds medio juni gebeurt een evaluatie van de huidige structuren door twee ad hoc werkgroepen. Deze zijn samengesteld uit door de koepels aangeduide personeelsleden. Ook is een wetenschappelijk onderzoek omtrent het deeltijds kunstonderwijs gaande. Na conclusie van deze onderzoeken zal een duidelijk omschreven visie worden vastgelegd en, daar waar nodig, correcties worden aangebracht.
3. Indien een gemeente met ingang van 1 september 1992 deeltijds kunstonderwijs wenst te organiseren zal zij dat volledig op eigen kosten moeten doen en niet kunnen rekenen op enige vorm van subsidiëring.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 50
van 29 juni 1992
van de heer A. DENYS

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal **kabinetsmedewerkers** betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetsmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn wat betreft het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de privé-sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
  - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
  - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
    - de departementen ;
    - andere openbare diensten ;
    - de privé-sector ;
  - c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ;
  - d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Toestand per 1 juli 1992 :

Niveau	Departement	Openbare diensten	Andere	Privé-sector
I	11	11111	11	111 1/5 2/5 1/2 1/2 4/5
		2		7
II	111 1/2	1111		1111111111111 1/5 1/5 1/5 1/5 1/5 1/5 1/2 1/2 1/2 3/5
		4 1/2		4
III +	111	1		1111111111 2/5
IV				3/5
		3		1
				11

Een streepje staat voor een 5/5 functie, de deeltijdse functie staan als dusdanig aangegeven.

De cijfers in vet zijn voltijds-equivalente functies, afgerond op een 1/2 functie.

Vraag nr. 53
van 2 juli 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Bezoek Oekraïense delegatie

Uit een bericht in een Franstalig weekblad vernem ik dat de directeur-generaal van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) op 12 juni verstek heeft laten gaan op een door de VDBH georganiseerd diner ter ere van een delegatie uit de Oekraïne. Hierop zouden de delegatieleden zich teruggetrokken hebben.

Is de Minister op de hoogte van dit gebeuren ?

Is hij het ermee eens dat dergelijke voorvallen een zware smet op het Vlaamse imago drukken ?

Heeft de Minister maatregelen genomen om dergelijke voorvallen in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

De beschrijving van de manier waarop de VDBH de

delegatie uit Oekraïne op 12 Juni 1992 zou bejegend hebben, beantwoordt niet aan de werkelijkheid en de conclusies die het lid daaruit trekt zijn dus niet pertinent. Overigens is het aanknopen en onderhouden van voorbeeldige betrekkingen met het buitenland een prioritaire taak van de VDBH waarvan de directeur-generaal zich persoonlijk terdege bewust is.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 19
van 25 juni 1992
van de heer F. VERMEIREN

Besmettingsgevaar voor gemeentepersoneel — Tege- moetkomingen

Het gebeurt vaak dat leden van het gemeentepersoneel (brandweer, technische dienst en politie) in weinig hygiënische omstandigheden moeten optreden. Dit blijft niet zonder gevolgen voor hun gezondheid. De dienst Gezondheidsinspectie heeft het trouwens onlangs nodig geacht een aantal adviezen door te spelen aan de bewoners van streken waar veel ratten voorkomen.

1. In dit verband vernam ik dan ook graag of opsporingstests kosteloos uitgevoerd kunnen worden wanneer gevaar voor besmetting zou kunnen bestaan voor het personeel dat in ongezonde omstandigheden moet optreden.
2. Kunnen tijdens deze omstandigheden opgelopen ziekten met nasleep op de gezondheid van het betrokken personeel als arbeidsongeval erkend worden en bestaat de mogelijkheid van een financiële tegemoetkoming ?
3. Een aantal ziekten komen nu reeds voor op de lijst van de erkende beroepsziekten. Wordt deze lijst geregeld aangevuld wanneer zich nieuwe verschijnselen voordoen ?

Antwoord

1. De wettelijke bepalingen die in het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (ARAB) zijn beschreven zijn ook van toepassing op het gemeentepersoneel. Derhalve is de werkgever er nu ook hier toe gehouden de opsporingstests kosteloos te laten uitvoeren, die in het ARAB vermeld zijn voor zover deze betrekking hebben op voor het gemeentepersoneel erkende beroepsziekten.
2. De erkenning van tijdens het werk opgelopen ziekten als beroepsziekte geldt voor gemeentepersoneel evenzeer als voor werknemers, actief in de privé-sector.
3. Inderdaad, de lijst der erkende beroepsziekten wordt regelmatig aangepast zowel door aanvulling van het aantal ziekten als door wijziging van hun toepassingsgebied.

Vraag nr. 20
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN

Sociale huisvesting in Oostende — Overheidssteun

De Vlaamse Regering investeert 30 miljard in de sociale huisvesting, een beleidsintentie die uiteraard toe te juichen is.

Nu reeds komen 15 gemeenten voor die financiële impulsen in aanmerking. Die gemeenten zijn Antwerpen, Beringen, Genk, Gent, Hamme, Hasselt, Leuven, Lier, Lokeren, Maasmechelen, Mechelen, Sint-Niklaas, Temse, Vilvoorde en Willebroek.

De stad Oostende komt niet op deze lijst voor alhoewel uit studies van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij blijkt dat de sociale woningnood in die stad zeer acuut is. Bovendien telt Oostende gemiddeld meer dan andere Vlaamse gemeenten, woononwaardige huurwoningen.

Algemene sociale vaststellingen tonen een lagere welzijnsgraad aan : het OCMW van Oostende staat al jaren in de Vlaamse top 5 wat betreft het aantal vragen om financiële steun en het arrondissement Oostende bekleedt een weinig benijdenswaardige twintigste plaats op de tweëntwintig Vlaamse arrondissementen wat betreft het gemiddeld belastbaar inkomen.

De Minister erkent ongetwijfeld die noodsituatie.

1. Aan welke criteria moet een gemeente beantwoorden om kans te maken op overheidssteun voor de uitbouw van haar sociale huisvesting ? Welke inspanningen doet de Minister om de stad Oostende prioritair op de lijst te laten opnemen ?
2. Hoeveel middelen zullen voor de sociale huisvesting in Oostende geïnvesteerd worden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

De coördinatie van het sociaal urgentieplan ter bestrijding van kansarmoede in Vlaanderen werd door de Executieve aan mij toevertrouwd. Het spreekt voor zich dat het beleidsplan van Gemeenschapsminister De Batselier inzake sociale huisvesting een erg belangrijke rol speelt in dit sociaal urgentieprogramma.

In antwoord op deze vraag in verband met de investeringen inzake sociale huisvesting in Oostende, kan ik meedelen dat het huisvestingsgebied onder de bevoegdheid valt van Gemeenschapsminister De Batselier.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 9
van 19 maart 1992
van de heer W. VERREYCKEN**

Buiten gebruik gestelde mijnen in Waterschei — Afdichting

Ik heb vernomen dat in verscheidene woonwijken van Waterschei wateroverlast voor hinder zorgt. Tegelijkertijd zou een voortschrijdende moerasvorming in het hele gebied worden vastgesteld.

Vermoedelijk zorgt het water van het vroeger actieve Wesfalia plateau, dat nu vanuit Nederland wordt opgepompt, voor deze hinder. Bovendien zou ook een ineffektieve afdichting van buiten gebruik gestelde koolmijnen in het gebied van Waterschei een oorzaak kunnen zijn.

1. Hoe werden de mijnen die buiten gebruik werden gesteld, afgedicht ?
2. Wordt deze afdichting regelmatig gecontroleerd, en is zij nog steeds effectief ?
3. Indien de wateroverlast afkomstig is van de bewuste gesloten mijnen, welke maatregelen kan de Minister dan treffen ?

Een tweede opmerking aangaande hetzelfde gebied betreft het regelmatig doorbreken van mijn-gassen. Ook hierbij is het duidelijk dat de burger in gevaar zou kunnen zijn.

1. Was de afdichting van de oude mijnen voorzien op opborrelend mijngas ?
2. Welke maatregelen werden er reeds genomen tegen brand- en ontploffingsgevaar ?

Antwoord

1. De afdichting van de mijnen Winterslag, Waterschei en Eidsden kwam tot stand na advies van de Westfälischen Berggewerkschaftskasse. In opdracht van de NV KS werden onder leiding van de heer doctor ingenieur Hülsmann volgende aspecten onderzocht :

- de methode van vullen ;
- de gevarenomschrijving ;
- de onsamendrukbaarheid van de vulling ;
- het hermetisch afsluiten van de carboon-afzettingen en van de dekkerreinen ;

- het beletten van waterdoorsijpeling door het gebruik van leemstoppen ;
- het beveiligen van de omliggende terreinen door het gebruik van een onsamendrukbare vulling.

Rekening houdend met de resultaten van deze studie werden de aanvraagdossiers opgemaakt en ingediend. De vergunningen werden door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg op advies van volgende instanties verleend :

- Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ;
- Bestuur voor Leefmilieu van AROL ;
- Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van AROL ;
- dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie ;
- Belgische Geologische Dienst ;
- Administratie van het Mijnwezen.

Een groot gedeelte van de vulling is uitgevoerd in beton. Hierdoor verkrijgt men een cohesieve vulzuil zodat er geen verzakkingsgevaar ontstaat. Door het gebruik van kleistoppen aan de voet van de dekkerreinen en ter hoogte van de Boomse klei wordt er een goed herstel van de natuurlijke scheiding tussen de grondwaterlagen verzekerd. Voor de rest van de vulling werd er genormeerd zand gebruikt.

2. De afdichting van de mijnen wordt regelmatig gecontroleerd. De bevindingen worden op de dienst Mijnschade van de NV KS ter beschikking van de bevoegde instanties gehouden. Buiten een zekere zetting (plusminus 1 procent) van het losse vulmateriaal werd er geen enkele tekortkoming aan de afdichting vastgesteld.
3. Het probleem van de waterhuishouding in de mijnverzakkingsgebieden is ons bekend. Door het ontginnen van honderden miljoenen m³ kolen en stenen in de ondergrond zijn er aan de oppervlakte belangrijke verzakkingsgebieden met pieken van 10 m ontstaan. Aangezien de oorspronkelijke freatische grondwatertafel deze plaatselijke verzakkingen onvoldoende heeft gevolgd, wordt het freatisch oppervlak ter bescherming van gebouwen en landerijen kunstmatig verlaagd. Dit gebeurt door middel van pompstations onder het beheer van de NV KS en door middel van grondwaterwinningen van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorzieningen.

Het is duidelijk dat de waterhuishoudingsproblematiek in de mijnverzakkingsgebieden een globale aanpak vereist. Het ligt dan ook in mijn bedoeling de coördinatie hiervan aan mijn administratie toe te vertrouwen.

4. Dat de oude mijnen voorzien zijn op opborrelend mijngas blijkt voldoende uit bovenvermelde punten. Sinds de opvulling van de schachten werd er nooit gas- of wateropborreling vastgesteld.
5. Conform de Mijncode werden er voorkomingsmaatregelen genomen tegen brand- en ontploffingsgevaar. Daarenboven werden er door de Administratie van het Mijnwezen extra maatregelen opgelegd. In de huidige omstandigheden geldt nog steeds een rookverbod in de directe omgeving van de gevulde schachten, er is voorzien in een mangat ter controle van de vulling, en in een ontluichtingsbuis om even-

tueel gassen te kunnen afvoeren. Daarenboven is er in een zone non-aedificandi voorzien rondom elke gevulde schacht.

Vraag nr. 12
van 24 april 1992
van de heer J. EEMAN

Streekmanagers — Stand van zaken

De vorige Executieve heeft beslist een aantal streekmanagers aan te duiden.

1. Hoeveel streekmanagers werden tot op heden aangeworven of aangeduid ? Waar zijn ze tewerkgesteld ?
2. Volgens welke procedure en op basis van welke criteria gebeurde dat ?
3. Tot wanneer lopen de thans in uitvoering zijnde contracten ?
4. Aan wie en vanaf welk bedrag moeten de streekmanagers toelating vragen om een opdracht te gunnen ?
5. Zijn zij verplicht de wet op de overheidsopdrachten te volgen ? Is er een controle van de Inspectie van Financiën, van het Rekenhof of van de Vlaamse Raad op deze opdrachten ? Welke organen controleren in se deze streekmanagers ?
6. Over welke budgetten beschikken de streekmanagers en welke bedragen werden reeds uitgegeven of vastgelegd ?
7. Hoe wordt het rendement van de uitgaven van de streekmanagers geëvalueerd en welke sancties zijn er bepaald voor onvoldoende rendement of onvoldoende resultaten ?

Antwoord

1. Voor ieder impulsgebied werd een streekmanager aangeduid. In totaal zijn er dus acht werkzaam. De streekmanagers zijn tewerkgesteld op volgende adressen :

— Dendermonde — St.-Niklaas :
Bedrijvencentrum Dendermonde
Leopold II-laan 7
9200 Dendermonde

— Zuid-Oost-Vlaanderen :
Stadhuis
Markt 1
9500 Geraardsbergen

— Zennevallei :
Bedrijvencentrum Zennevallei
Bergensesteenweg 709
1600 Sint-Pieters-Leeuw

— Hageland :
Bedrijvencentrum
Leuvensesteenweg 172/22
3300 Tienen

— Rupelstreek :
Bedrijvencentrum
Antwerpsesteenweg 124
2630 Aartselaar

— Oostende-Blankenberge :
Bedrijvencentrum
Archimedesstraat 15 bus 12
8400 Oostende

— Meetjesland :
v.z.w. TIMBO
Tieltsesteenweg 2 bus 2
9900 Eeklo

— Heist-op-den-Berg :
Oud gemeentehuis
Hallaerstraat 1
2222 Itegem

2. De oproep van kandidaten gebeurde via een persmededeling. De GOM's moesten per impulsgebied 5 kandidaten selecteren. De aanduiding gebeurde in onderling akkoord tussen de Gemeenschapsminister van Economie en de GOM's.

De huisvesting werd gekozen na advies van de burgemeesters van de „groeipolen” of de centra van de impulsgebieden en van de betrokken GOM's.

3. De contracten lopen in principe over een periode van 3 jaar (1991-1993).

4. De streekmanagers gunnen geen opdrachten. Zij zijn verantwoordelijk voor :

— de coördinatie : het leggen van contracten met de vertegenwoordigers van de plaatselijke overheden en de sociaal-economische organisaties, het inleiden van de projectvoorstellen bij de streekcommissie en het formuleren van voorstellen voor de werking van de streekcommissie, het verzorgen van de contacten met de stuurgroep van de Vlaamse Executieve ;

— het verschaffen van informatie over het programma impulsgebieden ;

— het verzamelen en uitlokken van concrete projectvoorstellen en het toezenden ervan, na akkoord van de streekscommissie, aan de stuurgroep van de Vlaamse Executieve ;

— de samenwerking met de personen die in het kader van het programma impulsgebieden worden aangesteld ;

— het waken over de implementatie van de goedgekeurde voorstellen.

5. De streekmanagers zijn gehouden zesmaandelijkse werkingsverslagen toe te zenden aan de Gemeenschapsminister van Economie, die deze verslagen toestuurt aan de GOM's en aan VESOC. Tevens moeten zij een eindrapport indienen.

6. De impulsenvolpde bedraagt voor de periode 1991-1993 2 miljard frank.

De streekmanagers hebben zoals vermeld geen be-

slissingsrecht over projecten. Deze worden na voorstel van de betrokken commissies en instellingen goedgekeurd door de Gemeenschapsminister van Economie en de functioneel bevoegde Gemeenschapsministers.

Voor de salarissen van de streekmanagers werd voor de periode 1991-1993 in totaal 70 miljoen frank uitgetrokken, met inbegrip van de **werkingsuitgaven**, zoals huisvesting en secretariaat.

7. De streekmanagers zijn zoals vermeld niet bevoegd om over projecten te beslissen, zodat er op dit vlak dan ook geen evaluatie gepland is.

Vraag nr. 22
van 18 juni 1992
van de heer G. GEENS

Samenwerkingsakkoorden — Stand van zaken

Graag kreeg ik een lijst van de samenwerkingsakkoorden (in de ruime betekenis, dus ongeacht de specifieke juridische formulering) die de Vlaamse Gemeenschap sedert het begin van haar autonoom bestaan heeft afgesloten met andere regio's, staten of internationale organisaties.

Welke initiatieven, en met welk resultaat, werden in dit kader genomen ?

Antwoord

Een eerste samenwerkingsakkoord werd afgesloten met de Duitstalige Gemeenschap van België op 22 mei 1985. Jaarlijks worden een à twee coördinatievergaderingen georganiseerd voor de opstelling van een werkprogramma. Dit jaarlijkse programma wordt samen met het jaarverslag goedgekeurd door de beide Executieven. De jaarlijkse activiteiten omvatten in hoofdzaak een uitwisseling van informatie, documentatie en expert-ambtenaren, naast de ondersteuning van enkele culturele manifestaties, zoals toneelopvoeringen en lezingen. In 1989 organiseerde Vlaanderen een Vlaamse Week in Eupen.

Met Baden-Württemberg werd op 30 mei 1990 een gemeenschappelijke intentieverklaring ondertekend. Beide regio's wensen de wederzijdse relaties te intensifiëren op het domein van de economische samenwerking, de technologie-overdracht, het onderzoek en de ontwikkeling, het onderwijs en de opleiding, de cultuur, de sport en de openluchtrecreatie. Tot nog toe beperkte de concrete samenwerking zich tot punctuele acties inzake de uitwisseling tussen universiteiten en de organisatie van een technologiedag in Stuttgart. De samenwerking zal voortaan op permanente basis georganiseerd worden via de oprichting in de herfst van dit jaar van een vaste gemengde commissie die een werkprogramma voor twee jaar zal vaststellen.

Op 27 september 1990 werd een gemeenschappelijke intentieverklaring met Nord/Pas-de-Calais ondertekend. De samenwerking spitst zicht toe op informatie-uitwisseling inzake infrastructuur (autowegen, waterwegen) en wetenschappelijk onderzoek. Ook wordt ac-

tief samengewerkt in het raam van het Interreg-programma op het gebied van de economische ontwikkeling, het toerisme en het leefmilieu.

Op 7 november 1991 werd een samenwerkingsakkoord afgesloten met Nordrhein-Westfalen. Het samenwerkingsakkoord legt volgende prioritaire domeinen vast : economie, wetenschap en technologie, bosbeheer, luchtzuivering, afvalverwerking, waterzuivering, ruimtelijke ordening, verkeersbeleid, cultuur, vorming en onderwijs. Concreet wordt in het schooljaar 1992-1993 een campagne gelanceerd bij de studenten Nederlands.

Op 28 mei 1992 ondertekende ik in Barcelona een gezamenlijke verklaring met mijn collega Pujol van Catalonië. Beide partijen wensen een gezamenlijke bijdrage te leveren tot de ontwikkeling van de rol van de regio's in het eenwordende Europa. De relaties zullen ook worden verdiept op de terreinen van cultuur, de samenwerking tussen kleine en middelgrote ondernemingen, technologisch en wetenschappelijk onderzoek, onderwijs, taalpolitiek, jeugduitwisselingen, het sociaal overleg en het leefmilieu. De Vlaamse administratie bereidt nu een concreet werkprogramma voor.

Vlaanderen heeft sedert een vijftiental jaren een bijzondere samenwerking met Québec. Het cultureel akkoord met Canada maakt sinds 1982 een zeer concrete samenwerking met Québec mogelijk. In 1985 werd een samenwerkingsakkoord ondertekend op het vlak van wetenschappelijke en technologische samenwerking. Op 19 juni 1989 volgde de ondertekening van een Entente die een samenwerking in alle bevoegdheden van Vlaanderen en Québec mogelijk maakt. Deze coöperatie resulteerde onder andere in een aantal joint-ventures en gezamenlijke projecten in de sectoren onderzoek en ontwikkeling. In mei jongleden legde de vaste gemengde commissie een nieuw werkprogramma vast.

Vlaanderen ondertekende op 1 november een overeenkomst inzake wetenschappelijke en technologische samenwerking met Alberta. Deze overeenkomst moedigt de samenwerking en de uitwisseling tussen openbare en private instanties aan.

Met de Tsjechische Republiek werd op 14 mei 1992 een raamakkoord voor samenwerking afgesloten. De twee partijen wensen een samenwerking op te zetten en uit te breiden op het vlak van onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, technologische ontwikkeling, cultuur, economie, leefmilieu, infrastructuur, communicatie en sociale zaken. Op dit ogenblik wordt door de Vlaamse administratie een concreet werkprogramma voorbereid.

Op 13 september 1991 ondertekende de Gemeenschapsminister van Onderwijs met zijn Tsjechische en Slovaakse collega's een programma voor samenwerking tussen technische en beroepsscholen. Het doel van deze pedagogische samenwerking is de kwaliteit van het technisch en beroepsonderwijs in Tsjechoslovakije te verhogen en aan te passen aan de nieuwe economische en technische voorwaarden. Een eerste uitvoeringsfase van deze samenwerking loopt van 1 september 1991 tot 31 juli 1992. Na een evaluatie zal beslist worden of het programma voortgezet en/of uitgebreid zal worden.

De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbe-

houd en Landinrichting ondertekende op 30 september 1991 een Memorandum of Understanding met de Poolse Minister van Grondstoffen en Bossen en de Voivode van Katowice. Met deze overeenkomst willen de partijen de ecologische situatie van Opper-Silezië verbeteren via een geïntegreerde aanpak van de bescherming van het leefmilieu en de daarmee verbonden reconversie-initiatieven, met inbegrip van de infrastructuur, de economische ontwikkeling, de toepassing van nieuwe technologieën en de ontwikkeling van de lokale besturen. Concrete projecten zijn in voorbereiding.

Op 7 december 1991 ondertekenden de Gemeenschapsminister van Onderwijs en zijn collega van de Russische Federatie een samenwerkingsovereenkomst gebaseerd op het samenwerkingsprogramma 1990-1992 in uitvoering van het cultureel akkoord. De overeenkomst beoogt : het verbeteren van de kwaliteit van het onderwijs en het inschakelen van nieuwe technologieën in het onderwijs in het algemeen, en op het gebied van de lerarenopleiding in het bijzonder ; het bevorderen van het onderricht in de Franse taal ; de coördinatie van opleidingen in de Russische taal ; de uitgave van leerboeken ; het opzetten van peterschappen tussen Vlaamse en Russische scholen inzake de beroepsgerichte opleidingen van leerlingen, het buitengewoon onderwijs en de psyche-medische diagnose van (gehandicapte) leerlingen ; de uitwisseling van informatie en adviezen op het gebied van onderwijsregelgeving. Door de moeilijke politieke situatie in de Russische Federatie konden nog geen concrete acties gestart worden.

De belangrijkste interregionale samenwerking waarbij Vlaanderen betrokken is, werd op 21 juni 1991 in een intentieverklaring vastgelegd tussen Kent, Nord/Pas-de-Calais, Vlaanderen, Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Euregion is gegroeid uit samenwerking tussen Kent en Nord/Pas-Calais naar aanleiding van de komst van de TGV en de aanleg van de kanaaltunnel. Het is in de eerste plaats de bedoeling om er de economische, toeristische, ruimtelijke en sociale gevolgen van te bestuderen. Daarnaast wensen de partijen ook gezamenlijke lobbying te voeren naar de EG. Vijf technische werkgroepen hebben in het najaar 1991 hun werkzaamheden aangevat : technologische en industriële samenwerking en ontwikkeling ; de ruimtelijke ordening in het kader van het grote Noordepere netwerk van spoorwegen, wegen, havens en rivieren (Vlaanderen is voorzitter) ; het beheer van water, lucht, ruimte, kust en havens en de energiebronnen ; administratieve samenwerking via de uitwisseling van kaders, experts en stagiairs ; de promotie van het imago van de Euroregion.

Vlaanderen is lid van de Vergadering van de Europese Regio's (ARE). Deze vereniging wil de interregionale samenwerking bevorderen en de vertegenwoordiging van de regio's bij de Europese instellingen (EG, Raad van Europa) versterken. Op de Algemene Vergadering van 3 juli jongstleden werd Vlaanderen verkozen tot lid van het bureau.

Vlaanderen is ook lid van het Europees Centrum voor Regionale Ontwikkeling (CEDRE) waarvan het Vice-Voorzitter is. Het CEDRE werd in 1985 opgericht als studiedienst van de ARE, maar heeft een aparte struc-

tuur. De vereniging ontplooit in het belang van de regio's een reeks activiteiten (studiedagen, colloquia) die gesitueerd zijn in de sociaal-economische sfeer. Het CEDRE verleent ook bijstand bij de deelname aan EG-programma's voor interregionale samenwerking.

De administratie Externe Betrekkingen sloot op 15 januari 1991 een samenwerkingsakkoord met het Trainingcentrum in Turijn van de Internationale Arbeidsorganisatie. Het centrum coördineert verschillende vormings- en opleidingsinitiatieven ten behoeve van (toekomstige) kaderleden in minder ontwikkelde landen. Het akkoord werd gesloten voor de duur van vier jaar. Een jaarlijks werkprogramma wordt opgesteld en uitgevoerd. Een vast onderdeel van dergelijk programma is een stageprogramma voor stagiairs uit Centraal- en Oost-Europa.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 150
van 5 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Leie – Baggerwerken

1. Welke baggerwerken werden de jongste tien jaar uitgevoerd in de Leie ?
2. Waar werd het slib gestort ?
3. Werden baggerwerken uitgevoerd of worden er gepland uit ecologisch en milieuhygiënisch oogpunt ?
4. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor sanering van waterbodems uit milieuhygiënisch oogpunt ?

Antwoord

De voorbije jaren werd op volgende plaatsen gebaggerd (tevens wordt de stortplaats aangegeven) :

- Aan de monding van de Mandel in St.-Baafs-Vijve :
Periode : 1981-1982
Stortterrein : Oude Leiearm in Zulte
Periode : 1984
Stortterrein : terrein van de firma Demeester in St.-Baafs-Vijve
Periode : 1986
Stortterrein van de aannemer
Periode 1988-1989, 1991
Stortterrein in Beveren-Leie en Desselgem
- Opwaarts de nieuwe sluis in St.-Baafs-Vijve :
Periode : 1983
Stortterrein :
— Oude Leiearm afwaarts de monding van het kanaal Roeselare-Leie
— in Desselgem

- Afwaarts de nieuwe sluis in St.-Baafs-Vijve :
Periode : 1983
Stortterrein van de aannemer
- Afwaarts de nieuwe sluis in St.-Baafs-Vijve en in Harelbeke :
Periode : 1984, 1985, 1986
Stortterrein : — Oude Leiearm in Bavikhove
— Terrein in Zulte
- Sectie Kortrijk-Menen :
Periode : 1992
Stortterrein in Menen.

Deze baggerwerken worden uitgevoerd om de diepgang voor de scheepvaart te garanderen en de waterafvoer te verzekeren.

De sanering van de waterbodem is een geregionaliseerde materie zodat de diensten van de Vlaamse Executieve voor de uitvoering verantwoordelijk zijn.

In het najaar 1992 wordt een onderzoeksopdracht gestart in samenwerking van AMINAL en administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen ter ondersteuning van de gecoördineerde aanpak van de beleidsmaatregelen die door elke Gemeenschapsminister, ieder wat hem betreft, moeten worden genomen.

Dit onderzoeksprogramma moet een wetenschappelijk verantwoord instrumentarium ontwikkelen voor de beoordeling en inventarisatie van de waterbodems. Dit instrumentarium moet internationaal aanvaardbaar zijn en beantwoorden aan de doelstellingen van milieu- en waterbeheer.

**Vraag nr. 152
van 9 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Waterzuivering in Vlaanderen — Gegevens

Kan de Minister mij inlichtingen geven over :

1. de RWZI's in Vlaanderen :
  - a. het aantal
    - gebouwd
    - in aanbouw
    - gepland binnen de 5 jaar ;
  - b. de benuttingsgraad van de gebouwde RWZI ;
  - c. kosten en functioneringskosten per provincie ;
2. de pompstations in Vlaanderen :
  - a. het aantal
    - gebouwd
    - in aanbouw
    - gepland binnen de 5 jaar ;
  - b. de benuttingsgraad van de gebouwde pompstations ;
  - c. kosten en functioneringskosten per provincie ;
3. het aantal bedrijven dat het afvalwater :
  - a. rechtstreeks in de waterlopen loost ;

- b. rechtstreeks in de riolen loost ;
  - c. in eigen zuiveringsinstallatie zuivert en daarna loost ;
4. het aantal huizen dat in Vlaanderen aangesloten is op de openbare riolen ;
  5. het aantal lozingspunten in de Vlaamse waterlopen ;
  6. het percentage van in de riolen geloosde vuilvracht dat wordt gezuiverd ?

Antwoord

Het aantal RWZI's gebouwd in Vlaanderen bedraagt 113. Deze zijn als volgt verdeeld over de vijf provincies : West-Vlaanderen telt 19 RWZI's, Oost-Vlaanderen heeft er 18, in Antwerpen staan er 48, Limburg telt er 20 en in Vlaams Brabant zijn er 8 RWZI's.

Momenteel zijn er drie zuiveringsstations in aanbouw, namelijk in Sint-Truiden, Schilde en Zwalm.

De vraag naar het aantal geplande RWZI's werd door de VMM getoetst aan de investeringsprogramma's van 1991, 1992 en 1993. We gaan ervan uit dat de installaties die gepland zijn volgens het investeringsprogramma tot en met 1993, operationeel zullen zijn rond 1995.

De benuttingsgraad van de gebouwde RWZI's (uitgedrukt in gemiddelde BOD-belasting) is opgenomen in de lijst van bestaande zuiveringsstations, die aan het lid opgestuurd wordt.

De kosten en functioneringskosten van de RWZI's zijn hier niet samengebracht per provincie maar wel per buitendienst van de VMM.

Wat de gevraagde informatie over pompstations betreft verwijs ik eveneens naar de opgestuurde bijlagen.

Het aantal door de VMM gekende industriële lozingspunten in Vlaanderen bedraagt ongeveer 6.000 (abstractie gemaakt voor koelwaterlozingen en lozingen van regenwater en normaal huishoudelijk afvalwater). Hiervan zijn er 1.200 industriële lozingspunten die rechtstreeks in oppervlaktewater terecht komen. De 4.800 industriële lozingspunten die op riolering uitkomen kunnen onderverdeeld worden in riolering aangesloten op een zuiveringsstation en riolering die uitmond in oppervlaktewater. 550 industriële lozingspunten komen in riolering die aangesloten is op een zuiveringsstation. 4.250 industriële lozingspunten komen via de riolering in het oppervlaktewater.

Inzake de bedrijven die over een eigen zuiveringsinstallatie beschikken zijn momenteel geen inventarisatiegegevens ter beschikking. In principe moeten de bedrijven die rechtstreeks op oppervlaktewater lozen, over een eigen zuivering beschikken.

Een exact cijfer geven van de aansluitingsgraad van woningen op openbare riolering is niet mogelijk omdat

de informatie verstrekt door de gemeenten niet altijd eenduidend is. Een globaal cijfer kan wel worden gegeven. Als men aanneemt dat Vlaanderen 5.700.000 inwoners telt, kunnen we stellen dat 60 procent hiervan aangesloten is op het openbare rioleringsnet (raming 1990). Een verdere uitsplitsing van deze gegevens is pas mogelijk nadat de inventarisatiefase volledig afgelopen is. Eind '92 moet voor ieder AWP-II bekken (45 in totaal) de inventarisatie afgewerkt zijn. De aansluitingsgraad op riolering zal in 1995 geëvolueerd zijn tot 70 procent. Gezien de verspreide bebouwing in landelijke gebieden, kunnen we ervan uitgaan dat 10 tot 20 procent van de woningen nooit aansluitbaar zal zijn op het openbare rioleringsstelsel.

Cijfers voor 1990 geven een aansluitingsgraad op zuiveringsinstallatie van 30 procent. Tegen 1995 zal de helft van de in de openbare riolen geloosde vuilvracht gezuiverd worden.

Voor wat betreft het totaal aantal rechtstreekse lozingspunten in de Vlaamse waterlopen kunnen we verwijzen naar het inventarisatiebestand van de VMM dat 40.000 punten bevat. Niet alle 40.000 punten zijn relevant. Een selectie wordt momenteel uitgevoerd om de AWP-zuiveringsscenario's op te stellen.

Vraag nr. 159
van 11 juni 1992
van de heer D. VAN DER MAELEN

Milieudecreet van 28 juni 1985 — Toepassing

Kunnen voor een nieuwe fabriek, bestaande uit een hoofd- en bijgebouw, afzonderlijke milieuvergunningen worden verleend ?

Deze vraag houdt uiteraard nauw verband met de door het milieudecreet van 1985 voorgeschreven koppeling van bouw- en milieuvergunning : een bouwvergunning wordt geschorst zolang er geen milieuvergunning is en vice versa.

De draagwijdte van de vraag wordt voorts verduidelijkt door het hiernavolgende voorbeeld :

Voor een fabriek wordt één aanvraag voor één bouwvergunning ingediend. Omwonenden en milieuverenigingen hebben het onmiddellijk gemunt op het bijgebouw, namelijk een verbrandingsoven ; zij vragen minstens dat die elders wordt gevestigd. Het college van burgemeester en schepenen verleent een bouwvergunning voor het hoofdgebouw en bepaalt daarin dat een afzonderlijke bouwvergunning moet worden aangevraagd voor het bijgebouw. Spoedig wordt een milieuvergunning voor het hoofdgebouw aangevraagd en verkregen ; de werken starten. De bouwvergunning voor het bijgebouw wordt aangevraagd wanneer de ruwbouw van het hoofdgebouw reeds zeer ver gevorderd is ; indien het college de bouwvergunning (en milieuvergunning) voor de verbrandingsoven weigert, is het nieuwe bedrijf in zeker zin op voorhand veroordeeld.

Is dergelijke constructie volgens de Minister, geen ontkenning van de door het milieudecreet erkende rechten van de omwonenden en milieuverenigingen ? Kan de

Minister dergelijke constructie niet verhinderen of acht hij daartoe een voorafgaande wijziging van het milieudecreet en/of van de uitvoeringsbesluiten noodzakelijk of aangewezen ?

Antwoord

Vooreerst weze aangestipt dat de gestelde problematiek inzake opsplitsing van bouwvergunningaanvragen voor een welbepaalde industriële vestiging een aangelegenheid betreft die tot de bevoegdheid behoort van mijn collega van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Wat de milieuvergunningaanvraag betreft is elke aanvrager vanzelfsprekend vrij het voorwerp van zijn vergunningaanvraag te bepalen. Aldus kan hij bijvoorbeeld de door hem geplande globale inrichting in twee afzonderlijke delen opsplitsen en voor elk deel afzonderlijk een milieuvergunning aanvragen.

Overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en titel I van het VLAREM zal de tweede of elke navolgende milieuvergunningaanvraag expliciet moeten vermelden dat het gaat om de verandering van een inrichting. De rechten van omwonenden en milieuverenigingen worden door deze werkwijze in generlei mate aangetaast. Elk van de milieuvergunningaanvragen moet immers het voorwerp uitmaken van een openbaar onderzoek gedurende hetwelk alle omwonenden en milieuverenigingen onverminderd de gelegenheid hebben hun eventuele bezwaren of bemerkingen kenbaar te maken. Daarenboven kunnen tegen de beslissing in eerste aanleg onder meer ook omwonenden en milieuverenigingen beroep aantekenen. De vergunningsverlenende overheden moeten verder hun beslissing motiveren onder meer rekening houdend met de evaluatie van de argumenten aangebracht door omwonenden en milieuverenigingen.

De aanvrager is daarbij geacht te weten dat het verkrijgen van een milieuvergunning voor de inrichting die het voorwerp van de eerst ingediende vergunningaanvraag uitmaakt, geen enkele waarborg inhoudt dat ook aan de later ingediende milieuvergunningaanvragen voor verandering van de inrichting een positief gevolg zal worden voorbehouden. De koppeling tussen bouw- en milieuvergunningen, bepaald in het voormelde decreet van 28 juni 1985, beoogt inzonderheid te vermijden dat een exploitant een geldige bouwvergunning voor een bedrijfsgebouw verkrijgt, het bedrijfsgebouw opricht, en nadien moet vaststellen dat de geplande activiteiten in datzelfde bedrijfsgebouw niet kunnen plaatshebben omdat de vereiste milieuvergunning niet wordt verkregen. De door het lid geciteerde opsplitsing van vergunningaanvragen doet geen afbreuk aan deze in het decreet van 28 juni 1985 bepaalde koppeling tussen bouw- en milieuvergunningen. Elke aangevraagde activiteit zal maar kunnen gebeuren als naast de milieuvergunning ook de vereiste bouwvergunning is verkregen en vice versa. Het probleem of bepaalde vergunde activiteiten in een vergund gebouw al of niet op zichzelf ook economisch exploiteerbaar zijn, valt daarbij buiten het beoordelingsveld van de milieuvergunningaanvraag.

Vraag nr. 160
van 12 juni 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Transportbedrijf in Lot — Milieuvervuiling

De omwonenden van de Huysmanslaan, de Denysstraat en de Zennestraat in Lot zijn misnoegd. Sinds jaren vechten zij tegen de hinder van het transportbedrijf Fevrier, dat zowat 30 meter achter de tuinen van de Zennestraat ingesloten ligt. Nu blijkt dat het schepcollege van Beersel de exploitatievergunning van het bedrijf heeft verlengd, stijgt het ongenoegen.

De klachten over het bedrijf dateren zeker niet van gisteren. Op 25 maart 1987, vijf jaar geleden dus, was er al een hoorzitting, onder meer in aanwezigheid van de streekvereniging Zenne en Zoniën. Toen werd overeengekomen dat het bedrijf geen motoren meer stationair zou laten draaien, dat er bij het tanken voor 7 uur 's ochtends geen motoren zouden worden ingezet en dat er een lijst zou worden opgesteld van de produkten die door de onderneming worden getransporteerd.

De buurtbewoners stellen nu dat al die beloften maar woorden in de wind waren. Dag en nacht, zelfs op zondagen en feestdagen, is er lawaaioverlast veroorzaakt door compressoren en hoge-drukreinigers.

De burens durven niet meer van de groenten uit de eigen tuin eten : bij de schoonmaakbeurten stijgt uit de citernes dikwijls stof en poeder op, dat zich op de omgeving vastzet en waarvan de aard volkomen onbekend is.

Kan de Minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van de klachten van de omwonenden ;
2. hoe het komt dat ondanks de vele klachten van de omwonenden toch een verlenging van de exploitatievergunning gegeven werd ;
3. welke maatregelen hij wenst te nemen om een einde te stellen aan de lawaaihinder ;
4. of er plannen bestaan om het bedrijf uit de woonzone te verplaatsen ?

Antwoord

1. Klachten van omwonenden van het transportbedrijf Fevrier, Denysstraat in Beersel (Lot), zijn bij het bestuur Milieu-inspectie van Brabant niet bekend.
2. Aangezien het hier een inrichting van klasse II betreft werd de exploitatievergunning verlengd door het college van burgemeester en schepenen van Beersel op 19 mei 1992 en dit voor een periode van 15 jaar.
3. Alhoewel in eerste instantie de gemeenten zelf toezicht moet houden op klasse II-vergunningen, werd

het bestuur Milieu-inspectie van de provincie Brabant belast met een grondig onderzoek naar de naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden.

In geval van inbreuken op de milieuwetgeving zal betrokkene geverbaliseerd worden en zal de procureur des konings te Brussel gevraagd worden tot vervolging over te gaan. Van zodra meer gegevens beschikbaar zijn omtrent de resultaten van het onderzoek zal ik niet nalaten het lid rechtstreeks hiervan op de hoogte te brengen.

4. Uit de recente beslissing van de gemeente Beersel blijkt niet dat er plannen bestaan om het bedrijf uit de woonzone te weren. Enkel een beroep bij de bestendige deputatie tegen de beslissing van de gemeente kan hierin een verandering brengen.

Vraag nr. 161
van 12 juni 1992
van de heer E. VAN ROMPUY

Milieudecreet — Koppeling van bouw- en milieuvergunning

Het milieudecreet van 28 juni 1985 is op 1 september 1991 eindelijk in werking getreden.

De eerste toepassingen ervan, in het bijzonder de koppeling van bouw- en milieuvergunning, gaven aanleiding tot heel wat betwistingen. Nochtans heeft de Minister een aantal twijfels weggenomen door op 20 februari jongstleden, in antwoord op mijn actuele vraag, in de Vlaamse Raad ondubbelzinnig te verklaren dat voor een koppeling van bouw- en milieuvergunning, de datum van de verlening van de bouwvergunning en niet de datum van de aanvraag ervan als criterium geldt. Daarmee zijn alle moeilijkheden nochtans niet uit de weg geruimd.

Inderdaad, recent werd mij het geval gemeld van een dubbel beroep tegen de koppeling van een bouw- en milieuvergunning, met name een jurisdictioneel beroep bij de gewone rechter in kortgeding (april 1992) en een administratief beroep bij de bestendige deputatie (maart 1992) betreffende een bouwvergunning verleend in september 1991.

Hoewel nog over geen van beide beroepen uitspraak werd gedaan, werd onlangs een aanvraag voor een milieuvergunning ingediend. Met andere woorden, éénzelfde persoon vraagt zowel de toepassing als de niet-toepassing van het milieudecreet !

Kan het door het decreet voorgeschreven openbaar onderzoek in die omstandigheden wel starten ? Omwonenden en milieuverenigingen, die bezwaren formuleren in het kader van het openbaar onderzoek, voelen zich reeds op voorhand bedrogen !

Wat kan de Minister hier ondernemen om de toepassing van het milieudecreet naar de geest ervan veilig te stellen, ten bate van omwonenden en milieuverenigingen ?

Antwoord

Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuver-

gunning, en inzonderheid artikel 5 ervan, voorziet in een koppeling tussen de milieuvergunning, respectievelijk de melding bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. Voormelde koppeling doet evenwel in generlei mate afbreuk aan de respectieve vergunningsprocedure die ieder onafhankelijk van elkaar verlopen. Dit betekent ook dat de milieuvergunningsaanvraag onafhankelijk van de bouwvergunningsaanvraag wordt ingediend en overigens in vele gevallen zelfs bij een verschillende vergunningsverlenende overheid. In het door het lid geschetste geval verloopt de vergunningsprocedure met betrekking tot de VLAREM-vergunningsaanvraag aldus inderdaad onafhankelijk van de bouwvergunningsprocedure. Het is onjuist dat het openbaar onderzoek omtrent de VLAREM-vergunningsaanvraag hierdoor aan enige betekenis zou verliezen. Integendeel, artikel 30 paragraaf 5 van titel I van het VLAREM vereist uitdrukkelijk dat elke beslissing over een VLAREM-vergunningsaanvraag gemotiveerd moet worden onder meer rekening houdend met de evaluatie van de tijdens het openbaar onderzoek gemaakte bemerkingen en bezwaren. De vergunningsverlenende overheid die uitspraak moet doen over de ingediende VLAREM-vergunningsaanvraag is er bijgevolg toe gehouden de eventueel tijdens het openbaar onderzoek ingediende bemerkingen of bezwaren van omwonenden en milieuverenigingen te evalueren en in de mate dat deze als gegrond worden aangenomen ook hiermee rekening te houden bij de besluitvorming.

Ten slotte weze aangestipt dat de VLAREM-vergunningsprocedure dwingende termijnen vaststelt onder meer ook met betrekking tot het organiseren van het openbaar onderzoek.

Overeenkomstig artikel 17 van titel I van het VLAREM moet de burgemeester aldus, en met in achtname van de voorgeschreven termijnen, overgaan tot de uitvoering van bedoeld openbaar onderzoek.

De stipte naleving van de decretaal en reglementair voorgeschreven procedure, zoals uiteengezet, is de beste waarborg voor het veilig stellen, ook naar de geest, van de toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, inzonderheid ook ten bate van de omwonenden en milieuverenigingen. Deze laatste krijgen immers de gelegenheid hun eventuele bezwaren of bemerkingen kenbaar te maken tijdens het openbaar onderzoek en behouden verder de mogelijkheid beroep aan te tekenen tegen de beslissing in eerste aanleg. De vergunningverlenende overheid is verplicht de beslissingen zowel in eerste aanleg als in beroep te motiveren onder meer rekening houdend met de evaluatie van de door omwonenden en milieuverenigingen geuite bezwaren of bemerkingen. Het onafhankelijke verloop van de respectieve vergunningsprocedures doet geen afbreuk aan de koppeling van de bouw- en milieuvergunningen.

Vraag nr. 162
van 12 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Mestoverschottenbeleid — Mestbank

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen

1. de financiering van de Mestbank in 1991, naar soorten kosten en soorten heffing ;
2. het percentage van de volledige milieuschade dat wordt geacht gedekt te worden door de heffing op het mestoverschot ;
3. de geraamde opbrengst van de afzetting 1991 voor varkensmest in Vlaanderen (niet geïnd, want niet-operationele dienstverlening) ;
4. eventueel de personeelsformatie en -bezetting naar niveau, rang en geslacht ;
5. de functioneringskosten van de Mestbank in 1991.

Antwoord

1. De kosten verbonden aan het in toepassing brengen van het mestdecreet moeten volgens artikel 13 van dit decreet gedragen worden door :
  1. de opbrengst van de basisheffing, bedoeld in artikel 21 paragraaf 1 (95.623.162 frank) ;
  2. de opbrengst van de basisheffing op mestoverschotten door invoer zoals bedoeld in artikel 21 paragraaf 6 (487.635 frank) ;
  3. de opbrengst van de afzetting zoals bedoeld in artikel 21 paragraaf 2 (nul frank ; er konden in 1990 nog geen mestoverschotten aangeboden worden aan de mestbank) ;
  4. vergoedingen ontvangen van producenten, gebruikers, vervoerders en andere derden, zoals bedoeld in artikel 11 (nul frank ; geen uitvoeringsbesluiten) ;
  5. toelagen van de Vlaamse Executieve voor het bevorderen van de recyclage van dierlijke mest en van de recyclage van de dierlijke mest (nul frank) ;
  6. administratieve boeten (82.222 frank).

De statistieken betreffen de situatie op 8 juli 1992.

De geraamde uitgaven voor de mestbankactiviteiten in 1991 zijn de volgende :

1. lopende uitgaven	
1. personeelsuitgaven	39,9 miljoen
2. werkingskosten	10,6 miljoen
(verzending, papier, telefoon)	
totaal	50,5 miljoen

2. kapitaaluitgaven

1. informatiematerieel	12,0 miljoen
2. meubilair	1,7 miljoen
totaal	13,7 miljoen

De totale geraamde uitgaven voor 1991 bedroegen dus 64,2 miljoen frank.

De totale uitgaven voor 1991 zullen definitief gekend zijn van zodra de jaarrekening van het boekjaar 1991 goedgekeurd zal zijn door de algemene vergadering (najaar 1992).

Er moet opgemerkt worden dat de uitgaven in 1991 geschied zijn terwijl de inkomsten pas in 1992 geïnd werden. Een deel van de uitgaven van de mestbankactiviteiten werden dus geprefinancierd. Een ander deel stond ingeschreven op de werkingstoelage aan de VLM (18,6 miljoen), en op de vermogenstoelage aan de VLM (10,5 miljoen).

2. Ik wil erop wijzen dat de mestwetgeving niet tot doel heeft de schade te dekken die veroorzaakt wordt door een overmatige inbreng van nutriënten in het milieu, maar veeleer om door een geleidelijke aanpassing van de bemestingsnormen tot op een ecologisch verantwoord niveau, en door het vaststellen van aangepaste maatregelen, te komen tot een situatie waarbij geen milieuschade door bemesting meer optreedt.

De beschikbare middelen en energie onderzoek, worden dan ook bij prioriteit gespendeerd aan studies die er kunnen toe bijdragen dit doel te bereiken. Het lid begrijpe zodoende dat op vandaag nog geen studiewerk is verricht ter vertaling van de vermestingsschade in financiële termen.

3. Aanvankelijk waren de globale onkosten van de afzetting voor mestoverschotten aangeboden aan de mestbank tijdens het jaar 1991, geraamd op 100 miljoen frank. Er werd geen raming gemaakt van het aandeel van de verschillende mestsoorten in het mestaanbod.

Ik moet er evenwel op wijzen dat de afzetting geen meerinkomsten voor de mestbank betekenen. De afzetting dient om de door de mestbank gemaakte kosten verbonden aan de afzet van mest te delgen.

4. De personeelsformatie omvat 82 betrekkingen. Hiervan zijn er op vandaag 33 betrekkingen ingenomen ; waarvan 1 van rang 15,1 van rang 13, 3 van rang 12 en 13 van rang 10 en 15 van rangen lager dan 10.
5. Ik mag het lid erop wijzen dat het onderscheid met vraag 1 niet duidelijk is. Ik verwijs derhalve dan ook naar het antwoord op vraag 1.

Vraag nr. 166
van 16 juni 1992
van de heer J. DE MOL

Autokerkhoven — Milieuprobleem

De autokerkhoven vormen een steeds groter milieuprobleem, wat een sanering in deze sector noodzakelijk maakt. Volgens OVAM bevindt zich nauwelijks 20 procent van de sloopbedrijven op een aanvaardbare

plaats en heeft het grootste gedeelte geen vergunning. Hierbij komt het probleem van de beheersbaarheid en het recuperatievermogen van die bedrijven. Hoewel volgens Nederlandse studies 80 procent van de autowrakken in aanmerking komt voor recyclage, is deze sector hiervoor onvoldoende uitgerust.

Toch kunnen een aantal mogelijke oplossingen geschetst worden. In Nederland werd voorgesteld een soort verwijderingsbijdrage voor nieuwe auto's te organiseren waarmee de autorecyclage kan worden gestimuleerd. Een andere oplossing is de autoproducenten te verplichten de auto terug te nemen op het moment dat hij rijp is voor de sloop.

1. In hoeverre is de sloopsector uitgerust om tot een verregaande recyclage te komen ?
2. Welke mogelijkheden bestaan er om een systeem van verwijderingsbijdrage voor nieuwe auto's in te voeren ?
3. Welke mogelijkheden bestaan er om de producenten te verplichten het autowrak terug te nemen ?

Antwoord

1. Dit jaar werd de FEVAR (Federatie van Auto-onderdelen Recyclage-bedrijven) opgericht (Belgisch Staatsblad van 28 mei 1992 pagina 3956 — 3957) met als doel een legale, economische en milieu-hygiënische verwijdering en/of recyclage van autowrakken te bevorderen. Zij tracht dit doel te bereiken door : kwaliteitsniveau van de sector te verhogen ; de vakbekwaamheid van de werknemers te bevorderen ; haar leden degelijk voor te lichten ; de samenwerking tussen de leden onderling en tussen de federatie en de overheid te bevorderen ; frauduleuze handelingen te signaleren.

Een eerste project dat door de FEVAR zal gedragen worden is de opbouw van een onderdelenlijst voor produkt-hergebruik. Via de onderdelenlijst kunnen de leveranciers (de sloopsector) en afnemers (garagebedrijven en particulieren) met elkaar in contact worden gebracht via een computernetwerk.

- 2/3. Het onderzoeken van de diverse mogelijkheden van verwijderingsbijdragen voor nieuwe auto's en terugnameplicht van afgedankte auto's werd opgedragen aan een projectgroep van de Commissie van de Europese Gemeenschap waarin de lidstaten, de betrokken Europese Gemeenschap waarin de lidstaten, de betrokken Europese bedrijfsfederaties en producenten vertegenwoordigd zijn. Parallel met deze werkzaamheden zal het Vlaams Gewest starten met onderhandelingen met producenten en importeurs ten einde tot een overeenkomst te komen inzake medeverantwoordelijkheid bij de verwijdering en de recuperatie van autowrakken.

Vraag nr. 169
van 18 juni 1992
van mevrouw V. DUA

Provinciaal Domein De Leen (Oost-Vlaanderen) — Aanleg nieuw cafetaria

Door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen

wordt de vestiging van een nieuwe cafetaria gepland in het Provinciaal Domein Het Leen, met als reden dat de bestaande cafetaria verouderd en te klein is.

Dit project zal gepaard gaan met de aanleg van een nieuwe speeltuin temidden van het natuurgebied.

Het alternatief voor deze nieuwbouw is renovatie en uitbreiding van de bestaande cafetaria, die meer perifeer gelegen is, waardoor de bezoekersstroom minder hinder veroorzaakt voor het natuurgebied.

Het domein werd in de Groene Hoofdstructuur opgenomen als natuurkerngebied en het beheer van dit bos werd via een beheersovereenkomst overgedragen aan de dienst Waters en Bossen.

Een meer centrale vestiging van de drukbezochte cafetaria zal grote schade veroorzaken aan dit zeer waardevolle natuurgebied, aangezien dit de bezoekersconcentratie zal verleggen van de rand naar het centrum van het gebied.

Graag had ik van de Minister vernomen

1. of een dergelijke vestiging verenigbaar is met de ecologische functie van dit openbaar bos, zoals wordt voorgeschreven in artikel 18 van het bosdecreet van 13 juni 1991 ;
2. in hoeverre de dienst, belast met het beheer, medezeggenschap heeft gehad in een dergelijke beslissing ;
3. in hoeverre voor de oprichting van de exploitatie van een dergelijke inrichting een machtiging vereist is van het Bosbeheer, in toepassing van artikel 97 paragraaf 1 punten 1 en 7 van het bosdecreet van 13 juni 1991.

Antwoord

1. Rekening houdend met de vestigingsplaats die dicht bij de parking gelegen is aan de rand van het domein dan de bestaande cafetaria, en met de specifieke functies van de daar reeds aanwezige gebouwen (onder meer bosmuseum) en vermits deze vestigingsplaats geen kappingen in het bos vereist, kan gesteld worden dat de ecologische functie van dit bos niet in het gedrang komt door de vestiging van de nieuwe cafetaria.

Het oorspronkelijke plan voorzag in een gelijksoortig speeloppervlak als het speelterrein rond de bestaande cafetaria. Hiervoor zou wel bosvegetatie gekapt moeten worden.

2. Met de dienst bevoegd voor het technisch beheer van het bos werd overleg gepleegd. Deze dienst heeft voorgesteld een alternatieve lokatie te zoeken voor de inrichting van het speelterrein, gelegen buiten de bosbestanden.
3. Ik beschouw de vestiging van een onthaalstructuur voor bosbezoekers op zich niet als een element van rustverstoring, dat onderworpen moet worden aan een machtiging van het bosdecreet in toepassing van artikel 97 paragraaf 1 punt 7.

Wel zal machtiging moeten worden verleend krachtens artikel 5 van hetzelfde artikel, voor het optrekken van de voorziene infrastructuur, in een domein waarop het bosdecreet van toepassing is.

De verlening van een eventuele bouwvergunning volstaat om het terrein bouwklaar te maken, zodat een bijkomende machtiging in toepassing van artikel 97 paragraaf 1 punt 1 overbodig is.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 80
van 9 april 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Duwvaartkanaal te Antwerpen — Stand van zaken

De aanleg van het duwvaartkanaal in de buurt van Antwerpen is reeds jarenlang het onderwerp van een grote controverse, zeker in de gebieden die erdoor aangetast kunnen worden. Het kanaal doorkruist de groene long van Antwerpen en zal er onherstelbare schade veroorzaken. Daarom wordt ze als een symbool beschouwd van overheidsplanning die geen oog heeft voor het leefmilieu.

Economisch gezien is het rendement misschien wel negatief of zeker onvoldoende om de grote milieubezwaren te doen vergeten. Voor de haven van Antwerpen is het geen voordeel : de trafiek op het Albertkanaal zou niet meer door de haven moeten en zou er bijgevolg niet meer op een natuurlijke wijze mee verbonden zijn. De aansluiting van het Albertkanaal op de haven van Rotterdam zou er ongetwijfeld door verbeterd worden.

1. Wat is het standpunt van de Minister in dit dossier ?
2. Houdt hij vast aan de gereserveerde ruimten in het gewestplan Antwerpen ?
3. Acht de Minister het niet beter om de financiële investering die de realisatie van het duwvaartkanaal zal vergen, te besteden aan de verbreding van het Albertkanaal in het Antwerpse, om een goede aansluiting voor de duwvaart te maken ? Deze optie moet gepaard gaan met het uitvaardigen van stedenbouwkundige reservaties, samen met een toekomstvisie inzake industriële politiek voor deze zone.
4. Wat is het standpunt van de Minister inzake deze materie ?

Antwoord

1. In het Overlegcomité Regering-Executieven is beslist de reservatiezone op het gewestplan voor het

kanaal Oelegem-Zandvliet te behouden. Er is thans geen economische noodzaak om tot de realisatie van het duwvaartkanaal over te gaan.

2. Reserveringen op gewestplannen zijn beleidsplannen die op lange termijn moeten worden beoordeeld. Er moeten een aantal reserveringen worden gedaan met het oog op een ontwikkeling die nu nog niet voorspelbaar is.
3. Op de eerste plaats zal alles in het werk gesteld worden om het vak Wijnegem-Antwerpen geschikt te maken voor de scheepvaart op 4.500 ton. Hiertoe moeten nog een aantal knelpunten worden weggevoerd waaronder de verbreding van het **verbindingsdok**, tussen het Straatsburg- en Amerikadok. Deze werken zullen worden uitgevoerd in functie van de beschikbare budgettaire middelen. Deze maatregelen moeten thans volstaan om op korte termijn het scheepvaartverkeer vlot te doen verlopen.

Vraag nr. 167
van 11 mei 1992
van mevrouw M. VOGELS

Gemeenten — Straatnaamborden met reclame

Verschillende gemeenteraden namen recent de beslissing om in te gaan op voorstellen van privé-firma's om straatnaamborden gratis te vernieuwen, mits op die borden reclame mag worden aangebracht.

Buiten de bedenking dat het niet getuigt van goed bestuur om alle, ook de nog goede naamborden te laten vervangen, rijzen een aantal principiële vragen en onduidelijk kheden.

Een burger kan op basis van de gemeentewet en in het kader van de erfdiensbaarheden van openbaar nut verplicht worden straatnaamborden te laten vasthechten aan zijn eigendom. Een burger kan echter niet verplicht worden reclameboodschappen op zijn eigendom te laten aanbrengen, meer zelfs : bepaalde banken of spaarkassen bepalen in het contract dat ze afsluiten voor leningen voor gezinswoningen, een verbod om reclame aan te brengen, precies om het karakter **gezinswoning** te onderlijnen en gebruik voor **handelsdoel**einden te voorkomen.

1. Vindt de Minister dat een gemeente de eigenaar van een woning kan dwingen om een straatnaambord op zijn eigendom aan te brengen als op dit bord op duidelijk waarneembare wijze reclame voorkomt ?
2. Kan de gemeente zich in voorkomend geval baseren op de bepalingen inzake erfdiensbaarheden van openbaar nut ?

Antwoord

Het plaatsen van straatnaamborden heeft essentieel tot doel alle burgers in te lichten over de naam van de straat waar zij zich bevinden, wat bijdraagt tot een vlot en veilig verkeer. Het initiatief tot het plaatsen ervan, evenals het aanwijzen van de plaats van aanbrenging, komt dan ook uitsluitend toe aan de gemeentelijke

overheid krachtens het artikel 135 paragraaf 2 tweede lid punt 1 van de nieuwe gemeentewet.

Aangaande de vorm, aanduidingen of vermeldingen op straatnaamborden wijs ik erop dat geen enkele wettekst verbiedt om gesponsorde straatnaamborden aan te brengen.

Ik vestig wel de aandacht op de omzendbrief van 4 mei 1988 van de heer J. Michel, toenmalig Minister van Binnenlandse Zaken, inzake straatnaamborden waarop reclame voorkomt (Belgisch Staatsblad van 3 juni 1988).

In deze circulaire wordt gesteld dat het eventuele bezwaar dat zou kunnen worden geopperd tegen zulke straatnaamborden niet opweegt tegen het feit dat er geen wettelijke of reglementaire bepalingen bestaan die dergelijke sponsoring verhinderen en tegen de zware financiële last die deze borden normaliter meebrengen voor de gemeenten.

Wel is het duidelijk dat zulke straatnaamborden slechts mogen worden aangebracht op de uitdrukkelijke voorwaarde dat de erop aangebrachte reclame slechts een zeer discrete plaats inneemt.

Eén en ander neemt niet weg dat een burger het verplichte aanbrengen van een dergelijk gesponsord straatnaambord als een aantasting van zijn eigendomsrecht kan ervaren. Het oplossen van het conflict dat hierdoor zou ontstaan tussen de burger en zijn gemeente behoort echter tot de bevoegdheid van de gewone hoven en rechtbanken; vermits het een conflict betreft inzake een burgerlijk recht en het al dan niet toelaatbaar karakter van de beperkingen die door de gemeente aan dit recht worden opgelegd.

Vraag nr. 172
van 14 mei 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Plannen

Het duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet leek voor de meeste geïnteresseerden ten noorden van Antwerpen definitief afgeschreven.

Nu blijkt dat de weigering tot schrappen van de reserveringsstrook voor de aanleg van dit duwvaartkanaal opgenomen in de gewestplannen, een lichtje had moeten doen branden. Zowel de aanleg van een duwvaartkanaal als de aanleg van een spoorlijn, vertrekkend in Berendrecht en in Lier aansluiting gevend op het bestaande spoor, zouden nu voorgesteld zijn.

Is de Minister, zowel voor het duwvaart- als het spoorlijntraject, officieel aangesproken en zo ja door welke instantie ? -

Voor het duwvaartproject vernam ik graag welke belangrijke argumenten men daarvoor aanvoert, nadat de noodzakelijkheid van die duwvaart al midden de jaren '70 definitief werd afgewezen.

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op de vraag nummer 80

van 9 april 1992 van de heer J. De Bremaeker, lid van de Vlaamse Raad.

Verder wens ik te benadrukken dat op heden geen intenties bestaan om het kanaal Oelegem-Zandvliet op korte termijn aan te leggen. Wel dient in een geest van een gezond ruimtelijk beleid de mogelijkheid open gehouden te worden om deze waterweg, zo daartoe de economische noodzaak bewezen wordt, te kunnen aanleggen. Gelet op de evolutie van het transport via de weg en de mooie kansen die voor de waterweg in onze streken zijn weggelegd, is het niet denkbeeldig dat de noodzaak voor de bouw van dat kanaal zich op lange termijn gaat stellen.

Tot nog toe werd ik over de aanleg van een spoorlijn niet officieel aangesproken.

**Vraag nr. 176
van 15 mei 1992
van de heer J. DE BREMAEKER**

Haven van Antwerpen — Ontsluiting van het hinterland

In alle literatuur over de havens wordt gewezen op het zeer grote belang van optimale ontsluitingen van het hinterland. Hierin ligt ook voor Antwerpen de sleutel van de toekomst.

In feite moet dit nu voorbereid worden. Vermits onze waterwegen dichtgeslibd zijn moeten de andere transportvormen de functie overnemen en moet er zorg voor gedragen worden dat onze wegen goed onderhouden blijven.

1. Om de haven van Antwerpen beter bereikbaar te maken moet het Albertkanaal gemoderniseerd worden. Hoe zijn de kredieten hiervoor geëvolueerd ? Wat was gemiddeld vastgelegd per jaar in de periode 1980-1985 ? Hoe ligt dat cijfer voor 1986-1988 ? Wat werd geïnvesteerd in 1989, 1990 en 1991 ? Wat is gepland voor 1992 ? Welk beleid steekt achter deze cijfers ?
2. Welke middelen zijn geïnvesteerd in de grote verkeersaders van het wegverkeer in het Antwerpse in dezelfde periode als vermeld in punt 1 ? Welk beleid wordt hier gevoerd ?
3. Welke middelen zijn nodig voor de modernisering van de Boudewijnautosnelweg in Antwerpen ? Welke programmatie wordt vooropgesteld ?

Antwoord

1. Volgende kredieten werden in het verleden vastgelegd, bedragen in miljoen frank niet geactualiseerd voor investeringswerken op het Albertkanaal (deel Vlaamse Gewest) :

1980	600,0
1981	1.350,0
1982	1.425,0
1983	1.293,0
1984	1.150,0
1985	1.080,0
1986	650,0

1987	606,2
1988	655,5
1989	467,3
1990	642,9
1991	261,8
1992	(ingeschreven) 150,0

Dit geeft als gemiddelden :

1980-1985 : 1.150 miljoen frank
1986-1988 : 637 miljoen frank.

Het beleid blijft erop gericht de modernisering van het Albertkanaal voort te zetten. De zeer beperkte kredieten, inzonderheid voor de binnenvaartwegen (sectie 81 van de begroting) hebben niet toegelaten het ritme van voor de regionalisatie aan te houden.

2. In de grote verkeersaders van het wegverkeer in de provincie Antwerpen, met name de autosnelwegen R 1, R 2, A 1, A 12, A 13 en A 21, werden in de bedoelde periodes volgende bedragen geïnvesteerd :

- a. periode 1980-1985 : totaal bedrag 1660 miljoen frank of gemiddeld 280 miljoen frank per jaar ;
- b. periode 1986-1988 : totaal bedrag 534 miljoen frank of gemiddeld 178 miljoen frank per jaar.
- c. 1989 : 1565 miljoen frank ;
1990 : 132 miljoen frank ;
1991 : 100 miljoen frank.
- d. 1992 : geplande investeringen volgens goedgekeurd programma : 609,5 miljoen frank.

Ten behoeve van de bouw van de Liefkenshoektunnel werden volgende bedragen geïnvesteerd :

- a. periode 1987-1991 : totaal bedrag 8,8 miljard frank (privé-investering ingevolge concessiecontract LHT) ;
- b. investeringen ten laste van het Vlaams Gewest :
1990 : 305 miljoen frank ;
1991 : 208 miljoen frank.

3. Voor de modernisering van de Boudewijnautosnelweg wordt de totale investering geraamd op 3 miljard frank. Gespreid over een periode van 5 jaar (1993-1997) betekent dit dus jaarlijks 600 miljoen frank.

**Vraag nr. 179
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE**

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Daarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier ? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De res-

terende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden : **niet-chloorgebleekt papier**. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde **dioxines**.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing ?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier ?
3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier ?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord werd verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 181 van 18 mei 1992 van de heer J. VAN EETVELT

Bouwvergunningen — Vlotbruggen

Door de diensten verbonden aan de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen — dienst Tijgebonden Waterwegen, werden vergunningen verleend voor het plaatsen van vlotbruggen die aan oevers vastgemaakt worden. Regionaal blijken de opvattingen echter te verschillen over het al of niet verplicht zijn van een vergunning voor dergelijke bouwwerken.

Kan de Minister hierin enige duidelijkheid brengen ?

Antwoord

Vergunningen voor het plaatsen van vlotbruggen die aan de oevers vastgemaakt zijn, worden verleend door de dienst die belast is met het beheer van de waterweg en zijn aanhorigheden.

De vergunning die verleend wordt door de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen — dienst Tijgebonden Waterwegen is gebaseerd op toepassing van het Scheepvaartreglement van 15 oktober 1935, artikel

90, en op de omzendbrief nummer 251 van 24 december 1920 waarbij het verlenen van vergunningen voor aanlegsteigers naar de diensthoofden van de diverse buitendiensten werd gedelegeerd. Bedoelde vergunningen worden integraal volgens dezelfde normen verleend en het al of niet verplicht zijn is niet verschillend per regio.

De algemene voorwaarden van deze vergunningen leggen, onder hoofdstuk II, artikel 15, de rechtverkrijgende de verplichting op zich bij andere bevoegde overheden te voorzien van eventueel benodigde vergunningen.

Hierbij kan worden verwezen naar de wet van 29 maart 1962 betreffende de ruimtelijke ordening en stedenbouw, artikel 44, waarin gesteld wordt dat een bouwvergunning verplicht is voor iedere constructie die onder meer aan de grond is bevestigd.

Vraag nr. 184 van 20 mei 1992 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Zuidelijk havengedeelte van Gent (Muide) — Verbinding beide kanaaloevers

Het is te voorzien dat op middellange termijn het verkeer in het zuidelijke havengedeelte van Gent (Muide) volledig in de knoei zal geraken. Vertragingen en oponthoud verstoren nu al in hoge mate het economisch rendement van transportactiviteiten.

Het Gentse stadsbestuur heeft hieromtrent een verkeerstechnische studie laten maken. Als optimaal, meest duurzaam maar ook duurste alternatief werd de bouw van een tunnel voorgesteld die loopt in de as Eisenhouwerlaan — Meulestede, onder het Grootdok. Niet alleen levert de aanleg van deze tunnel een degelijke verkeerscirculatie (reistijd, kortste afstand) op, bovendien kan de woonfunctie van de wijk Muide, met recente woonuitbreiding, gevrijwaard worden.

In de Gentse kranten van 15 mei 1992 leest men dat er plannen bestaan om een fly-over te construeren die de wijk overspant. Dit kunstwerk zou de levenskwaliteit van de bewoners van de Muide in ernstige mate verstoren.

1. Bestaan deze plannen voor een fly-over in de Muide inderdaad ?
2. Is om transport-economische en om redenen van leefbaarheid van de buurt de aanleg van een tunnel onder het Grootdok niet aangewezen, gezien dit een oplossing biedt op halflange en lange termijn ?

Antwoord

Een zogenaamde fly-over, die in het kader van een verbinding van beide kanaaloevers, de wijk Muide in het Gentse zuidelijke havengebied, gedeeltelijk zou overspannen, is slechts één van de drie mogelijke oplossingen die voor deze oeververbinding in aanmerking komen.

De andere mogelijkheden zijn : het rechtstreeks doortrekken van de R 4, met een tunnel onder het Grootdok, de verbinding van beide industriewegen (LO en RO) door een tunnel onder het zeekanaal ter hoogte van Rodenhuize.

Een definitieve keuze tussen de oplossingen onder 1 en 2 is, ondanks een voorkeur voor de tunnel ter hoogte van Rodenhuize, nog niet gemaakt.

Een viaduct over een deel van de wijk Muide, heeft ontegensprekelijk, als een van de belangrijke bezwaren, de verregaande beschadiging van de leefbaarheid van deze wijk.

Vraag nr. 187
van 26 mei 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Waterhuishouding — Vergunningsplicht voor ondoordringbare oppervlakten

Om verhoogde waterpeilfluctuaties tegen te gaan en zo overstromingskansen te vermijden moeten de infiltratiegebieden intact blijven en moet het ondoordringbaar maken van grote oppervlakten vermeden worden.

Besturen die belast zijn met de waterhuishouding dringen al lang aan dat Ruimtelijke Ordening en Stedebouw hiermee rekening zouden houden in hun vergunningsbeleid.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen of, en vanaf welke oppervlakte, het ondoordringbaar maken van de bodem vergunningsplichtig is wanneer deze werken geen deel uitmaken van een ander bouwwerk waarvoor een bouwvergunning vereist is ? Zo niet, waarom niet ?

Waarom wordt niet steeds en voorafgaand aan de vergunningsverlening, het deskundig advies ingewonnen van de besturen belast met de waterhuishouding, zoals polders en wateringen, inzake de eventueel nadelige gevolgen van de verdroging enerzijds en de verhoging van de waterpeilfluctuaties anderzijds ?

Het komt mij bovendien voor dat de bevoegde districten van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw ingevolge de dossiersgewijze benadering geen totaalbeeld hebben van de enorme omvang van ondoordringbare oppervlakten die er jaarlijks bijkomen en die de waterhuishouding meer en meer voor geldelijke en beleidsmoeilijkheden plaatst.

Neemt de Gemeenschapsminister maatregelen om zoveel mogelijk en waar dit kan, het ondoordringbaar maken van oppervlakten te voorkomen en de waterhuishouder beter te betrekken bij de advies- en vergunningverlening ?

Leggen de diensten van de Gemeenschapsminister nu al voorwaarden op en zo ja welke, om het infiltratievermogen van de bodem te bevorderen ?

Antwoord

Ingevolge de vraag van het lid werd aan de administra-

tie opdracht gegeven het gestelde probleem onverwijld te onderzoeken. Zodra het resultaat van dit onderzoek mij wordt voorgelegd, zak ik niet nalaten het lid hiervan in kennis te stellen.

Vraag nr. 188
van 27 mei 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Duinovergang Groenendijk in Bredene — Uitvoering

Het in hoofde vermelde project werd enkele jaren terug door de Dienst der Kusthavens ontworpen als een volledig houten trapconstructie op 1 tot 1,5 m boven het betrokken duin in Bredene. Het geheel zou steunen op 3 rijen palen.

Een aanbesteding voor dit project had plaats op 4 mei 1990. De kostprijs bedroeg toen 4,2 miljoen frank.

Tot op vandaag echter is nog steeds niet gestart met de uitvoering van deze werken.

Mag ik de Minister daarom vragen :

1. wat de oorzaak is van het feit dat het project nog steeds niet werd uitgevoerd ;
2. of het in de bedoeling ligt de trapconstructie voortsnog te realiseren, tegen welke kostprijs en wanneer ?

Antwoord

De aanbesteding had plaats op 3 mei 1990. Het dossier werd echter slechts goedgekeurd op 18 juni 1991. De aanvang der werken werd gesteld op 16 september 1991.

De constructie was gepland in hout. Het gebruik van deze houtsoort werd niet opportuun geacht ter vrijwaring van het tropische regenwoud. Er diende bijgevolg uitgekeken naar een aangepaste gelijkwaardige houtsoort. Uiteindelijk werd beslist de constructie uit te voeren in karri-hout, afkomstig van plantages in Australië.

Aangezien in Australië alle bewerkingen ter plaatse moeten geschieden en gezien de termijn nodig voor het vervoer per schip, was het onmogelijk de constructie nog voor het toeristisch seizoen van 1992 te voltooien.

Volgens recente informatie, verstrekt door de aannemer, zal het hout op 23 juli 1992 aankomen in Antwerpen. De prefabricatie van de verschillende onderdelen zal gebeuren in augustus en september, zodat de brugconstructie vanaf 1 oktober 1992 zal worden gebracht en gemonteerd.

De kostprijs bedraagt 4.616.817 frank vermeerderd met 198.455 frank, wegens de verandering van houtsoort (BTW inbegrepen).

Vraag nr. 189
van 1 juni 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

Woonwijk Battel in Mechelen — Geluidshinder verkeer

De bewoners van de sociale woonwijk Battel (Mechelen) die gelegen is in de hoek tussen de aansluiting van de Mechelsesteenweg en de autosnelweg Antwerpen-Mechelen-Brussel klagen over de toenemende lawaaihinder van deze zeer drukke verkeersader.

Voor de zijde van de Hogeblokstraat met de daarin gelegen Stedelijke School ondervinden veel hinder. Door het ook drukke nachtelijke verkeer wordt slapen met open raam bovendien onmogelijk.

Ter plaatse zouden reeds verschillende topografische metingen en geluidsmetingen uitgevoerd zijn, maar de bewoners werden nooit van het resultaat in kennis gesteld.

Graag vernam ik :

- of de door de bewoners gemelde metingen inderdaad werden uitgevoerd en, in bevestigend geval, welke resultaten zij hebben gegeven ;
- of het plaatsen van geluidsofslorpande panelen overwogen werd en zo ja, voor wanneer de plaatsing is gepland.

Antwoord

- Op 15 juni 1989 werden in de omgeving van de Battelsesteenweg, de Hoge Blokstraat en de Neerweg geluidsmetingen uitgevoerd. Daarbij werd de 65 dB(A)-drempel enkel overschreden nabij 2 woningen gelegen aan de Battelsesteenweg (nrs. 472 en 470) en dit mede door de invloed van het zeer belangrijke verkeer op de Battelsesteenweg. Volgende waarden werden genoteerd :

Ligging meetplaats	Hoogte meetpunt	L_{eq} (dB(A))
Neerweg nr. 57 (links)	5 m	63
Neerweg nr. 57 (vóór)	5 m	61
Neerweg nr. 63 (vóór)	5 m	60
Hoge Blokstraat nr. 21 (vóór)	5 m	60
Hoge Blokstraat nr. 15 (vóór)	5 m	60
Hoge Blokstraat nr. 2 (achter)	5 m	61
Battelsesteenweg nr. 472 (achter)	5 m	67
Battelsesteenweg nr. 470 (naast)	5 m	70

In september 1985 werd op dezelfde plaatsen reeds gemeten. Toen werden waarden gemeten voor L_{eq} van respectievelijk 64, 62, 59, 61, 62 en 69 dB(A).

- Gezien de beide rijbanen van de autosnelweg zeer ver uit elkaar gelegen zijn, zou de effectiviteit van

een geluidswerend scherm zeer gering zijn voor de verst afgelegen rijweg. Derhalve wordt voorlopig de plaatsing van een geluidswerend scherm niet overwogen.

Vraag nr. 191
van 1 juni 1992
van de heer J. PEETERS

Geluidshinder in Laakdal — Plaatsing schermen

In 1989 vroeg het gemeentebestuur van Laakdal de plaatsing van geluidswerende schermen langs de E 313 vak Antwerpen-Luik van 41K3 tot 42K1 (Eindhout). Door het Bestuur der Wegen werden de nodige geluidsmetingen uitgevoerd op 29 en 30 november 1989. De resultaten toonden aan dat er werkelijk geluidshinder bestaat. De realisatie van een geluidsscherm werd dan ook in het vooruitzicht gesteld, evenwel pas na 1990.

- Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
- Zijn er voor dit project reeds kredieten uitgetrokken ?
- Voor wanneer is de realisering gepland ?

Antwoord

Door de dienst Structuren werden inderdaad geluidsmetingen uitgevoerd op het einde van 1989. Volgens de resultaten bleken geluidsschermen inderdaad noodzakelijk tussen de afstandspunten 41K030 en 42K050, met een hoogte van 3 a 3,60 m.

In 1990 werden daarop de grondmechanische proeven uitgevoerd voor de studie der funderingen.

Gelet op de huidige kredietbeperking kan de realisatie van de schermen niet worden gepland in de nabije toekomst. Wel zal met de sanering van de rijweg van de E 313 een toplaag worden aangelegd in zeer open asfaltbeton. Gelet op de geluidsabsorberende eigenschappen van deze toplaag, zullen na de uitvoering van deze werken, opnieuw geluidsmetingen uitgevoerd worden. Vervolgens zal een nieuwe evaluatie gemaakt worden van de nog resterende geluidshinder.

Vraag nr. 196
van 5 juni 1992
van de heer J. DE MOL

Visputten Dendermonde — Bouwovertreding

De voorganger van de Minister, de heer Waltniel, verklaarde op 24 november 1988 in de Vlaamse Raad dat de bouwheer een bedrieglijke voorstelling had gemaakt van de bestaande toestand. De Raad van State leert dat een bouwvergunning, die op een verkeerde voorstelling van de feiten is gebaseerd en de overheid die adviezen moet nemen misleidt, kan worden ingetrokken door de overheid die ze verleend heeft, in casu het college van burgemeester en schepenen. Dit college meende evenwel geen maatregelen te moeten nemen om de werken niet te laten uitvoeren. De motieven voor deze houding zijn mij nog niet bekend. De heer

Waltniel stelde dat het bestuur Ruimtelijke Ordening contact zou opnemen met het college van burgemeester en schepenen met de vraag de bedoelde bouwvergunning te willen intrekken.

Daarenboven werd de gemachtigde ambtenaar opgedragen om een vordering tot herstel in te leiden. Dit moest gebeuren overeenkomstig artikel 65 paragraaf 1, a ; het voorstel dat de Minister aan de gemachtigde voorlegde was het opleggen van een dwangsom. Immers het graven van vijvers is niet in overeenstemming te brengen met de bestemming volgens het gewestplan, namelijk die van natuurreservaat.

De eis tot het veroordelen van een aantal personen in dit dossier werd door de rechtbank afgewezen met de argumentatie dat hierbij geen voordeel bewezen kon worden. Deze gerechtelijke procedure behandelde echter niet de essentie van dit dossier, namelijk de bouw-overtreding.

1. De bouw-overtreding betrof het graven van een visvijver. De voorganger van de Minister meende dat dit (uiteraard) een vergunningsplichtige activiteit is, ook al ging het om het uitdiepen tot 2 meter van een zogenaamde poel. Is de Minister dezelfde mening toegeedaan ?
2. Wanneer en hoe heeft de gemachtigde ambtenaar aan de gemeente gevraagd om haar vergunning in te trekken ? Indien dit niet gebeurde, hoe wordt dit verantwoord ?
3. De gemachtigde ambtenaar werd opgedragen om een vordering tot herstel met burgerlijke partijstelling en het voorstel tot het vragen van een dwangsom in te leiden. Wanneer en hoe heeft de gemachtigde dit gedaan ?
4. Indien de gemachtigde ambtenaar nog geen vordering tot herstel (voorstel dwangsom) heeft ingesteld, geeft de Minister de gemachtigde ambtenaar hiertoe de nodige opdracht ?

Antwoord

Naar aanleiding van het antwoord van mijn voorganger in de Vlaamse Raad omtrent kwestieuze visputten Dendermonde werd door het toenmalige kabinet opdracht gegeven maatregelen te treffen.

De administratie kwam tot een aantal bevindingen die hierbij in toelichting worden gegeven. Wegens de kabinetswisseling kon die toelichting niet meer aan het vorige kabinet bezorgd worden.

Op 12 januari 1988 werd door de particulier volgende bouwaanvraag ingediend : „Het onderhouden van bestaande vispoelen door het uitkuisen en uitspreiden van de baggergrond rond de put”.

Op 29 januari werd het dossier met een gunstig advies van het schepencollege aan de gemachtigde ambtenaar doorgegeven. Aangezien de betrokken percelen in een natuurgebied zijn gelegen werd aan het Bestuur voor Landinrichting een advies gevraagd. Op 26 februari 1988 bracht dit bestuur een gunstig advies uit met als voorwaarde : „De bestaande vispoelen mogen volgens de bijgevoegde profielen worden onderhouden”.

Het bestuur Ruimtelijke Ordening bracht op 10 maart 1988 een gunstig advies uit met als voorwaarde : „Gunstig, mits de werken tot de aangevraagde te beperken”. Vervolgens werd de bouwaanvraag op 16 maart 1988 door het college van burgemeester en schepenen verleend.

Op vraag van de VZW De Wielewaal werd er op 12 april 1988 op de provinciale stedenbouwdienst een vergadering belegd. Hierop werd er een proces-verbaal van vaststelling van een gerechtsdeurwaarder overhandigd. Geconfronteerd met de fotodocumentatie verklaarde de ambtenaar van het Bestuur voor Landinrichting zich bij het uitbrengen van zijn gunstig advies, van percelen vergist te hebben. Ter plaatse meende hij immers dat de aanvraag twee visvijvers op de aanpalende percelen betrof.

In afwezigheid van de ambtenaar van Ruimtelijke Ordening werd op deze vergadering beslist een brief te richten aan het schepencollege met de vraag het advies van de gemachtigde ambtenaar, wegens een bedrieglijke voorstelling van de werkelijkheid, voor onbestaande te willen houden en met de vraag die bouwvergunning te willen intrekken. Op dit ogenblik baseerde de provinciale directie Stedenbouw zich immers op de verklaring van de ambtenaar van het bestuur Landinrichting die stelde dat er zich op de percelen geen visvijvers bevonden. Dezelfde dag werd bovenvermelde brief verstuurd.

De volgende dag echter vernam de gemachtigde ambtenaar van de ambtenaar, die het dossier opgevolgd, dat hij wel degelijk met kennis van zaken een gunstig advies had voorgelegd zoals blijkt uit diens verklaring :

„Door de particulier werd bij het stadsbestuur een aanvraag ingediend voor “het onderhouden van vispoelen door het uitkuisen en verspreiden van de baggergrond rond de put,. Deze aanvraag kwam op 29 januari 1988 bij het bestuur Ruimtelijke Ordening toe. Gezien de aard van de aanvraag, „onderhouden van vispoelen”, de bijgevoegde fotodocumentatie en de kadastrale gegevens, was het voor het bestuur Ruimtelijke Ordening geen probleem de “aanvraag,, te situeren. Er was geen verwarring met de bestaande vijvers op de links aanpalende percelen, temeer daar ik bij een vroeger onderzoek ter plaatse voor deze vijvers, op de ingediende aanvraag voor deze vispoelen werd gewezen. Tijdens dit onderzoek ter plaatse werden op die plaats, zij het weliswaar verwaarloosde, waterplassen opgemerkt. De daar aanwezige waterplas(sen) worden trouwens aangegeven met het toponiem “Armenputten,, . Hetgeen erop wijst dat er op dit plaat putten (vijvers of poelen) zijn of waren. Daarbij is op de fotodocumentatie, in het bezit van mijn bestuur, die bestaat uit luchtfoto's van de jaren 1953 en 1972, duidelijk water te bemerken. Het bestuur Ruimtelijke Ordening werd in deze aangelegenheid niet misleid”.

Het verzoek tot intrekking door de gemachtigde ambtenaar werd dan ook onmiddellijk terug ingetrokken.

Uit een bijkomend onderzoek van de dienst Ruimtelijke Ordening blijkt voldoende dat er geen bedrieglijke voorstelling werd gemaakt :

— de aanvraag betreft „het onderhouden van bestaande vispoelen door uitkuisen en uitspreiden van de baggergrond rond de put”. Op de kadastrale plannen en leggers alsook op de bodemkaart van België

van 1971 worden beide voorgestelde vispoelen als poelen (volgens van Dale : klein ondiep, stilstaand water) weergegeven. Slechts vanaf 1987 wordt één van de twee poelen, namelijk deze op het perceel nr. 916A, als woeste grond betiteld. Dit perceel is immers het restant van het perceel nr. 916. Ingevolge de aanleg van de nieuwe rijksweg kwam immers het grootste deel van de poel in de wegzate te liggen, terwijl het resterende deel onder meer ingevolge een gewijzigde waterstand tijdelijk droog komt te staan;

- dat krekken, poelen en waterlopen regelmatig geruimd moeten worden is algemeen aanvaard. Ingevolge de Scheldeoverstromingen slibben de poelen dicht en ingevolge het verrottingsverschijnsel van de plantengroei in ondiepe waters, oude veenputten, neemt de verlanding toe. Het kuisen van gedeeltelijk verlande poelen en krekken wordt dan ook meestal toegestaan.

Zoals uit die toelichting blijkt is de aangehaalde vergunning derhalve rechtsgeldig.

Vraag nr. 197
van 5 juni 1992
van de heer J. DE MOL

Ruimtelijke ordening — Inventaris onbebouwde percelen

Via een omzendbrief werden de gemeenten verplicht om een inventaris van onbebouwde percelen op te maken. Deze inventaris vormde een middel om een beter inzicht te krijgen in de gemeentelijke ruimtelijke structuren.

Deze massa gegevens werden geautomatiseerd en overgedragen aan COI. Als gevolg daarvan moet het bestuur Ruimtelijke Ordening betalen voor het consulteren van de eigen gegevens. Alhoewel dit gegevensbestand bijna niet meer geconsulteerd wordt, wordt er 180.000 frank per maand betaald voor het beheer en gebruik van de informatie.

1. Is het juist dat 180.000 frank per maand betaald wordt voor het beheer en gebruik van die informatie ?
2. Waarom wordt dit bedrag nu nog elke maand betaald niettegenstaande het gegevensbestand de laatste maanden niet meer geconsulteerd werd ?
3. Het actualiseren van deze gegevens laat reeds lang op zich wachten alhoewel dit zonder veel manueel werk kan gebeuren, namelijk via het geautomatiseerde bestand van het kadaster. De programma's om deze bestanden in elkaar in te passen bestaan en zijn perfect bruikbaar. Waarom gebeurt deze actualisering niet ?
4. Welke planning stelt de Minister voorop voor het actualiseren en het bruikbaar maken van deze inventaris ?

Antwoord

1. en 2. Volgens informatie ingewonnen bij het COI

en bij de administratie Informatica worden de gegevens van deze inventaris momenteel op magneetband bewaard bij het COI maar worden deze gegevens niet op schijf ter beschikking gesteld en worden er dus ook geen kosten aangerekend voor het beheer en het gebruik.

3. Het is inderdaad zo dat de mogelijkheid onderzocht werd om de inventaris te actualiseren aan de hand van het geautomatiseerde bestand van het Kadaster, en met name van het bestand Historische ketting. Er werd een proef gedaan met één deelgemeente. De resultaten van deze proef toonden aan dat er nog een 15-tal probleemsituaties waren die niet konden worden opgelost via de automatisering. Voor de oplossing van deze problemen is het bestuur Ruimtelijke Ordening volledig afhankelijk van de medewerking van gespecialiseerd personeel bij het Kadaster zelf, dat zowel vertrouwd is met de automatisering als met de problematiek van de verschillende soorten mutaties van kadastrale percelen. Ondanks de goede samenwerking met de diensten van het Kadaster, die tot driemaal toe gedeelten van hun bestanden gratis ter beschikking hebben gesteld, waren er op het moment dat de test werd uitgevoerd (tweede helft van 1989), onvoldoende mensen beschikbaar om een oplossing te zoeken voor deze problemen en stonden zij ook sceptisch tegenover het welslagen van het project. De programma's die geschreven werden voor deze test voldoen dus op dit ogenblik niet. Het heeft dan ook geen zin deze programma's in dit stadium te gebruiken voor de actualisering van de volledige inventaris.
4. De actualisering van deze inventaris is voorgesteld in het informaticaplan 1993.

Vraag nr. 199
van 5 juni 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Havenwerken voor Oostende en Nieuwpoort — Begroting 1992

Mag ik van de Minister vernemen hoeveel frank investeringen in zijn begroting 1992 werd ingeschreven voor de havens, de waterwegen en de binnenscheepvaart ?

Kan de Minister medelen welke middelen uitgetrokken werden voor de uitbouw van de havens Oostende en Nieuwpoort ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid volgende cijfergegevens mededelen :

- Waterwegen en Binnenvaart : 1.993,5 mio frank ;
- Havens, Loodswezen en Zeescheepsvaart :
6.516,3 mio frank ;
- Zee- en rivierwaterkering en -beheersing :
1.420,0 mio frank.

Voor de uitbouw van de havens van Oostende en

Nieuwpoort werden in respectievelijk 360 en 50 miljoen frank voorzien.

Vraag nr. 206
van 12 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Autosnelwegen — Spoorvorming

Dikwijls duikt spoorvorming op de wegen op, ondanks de vele en dure onderhoudswerken. Vlaanderen spant hierin de kroon.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. hoeveel kredieten in totaal werden ingeschreven voor het verhelpen van spoorvorming op autosnelwegen in Vlaanderen voor het jaar 1992, respectievelijk voor de periode 1982-1991 ;
2. hoeveel de werken voor het bestrijden van spoorvorming effectief hebben gekost voor de periode 1982-1991 ;
3. wat de belangrijkste oorzaken zijn van spoorvorming op de Vlaamse autosnelwegen.

Antwoord

Voor het jaar 1992 zijn volgende kredieten expliciet ingeschreven voor het verhelpen van spoorvorming op autosnelwegen in Vlaanderen :

- A 10 : herstel spoorvorming vak grens Oost-Vlaanderen Brabant-Gent, 175 miljoen frank.
- E 314 Maasmechelen : wegwerken van spoorvorming 30,4, miljoen frank.

Naast de in de begroting expliciet opgenomen werken voor het verhelpen van de spoorvorming op autosnelwegen, worden dergelijke werken eveneens uitgevoerd in het kader van andere aanpassings- of onderhoudswerken aan autosnelwegen. In deze voorwaarden is het zeer omslachtig en tijdrovend om na te gaan welke bedragen er in de periode 1982-1991 juist werden uitgegeven om de spoorvorming te verhelpen.

Wat de oorzaken van de spoorvorming betreft moet er vooreerst op worden gewezen dat België, samen met Frankrijk en Spanje, een van de weinige landen is, waar een aslast van 13 ton wordt toegelaten. Het steeds drukker worden van het verkeer en vooral het zwaar verkeer, draagt, evenals de problemen van de zwaardere aslasten dan de toegelaten, bij tot het ontstaan van spoorvorming.

Vraag nr. 208
van 15 juni 1992
van mevrouw M. VOGELS

Bermbesluit — Toepassing

Op 27 juni 1984 werd door de Vlaamse Executieve het zogenaamde bermbesluit goedgekeurd om de natuurwaarden binnen het kader van infrastructuur beter te beschermen. Tot de toenmalige Minister van Openbare

Werken J. Sauwens op 21 mei 1991 zijn omzendbrief Toepassing van het bermbesluit uitvaardigde, bestonden heel wat tegenstrijdige interpretaties van de bepalingen in het besluit, onder meer over de toepassing ervan in de stedelijke agglomeraties en over het maai-beheer.

Sinds 21 mei 1991 echter is het duidelijk dat “zowel in de stedelijke als de landelijke zone omwille van landschappelijke en ecologische redenen, het bermbesluit onverkort moet worden toegepast” en wat het maai-beheer betreft mag een eerste keer maaien niet voor 15 juni gebeuren en eventueel een tweede keer niet voor 15 september, aldus bovenvermelde omzendbrief.

Ondanks deze overduidelijke bepalingen werden op 28 mei laatstleden (officiële feestdag, Hemelvaartdag) de bermen van de Antwerpse ring gemaaid. Deze maai-beurt gebeurde dus op een onreglementaire wijze met nefaste gevolgen voor de vegetatie, die sinds het gewijzigde wegbermbesluit op gunstige wijze evolueerde. Zo is sinds 1991 de magriet, samen met een lijst planten waarvan gevreesd werd dat ze nooit meer op onze bermen zouden te zien zijn, teruggevonden.

Deze gunstige evolutie kan echter enkel worden bestendigd als het wegbermbesluit nauwkeurig wordt toegepast.

Wie gaf de opdracht tot, en wie is verantwoordelijk voor het vroegtijdig maaien van de wegbermen van de Antwerpse ring ?

Werd er proces-verbaal opgemaakt van deze overtreding ? Wat zal de Minister ondernemen opdat het wegbermbesluit op nauwkeurige wijze wordt toegepast door de betrokken publiekrechtelijke rechtspersonen, zoals de dienst Openbare Werken ?

Antwoord

Bepaalde bermen van de Kleine Ring te Antwerpen werden inderdaad gemaaid voor 15 juni en dit ingevolge een opdracht gegeven door de Buitendienst Antwerpen van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. Deze vroegtijdige maai-beurt werd uitgevoerd om verstoppingsproblemen voor het zeer delicate, kwetsbare en ingewikkelde waterafvoersysteem van de Kleine Ring te Antwerpen te vermijden. Het maaien van te lange vegetatie geeft bij stortregens immers grote risico's voor meesleuren van de maaispecie en dus verstopping. Ingevolge recente wateroverlast op de R 1 wordt op dit ogenblik gezocht naar een werkwijze waarbij de vegetatie onmiddellijk kan worden geruimd na maaien (vanaf 15 juni en volgens het bermdecreet). Dit probleem doet zich enkel voor op de Kleine Ring. Op alle andere gewestwegen in de provincie wordt het bermdecreet onverkort toegepast.

Vraag nr. 210
van 16 juni 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Afrit A 12 aan verkeersknooppunt in Strombeek — Elektronisch waarschuwingsbord

Een jaar of vijf, zes geleden werd op een der zijarmen

van het verkeersknooppunt in Strombeek, meer bepaald op de afrit van de ring in de richting A 12 Boom-Antwerpen, een soort elektronisch waarschuwbord geplaatst, in de aard van deze die ook langs de autosnelweg naar de kust staan en waarop filevorming wordt aangekondigd.

Al die jaren reed ik regelmatig onder dit waarschuwbord door — uiteraard op verschillende dagen en uren —, maar ik kon nooit ontdekken waarvoor dit bord eigenlijk diende, want er was nooit iets op te zien.

Nu stelde ik onlangs vast dat het bord verwijderd werd.

In dit verband had ik gaag van de Minister vernomen :

1. waarvoor dat paneel eigenlijk diende ;
2. hoeveel het destijds heeft gekost, plaatsing inbegrepen ;
3. of het ooit gewerkt heeft ;
4. waarom het uiteindelijk weer werd verwijderd en wat dit heeft gekost ?

Antwoord

1. Het bord in Strombeek werd geplaatst als proefbord ter gelegenheid van het Wereldwegencongres van september 1987, dat gehouden werd in de paleizen van de Heizel in Brussel. Op het bord kunnen willekeurige teksten bestaande uit maximaal 45 letters of andere tekens getoond worden. Deze teksten kunnen desgewenst voorgeprogrammeerd worden. De operator kan ofwel gebruik maken van de voorgeprogrammeerde teksten zelf ofwel zelf een willekeurige tekst tonen in functie van de noodwendigheden van het ogenblik.
2. In 1987 bedroeg de kostprijs 6872.112 frank (BTW inclusief),
3. Het bord in Strombeek werd gebruikt tijdens de duur van het Wereldwegencongres.
4. Het bord werd ondertussen verplaatst en opgesteld op de Linkeroever te Antwerpen, op de N 49 ter hoogte van de toegang naar de autosnelweg E 17 en de Kennedytunnel. Het bord wordt dagelijks gebruikt om de weggebruikers te informeren over de verkeerssituatie in de Waaslandtunnel (file, werken, éénrichtingsverkeer in tunnel, enzovoort) en eventueel over de verkeerssituatie in de Kennedytunnel. Het bord wordt bediend door de politie van de stad Antwerpen. De kostprijs van de verplaatsing bedroeg 1.631 .000 frank inclusief BTW en met inbegrip van het systeem voor de afstandsbediening van het bord vanuit het politiecentrum in Antwerpen.

Vraag nr. 214

van 16 juni 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Aanleg N 208 Denderleeuw-Essene (Affligem) — Uitvoering

Op 5 maart 1992 stelde ik de Minister een schriftelijke

vraag over de realisatie van de N 208 (vraag nr. 48, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 3 van 3 april 1992, blz. 100). Over de effectieve aanleg van de N 208 antwoordde de Minister dat op het ontwerp-reserveprogramma van 1992 en het ontwerp-fysisch programma 1993, kaderend in het rollend driejarenprogramma voor wegenwerken, een krediet ingeschreven is van 150 miljoen voor de uitvoering van de werken in de eerste fase. Deze eerste fase betreft de aanleg van de nieuwe weg met fietspaden vanaf het kruispunt Stationstraat-Denayerstraat in Denderleeuw, over de Thontlaan — aansluitend op de nieuwe weg over de Dender (reeds uitgevoerd) —, de herinrichting van de Nijverheidsstraat tot aan de Stationsstraat in Liedekerke en de aanpassing van het kruispunt met de Nijverheidsstraat.

Enkele weken geleden kondigde de Minister echter aan dat heel wat werken niet zullen worden uitgevoerd wegens geldtekort.

Inzake de onteigeningen voor de aanleg van de N 208 in de gemeente Affligem zijn er ook nog heel wat problemen.

Kan de Minister mij mededelen :

1. of ook de plannen voor de realisatie van de N 208 worden opgeborgen ;
2. zo niet, wanneer men kan beginnen met de aanleg van de N 208 ;
3. hoever het nu eigenlijk staat met de onteigeningen in de gemeenten Essene (Affligem) en Liedekerke ?

Antwoord

1. Laat mij vooreerst duidelijk stellen dat ik de opportuniteit van de vraag voor de aanleg van de N 208, Denderleeuw-Essene (Affligem) niet in twijfel trek. Die vraag dient echter te worden bekeken binnen de actuele toestand inzake de Vlaamse wegeninfrastructuur en de huidige financiële ruimte.

Onze wegeninfrastructuur is dringend aan structureel onderhoud toe. Met het huidige budget kunnen slechts onvermijdelijke investeringen worden gefinancierd, om het wegennet en de kunstwerken in een normale en veilige staat terug te brengen.

Op basis van de informatie van de Wegenadministratie, na intermediaire toetsing op provinciaal niveau en rekening houdend met de budgettaire toestand heb ik een Minimaal noodzakelijk programma voorgesteld aan de Vlaamse Executieve ; met name :

- een urgentieprogramma inzake de veiligheidswerken, te realiseren over een beperkte termijn ; alleen al hierdoor wordt het huidige jaarlijkse investeringsbudget (plusminus 6 miljard frank) voor de wegeninfrastructuur bijna volledig uitgeput ;
- een leefbaarheidsprogramma inzake de werken voor de noodzakelijke verkeersleefbaarheid, met name de doortochten, de fietspaden en de

afwerking van noodzakelijke projecten die reeds gestart werden ; hiervoor zijn bijna geen financiële middelen beschikbaar.

De vraag naar de realisatie van noodzakelijke nieuwe wegeninfrastructuur is momenteel niet opportuun gezien hiertoe geen financiële ruimte bestaat.

Er blijkt derhalve uit de behoefteanalyse van de wegeninfrastructuur opgesteld door mijn administratie, dat er een belangrijk en structureel onevenwicht is ontstaan tussen de behoeften inzake verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid en de beschikbare financiële middelen. Men heeft op dit vlak in het verleden aan onderschatting gedaan en het probleem voor zich uitgeschoven. Een belangrijke inhaaloperatie is dringend noodzakelijk en is enkel te realiseren op basis van voldoende bijkomende financiële ruimte.

Zolang in geen bijkomende middelen wordt voorzien kan enkel het urgentieprogramma worden gefinancierd ; het verzekeren van de veiligheid verdient absolute voorrang.

Het door het lid aangehaald project behoort tot het leefbaarheidsprogramma, rubriek Afwerken begonnen projecten, dat bij gebrek aan kredieten niet gerealiseerd kan worden.

2. Vervalt, gelet op bovenvermelde toelichting bij punt 1.
3. Op het grondgebied van de gemeente Liedekerke zijn er van de 101 innemingen (volgens onteigeningsplan KN II. 846/1) nu reeds 55 aangekocht. Op het grondgebied van de gemeente Affligem (Teraalfene, onteigeningsplan KN II.854 — 20 innemingen) is er nog geen enkele inneming aangekocht. Het onteigeningsplan moet nog worden goedgekeurd.

Vraag nr. 217
van 17 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Geluidsschermen in Vlaanderen — Gegevens

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. het aantal kilometer geluidsschermen geplaatst langs autosnelwegen, respectievelijk expreswegen en andere gewestwegen ;
2. het aantal kilometer gepland in de begroting 1992 en de daarvoor ingeschreven kredieten ;
3. de totale (geraamde) kost van de geluidsschermen, geplaatst langs autosnelwegen, respectievelijk expreswegen en andere gewestwegen.

Antwoord

1. Aantal meter geluidsschermen geplaatst langs de autosnelwegen : 40.645 meter ; aantal meter geluidsschermen geplaatst langs de expreswegen en gewestwegen : 474 meter.

2. Aantal meter gepland in de begroting 1992 : 1.140 meter.

3. Kostprijs van de geplaatste geluidsschermen langs de autosnelwegen : 702 miljoen frank.

Kostprijs van de geplaatste geluidsschermen langs expreswegen en gewestwegen : 8 miljoen frank.

Vraag nr. 218
van 18 juni 1992
van de heer L. HANCKE

Investeringsgeldten voor havens — Billijke verdeling

Op het begrotingsartikel 73.04 over de investeringskredieten voor waterbouwkundige werken aan zee-, jacht- en kusthavens en hun maritieme toegangswegen van de sectie 82 (havens, loodswegen en zeescheepvaart) werd 400 miljoen frank kredieten geschrapt, zodat het oorspronkelijk geplande bedrag van 6206,3 miljoen is verminderd tot 5806,3 miljoen frank.

In het Vlaams Infrastructuurfonds — dienst afzonderlijk beheer in oprichting — wordt in de post 3 van de uitgaven slechts 349 miljoen frank ingeschreven voor bijkomende investeringsuitgaven “ter ondersteuning van het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de zeehavens”.

Ik stel dus vast dat 400 miljoen frank is geschrapt, waarvan slechts 349 miljoen frank terug te vinden is.

Kan de Minister me meedelen in welke projecten binnen de verdeling van het fysisch programma 73.04.82 deze vermindering verwerkt zal worden ? Worden deze projecten opgenomen in het Infrastructuurfonds en welke worden dan niet opgenomen, gelet op het ontbreken van 51 miljoen frank ? Welke garanties zijn er voor een billijke verdeling van alle gelden van het Infrastructuurfonds voor de havens ?

Antwoord

Volgende projecten in verband met het fysisch programma 1992 werden opgenomen in het Vlaams Infrastructuurfonds (post 3 van de uitgavenbegroting 1992).

— Haven van Antwerpen
Renovatieprogramma deel 1 : 264 miljoen frank.

— Haven van Zeebrugge
Vrijbageren Bastenakenkade : 85 miljoen frank.

Daarnaast wordt op post 5 van de uitgaven 206 miljoen frank ingeschreven voor volgende werken.

— Haven Antwerpen Linkeroever
Terreinophoging met specie vrijkomend uit de aanleg van onderwatercellen :
170 miljoen frank.

— Haven van Antwerpen
Renovatieprogramma deel 2 : 36 miljoen frank.

Dit laatste werk is samen te zien met het gelijksoortige project opgenomen op post 3.

Het door het lid aangehaalde verschil van 51 miljoen frank, dat eerder een theoretisch cijfer is vermits de

ontwerpbegroting 1992 waarnaar het lid verwijst nooit werd goedgekeurd, werd billijk verdeeld over de verschillende posten van de basisallocatie 73.04.82.

Bij het opmaken en uitvoeren van de begrotingen van de sectie 82 zal worden gewaakt over een gerechtvaardigde aanrekening van de beschikbare middelen, waarbij de sectie 82 en de posten 3 en 5 van het Vlaams Infrastructuurfonds samen zullen worden gezien.

Het Vlaams Infrastructuurfonds is onderworpen aan de controlemechanismen zoals de administratie en begrotingscontrole, de controle van het Rekenhof.

Er is ook voorzien in een regelmatige verslaggeving nopens de inkomsten en uitgaven naar de Vlaamse Raad toe.

Vraag nr. 219
van 18 juni 1992
van de heer L. HANCKE

Antwerpse haven — Gelden van stad Antwerpen aan Infrastructuurfonds

Het Infrastructuurfonds wordt onder meer gespijsd met de aankoopssom die de stad Antwerpen heeft betaald voor de havengronden op de Linkeroever. In 1992 beliep het bedrag circa 206 miljoen frank.

Mag aangenomen worden dat het Vlaamse Gewest dit bedrag terug ten goede zal laten komen aan de haven van Antwerpen? Met andere woorden: komt dit bedrag bovenop de kredieten die op begrotingsartikel 73.04 van sectie 82 voor investeringen in de Antwerpse haven zijn bestemd?

Antwoord

Overeenkomstig de vroegere beslissingen van de Vlaamse Executieve worden de inkomsten voortkomend uit de verkoop van gronden in het Linker Scheldeoevergebied, opnieuw geïnvesteerd in de haven van Antwerpen. Daartoe werd in het Vlaams Infrastructuurfonds in de inkomsten en de uitgaven in een aparte post voorzien (respectievelijk artikel 1.9 en artikel 2.5 van de begroting 1992 van het Vlaams Infrastructuurfonds).

Voor 1992 wordt daar op beide posten een krediet van 206 miljoen frank ingeschreven. Deze middelen komen in meer op het krediet op de basisallocatie 73.04.82.

Vraag nr. 224
van 19 juni 1992
van de heer L. APPELTANS

Pijpleiding Tessenderlo-Geleen — Bouwvergunningen

In het Belgisch Staatsblad van 20 mei 1992 verscheen het bericht dat de zuurstofvervoerleiding van Tessenderlo naar Geleen (Nederland) bij koninklijk besluit van 30 april 1992 van openbaar nut werd verklaard.

Dit gebeurde nadat de bouwvergunningen in de betreffende gemeenten werden aangevraagd.

1. Werden de bouwvergunningen verleend?
2. Door wie werden ze verleend?
3. Moet om geldige bouwvergunningen te verlenen, de pijpleiding niet op de gewestplannen aangegeven zijn?
4. Is hiertoe een gewestplanherziening nodig?

Antwoord

Aan de administratie werd de opdracht gegeven het gestelde probleem onverwijld te onderzoeken. Zodra het resultaat van dit onderzoek mij wordt voorgelegd, zal ik niet nalaten het lid hiervan in kennis te stellen.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 51
van 19 juni 1992
van de heer J. EEMAN

Programma De zevende dag op TV1 — Heruitzending

Bij RTL-TV1 en bij A2 is het gebruikelijk de programma's Controverse en Heure de vérité 's avonds opnieuw uit te zenden.

Kan dergelijke heruitzending voor De zevende dag op TV1? Zo niet, waarom niet?

Antwoord

De BRTN reageert positief op de vraag van het lid.

De BRTN onderzoekt of, en zo ja, op welke wijze een heruitzending van De zevende dag mogelijk is en zal het lid erover informeren.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 72
van 2 juni 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Onderwijspersoneel in Duitsland — Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking

In het Belgisch Staatsblad van 16 mei 1992 staat op bladzijde 11217, hoofdstuk II artikel 4 paragraaf 4, het volgende over de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking:

“De Vlaamse Executieve kan bijzondere maatregelen treffen voor de personeelsleden die werkzaam zijn in de Bondsrepubliek Duitsland en op wie het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs van toepassing is.”

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen welke bijzondere maatregelen hij genomen heeft of nog zal nemen ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft een beleidsnota goedgekeurd betreffende de gevolgen van de terugtrekking van de troepen uit de BSD voor het onderwijsaanbod en voor de personeelsleden van het onderwijs.

De maatregelen voor de vastbenoemde personeelsleden uit de BSD zijn — summier samengevat — de volgende :

1. niet meer vacant verklaren van betrekkingen voor vaste benoeming van de personeelsleden in de BSD ;
2. ter beschikking stellen wegens ontstentenis van betrekking met het doorbreken van het **anciënniteits**-criterium. De personeelsleden kunnen onder andere om familiale redenen kiezen om onmiddellijk terug te keren naar Vlaanderen, op termijn terug te keren of om in Duitsland te blijven ;
3. reffectatie en wedertewerkstelling over de netten heen in het net van hun keuze ;
4. reffectatie en wedertewerkstelling in een regio in Vlaanderen van hun keuze in functie van hun woonplaats/verblijfplaats in Vlaanderen ;
5. reffectatie in een omschrijving van het **gemeenschapsonderwijs** of in een zone van het gesubsidieerd onderwijs ;
6. de personeelsleden die in Duitsland wensen te blijven kunnen gebruik maken van één van de volgende mogelijkheden :
  - terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aanlegenheden ;
  - terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aanlegenheden voorafgaand aan het **rustpensioen** ;
  - afstand van wachtgeld ;
7. ze kunnen genieten van de maatregelen inzake **outplacement** die zullen worden uitgewerkt voor de structureel terbeschikkinggestelden ;
8. ze zullen opgenomen worden in een pool om de vervangingen te verzekeren in de overgangsfase tot 1995.

Vraag nr. 76 van 5 juni 1992 van de heer M. OLIVIER

Bijzondere leermeesters godsdienst — Samenstelling pensioendossier en definitieve vaste benoeming

Onlangs stelde ik over dit onderwerp een schriftelijke vraag aan de heer Willockx, de nationale Minister van Pensioenen (vraag nr. 5 van 2 april 1992, Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, BZ 1991-1992, nr. 8 van 4 mei 1992, blz. 388, 389).

In het antwoord op mijn vraag verwees de heer Willockx mij naar hoofdstuk IV (Bepalingen betreffende het stelsel der rustpensioenen van het personeel van het onderwijs, onder meer artikel 77 paragraaf 2) van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen, die verschenen is in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 1991. Hij deelde mij ook mee dat de door de Minister van Onderwijs voor 1 januari 1992 verleende gelijkstellingen geldig blijven, behoudens een andersluidende beslissing van de bevoegde Gemeenschapsexecutieve, alsook dat, wat de bedoelde personeelsleden betreft, deze aangelegenheid wellicht ook tot zijn bevoegdheid behoort.

Als een bijzondere leermeester godsdienst voor 1 juni 1992 — datum waarop het nieuwe onderwijsdecreet van 27 maart 1991 (zie ook artikels 75, 3°, 76, 1°-2° en 90) in werking getreden is (Belgisch Staatsblad van 25 mei 1991) —, zijn functie heeft aangevat in deze hoedanigheid, en er nooit een aanvraag tot erkenning van zijn definitieve benoeming in vast verband is gebeurd (bijvoorbeeld door onwetendheid van de inrichtende macht), is de Minister dan van oordeel dat deze toch nog moet geschieden volgens de inhoud van het koninklijk besluit van 13 februari 1968 en de omzendbrief van 1 juli 1980, aangezien de data van 1 juni 1991 en 1 januari 1992 reeds verstreken zijn ?

Waarom wordt aan de bijzondere leermeesters, van wie het dossier nog in behandeling was bij het in voege treden van het nieuwe onderwijsdecreet, en die deze erkenning wellicht zonder problemen hadden kunnen verkrijgen (indien de oude regeling van toepassing was gebleven), niet ten minste een attest bezorgd dat de feitelijke regularisatie van hun toestand bevestigd ?

Door toch nog (indien nodig) een aanvraag tot erkenning te laten indienen (zoals eerst omschreven in mijn vraag) of door het afgeven van een attest (zoals verder in mijn vraag omschreven), kunnen later wellicht bemerkingen van en moeilijkheden bij de Administratie der Pensioenen en het Rekenhof vermeden worden bij het afhandelen van een pensioendossier.

Overlegt de Minister met deze instellingen en laat hij een regeling uitwerken om die moeilijkheden eventueel te voorkomen ?

Antwoord

Het antwoord op de eerste vraag (derde paragraaf) is ontkennend. Bij artikel 75 punt 3 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de

gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra werd namelijk het koninklijk besluit van 13 februari 1968 houdende erkenning van de definitieve benoeming van de personeelsleden der gesubsidieerde officiële en vrije inrichtingen voor kleuter-, lager en buitengewoon, secundair en hoger onderwijs van het korte type en van het lange type met volledig leerplan en van de tehuizen voor kinderen wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben, opgeheven voor de personeelsleden bedoeld in artikel 4 van hetzelfde decreet. Dit zijn de gesubsidieerde personeelsleden van de gesubsidieerde onderwijsinstellingen, met uitzondering van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het hoger onderwijs van het lange type.

Met ingang van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 27 maart 1991, namelijk 1 juni 1991, kan voormeld koninklijk besluit van 13 februari 1968 dan ook niet meer toegepast worden.

Wat de volgende vragen betreft, verwijs ik het lid naar artikel 76 van voornoemd decreet van 27 maart 1991, inzonderheid naar de bepalingen van paragraaf 1 punten 2 en 3, die luiden als volgt :

„Art. 76. § 1. Bij wijze van overgangsmaatregel :

1” .....

2” worden de gesubsidieerde personeelsleden waarvoor de erkenning van benoeming werd aangevraagd voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet beschouwd als definitief erkend en bijgevolg als zijnde in vast verband benoemd in de zin van dit decreet, op voorwaarde dat ze voldeden aan de voorwaarden tot erkenning van hun benoeming en dat de betrekking, waarin de benoeming gedaan werd, op grond van de ter zake geldende reglementering niet langer vatbaar was voor reffectatie of wedertewerkstelling van een in het gesubsidieerd onderwijs wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid ;

3” kunnen de gesubsidieerde personeelsleden, die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk een vacante betrekking in een wervingsambt bekleedden, ten laatste op 1 juni volgend op de datum van inwerkingtreding van dit decreet in vast verband benoemd worden in dit ambt indien ze op de datum van benoeming voldoen aan de voorwaarden van artikel 31, § 1, met uitzondering van 2°, en bovendien gedurende 720 dagen een gesubsidieerde betrekking bekleed hebben. Deze benoeming is slechts mogelijk in een betrekking die, op grond van de ter zake geldende reglementering, niet langer vatbaar is voor reffectatie of wedertewerkstelling van een in het gesubsidieerd onderwijs of centra wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid ; .....

Het behoort tot de bevoegdheid van de instelling waaraan het betrokken personeelslid verbonden is, om de vereiste documenten in te sturen bij het werkstation waaronder ze ressorteert.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 39
van 14 mei 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Beleidsnota — Parkeerproblematiek

In zijn beleidsnota pleit de Minister voor “parkeermaatregelen ter beperking van de parkeeroverlast in de centra” en voor “autoarme stadscentra”.

1. Over welke mogelijkheden beschikt de Minister in het algemeen om zijn beleidsintentie te realiseren ?
2. Het Antwerpse stadsbestuur heeft toestemming gegeven om onder de Groenplaats een parking voor 450 wagens aan te leggen.

Wat zijn zijn mogelijkheden, eventueel via collega's in het Ministerieel Comité Mobiliteit van de Vlaamse Regering, om na te gaan of de Antwerpse beslissing wel strookt met zijn beleidsverklaring en om eventueel de Antwerpse beslissing ongedaan te maken ?
3. De omzendbrief van 20 oktober 1982 (Belgisch Staatsblad van 21 december 1982) van de Vlaamse Regering, die bij bouwwerken erg veel parkeer ruimte voorschrijft, lijkt niet te stroken met de beleidsverklaring van de Minister.
4. Heeft het vermelde ministercomité al onderzocht of deze omzendbrief niet beter wordt ingetrokken ? Staat een onderzoek van deze brief op de agenda van dit comité ?

Antwoord

In mijn beleidsnota heb ik inderdaad gepleit voor parkeermaatregelen ter beperking van de parkeeroverlast en, zoals ook in het regeerakkoord opgenomen werd, voor autoarme stadscentra.

1. Als Minister beschik ik over weinig middelen om deze beleidsintentie te realiseren. Het parkeerbeleid is in hoofdzaak een gemeentelijke bevoegdheid en ik wens de autonomie van de gemeenten te respecteren. Het beleid dat ik daarom zal voeren is er een dat gesteund is op sensibilisering door informatie over een wenselijk door te voeren parkeerbeleid en in het stimuleren en ondersteunen van gemeentelijke initiatieven ter zake.

In samenwerking met de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten wens ik bijvoorbeeld een handboek over wenselijk gemeentelijk parkeerbeleid voor verschillende types gemeenten op te stellen.

Daarnaast wens ik de gemeenten te ondersteunen bij het verkeersluw maken van de stadscentra door

het aanbieden van alternatieve vervoermiddelen, zoals verbeterd openbaar vervoer gecombineerd met park-and-ride.

Verder wens ik ze te sensibiliseren door het verspreiden van informatie over grensverleggende gemeentelijke of stedelijke projecten en realisaties binnen Europa.

Ten slotte wens ik verdienstelijke gemeentelijke initiatieven te honoreren door het inrichten van een tweejaarlijkse wedstrijd voor openbare besturen. Deze wedstrijd zal worden opengesteld voor die gemeenten die zich op aantoonbare wijze onderscheiden hebben inzake hun verkeers- en vervoersbeleid met inbegrip van hun parkeerbeleid.

2. De bevoegdheid inzake ruimtelijke ordening ligt bij de heer Theo Kelchtermans. Mag ik daarom vragen, deze vraag aan hem te richten.
3. Op 7 april heb ik de heer T. Kelchtermans, Minister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden gevraagd om de door het lid vermelde omzendbrief van 20 oktober 1982 betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen, te wijzigen, volgens het principe dat in goed door het openbaar vervoer ontsloten gebieden sprake is van maximum normen inzake nieuw te plannen parkeerplaatsen. Dat principe zou ook gehanteerd kunnen worden voor historische binnensteden. Dat leek me vooral voor parkeerplaatsen bij kantoorgebouwen, industriële en ambachtelijke gebouwen, hotels en openbare inrichtingen, zoals schouwburgen, bioscopen, concertgebouwen, enzovoort, noodzakelijk.

In zijn antwoord van 4 mei 1992 deelde mijn collega me mee dat een evaluatie en eventuele herziening van bedoelde omzendbrief reeds als programmapunt werd opgenomen in de beleidsnota die hij aan de Vlaamse Regering en aan de leden van de Vlaamse Raad heeft voorgelegd. Tevens deelde hij me mee dat hij ter zake reeds een adviesaanvraag heeft gericht aan de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde.

Vraag nr. 43
van 5 juni 1992
van de heer J. DE ROO

Drongengoedhoeve in Knesselare — Bescherming

In hoeverre kan de Drongengoedhoeve, gelegen in Knesselare, beschouwd worden als een beschermd gebied of monument ?

Antwoord

De Drongengoedhoeve is gelegen in het als landschap beschermde Drongengoed (koninklijk besluit van 28 maart 1956) en is derhalve mede beschermd en onderworpen aan de erfdiensbaarheden die krachtens de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen zijn opgelegd. Dit houdt onder meer in dat voor het uitvoeren van werken aan de

Drongengoedhoeve een toelating moet worden gevraagd overeenkomstig artikel 6 van de wet.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 29
van 22 mei 1992
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bouw kinderdagverblijven — Verschillende vormen van subsidiëring

Het "Decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten of de Vlaamse gemeenschapscommissie worden gedaan" is een goede zaak en maakt de verdeling van subsidies aan gemeenten objectieverbaar en duidelijk.

De middelen waarin het Investeringsfonds voorziet zijn echter ruim onvoldoende. Vooral voor kleinere gemeenten is het niet eenvoudig nog grote investeringen te plannen.

Sommige gemeenten gaan dan ook over tot complexe constructies om bepaalde werken te laten subsidiëren op basis van andere reglementeringen.

Zo voorziet het decreet betreffende het Investeringsfonds in de mogelijkheid trekkingsrechten te gebruiken voor het „bouwen, uitbreiden, verbouwen, of moderniseren van kinderdagverblijven, kinderbewaarplaatsen en tehuizen voor moeders" (artikel 6 paragraaf 2, 2, punt 9). Anderzijds wordt de bouw van kinderdagverblijven gesubsidieerd op basis van het besluit van de Executieve van 13 juni 1984 houdende "betoelaging van bouw en uitrusting van kinderkribben, kinderdagen nachtverblijven, kinderopvangcentra en tehuizen".

1. Zijn er gemeenten die reeds een beroep deden op het Investeringsfonds voor het bouwen van kinderdagverblijven ? Zo ja, is het mogelijk mee te delen welke gemeenten, voor welke projecten en ten bedrage van welk investeringsbedrag ?
2. Wat is de precieze inhoud en draagwijdte van het begrip "gemeentelijke" v.z.w. ?
3. Kan een gemeenteraad statuten goedkeuren van een v.z.w. die nog niet is opgericht ?
4. Kan een v.z.w., waarvan de statuten voorzien in een gegarandeerde deelname van gemeenteraadsleden in de algemene vergadering, en in het van rechtswege lidmaatschap van een lid van het schepencollege in de raad van bestuur, beschouwd worden als een "particuliere" v.z.w. ? Als een v.z.w. waarin de gemeente is toegetreden ?
5. Moet dit wanneer dergelijke v.z.w. het initiatief

neemt tot het bouwen van een kinderdagverblijf, beschouwd worden als zijnde een “onroerende investering ; . . die op initiatief van . . . de gemeente wordt gedaan” ?

6. Kan een dergelijke v.z.w. een beroep doen op het Investeringsfonds ?
7. Kan een dergelijke v.z.w. een beroep doen op het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juni 1984 ? Bestaat hierover een advies van de administratie van Kind en Gezin ? Zo ja, hoe luidde dit advies ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Als antwoord op het eerste en vijfde deel van zijn vraag deel ik het lid mee dat, voor zover bekend bij de administratie Binnenlandse Aangelegenheden van het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden, tot op heden alleen maar aan de stad Ronse trekkingsrechten uit het Investeringsfonds werden verleend voor investeringen in kinderdagverblijven. Aan de stad werd bij besluit van 13 februari 1992 toestemming verleend om een bedrag van 825.911 frank te gebruiken voor uitbreiding van de Stedelijke Kinderkribbe met een wintertuin.

Overeenkomstig artikel 2 van het decreet van 20 maart 1991 kunnen de trekkingsrechten uit het Investeringsfonds alleen gebruikt worden voor bepaalde onroerende investeringen die door de provincies of de gemeenten, of in hun opdracht, door een intercommunale vereniging worden verricht. Dat betekent dus dat enkel die investeringen kunnen worden gesubsidieerd waarvoor een gemeente of provincie als opdrachtgever optreedt, en dat een v.z.w. geen beroep kan doen op het Investeringsfonds.

Als antwoord op punten 2 tot 4 merk ik op dat gemeentelijke v.z.w.'s uiteraard bestaan en in de praktijk werken, maar in feite principieel-juridisch niet opgenomen zijn in de gemeentewet.

Het komt immers aan de gemeenteraad toe te beslissen over de gemeentelijke aangelegenheden en aan het college van burgemeester en schepenen om de gemeentelijk ke inrichtingen te beheren.

De v.z.w.'s waarnaar het lid in zijn vraag verwijst zijn wel toegestaan wanneer ze kaderen in de cultuurpactwetgeving en in specifieke decreten. Het betreft hier onder meer de v.z.w.% voor het beheer van vakantie-speelpleinen, culturele centra en sportcentra. In die gevallen heeft de decreetgever zelf de samenstelling van de organen en de vertegenwoordiging van de gemeenten vastgesteld.

De mogelijkheid dat een gemeentelijke v.z.w. van een subsidiëring op basis van het Executievebesluit van 13 juni 1984 kan genieten blijft echter bestaan. Het decreet van 20 maart 1991 heeft deze feitelijke mogelijk-

heid van een omzeiling van de bepalingen niet voorzien. Op dit ogenblik is er geen wettelijke grondslag om dit te verbieden.

De oplossing bestaat erin het besluit van 13 juni 1984 aan te passen om het in overeenstemming te brengen met het doel van het decreet inzake het Investeringsfonds.

Vraag nr. 30 van 3 juni 1992 van de heer L. STANDAERT

Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten — Erkenning instellingen

In het Belgisch Staatsblad van 26 mei jongstleden verschenen 25 erkenningen van instellingen voor gehandicaptenzorg in het kader van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

1. Hoeveel erkenningen, van welke aard en aan welke instellingen, werden er tot op heden toegekend ?
2. Welke instellingen kregen in de jaren 1990, 1991 en 1992 een uitbreiding en waarvoor ?
3. Zijn er nog nieuwe erkenningen en uitbreidingen beslist en/of gepland ? Zo ja, welke ?
4. Het gerucht doet de ronde dat een groot aantal instellingen, vermeld in het Belgisch Staatsblad van 26 mei jongstleden, van katholieke signatuur zijn. Is dit zo, en zo ja, berust dit op puur toevallige omstandigheden of kadert dit in de politiek van de ontzuiling ?
5. Vindt de Minister dat een dergelijke financiële ingreep valt onder de “lopende zaken”, gezien het een besluit betreft genomen door haar voorganger op 6 januari 1992 ?
6. Hoeveel aanvragen tot erkenning en/of uitbreiding, en voor welke instellingen, zijn er nog ingediend voor 1992 en 1993 ?

Antwoord

1. Gelet op de weinig concrete vraagstelling van het lid, en aangezien ik mag aannemen dat het niet de bedoeling is een exhaustieve opsomming te verkrijgen van alle — sedert de origine van het Fonds 81 tot op heden — verleende erkenningen, kan ik moeilijk anders dan algemeen ingaan op punt 1. Op 31 mei 1992 waren er 224 door de Vlaamse Gemeenschap in het raam van bedoeld fonds erkende instellingen, met een totaal van 395 afdelingen, samen goed voor 18.652 bedden en plaatsen. Per type afdeling uitgesplitst is de toestand de volgende :

- internaten : 60 — 5480 bedden ;
- semi-internaten : 55 — 3531 plaatsen ;
- dagcentra : 86 - 2314 ;
- centra voor observatie, oriëntering en medische, psychologische en pedagogische behandeling voor gehandicapten : 6 — 331 bedden ;
- tehuizen voor werkenden : 55 - 1135 bedden ;

- tehuizen voor niet-werkenden : 118 - 5825 bedden ;
- tehuizen voor kort verblijf : 3 - 36 bedden ;
- diensten voor plaatsing in gezinnen : 12 - niet aan een cijfer gebonden.

Een adressenlijst werd rechtstreeks aan het lid verstuurd.

2. Gezien de uitgebreidheid van de gevraagde gegevens (toegestane uitbreidingen in de jaren 1990, 1991 en 1992 - nominatim) , worden deze rechtstreeks aan het lid bezorgd.
3. Om dezelfde reden zal het overzicht van 15 mei 1992 van alle (principiële) toezeggingen rechtstreeks aan het lid verzonden worden.

De huidige budgettaire beperkingen laten momenteel nog geen verdere grondige planning toe, zeker niet op lange termijn.

Daarenboven heb ik mij ertoe verbonden de start van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, dat ten volle operationeel wordt vanaf 1 januari 1993, niet te hypothekeken. Op dit ogenblik wordt dan ook enkel nagegaan binnen welke marges eventueel aan de meeste acute noden kan worden voldaan.

4. Ik kan het lid verzekeren dat de materie in kwestie dwingend prioriteiten stelt dan het natrekken van geruchten. Verder voel ik mij niet geroepen beslissingen van mijn voorgangers te verduidelijken of te verantwoorden. Ten slotte is het zeker niet toevaligheid dat de christelijke gemeenschap, die de zorg om de minder begenadigde medemens steeds hoog in haar vaandel heeft gevoerd, een jarenlange traditie heeft in de caritatieve sector. Het ware simplistisch ontzuiling gelijk te stellen met het negeren hiervan.
5. Het hoeft geen betoog dat een en ander lopende zaken betreft; het gaat immers om de erkenning en subsidiëring van instellingen met een permanente werking.
6. Op 15 mei laatstleden waren bij mijn diensten 121 aanvragen van 86 instellingen in onderzoek. In totaal gaat het hierbij om een uitbreiding met 1039 bedden en plaatsen. De individuele gegevens worden andermaal afzonderlijk bezorgd.

Vraag nr. 35
van 18 juni 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Sociale leningen huisvesting — Waarborgfonds

Al wie 70 procent of meer van de verkoopswaarde van zijn woning leent moet een bijdrage van 0,25 procent afstaan op het geleende bedrag, inclusief schuldsaldoverzekering, aan het waarborgfonds. De kredietvennootschappen moeten dit bedrag afhouden van de geleende som en doorstorten aan dit waarborgfonds.

1. Over welk bedrag beschikt dit fonds tot op heden ?
2. Wordt er op dit fonds al een beroep gedaan door

kredietvennootschappen bij gedwongen verkoop ?
 Hoeveel maal gebeurde dit en voor welk bedrag ?

3. Werden de gelden waarover dit fonds beschikt eventueel ook voor andere doeleinden aangewend ?
 Voor welke doeleinden en voor welk bedrag ?

Antwoord

1. De bijdragen worden gestort op een rekening van het Gemeenschappelijk Waarborgfonds. Op deze rekening worden ook de bijdragen gestort voor leningen toegestaan voor middelgrote woningen, evenals de terugbetalingen die geschieden door de schuldenaars waarvoor het Vlaamse Gewest, ingevolge haar borgstelling, is tussengekomen.

Het beschikbaar saldo van dit fonds bedroeg op 26 juni 1992 :

— zichtrekening	64.404
— ES-rekening	1.538.510
— depositorekeningen	9.000.000

2. Er werden volgende bedragen aan de kredietinstellingen uitgekeerd :

— 1991 : 45 dossiers	17.246.194
— 1992 : 20 dossiers tot 15 juni 1992	6.750.277
3. De beschikbare gelden van dit fonds worden voor geen andere doeleinden gebruikt. Gelet op de toename van het aantal wanbetalers mag worden verwacht dat de ontvangsten onvoldoende zullen zijn om de uitgaven te dekken zodat zonder tegenmaatregelen een beroep zal moeten worden gedaan op de begroting.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74,5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
 KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 27
van 29 juni 1992
van de heer A. DENYS

Samenstelling kabinet — Normen en gegevens

De samenstelling en de werking van de kabinetten op nationaal niveau worden geregeld door een koninklijk besluit dat regelmatig wordt gewijzigd en aangevuld.

Ook de leden van de Vlaamse Executieve hebben bij het aantreden van de huidige bewindsploeg een aantal afspraken gemaakt wat het aantal kabinetsmedewerkers betreft.

1. a. Welke criteria en normen worden momenteel gehanteerd bij de samenstelling van een kabinet ?
- b. Hoeveel kabinetmedewerkers (per niveau) mag elke Minister aanwerven ?
- c. Bestaat er een richtlijn wat betreft het aantal gedetacheerden ten opzichte van het aantal personeelsleden aangeworven uit de privé-sector ? Zo ja, welke aanbeveling wordt in dit verband gegeven ?
2. Betreffende de samenstelling van elk kabinet afzonderlijk vernam ik graag :
  - a. het totaal aantal personeelsleden verdeeld over de respectievelijke niveaus ;
  - b. het aantal personeelsleden, uitgesplitst per niveau, aangeworven uit :
    - de departementen ;
    - andere openbare diensten ;
    - de privé-sector ;
  - c. het aantal personeelsleden aangeworven in het kader van bijzondere tewerkstelling (GESCO, stagiair, . . .) ;
  - d. de eventueel door de privé-sector of openbare sector gratis ter beschikking gestelde personen.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 179
van 22 juni 1992
van mevrouw V. DUA

Verbrandingsoven UCB-Sidac in Gent — Gegevens

In het zuiden van Gent zijn er vier verbrandingsinstallaties op korte afstand van elkaar : de Gentse verbrandingsoven, de oven van het Universitair Ziekenhuis en de verbrandingsinstallaties van Monsanto en UCB-Sidac. Deze installaties bevinden zich in de onmiddellijke omgeving van woongebieden.

Voor wat de verbrandingsinstallatie van UCB-Sidac betreft, had ik graag het volgende van de Minister vernomen.

1. Hoe groot is de hoeveelheid afval geproduceerd door UCB-Sidac en hoe is dit afval samengesteld ?
2. Hoeveel wordt gerecupereerd ? Hoeveel wordt verbrand in de eigen verbrandingsinstallatie ? Hoeveel wordt verwijderd ?
3. Ingeval afval wordt verwijderd, wat is dan de bestemming ?

4. Wat is de capaciteit van de verbrandingsinstallatie en hoeveel afval wordt dagelijks verbrand ? Wat is de samenstelling van het afval dat door deze oven wordt verwerkt ?
5. Werden er reeds emissiemetingen verricht en wanneer ?
6. Welke emissieparameters werden daarbij onderzocht en voor welke componenten werd een overschrijding van de toegelaten of algemeen aanvaarde normen vastgesteld ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 202
van 9 juni 1992
van J. DE BREMAEKER

Antwerpen — Faciliteiten voor binnenvaart

Vanuit diverse hoeken in de Antwerpse regio wordt gevraagd om faciliteiten voor de binnenvaart.

Nu de Vlaamse Executieve het gebruik van het binnenschip als alternatief voor het vervoer over de weg wil stimuleren en de Minister in zijn beleidsverklaring hiervan een essentieel item maakt, zou aan de verzuchtingen van het schippersmilieu moeten worden tegemoetgekomen. Ik bedoel dat mogelijkheden zouden moeten worden geboden voor het deponeren van klein afval, voor de bevoorrading, voor het kwijtraken van vervuilde produkten zoals oliën, water uit het ruim en dat voldoende afmeergelegenheid zou aanwezig zijn op plaatsen niet te ver verwijderd van de centra.

1. Wat heeft de Minister in dat verband gepland voor de uitbouw van faciliteiten voor de schipperij, voor de bouw van het wachtdok voor lichters en voor de oprichting van een centrum voor de schipperij ?
2. Zal de sector ondersteund worden om de buitenlandse en Oosteuropese concurrentie het hoofd te bieden ?

Vraag nr. 207
van 15 juni 1992
van mevrouw M. VOGELS

Rijksweg Mechelen-Heist-op-den-Berg — Rooiing bomen

Op de rijksweg Mechelen — Heist-op-den-Berg is men twee maanden geleden gestart met de aanleg van een fietspad en dit op het levensgevaarlijke vak Peutie-Putte. Dit fietspad wordt aangelegd achter de bomen die de rijweg afzomen. Inmiddels werd het moeilijkste deel van de aanleg, namelijk de aanleg van de riolering, voltooid.

Op 2 juni is men plots begonnen met het rooien van

de bomen. Het is onbegrijpelijk dat men deze ongeveer 40 cm dikke en dus $\pm$ 50 jaar oude eiken root. Deze bomen zijn niet alleen van een belangrijke natuurhistorische waarde en zorgen voor het kenmerkende dreefuitzicht, ze zijn ook een veilige afscheiding tussen rijweg en fietspad.

Waarom werden de eiken op de rijksweg Mechelen — Heist-op-den-Berg tussen Putte en Peutie geroid ? Was hiervoor een kapvergunning verleend ?

Vraag nr. 220
van 18 juni 1992
van de heer J. DE MOL

Verkeersveiligheid in Zele — Zuidelijke omleidingsweg

Enkele jaren terug werd voorgesteld om een zuidelijke omleidingsweg in Zele aan te leggen. Deze omleidingsweg zou de provinciale weg 345 verbinden met de gewestweg N 47. Intussen werd een deel van de ontegenwoordige weg, het stuk Torenhof-Oude Kouterdreef, overgedragen aan de provincie.

In plaats van het tracé te gebruiken dat onteigend werd, wordt voorgesteld om enkel een nieuwe verbinding aan te leggen tussen het Torenhof (fase 1) en de Oude Kouterdreef (fase 2) en verder de bestaande weg te gebruiken.

Op basis van een verslag van de bestendige deputatie aan de provincieraad zou fase 1 uitgevoerd worden conform het gewestplan en zou men voor de fase 2 gebruik maken van de reeds bestaande gemeenteweg. In deze houding is, dit blijkt uit een telefonisch contact met de provincie, niets veranderd.

In de Behoeftenanalyse inzake veiligheid en leefbaarheid van de wegeninfrastructuur in Vlaanderen duidt de Minister bij de N 47 aan : "kruispunt "Veldeken" te Zele t.p.v. toekomstige zuidelijke omleiding van Zele". Er wordt voor deze herinrichting in 25 miljoen voorzien.

Alhoewel het geciteerde document nog niet kan worden uitgevoerd bij gebrek aan middelen, geeft deze formulering minstens aanleiding tot ongerustheid omdat de fase 2 niet gepland is noch gewenst.

1. Wat wordt precies bedoeld met "kruispunt "Veldeken" te Zele t.p.v. toekomstige zuidelijke omleiding van Zele" ?
2. Meent de Minister niet dat een fase 2 waarbij een nieuw tracé, zoals aangeduid op het gewestplan, totaal achterhaald is ?
3. Het kruispunt van de huidige gemeenteweg met de N 47 is daarentegen dringend aan herinrichting toe. Zo lijkt een meer veilige afslag wenselijk en moet de veiligheid van de fietsers en voetgangers — dit geldt trouwens voor het volledige stuk vanaf de Scheldebrug tot het industrieterrein — worden verzekerd. Een verbreding ter hoogte van het kruispunt waardoor men aansluit op het profiel richting Lokeren, behoort hier tot de mogelijkheden. Deze oplossing, rotonde, voorsorteerstrook, . . . , valt zeker niet zo duur uit als de aanleg van een nieuw

kruispunt. Meent de Minister niet dat een dergelijke goedkope en voor de verkeersveiligheid wenselijke oplossing te verkiezen is ?

4. Welke plannen bestaan er om het kruispunt van de N 47 met de huidige gemeentelijke weg Veldeken herin te richten ?

Vraag nr. 221
van 19 juni 1992
van de heer F. VERMEIREN

Verkeersdoortocht in Zaventem — Geluidsschermen

De verkeersdrukte op de E 40 Brussel-Luik en de Ring rond Brussel, die beide de gemeente Zaventem doorkruisen, veroorzaakt aanzienlijke lawaaihinder in een aantal woonwijken die daar vóór de infrastructuurwerken aangelegd waren,

Zopas hebben de diensten van Openbare Werken van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geluidsdempende muren geplaatst op het einde van de E 40.

Herhaaldelijk werd reeds aangedrongen op de aanleg van zo'n wanden en het aanbrengen van een geluidsdempende slijtagelaag op de doortocht van de gemeente Zaventem en de verschillende deelgemeenten.

Op de begroting van Openbare Werken in het Vlaamse Gewest zijn voor Vlaams-Brabant in artikel 73.22 een aantal werken gepland in het kader van de verkeersleefbaarheid en -veiligheid. Onder de niet aanbestede en vastgelegde projecten is voor de E 40 in Zaventem enkel de aanleg van een vierde rijstrook gepland.

Graag vernam ik welke criteria worden gehanteerd door het departement voor het aanleggen van geluidsschermen langs de wegen met druk verkeer.

Door de aanleg van een vierde rijstrook op de E 40 bij de doortocht in Zaventem wordt de geluidshinder ongetwijfeld verder versterkt. Kan naar aanleiding van deze werken niet voor geluidsschermen worden gezorgd ?

Vraag nr. 227
van 23 juni 1992
van de heer L. STANDAERT

Ontsluiting AZ St. -Lucas in Assebroek (Brugge) — Geplande verbinding met de Baron Ruzettelaan

Op een recente infoavond in Brugge ontvouwde ir. Crabbe van het Ministerie van Openbare Werken van het Vlaamse Gewest de plannen voor de ontsluiting van het AZ St.-Lucas en de verbinding met de Baron Ruzettelaan in Assebroek (Brugge).

Tot ontsteltenis van de aanwezige lokale bevolking bleek eens te meer dat ook deze regering alle contact met de burger kwijt is en een verregaande paternalistische houding aanneemt. Zij die dachten dat het na 24 november 1991 eindelijk anders zou gaan, hadden het weer verkeerd voor.

Het bleek namelijk dat er plannen zijn om de ontsluiting

ting te laten gebeuren via de oude spoorwegbedding Brugge-Sijsele die nu als wandelpad en recreatiezone gebruikt wordt en een van de laatste stukjes ongerepte natuur is dat Brugge en omgeving rijk is.

Toch ligt de ideale oplossing zo voor de hand. De bestaande uitvalsweg van het AZ St.-Lucas loopt nu dood in de Schijfstraat op wat lokaal De Tir heet, namelijk de schietstand van het leger. Deze uitvalsweg loopt recht op recht naar de Baron Ruzettelaan en een eenvoudige doorsteek van 200 m zou voldoende zijn.

In het licht van de nu toch wel nakende afschaffing van de dienstplicht en een waarschijnlijke afslanking van het aantal beroepsmilitairen wordt die schietstand sowieso overbodig en kan hij, als het leger onze centen verder in poeder en rook wil laten opgaan, overgeplaatst worden naar een andere kazerne, bijvoorbeeld in de bossen van Zedelgem. In deze drukbebouwde kom zorgt deze schietstand alleen maar geluidsoverlast, niet alleen overdag, maar ook 's avonds tot 22 uur en tijdens de weekends.

1. Kan de Minister bevestigen of er inderdaad plannen zijn om de oude spoorwegbedding te gebruiken voor de ontsluiting van het AZ St.-Lucas ?
2. Zo ja, in welk stadium bevinden die plannen zich ?
3. Is er ooit een vraag gericht aan de eigenaar van de schietstand over een eventuele doorsteek via deze Tir ?
4. Moeten de omliggende inwoners zich nu gaan verenigen, petitie opzetten, politici aanschrijven enzovoort, om deze zinloze plannen tegen te houden ?

Vraag nr. 231
van 25 juni 1992
van de heer X. BUISSERET

Sluis in Hingene (Bornem) — Afwerking

In Hingene, een deelgemeente van Bornem, is de infrastructuur voor een sluis bijna volledig : sluizen, sluispoorten, een controletoren, verkeerslichten voor de schepen, verschillende gebouwen. De sluis zelf is echter nog steeds niet in werking, en naar alle waarschijnlijkheid zal dit nog niet voor de nabije toekomst zijn. Rondom de sluis zijn immers alleen zand, struiken en bomen waar te nemen. Een groot aantal werken zijn dus nog vereist.

Kan de Minister mij meedelen hoelang de werken aan deze sluis al bezig zijn en wanneer de sluis in werking genomen zal worden ?

Kan de Minister mij eveneens de totale kostprijs van de sluis mededelen ? Hoeveel hebben de werken aan de sluis tot nog toe gekost en op hoeveel worden de nog uit te voeren werken geraamd ?

Vraag nr. 233
van 26 juni 1992
van de heer M. CAPOEN

Fietspaden langs Westhoekwaterlopen — Beleid

Naar aanleiding van de Week van de Fiets van 4 tot

12 mei 1991 maakte de voorganger van de Minister, Johan Sauwens, bekend dat de Vlaamse Regering de komende vijf jaar langs de Vlaamse gewestwegen 1.028 km nieuwe fietspaden wil aanleggen. Daarmee gaat een bedrag van 1,25 miljard frank per jaar gepaard.

Veurne-Ambacht leent zich uitzonderlijk tot fietsverkeer en -toerisme, vooral dan langs de waterwegen (kanaal Nieuwpoort-Veurne, Lovaart, Ijzer en Ieperlee) die de charme van de streek uitmaken.

Deze tijd wordt de laatste hand gelegd aan het fietspad op de linkeroever van de Lovaart (op het zogezegde jaagpad tussen de vaart en de weiden) tussen de Kortewildebrug in Steenkerke en het centrum van Veurne (afstand circa 3 km, kostprijs circa 22 miljoen).

In de Westhoek zijn alle beleidskringen, onderwijsinstellingen, toeristische en vrijetijdsorganisaties het erover eens dat de aanleg van dat stukje fietspad geen eindpunt kan zijn, maar slechts de start van een volledige fietspadeninfrastructuur langs de genoemde waterweg.

Tussen de Kortewildebrug en Fintele rest immers nog 12,3 km jaagpad dat nog niet voor fietsers is ontsloten. In april 1991 deelde de heer J. Sauwens mee dat het bestek voor dat resterende (grootste) gedeelte in opmaak was.

Ik kan niet genoeg benadrukken dat de betreffende aanleg zowel uit het oogpunt van de verkeersveiligheid als omwille van het toeristisch belang een prachzaak zou zijn, midden deze unieke omgeving zelfs een modelproject van die aard.

Daarnaast kan een gelijksoortig fietspad aangelegd worden op het jaagpad langs het kanaal Veurne-Nieuwpoort, meer bepaald tussen Wulpen en de Pelikaanbrug in Nieuwpoort. De aanleg van dat stukje zou meebrengen dat het hele Bachten-de-Kupebekken met de fiets langs waterwegen (Nieuwpoort-Veurne-Lo-Fintele-Diksmuide-Nieuwpoort) kan worden bereden.

1. Wat zijn de algemene beleidsintenties van de Minister voor de aanleg van fietspaden in Vlaanderen ? Kan hij de intenties van zijn voorganger aanhouden ? Meer of minder ? In welke mate en waarom ?
2. Hoeveel bedraagt de investering voor de aanleg van een fietspad op het jaagpad tussen de Kortewildebrug in Steenkerke en Fintele ? Wanneer plant de Minister de realisatie van dat fietspad ?
3. Hoeveel bedraagt de investering voor de aanleg van een fietspad op het jaagpad tussen Wulpen en de Pelikaanbrug in Nieuwpoort ? Wanneer plant de Minister de realisatie ?

Vraag nr. 236
van 2 juli 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

A 12 Brussel-Boom — Volttooiing werken

De Minister deelde onlangs mee dat er geen nieuwe wegen meer zullen worden aangelegd bij gebrek aan kredieten.

Deze mededeling gaf aanleiding tot volgende vraag.

Een jaar of vijf geleden al werd een nieuwe brug aangelegd over de A 12 Brussel-Boom, even ten zuiden van het fort van Breendonk. Deze brug zou deel uitmaken van een nieuwe omleidingsweg die via een brug over het kanaal Brussel-Rupel zou lopen en zou een ontlasting betekenen voor de verkeersstroom door Wilbroek en de voortdurende filevorming wanneer daar de bestaande brug over het kanaal geopend moet worden.

Een paar jaar geleden werden ook de op- en afritten langs de A 12 aangelegd, maar daar is het blijkbaar bij gebleven, want de weg is verder nog altijd niet afgewerkt.

Vindt de Minister ook niet dat het jarenlang aanslepen van dergelijke werken, en het dus eigenlijk veel te vroeg bouwen van de brug, een verkeerde investering betekent ?

Kan de Minister mij mededelen :

1. wanneer de brug over de A 12 werd afgewerkt en wat ze gekost heeft ;
2. hoeveel reeds aan de overige werken aan deze weg besteed werd, onder meer voor de op- en afritten en de kanaalbrug ;
3. of deze weg al dan niet verder afgewerkt wordt en zo ja, wanneer hij klaar zal zijn ?

Vraag nr. 237
van 3 juli 1992
van mevrouw M. VOGELS

Isolatie- en ventilatievoorzieningen — Aansprakelijkheid architecten en aannemers

Het artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991 legt aan de architect de verplichting op om in te staan voor de conformiteit van het geplande bouwwerk met de wettelijke isolatievoorschriften. Dit betekent dat de bouwaanvraag slechts zal worden verleend, als (onder andere) de architect dit conformiteitsattest afgeeft.

Het decreet van 29 april 1991 stelt daarentegen dat een bouwvergunning slechts zal kunnen worden verleend op voorwaarde dat aan de vereisten inzake isolatie en ventilatie voldaan wordt.

De verplichting van de architect stelt zich derhalve op het niveau van het bouwplan, hetgeen vanzelfsprekend te onderscheiden is van de conformiteit tussen de wettelijke voorschriften en het uiteindelijk gerealiseerde gebouw.

Het besluit handelt niet over dit laatste onderdeel, zodat kan worden verondersteld dat de normale regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid van architect en aannemer blijven gelden van zodra er in een gebouwde woonst een vaststelling gebeurt van eventueel ontoereikende isolatie- en ventilatievoorzieningen. Op dat ogenblik zal onderzocht worden in hoeverre het concept (exclusieve verantwoordelijkheid van de architect)

dan wel de uitvoering (verantwoordelijkheid van de aannemer en eventueel ook van de architect, indien de controle onvoldoende zou zijn gebeurd) gebrekkig zijn.

Nochtans is het niet ondenkbaar dat er over artikel 7 verwarring kan bestaan en dat meer bepaald een foutieve interpretatie zou ontstaan waarbij uit het conformiteitsattest van de architect meteen zou worden afgeleid dat de architect ook voor het uiteindelijk verwezenlijkte resultaat moet instaan.

Moet het artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve begrepen worden in de zin dat de normale regels inzake burgerlijke aansprakelijkheid van architecten en aannemers blijven gelden als er in een gebouwde woonst een vaststelling gebeurt van eventueel ontoereikende isolatie- en ventilatievoorzieningen ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 44
van 10 juni 1992
van de heer F. DEWINTER

Huisvesting Vlaamse ambtenaren in Brussel — Bestemming gronden ILOT 65

Op 18 december 1991 besliste de Vlaamse Executieve dat de Minister bevoegd voor de huisvesting van ambtenaren een mandaat kreeg om te onderhandelen met de NV Brunoord over de huisvesting van Vlaamse ambtenaren in Brussel. In totaal wordt 50.000 vierkante meter kantooroppervlakte gezocht. Er zou worden geopteerd voor een formule huur met aankoopoptie. De NV Brunoord heeft ILOT 65 aangekocht van de firma Dollarland via bemiddeling van het Antwerpse bureau PTC.

Waarom werd er bij de opdracht tot bouw van dit kantorencomplex geen openbare aanbesteding uitgeschreven ? En waarom werd geopteerd voor de formule huur-aankoopoptie ?

Het gewestplan bestemt de gronden ILOT 65 voor woningbouw. Wettelijk zou ILOT 65 niet bestemd zijn voor kantoorgebouwen. Een bouwtoelating van de gemeente Schaarbeek van 19 maart 1991 geeft echter wel toelating voor het bouwen van een kantoorgebouw. Dit betekent dat elke particulier klacht kan neerleggen en dat de bouwtoelating vernietigd kan worden.

Is de Minister hiervan op de hoogte ?

Welke maatregelen zal de Minister nemen om ervoor te zorgen dat de situatie geregulariseerd wordt ?

Uit het boek 293 nr. 29 van 29 augustus 1991 van het derde Brusselse hypotheekkantoor blijkt dat op de gronden ILOT 65 een bezwarend beslag werd gelegd door een Engelse firma.

In hoeverre is de Minister hiervan op de hoogte ?

Welke stappen zal de Minister ondernemen om de situatie te regulariseren ?

Vraag nr. 45
van 17 juni 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Sint-Niklaaskerk in Gent — Restauratie

1. Wanneer werd de Sint-Niklaaskerk beschermd ?
2. Hoeveel jaar duurde de voorbereiding van het dossier (van het initiatief/voorontwerp tot de opdracht tot aanvang van de werken) ?
3. Wanneer startte en eindigde (of zal) de uitvoering van de restauratiewerken eindigen ?
4. Wat was de laagste nuttige aangeboden prijs voor de totale restauratie en wat zal de reële kostprijs van die werken zijn, eventueel loonbedragen en alle diverse kosten apart ?
5. Welke jaarlijkse financiële last zal de betrokken overheid moeten dragen voor de restauratie, respectievelijk functioneringskosten ?

Vraag nr. 47
van 23 juni 1992
van de heer J. EEMAN

Beschermde monumenten — Restauratieprojecten

Graag kreeg ik van de Minister een overzicht van de goedgekeurde restauratieprojecten vanaf 1 februari 1992 tot 31 mei 1992, telkens met vermelding van het subsidiërings- en ramingsbedrag van deze werken.

Vraag nr. 48
van 23 juni 1992
van de heer L. BARBE

Landschap De Diepe Straten in Ninove — Bescherming

Het Ninoofse gemeentebestuur vroeg een tijdje geleden de bescherming aan van het landschap De Diepe Straten. Dit initiatief is toe te juichen, want het gaat hier om één van de mooiste landschappen van de Denderstreek. Bovendien is het ook van historisch belang.

Momenteel wordt dit landschap van verschillende kanten bedreigd (uitbreidingsaanvraag van steenbakkerij en aanleg nieuwe gewestweg). Als dit landschap niet spoedig beschermd wordt, dreigt het onherroepelijk geschonden te worden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Wat is het advies van de administratie van de Minister in deze zaak ?
3. Op welke manier denkt de Minister de teloorgang van dit waardevol landschap te verhinderen ?

Vraag nr. 49
van 23 juni 1992
van de heer L. BARBE

Beschermde landschap Donkmeer in Berlare — Bedreiging

Het Donkmeer in Berlare is niet alleen een bekende toeristische trekpleister, maar ook een landschappelijk en ecologisch waardevol gebied. Een deel ervan is trouwens beschermd als landschap en de administratie van de Minister zou aan het gemeentebestuur van Berlare gevraagd hebben een beheersplan voor het gebied op te maken.

In dat beschermd landschap wil het gemeentebestuur van Berlare nu een oeverversteving aanleggen, waarvan de kostprijs 12 miljoen zou bedragen. De financiering zou voor een belangrijk deel gebeuren met geld uit het Impulsfonds. De oeverversteving zou in beton en tropisch hardhout uitgevoerd worden. Dit zou een ernstige aantasting van het beschermde landschap betekenen.

1. Is de aanleg van deze oeverversteving verantwoord in dit beschermde landschap ? Is er een meer esthetisch (en ecologisch) verantwoord alternatief ?
2. Wat is het advies van de administratie van de Minister inzake de aanvraag van de bouwvergunning voor deze werken ?
3. Op welke manier denkt de Minister de aantasting van dit waardevol landschap te verhinderen ?
4. Hoe ver staat het met beheersplan dat het gemeentebestuur voor het Donkmeer moest opmaken ?

Vraag nr. 51
van 1 juli 1992
van de heer J. EEMAN

Beschermde monumenten — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Minister welke monumenten — eventueel met bijhorende sites — tussen 1 februari 1992 en 31 mei 1992 :

1. definitief beschermd werden ;
2. op de ontwerplijst werden geplaatst.

Welk beleid schuilt hierachter ?

Vraag nr. 52
van 1 juli 1992
van de heer V. VAUTMANS

Beschermde monumenten — Verdubbeling aantal

De Gemeenschapsminister verklaarde enige tijd geleden dat hij het aantal beschermde monumenten wenste te verdubbelen.

Gelet op de mogelijke gevolgen van deze beslissing had ik van de Minister graag het volgende vernomen.

1. Wat is de juiste toedracht van zijn verklaring ? Wel-

ke planning stelt hijzelf voorop om een verdubbeling van het aantal beschermde monumenten te realiseren ?

2. Wat zullen de budgettaire gevolgen zijn van deze beslissing ?
3. Bestaat er geen gevaar dat deze politiek aanleiding geeft tot verkrotting van gebouwen ?
4. Wat denkt de Minister te ondernemen om mogelijke verkrotting tegen te gaan ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 33
van 16 juni 1992
van de heer L. STANDAERT

Gehandicaptenzorg — Erkenningen

Onlangs liet ik de Minister een vraag geworden over erkenningen in de gehandicaptenzorg. Graag had ik ook kennis van het aantal bijkomende erkenningen gegeven door de voorganger van de Minister, alsook van de financiële gevolgen die deze hebben op het budget voor 1992 en 1993.

Tevens vernam ik graag, zo mogelijk, het aantal principiële akkoorden dat toegekend werd per dagcentrum en bezigheidshome, en per provincie.

Tegen welke termijn kunnen deze principiële akkoorden omgezet worden in erkenningen en wat is de financiële weerslag voor de jaren 1993, 1994 en 1995 ?

Hoeveel personen zijn er ingeschreven op de wachtlijsten van alle dagcentra en bezigheidshomes ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
9	19.03.1992	W. Verreycken	<i>Buiten gebruik gestelde mijnen in Waterschei — Afdichting</i>	443
12	24.04.1992	J. Eeman	<i>Streekmanagers — Stand van zaken</i>	444
22	18.06.1992	G. Geens	<i>Samenwerkingsakkoorden — Stand van zaken</i>	445
23	23.06.1992	H. Van Dienderen	<i>Conventie van Malta — Overleg onder gewesten</i>	379
24	26.06.1992	G. Annemans	<i>Nederlandse vertaling internationale verdragen — Coördinatie met Nederland</i>	379
25	26.06.1992	M. Capoen	<i>Sociale huisvesting in Oostende — Overheidssteun</i>	379
26	26.06.1992	M. Capoen	<i>Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen — Criteria</i>	380
27	o 29.06.1992	A. Denys	<i>Samenstelling kabinet — Normen en gegevens</i>	468
28	02.07.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scheepsbouw — Wettelijk kader voor overheidssteun</i>	380
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
150	05.06.1992	R. Van Hooland	<i>Leie — Baggerwerken</i>	446
152	09.06.1992	R. Van Hooland	<i>Waterzuivering in Vlaanderen — Gegevens</i>	447
153	09.06.1992	L. Barbé	<i>Waterwingebieden en beschermingsgebieden — Afbakening</i>	381
154	09.06.1992	L. Barbé	<i>Heffingen op waterverontreiniging in 1990 — Opbrengsten</i>	381
155	10.06.1992	L. Barbé	<i>Grondwaterproblematiek — Grondwatermeetnet en provinciale commissies</i>	384
156	10.06.1992	W. De Vlieghe	<i>Voormalig asfaltbedrijf Asphaltco in Asse — Vervuiling</i>	384
159	11.06.1992	D. Van der Maelen	<i>Milieudecreet van 28 juni 1985 — Toepassing</i>	448
160	12.06.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Transportbedrijf in Lot — Milieuvervuiling</i>	449
161	12.06.1992	E. Van Rompuy	<i>Milieudecreet — Koppeling van bouw- en milieuvergunning</i>	449
162	12.06.1992	R. Van Hooland	<i>Mestoverschottenbeleid — Mestbank</i>	450
163	15.06.1992	J. Geysels	<i>Grondwaterwinning PIDPA in Westerlo — Resultaten studie</i>	385
164	15.06.1992	V. Dua	<i>VLAREM — Vergunningsprocedure</i>	386
165	16.06.1992	J. Peeters	<i>Bekkencomité van de Nete — Resultaten</i>	386
166	16.06.1992	J. De Mol	<i>Autokerkhoven — Milieuprobleem</i>	451

167	18.06.1992	V. Dua	Plasticverwerkend bedrijf Sidaplex in Gentbrugge — Hinder	387
168	18.06.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Bosdecreet — Uitvoeringsbesluiten	388
169	18.06.1992	V. Dua	Provinciaal Domein De Leen (Oost-Vlaanderen) — Aanleg nieuw cafetaria	451
170	19.06.1992	L. Appeltans	Pijpleiding Tessenderlo-Geleen — Milieueffectenrapport	388
171	19.06.1992	L. Appeltaus	Oude industrieterreinen in Limburg — Sanering	389
172	19.06.1992	L. Appeltans	MER-plicht — Uitbreiding	390
173	19.06.1992	L. Appeltans	Vogelrichtlijngebieden — Maatregelen voor vogelstand en biotopen	390
174	19.06.1992	L. Appeltans	Dioxines in emissies van huisvuilverbrandingsovens — Onderzoek OVAM	391
175	19.06.1992	L. Appeltans	Kleinschalige waterzuiveringsprojecten — Stand van zaken	392
176	19.06.1992	L. Appeltans	Waterwingebieden en beschermingszones — Informatie aan de burger	393
177	22.06.1992	V. Dua	Verbrandingsoven UZ in Gent — Gegevens	393
178	22.06.1992	V. Dua	Gentse verbrandingsoven — Gegevens	394
179	0 22.06.1992	V. Dua	Verbrandingsoven UCB-Sidac in Gent — Gegevens	469
180	22.06.1992	V. Dua	Verbrandingsoven Monsanto in Gent — Gegevens	395
181	22.06.1992	J. Ulburghs	Aanleg van wachtkom in Neeroeteren (Maaseik) — Plannen	395
182	22.06.1992	J. Ulburghs	Vallei van de Bosbeek in As — Illegale boomkweek en grondspeculatie	396
183	22.06.1992	J. Ulburghs	Vallei van de Bosbeek in As — Uitdroging door waterwinning	397
184	23.06.1992	L. Barbé	Donkmeer in Berlare — Bedreiging	398
185	23.06.1992	M. Aelvoet	Erosie — Gepland decreet over bodembescherming	399
186	23.06.1992	M. Aelvoet	Natuurontwikkelingsgebieden — Verlenen van uitbatingsvergunningen	399
187	25.06.1992	E. Vankeirsbilck	Bouw- en milieuvergunningen — Motivering bestuurshandelingen	400
188	25.06.1992	X. Buisseret	Milieubox — Verspreiding	401
189	26.06.1992	M. Capoen	Noorderhavenoever in Nieuwpoort — Afvalwaters	401
190	26.06.1992	M. Capoen	Sociale huisvesting in Oostende — Overheidssteun	402
191	26.06.1992	M. Bourgois	Gemeentelijke opcentiemen op milieueffingen — Doorstorting door OVAM	403
192	29.06.1992	A. Denys	Samenstelling kabinet — Normen en gegevens	403
193	29.06.1992	J. Ulburghs	Stortplaats in Borlo (Gingelom) — Exploitatievergunning	404
194	01.07.1992	W. Demuyt	VLAREM — Verlenging vereenvoudigd toekenningsstelsel vergunningen	404
195	02.07.1992	L. Van Nieuwenhuysen	NV Prayon Rupel — Hergebruik gipsafval	405
196	02.07.1992	L. Van Nieuwenhuysen	NV Prayon Rupel — Overtreding stortbepalingen	405
197	03.07.1992	V. Dua	Waters en bossen — Personeelsformatie en logistiek	405

199	06.07.1992	E. Van Vaeren-bergh	Molenbeek in St. -Genesius-Rode — Vervuiling	406
200	06.07.1992	E. Van Vaeren-bergh	Bellebeek op de grens met Liedekerke en Affligem — Vervuiling	406
201	06.07.1992	E. Van Vaeren-bergh	Natuurgebieden in Halle — Erkenning als bosreservaat	407
202	07.07.1992	L. Standaert	Bermbesluit — Problemen	407
203	07.07.1992	L. Appeltans	Bescherming van wegbermen — Bevoegdheid	408
204	08.07.1992	R. Van Hooland	Dienst voor Zuivering van Afvalwater — Gegevens	408
205	08.07.1992	J. Eeman	Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren — Resultaten	409
206	10.07.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Smeerpijp van Tessenderlo naar Antwerpen — Plannen voor ingebruikname	410

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

80	09.04.1992	J. De Bremaeker	Duwvaartkanaal te Antwerpen — Stand van zaken	452
167	11.05.1992	M. Vogels	Gemeenten — Straatnaamborden met reclame	453
172	14.05.1992	H. Suykerbuyk	Duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Plannen	453
176	15.05.1992	J. De Bremaeker	Haven van Antwerpen — Ontsluiting van het hinterland	454
179	18.05.1992	L. Barbé	Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier	454
181	18.05.1992	J. Van Eetvelt	Bouwvergunningen — Vlotbruggen	455
184	20.05.1992	B. Vandendriesche	Zuidelijk havengedeelte van Gent (Muide) — Verbinding beide kanaaloevers	455
187	26.05.1992	T. Merckx-Van Goey	Waterhuishouding — Vergunningsplicht voor ondoordringbare oppervlakten	456
188	27.05.1992	G. Vanleenhove	Duinovergang Groenendijk in Bredene — Uitvoering	456
189	01.06.1992	L. Maximus	Woonwijk Battel in Mechelen — Geluidshinder verkeer	457
191	01.06.1992	J. Peeters	Geluidshinder in Laakdal — Plaatsing schermen	457
196	05.06.1992	J. De Mol	Visputten Dendermonde — Bouwovertreding	457
197	05.06.1992	J. De Mol	Ruimtelijke Ordening — Inventaris onbebouwde percelen	459
199	05.06.1992	F. Ghesquière	Havenwerken voor Oostende en Nieuwpoort — Begroting 1992	459
202	0	09.06.1992	J. De Bremaeker Antwerpen — Faciliteiten voor binnenvaart	469
204	09.06.1992	L. Barbé	Ring en KMO-zone in Buggenhout — Stand van zaken	411
206	12.06.1992	R. Van Hooland	Autosnelwegen — Spoorvorming	460
207	0	15.06.1992	M. Vogels Rijksweg Mechelen-Heist-op-den-Berg — Rooiing bomen	469
208	15.06.1992	M. Vogels	Bermbesluit — Toepassing	460
209	16.06.1992	A. Denys	D'Hooie — Bijzonder plan van aanleg	411
210	16.06.1992	E. Van Vaeren-bergh	Afrit A 12 aan verkeersknooppunt in Strombeek — Elektronisch waarschuwbord	460

211		16.06.1992	E. Van Vaeren-bergh	<i>Steenweg Asse-Edingen — Verkeersonveiligheid</i>	412
212		16.06.1992	E. Van Vaeren-bergh	<i>Fietspaden in Affligem — Onveiligheid</i>	412
213		16.06.1992	E. Van Vaeren-bergh	<i>Frituur Stationsplein in Asse — Anderstalige uitbater</i>	412
214		16.06.1992	E. Van Vaeren-bergh	<i>Aanleg N 208 Denderleeuw-Essene (Affligem) — Uitvoering</i>	461
216		17.06.1992	R. Van Hooland	<i>Extra-financiering van Gent en Antwerpen — Gegevens</i>	413
217		17.06.1992	R. Van Hooland	<i>Geluidsschermen in Vlaanderen — Gegevens</i>	462
218		18.06.1992	L. Hancké	<i>Investeringsgelden voor havens — Billijke verdeling</i>	462
219		18.06.1992	L. Hancké	<i>Antwerpse haven — Gelden van stad Antwerpen aan Infrastructuurfonds</i>	463
220	0	18.06.1992	J. De Mol	<i>Verkeersveiligheid in Zele — Zuidelijke omleidingsweg</i>	470
221	0	19.06.1992	F. Vermeiren	<i>Verkeersdoortocht in Zaventem — Geluidsschermen</i>	470
222		19.06.1992	L. Appeltans	<i>Gewestplannen — Aflakening waterwingebieden en beschermingszones</i>	414
223		19.06.1992	L. Appeltans	<i>Behoeftenanalyse veiligheid en leefbaarheid van de wegeninfrastructuur — Limburg</i>	414
224		19.06.1992	L. Appeltans	<i>Pijpleiding Tessenderlo-Geleen — Bouwvergunningen</i>	463
225		19.06.1992	H. Marsoul	<i>Hoogspanningslijn Diest-Meerhout — Milieuhinder</i>	415
226		23.06.1992	J. De Bremaeker	<i>Schijnvallei in Wijnegem en omgeving — Aanleg duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet</i>	416
227	0	23.06.1992	L. Standaert	<i>Ontsluiting AZ St. -Lucas in Assebroek (Brugge) — Geplande verbinding met de Baron Ruzettelaan</i>	470
228		23.06.1992	M. Aelvoet	<i>Natuurontwikkelingsgebieden — Verlenen van bouw- of verkavelingsvergunningen</i>	416
229		24.06.1992	P. Breyne	<i>Westhoek — Verbinding met Noord-Frankrijk</i>	416
230		25.06.1992	E. Vankeirsbilck	<i>Bouw- en milieuvergunningen — Motivering bestuurshandelingen</i>	417
231	0	25.06.1992	X. Buisseret	<i>Sluis in Hingene (Bornem) — Afwerking</i>	471
232		25.06.1992	X. Buisseret	<i>Verkeerswegen — Gegevens</i>	417
233	0	26.06.1992	M. Capoen	<i>Fietspaden langs Westhoek-waterlopen — Beleid</i>	471
234		29.06.1992	A. Denys	<i>Samenstelling kabinet — Normen en gegevens</i>	419
235		30.06.1992	J. Ulburghs	<i>Doortocht van de N 80 in Gingelom — Veiligheid</i>	419
236	0	02.06.1992	E. Van Vaeren-bergh	<i>A 12 Brussel-Boom — Voltooing werken</i>	471
237	0	03.06.1992	M. Vogels	<i>Isolatie- en ventilatievoorzieningen — Aansprakelijkheid architecten en aannemers</i>	472
238		06.07.1992	G. Annemans	<i>Gemeenteraad Linkebeek — Toegang journalisten tot openbare zitting</i>	420
239		06.07.1992	E. Van Vaeren-bergh	<i>Gemeenteraad Sint-Genesius-Rode — Taalgebruik</i>	420

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

50	22.06.1992	M. Capoen	<i>BRTN-reportages M. Dewilde — Toegankelijkheid klank- en beeldmateriaal</i>	420
51	19.06.1992	J. Eeman	<i>Programma De Zevende Dag op TVI — Heruitzending</i>	463
52	23.06.1992	M. Logist	<i>Stedelijk cultuurbeleid — Representativiteit mutualistische dienst Ziekenzorg</i>	421
53	25.06.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Zendbereik</i>	422
54	26.06.1992	M. Capoen	<i>Cursussen toeristische gids — Reglement</i>	422
55	29.06.1992	A. Denys	<i>Samenstelling kabinet — Normen en gegevens</i>	423
56	07.07.1992	L. Standaert	<i>Logiesverstreckende bedrijven — Vakantiewoningen</i>	423
57	08.07.1992	J. Valkeniers	<i>BRTN-uitzendingen in Frankrijk — Schrapping door Cenod- TV- Citévision</i>	524
59	10.07.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN — Ontvangst TV 2 in Druivenstreek</i>	524

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

72	02.06.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Onderwijspersoneel in Duitsland — Terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking</i>	463
76	05.06.1992	M. Olivier	<i>Bijzondere leermeesters godsdienst — Samenstelling pensioendossier en definitieve vaste benoeming</i>	464
77	09.06.1992	G. Vanleenhove	<i>AMVD-personeel — Discriminerende subrogatieregeling ziekteverlof</i>	424
78	10.06.1992	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Verkiezingen lokale raden</i>	425
80	16.06.1992	L. Standaert	<i>Onderwijzend personeel — Wedertewerkstelling in ambt administratief personeel</i>	426
81	16.06.1992	L. Standaert	<i>Buitengewoon onderwijs — Discriminatie +21-jarige gehandicapten</i>	426
82	16.06.1992	G. Anthuenis	<i>Belgische scholen in Duitsland — Voorrangsbehandeling leerkrachten</i>	427
83	16.06.1992	J. De Meyer	<i>Onderwijs — Gebruik van zogenaamde minimum-pakketten</i>	427
84	17.06.1992	R. Van Hooland	<i>Stedelijk Hoger Instituut voor Paramedische Beroepen in Gent — Nieuwe opleiding osteopathie</i>	428
85	19.06.1992	W. Verreycken	<i>Onderwijs in Ronse — Leerlingen Franstalige afdelingen</i>	428
86	23.06.1992	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Non-activiteit LORGO 295</i>	429
87	23.06.1992	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Uitbetaling tijdelijken</i>	429
88	23.06.1992	L. Standaert	<i>Leerkrachten verkozen tot parlementair — Discriminatie tussen de netten</i>	430
89	25.06.1992	J. Sleenckx	<i>Personeel Vlaamse Gemeenschap — Vergoedingen sectoriële sociale programmatie</i>	430
90	25.06.1992	H. Suykerbuyk	<i>Open universitair afstandsonderwijs — Nederlands voornemen tot sluiting Vlaamse vestigingen</i>	431
91	26.06.1992	M. Capoen	<i>Deeltijds kunstonderwijs — Besparingen</i>	431

92	29.06.1992	A. Denys	<i>Samenstelling kabinet — Normen en gegevens</i>	433
93	29.06.1992	M. Bartholomeussen	<i>Tuchtregeling gemeentelijk onderwijzend personeel — Bevoegde overheid</i>	433
94	29.06.1992	J. Eeman	<i>Aanvragen studietoelagen — Achterstand afhandeling</i>	434
95	30.06.1992	L. Martens	<i>Personeelsleden gemeenschapsonderwijs — Vakantieregeling</i>	435
96	01.07.1992	W. Demuyt	<i>Personeel gesubsidieerd onderwijs — Meerekenen van legerdienst in wedde-anciënniteit</i>	436
97	02.07.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Hogeschoolstudenten — Bedrijfsstages</i>	436
98	02.07.1992	J. Eeman	<i>Europese scholen in Ukkel, Sint-Lambrechts-Woluwe en Mol — Gegevens</i>	437
99	02.07.1992	F. Dewinter	<i>Gemeenschapsonderwijs — Turkse-cultuurlessen</i>	438
100	03.07.1992	P. Van Grembergen	<i>Studiebeurs Jan Jacobs — Modaliteiten</i>	439
101	03.07.1992	P. Chevalier	<i>Wedertewerkgestelde inspecteurs — Benoeming als pedagogisch adviseur bij ARGO</i>	440
103	10.07.1992	J. Eeman	<i>Gemeentelijk onderwijs — Oprichting van filialen</i>	440

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

39	14.05.1992	H. Van Dienderen	<i>Beleidsnota — Parkeerproblematiek</i>	465
43	05.06.1992	J. De Roo	<i>Drongengoedhoeve in Knesselare — Bescherming</i>	466
44	0 10.06.1992	F. Dewinter	<i>Huisvesting Vlaamse ambtenaren in Brussel — Bestemming gronden ILOT 6.5</i>	472
45	0 17.06.1992	R. Van Hooland	<i>Sint-Niklaaskerk in Gent — Restauratie</i>	473
47	0 23.06.1992	J. Eeman	<i>Beschermde monumenten — Restauratieprojecten</i>	473
48	0 23.06.1992	L. Barbé	<i>Landschap De Diepe Straten in Ninove — Bescherming</i>	473
49	0 23.06.1992	L. Barbé	<i>Beschermde landschap Donkmeer in Berlare — Bedreiging</i>	473
50	29.06.1992	A. Deuys	<i>Samenstelling kabinet — Normen en gegevens</i>	441
51	0 01.07.1992	J. Eeman	<i>Beschermde monumenten — Stand van zaken</i>	473
52	0 01.07.1992	V. Vautmans	<i>Beschermde monumenten — Verdubbeling aantal</i>	473
53	02.07.1992	F. Van den Eynde	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Bezoek Oekraïense delegatie</i>	441

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

19	25.06.1992	F. Vermeiren	<i>Besmettingsgevaar voor gemeentepersoneel — Tegemoetkomingen</i>	442
20	26.06.1992	M. Capoen	<i>Sociale huisvesting in Oostende — Overheidssteun</i>	442

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

29	22.05.1992	P. Van Grember-	<i>Bouw kinderdagverblijven — Verschillende vormen van subsidiëring</i>	466	
		gen			
30	03.06.1992	L. Standaert	<i>Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten — Erkenning instellingen</i>	467 469	
33	0	16.06.1992	L. Standaert	<i>Gehandicaptenzorg — Erkenningen</i>	474
35	18.06.1992	G. Vanleenhove	<i>Sociale leningen huisvesting — Waarborgfonds</i>	468	